

۲۰۰۹/۰۹/۱۴ م

پښتو ژباړه : رحمت آريا

د پسرلني سباوون د گوليو باران (ټولې برخې)

مرحوم شهيد محمد داؤد په افغانستان کښې د جمهوري نظام بنسټ ايښودونکي
لمړي اساسي قانون توشيح کوي.
د ۱۳۵۵ لمریز کال دکب دمیاشتي پنځمه

تحقيق اوليکنه داپريل ۲۸، کال ۲۰۰۸ تر ۲۸ اپريل، کال ۲۰۰۹ م

ليکونکي :

صبورالله سپاه سنگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتو ژباړه : رحمت آريا

د پسراني سباوون د گوليو باران

دمرحوم شهيد محمد داؤد جنازه د دوى ابدى مقبرى ته بيول كيرى

نيټه : د كب ۲۷، لمريز كال ۱۳۸۷

د پسرلني سباوون د گولپو باران

صبرالله سياه سنگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتو ژباړه : رحمت آريا

لومړۍ برخه

له يوه لاسه ټک نه خيژي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښاني واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه راپکړ ته کړي. هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ډيموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کريم ميثاق، دستگير پنجشيري، سليمان لايق، خيال محمد کتوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اوږدو ټيلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو.

همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي
۲۰۰۸ کال، د اپريل ۲۸

پته :

Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱ او ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ د ټيلفون شمېره:

تر وروستۍ گولۍ

نن د داؤد خان او دهغه د کورنۍ له وژنې څخه څه ناڅه ديرش کاله تيريزي. که هغه ژوندۍ وای نو د جولای په اتلسمه نېټه به نهه نوي کلن وای.

امام الدين (د افغانستان د پرون ورځې د کمانډو افسر اود اروپا په کوم گوټ کې غلی ناهيلي ننۍ جنرال) هرکله چې د خپل لاس ټپ ته گوري نو د ۱۹۷۸ زکال د اپريل د اته ويشتمي خونړۍ پېښې ته يې پام را وا وړي او د داؤد خان وروستۍ خبرې يې له ډيرې نيردې تر غوږونو شي چې :

(پرته له خدايه بل چا ته نه تسليمېږم او ترخپلې وروستۍ گولۍ به وجنگيرم)

دا کومه هېښنده خبره نه ده. که د امام الدين پرځای هرڅوک وای نو د ژوند تر وروستۍ سلگۍ پورې به يې د محمد داؤد لاندې وروستۍ خبرې نه وای هيرې کړې:

— اوس واک د افغانستان د خلق د ډيموکراتيک گوند په ولکه کې د ی، نو بايد تسليم شئ!

- تا دا امر له چا راوړی؟

- د قادر له پلوه

- پرته له خدايه بل چاته نه تسليمېږم او ترخپلې وروستۍ گولۍ به وجنگيرم'

زما نوم امام الدين دی

عبدالکريم ميثاق (د افغانستان د خلق د ډيموکراتيک گوند له بنسټ ايښودونکو او د سياسي بېرو غړۍ/د ماليې وزير، کبسه لېکونکی او څيړونکی) وايي :

"پوښتنه دا وه چې داؤد خان دې ژوندی وساتل شي يا دې ووژل شي؟ د مرکزي کمېټې يو شمير غړو ويل چې ژوندی دې وساتل شي او وژنه يې تاريخي پاروالي 'مسئوليت' لري، ښه به دا وي چې راډيو ته دې راوستل شي او ودې وايي چې اخيستل شوی گام سم دی، زه د افغانستان د خلق د ډيموکراتيک گوند دغه را اوچت شوی گام منم، بلې ډلې ويل چې دا به په خپله يوه تاريخي تيروتنه وي. کله چې وگړي د داؤد خان غږ واورې ښايي د هغه په گټه پاڅون وکړي او اوسنی پاڅون به ډرې وړی شي. په دغو بنسټيزو وړانديزونو کې دوه وو تنو تر نورو ډيرې خبرې کولې، يو يې دستگير پنجشيري او بل يې ببرک کارمل وو.

يو صاحب منصب چې له لاسه يې وينې راڅڅېدلې راغی او د مرکزي کمېټې د غړو مخې ته سلامي شو او ويې ويل " زما نوم امام الدين او د گوند غړی يم. ارگ ته دننه تللای وم. د گلخاني [مانی] ته ولاړم او داؤد خان ته مې وويل: له دې چې واک د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند ته ليرېدول شوی، دا ستا دنده ده چې ځان را تسليم کړئ. يوه لور يې ورسره وه. عبدالاله [د سروزي مرستيال او د بهرنيو چارو وزير] هم ورسره وو. داؤد خان پرما ډزې وکړې. کله چې ډزې يې وکړې، زما لاس يې را ټپي کړ. په دغه شيبه کې لورېې مخې ته ور ودرېدله او ورته ويې ويل چې ډزې مه کوه، که ته ډزې وکړئ هغه هم ډزې کوي. [امام الدين] وويل چې په دغې شيبې کې داؤد پر خپلې لور هم ډزې وکړې. نو په دغه وخت کې ما هم خپل کلاشنکوف را واخيست او ډزې مې پرې وکړې او ټول مې له يوې مخې له منځه يووړل. " ۲۲۴ او ۲۲۵ پاڼې، افغانستان په شلمې پېړۍ کې / افغانستان در قرن بيستم: ۱۹۰۰-۱۹۶۹ د بي بي سي له ټولگو څخه. ظاهر طنين ۲۰۰۵

ستيا.....؟

دستگير پنجشيري (د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند له بنسټ ايښودونکو او د سياسي بېرو غړی/د ښوونې او روزنې وزير، شاعر، لېکوال او څيړونکی) د پورتنیو خبرو په اړه سر تر پايه بل ډول خبره کوي:

د افغانستان د خلق د ډيموکراتيکي ټولنې د مشرانو د نيولو په شپه سليمان لايق، بارق شفيغي، نور احمد نور او کریم ميثاق د استاد مير اکبر خيبرد خاورو د سپارلو او د مري د لمانځنې د کست په ثبت او وېشنې بوخت ول. کله چې د راډيو افغانستان له لارې يې د سياسي دفتر د غړو د نيول کېدلو خبر واورېده نو سليمان لايق اوبارق شفيغي په خپل سر پوليس ته ولاړل او ځانونه يې پوليس ته ور وسپارل خو کریم ميثاق او نور احمد نور ځانونه د يوه گوندي کارگر په کور کې پټ کړي ول. له دې امله د کریم ميثاق خبره د هغه په کتاب "افغانستان په شلمه پېړۍ کې / در قرن بيستم" سمه او پرځای نه ده.

سياه سنگ: ستاسو د سترگو لېدلی حال څه دی؟ امام الدين چيري راغی اوڅه يې وويل؟

پنجشيري: امام الدين راډيو افغانستان ته راغی او خپل گزارش يې نور محمد تره کې ته وړاندې کړ. هغه وويل چې له سردار محمد داؤد څخه څو ځله په درنښت غوښتنه وشوه چې له خپلې کورنۍ سره دې يوه خوندي ځای ته ولاړ شي، خو له پرله پسې غوښتنو سره سره هغه خپل زوی ته بولنده 'قومانده' ورکړه چې پر افسرانو، سرتيرو او ان د خپلې کورنۍ پر غړو دې ډزې وکړي. په پای کې دوه اړخيزه اور بل شو.

همداشان، امام الدين زياته کړه چې: سردار داؤد ته مې وويل چې " واک د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند ته ليرېدول شوی او بايد را تسليم شئ." داؤد وويل چې " کمونيستانو ته نه تسليمېږم" او بيا يې نيغ په نيغه پرما ډزې وکړې. مور هم ووهل او [ستيا] موکرل" جنرال کټ مټ د [ستيا] اصطلاح په کار يووړه. په یاد مې دي چې ويې ويل "ستيا مو کرل".

سياه سنگ: " ستيا...؟ " [ستيا] څه مانا لري؟ دا د کوم ځای اصطلاح ده؟

پنجشيري: ستيا يعنی "پوپنا" گومان کوم دا هندي يا اردو اصطلاح ده.

سياه سنگ: مخکې له دې چې نورې اړينې خبرې راوسپړم بايد ووايم چې د امام الدين له خولې د "ستيا" (۱) د اصطلاح په اورېدلو يوه ډيره ناوړه پوښتنه مې په فکر کې را ژوندۍ کړې: د همدغې پوښتنې له امله غواړم پوه شم چې امام الدين د افغانستان له کوم گوټه دی.

پنجشيري: هغه د لوگر دی. د لوگر له پښتنو څخه. ښايي د هماغه ځای د وگړو په منځ کې د "ستيا" د اصطلاح کارول دود وي. خو زه سم نه پوهېږم.

سياه سنگ: امام الدين د گوند له کومې ځانگې څخه وو؟

پنجشیري: هغه خلقی وو او د خلق د پوځي ځانگې له خوا يې له حفيظ الله امين سره اړيکه درلودله.

سياه سنگ: ستاسو دوينا پر بنسټ امام الدين نه کلاشنیکوف را پورته کړی او نه يې د داؤد خان او نه يې د هغه د کورنۍ پرمخ پزې کړي دي؟

پنجشیري: کټ مټ همداسې ده. امام الدين نشوای کولای کلاشنیکوف را پورته کړي او پزې وکړي. هغه ټپي وو. له هغه سره وسله وال سرتيري ول، کله چې هغوی وليدل چې داؤد او زوی يې پزې کوي نو هغوی هم په دزو پيل وکړ. له همدې امله ده چې امام الدين وايي "موږ هم ووهل او ستيا مو کړل"

سياه سنگ: امام الدين او د هغه وسله والو ملگرو د دغسې په پټو سترگو وژني د اور امر له چا تر لاسه کړی وو؟ د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د برخليک په اړه د گوند سرمشريزې ډلې څه ويل؟ ستاسو نظر څه دی؟

پنجشیري: د کابل ولايت د زندان د پوښتنو او پلټنو له ځانگې څخه راډيو افغانستان ته د نور محمد تره کی، ببرک کارمل، ډاکټر شاه ولي، زما (دستگير پنجشيري)، سليمان لايق، باريق شفيعي، عبدالحکيم شرعي جوزجاني او حفيظ الله امين له لېږدولو وروسته، د دندو وېشنه په دې ډول وشوه: تره کی، کارمل، لايق او ما د سياسي تبليغ دندو پازوالي په غاړه را واخيستله، حفيظ الله امين، عبدالقادر هراتي او محمد اسلم وطنجار د پوځي لارښوونې دندې په غاړې واخيستلې.

له داؤد او د هغه له کورنۍ سره د چال چلند په اړه نور محمد تره کی او ببرک کارمل همغري نه درلودله. تره کی د داؤد پر وژلو او کارمل د هغه پر ژوندي ساتلو ټينگار کاوه.

ما نور محمد تره کی ته په ځواب کې وويل: "د ټولنيزې مبارزې تگلاره بايد سپکه و نه گڼل شي او نه دې له پاڅون سره لوبه و شي." سليمان لايق چې د خپل ډير نيردې ملگري او زوم د مړينې له امله په ژور ناورين کې ډوب وو، د محمد داؤد په اړه يې وويل "دا فرعون دې ووژل شي"

د تاريخ په دغسې يوې پرېکنده شيبې کې نور محمد تره کی د انقلاب پوځي سرمشريزې ډلې (حفيظ الله امين، عبدالقادر او اسلم وطنجار) ته لاندینې ځانگړې لارښوونه ور وليږله:

"که سردار محمد داؤد او اړوند ه کسان يې د انقلاب له فرمان څخه سرغړونه وکړي، د پاڅون والو په وړاندې وسلې ته لاس ور وړي او پرته له آر يا شرطه د گوند لارښوونو ته غاړه کېښودې، نو زموږ وسله وال ځواکونه حق لري چې له خپل ځان او خپلواکۍ او انقلابي نظم څخه په ميرانه ساتنه وکړي. که هغوی له وسله وال مقاومت څخه لاس پر سر شي او وسله پر ځمکه کېښودې، نو خوندي ځای ته دې وليږدول شي. په دغه حالت کې به د هيواد د قوانينو پر بنسټ له هغوی سره د درنښت وړ او افغاني چلند وشي."

البته، چې پورتنۍ متن په پښتو وو او ما (پنجشيري) په پارسي را وژباړه.

سياه سنگ: مخکې له دې چې ستاسو د کتاب (د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند را پاڅېدنه او پوپنا کېدنه / ظهور و زوال حزب ډيموکراتيک خلق افغانستان) د برخو سپړنې ته راشم، بايد ووايم چې (په لندن / انگلستان کې مېشت) يو تن غلام رسول باوري تاسو د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ اصلي وژونکی بللي ياست. د نوموړي د لېکنو ځېنې برخې په يوې يا دوه وو ويبپاڼو کې داسې راغلي دي:

"هغه ورځ ما [غلام رسول باوري] په راډيو ټلويزيون کې تخنيکي دنده درلودله. /.../ د ثبت او خپرونې د سټډيو دروازه د برچې او د ټوپک په قنډاق په زور را خلاصه شوه او د وسله والو سرتيرو د يوې ډلې په ملتيا [خيال محمد] کټوازی اود دستگير پنجشيري چې د هغه په وينا "پلنگي" جامې يې په ځان کې وې او پر سترگو يې د ضعيفو کتلو عینکې وې، راننوتل.

د نېغې خبرونې خونه محاصره شوه. د جگړن په رتبې يو افسر د دستگير پنجشيري او انقلابي سرمشريزې ډلې ترمنځ چې مشري يې حفيظ الله امين او [محمد اسلم] وطنجار کوله په تگ راتگ کې وو. نوموړي يادښت لېکونه وړل او راوړل. دستگير پنجشيري د راډيو په لويې خپروونکې خونې کې گام واهه او داؤد خان، يحيی او محمدزيو ته يې ښکښل کول او د هغوی د وژنې خبر ته سترگې په لار وو.

نوموړی جگړن په بیره راغی او ویی ویل چې د پرچمیانو په ځانگړي توگه د ببرک کارمل د مخالفت له امله د سردار محمد داؤد د وژلو مخنیوی کيږي. هغوی وړاندیزلري چې نوموړی د افغانستان قانوني او ولستاکلی ولسمشر دی او ژوندی دې ونیول شي. پنجشیري په ډیر قهر وویل: " هغوی غو..... خوري" ببرک د هغوی جاسوس دی او د هغوی پرېغړ لوی شوی دی. هغه له داؤد سره یو ځای ووژنی!

بیا ما ته لارښوونه وشوه چې گرځنده کمره له ځان سره را واخلم او د انقلاب د بولندي خونې ته ولاړ سم. ما بله لار نه درلودله، او یوه پیاوړې چاپانی کمره مې راواخیستله اود ښاغلو پنجشیري او کتوازي په ملتیا حفیظ الله امین ته ورغلو.

پنجشیري په قهرزلي ژبي له امین څخه وپوښتل: دا دې څه تېریالنه او توکم پالنه را اخیستی؟ ولی د لېوني سردار، دغه د عبدالرحمان، حبیب الله او درغلن او تگ نادر د وارث د وژني امر نه ورکوی؟ آیا د تاجیکانو ویني سپینې او د پښتنو سرې دي؟ حفیظ الله امین چې خوله یې له خندا ډکه اود بریا په نشه کې ډوب وو و ویل: په ارگ کې روزل شوي ستاسو ملگري سردار ببرک کارمل مخالفت کړی دی. یوازي سلطانه کښتمند یې وژنه غواړي. پنجشیري په قهرزلي ژبي له تره کي مالومات وغوښتل او ټول واک او پریکړه یې د انقلاب دریځا مقر ته ور وسپارله. له دغې لارښوونې وروسته، پنجشیری د مخابراتي تر شا ودرید، لومړی یې یو حماسي شعر ولوست او وروسته یې په پرله پسې توگه د سردار محمد داؤد د پرته له پوښتني وژني لارښوونه ورکوله. په دغې شیبې کې جگړن رفیع چې ډیر په قهر وو هغه یې د مخابراتي په خونه کې ولېد، د تلویزیون له ودانۍ ووت او کارمل ته ورغی.

ښه درنده جگړه ونښتله. له ماسپینین وروسته ټولو مخابرو اوگرځندو انقلابي راډیوگانو خبر ورکړ چې سردار داؤد، سردارنعیم او د هغوی د کورنۍ دیرش تنه ووژل شول او ارگ تسلیم شو. " حفیظ الله امین، وطنجار، پنجشیري، کتوازي او څو تنو نورو د ودکا د شرابو د بوتلونو په را خلاصولو خوښي او خوشحالي راپیل کړه. دستگیر پنجشیري د ټولو پښتنو پرضد د شعار په ورکولو د حفیظ الله امین نشه ور خراپه کړه. هغه په قهرسو او پنجشیری یې غلي کېدلوته را وباله."

که د غلام رسول پیژندنه یا نه پیژندنه یوې خواته پریږدو، د دغې لېکنې په اړه ستاسو غبرگون څه دی؟

پنجشیری: لومړی باید ووايم

(۱)

اخځ:

د افغانستان د علومو اکاډمۍ د پښتو د څلورتوکيز تشریحي قاموس په دریم ټوک کې چې په ۲۰۰۵ز کال کې خپور شوی په ۱۷۲۲ پاڼه کې [ستي] د نسبتي ستاین نوم یا صفت په توگه په دریو مانا وو راغلی دی: ستي: ۱. سوی [سوځېدلی]، کباب شوی. ۲. ساتي، سوتي، په هندوستان کې د جلال الدین اکبر تر زمانې پورې د هندوانو یو رسم وو چې د هغه پرېنست به هندی میرمني ځان ته اور اچاوه.

ستي: هغه هندوانی (اینډوه) چې د ستي له رسم سره سم ځان په هغه اور کې اچوي چې د میره د سوځېدلو لپاره یې بل شوی وي. همدارسم اکبر منع کړ.

۲. بي بي. ، میرمن.

۳. هغه ښځه چې خپل سرد پلار په کاله کې سپین کړي.

داستی چې په اور سوځي مراد یې دا وي

زه په اور کې سوې ښه یم نه بې پته

رحمان بابا

د یادونې وړ ده چې د ستي وییکی د ارواښاد ملنگ جان په شعرونو کې هم ډیر لېدل شوی دی.

دويمه برخه
صبورالله سياه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
پښتو ژباړه : رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه خپزي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښاني واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه رادگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په دوو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ډيموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کریم ميثاق، دستگير پنجشيري، سليمان لايق، خيال محمد کتوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اوږدو تېلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو.

همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي
۲۰۰۸ کال، د اپريل ۲۸

پته :

Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱ او ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ د تېلفون شمېره:

سياه سنگ: مخکې له دې چې ستاسو د کتاب (د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند را پاڅېدنه او پوښا کېدنه / ظهور و زوال حزب ډيموکراتيک خلق افغانستان) د برخو سپړني ته راشم، بايد ووايم چې (په لندن / انگلستان کې مېشت) يو تن غلام رسول باوري تاسو د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ اصلي وژونکي بللي ياست. د نوموړي د لېکنو ځېنې برخې په يوې يا دوه وو ويبپاڼو کې داسې راغلي دي:

" هغه ورځ ما [غلام رسول باوري] په راډيو ټلويزيون کې تخنيکي دنده درلودله. .../ د ثبت او خپرونې د سټډيو دروازه د برچې او د توپک په قنډاق په زور را خلاصه شوه او د وسله والو سرتيرو د يوې ډلې په ملتيا [خيال محمد] کتوازي او دستگير پنجشيري چې د هغه په وينا "پلنگي" جامې يې په ځان کې وې او پر سترگو يې د ضعيفو کتلو عینکې وې، راننوتل.

د نېغې خبرونې خونه محاصره شوه. د جگړن په رتبې يو افسر د دستگير پنجشيري او انقلابي سرمشريزې ډلې ترمنځ چې مشري يې حفيظ الله امين او [محمد اسلم] وطنجار کوله په تگ راتگ کې وو. نوموړي يادښت لېکونه وړل او راوړل. دستگير پنجشيري د راډيو په لويې خپرونکي خونې کې گام واهه او داؤد خان، يحيی او محمدزيو ته يې بنسټل کول او د هغوی د وژنې خبر ته سترگې په لار وو.

نوموړی جگړن په بيره راغی او ويې ويل چې د پرچميانو په ځانگړې توگه د ببرک کارمل د مخالفت له امله د سردار محمد داؤد د وژلو مخنيوی کيږي. هغوی وړاندیزلري چې نوموړی د افغانستان قانوني او ولستاکلی ولسمشر دی او ژوندی دې ونیول شي. پنجشيري په ډير قهر وويل: " هغوی غو..... خوري" ببرک د هغوی جاسوس دی او د هغوی پر تېر لوی شوی دی. هغه له داؤد سره يو ځای ووژنی!

بيا ما ته لارښوونه وشوه چې گرځنده کمره له ځان سره را واخلم او د انقلاب د بولندې خونې ته ولاړ سم. ما بله لار نه درلودله، او يوه پياوړې جاپانۍ کمره مې راواخيستله او د ښاغلو پنجشيري او کتوازي په ملتيا حفيظ الله امين ته ورغلو.

پنجشيري په قهرزلي ژبې له امين څخه وپوښتل: دا دې څه تېرپالنه او توکم پالنه را اخيستي؟ ولي د ليوني سردار، دغه د عبدالرحمان، حبيب الله او درغلن او تگ نادر د وارث د وژنې امر نه ورکوي؟ آيا د تاجيکانو ويني سپېنې او د پښتنو سرې دي؟ حفيظ الله امين چې خوله يې له خدا ډکه اود بريا په نشه کې ډوب وو و ويل: په ارگ کې روزل شوي ستاسو ملگري سردار ببرک کارمل مخالفت کړی دی. يوازې سلطانعلي کښتمند يې وژنه غواړي. پنجشيري په

قهرځلي ژبې له تره کي مالومات وغوښتل او ټول واک او پریکړه یې د انقلاب دریزیا مقر ته ور وسپارله. له دغې لارښوونې وروسته، پنجشیری د مخابراتي تر شا ودرید، لومړی یې یو حماسي شعر ولوست او وروسته یې په پرله پسې توګه د سردار محمد داوود د پرته له پوښتنې وژني لارښوونه ورکوله. په دغې شیبې کې جګړن رفیع چې ډیر په قهر وو هغه یې د مخابراتي په خونه کې ولېد، د تلویزیون له ودانۍ ووت او کارمل ته ورغی.

ښه درنده جګړه ونښتله. له ماسپښین وروسته ټولو مخابرو او ګرځندو انقلابي راډیوګانو خبر ورکړ چې سردار داوود، سردارنعیم او د هغوی د کورنۍ دیرش تنه ووژل شول او ارګ تسلیم شو. "حفیظ الله امین، وطنجار، پنجشیري، کټوازي او څو تنو نورو د وډکا د شرابو د بوتلونو په را خلاصولو خوښي او خوشحالي راپیل کړه. دستګیر پنجشیري د ټولو پښتنو پرضد د شعار په ورکولو د حفیظ الله امین نشه ور خراپه کړه. هغه په قهرسو او پنجشیری یې غلې کېدلوته را وباله."

که د غلام رسول پیژندنه یا نه پیژندنه یوې خواته پریږدو، د دغې لېکنې په اړه ستاسو غبرګون څه دی؟

پنجشیری: لومړی د تیروتنې له ویرې پرته باید ووايم چې په یوشمیر لانجپالو ویبپاڼو کې یوشمیر سیاسي لوبې هغه مهال رامنځ ته شوې دي چې سکیولار سیاسي ګوندونه او ټولنې له تیرو او پخوانیو تیروتنو په زده کړې د هغوی د بیا سمونې لپاره د سیاسي او ډله یز یووالي او د ملي او ډیموکراتیکو مورچلونو د جوړولو په موخه د یوېل ترڅنګ ګام ږدي او غونډې جوړوي. زه په دې گروهن یم چې د دغسې په زهر لړلو دندورو د خپرولوموڅه یوازې د پر مختګ لپاره په یوې چمتو ټولنې کې د ډیموکراتیک غورځنګ د لړۍ په وړاندې د خنډ له جوړولو پرته بله موخه نه لري او ګټه یې د طالبانو د غورځنګ، د دیورند د کرښې د دواړو خواوو بنسټپالو، د نیشه یي توکو د مافیا، نړیوالې ترهګرۍ او د ناتو د ځواکونو د اوږد مهاله شتون لپاره د پلمې له را موندلو پرته بله څرګنده موخه نه لري. خو ستاسو لپاره زما څرګند ځواب درښتینو تاریخي واقعیتونو ویننه ده:

لومړی: د کسانو نومونه او د "پوځي جامو" خبره

د غوايي د مېاشتې په اوومه او له زندانه د خلاصېدلو په مهال سلطانعلي کښتمند او خیال محمد کټوازی له مور سره زندانیان نه ول. زما په ځان کې ملګي دریشي وه او پلنګي جامې مې په تن نه وې.

دویم: د جګړن د تګ او راتګ خبره

زما، د نورمحمد تره کي، ببرک کارمل او سلیمان لایق امنیت د هوايي ځواکونو یوه ډګروال چې محمد کریم خان وردک نومېده، نیولی وو. د مشرتابه د ډلې له دغو غړو څخه هېڅ یوې د راډیو او تلویزیون له ودانۍ څخه نه وو وتلي. له دې امله د "چا د تګ را تګ خبره په منځ کې نه وه".

که څه هم ببرک کارمل د راډیو له خپرونو وروسته د کبیر رنجبر (د اوسنۍ ولسي جرګې د غړي) د پلار په کور کې د مشرتابه د ډلې د پېښلو وړاندیزوګر؛ خو تره کي په پرېکنده ډول وویل: "یا به له پوځي ډلې سره یوځای بریالي کیږو او یا به په یوه مورچل کې وژل کیږو. په پای د پوځي بولندې یا قوماندې په سلا او مشورې د هوايي ځواکونو پوځي قرارګاه د خواجه رواش ګارنیزون ته ولیدول شوو.

هراتې قادر په پیاوړي مورال د بگرام، مزار اوشینډنډ د هوايي ډګرونو له ګارنیزونونو سره په اړیکه کې وو. هغه د غوايي د اتمې په سهارني سباوون د ریشخورد قطعي د بمبارد فرمان ولیده او هغوی ته یې وویل چې یوازې سړک په نښه کړي او د ولس کورنو ته دې تاوان ور ونه رسېږي. قادر د پیلوټانو نومونه را اخیستل او له هغوی سره یې ټوکی کولې.

ټول دربارپورې ترلي تاریخ لېکونکي او یادښت لېکونکي چې غواړي په پاڅون کې د شوروي د الوتکو د برخي اخیستلو د ډنډورو د خپرولو له لارې ولس بې لارې کړي یوازې د پاکستان د پوځي سیاستوالو، ایرانی اخوندانو، د عربي امارات د شیخانو او د هغوی د وېا و هلو تالي څټوپه ژړندو کې د نورو اوبو بهولو له موخې پرته بل څه په خپلې کڅوړې کې نه لري.

دریم: له "حفيظ الله امين سره د شخړې تور"

د پاڅون په شپې مې له امين سره هېڅ ډول شخړه نه درلودله ځکه چې د وسله وال ځواک د پوځي انډول تلنه د هغه په گټه وه. که نور محمد تره کي ور ته اجازه ورکړې وای ما خو لا پرېږده چې په هماغه شپه به يې کارمل هم سوری سوری کړی وای.

څلورم: د "پشتون او تاجک سکالو"

زه نه پخوا او نه اوس د خپل يو موتي او نه بيلېدونکي هيواد د هېڅ يوه توکم دښمن نه وم. خو د زورواکي، تېرني برلاسی او د زور له لارې د واک د را خپلولو پر ضد مې مبارزه کړې او کوم يې. زه گروهن يم چې د ټولو تېرونو د عدالت غوښتنې هڅې به له سوله یزې لارې ژر يا په ځنډ کي د افغان هېوادالو د څرگند ديموکراتيک گډون يا هم له بلې لارې بريالی شي.

پينځم: د "وډکا د بوتلونو" تورلگونه

د پورتنیو تشو ډنډورو برخلاف، نورمحمد تره کي، حفيظ الله امين، محمداسلم وطنجار، خيال محمد کتوازي او ما نه يوازې دا چې د غوايي د اومي د پاڅون بريا مو په ځنډاک په ځانگړي توگه په وډکا نه ده لمانځلې، بلکه کله چې د غوايي په اومي نېټې د مازيگر په پينځو بجو له زندانه را خلاص شوو نو د غوايي د اتمې نېټې ترمانځمه په ټول افغانستان کي د ډاډ وړ د ټيکاو تر راټينگېدلو پورې موږ د يوه ځاڅکي د څښلو او د يوې مړې ډوډۍ د خوړلو لپاره وخت نه درلود.

سياه سنگ: بيا هم مخکې له دې چې ستاسو د کتاب (د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند دراپاڅېدنې او پوپنا کېدنې / ظهور و زوال حزب ديموکراتيک خلق افغانستان) د برخورا سپړني ته راوگرځم له تاسو غواړم چې زما دغې تکراري پوښتنې ته ځواب راکړئ: آيا تاسو ډاډه ياست چې سليمان لايق نورمحمد تره کي ته وويل چې "دغه فرعون دې ووژل شي"؟

پنجشیري: هو ډاډه يم. بشپړ ډاډ لرم چې سليمان لايق په څرگند ډول ويلي: "دغه فرعون دې ووژل شي"

پرما تور لگول کيږي

سليمان لايق (د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند له بنسټ ايښودونکو او د سياسي بېرو غړي/ شاعر، څيړونکي د راډيو ټلويزيون وزير) د سردار محمد داؤود او د هغه د کورنۍ د وژني په اړه بل ډول نظر لري.

سياه سنگ: محمد داؤود او کورنۍ يې د چا يا کوموکسانو په فرمان ووژل شوه؟

لايق: سردار داؤود د چا د فرمان، لارښوونې او يا ډله ييزې پريکړې پر بنسټ نه دی وژل شوی. وگورئ! لومړی کودتا وشوه، تر هغه وروسته ورته فرمان وليږل شو چې تسليم شئ، هغوی تسليم نه شول. پايله يې هماغه ده چې ټول ولس پرې خبر دی. د څو تنو وژنه.

سياه سنگ: تاسو غواړئ ووايست چې محمد داؤود او کورنۍ يې د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند د ډله ييزې پريکړې پر بنسټ نه دی وژل شوی؟

لايق: لومړی خو د دغې سکالو بنسټ بايد راڅرگند شي. د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند کودتا نه ده کړې. کودتا څو تنو ترسره کړه.

سياه سنگ: ستاسو په وينا، دغه څو تنه څوک ول يا څوک دي؟

لايق: يو شمير ځانغوښتونکو، ځانمننونکو او د واک څوکيو ته تړيو کسانو چې غوښتل يې د واکمنۍ څوکۍ، موټرو، ويسکي او لوړو دولتي پوړونو ځانونه ورسوي کودتا يې وکړه او د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند په داسې يوه دريژکي راگير شو چې کار له کاره تير وو. د خلق اوپرچم ډلې اړې شولې چې د ځان د ساتنې لپاره دغه کودتا ومني.

سياه سنگ: کولای شئ د دغې کودتا د سمبالوونکو نومونه را واخلئ؟

لایق: زه دارن نه يم اونه له راتلونکي څخه کومه ویره لرم. زړه ور يم او په زغرده وایم چې حفیظ الله امین او تره کي د دغې کودتاه پاخه سمبالوونکي ول. موږ په زندان کې وو چې کودتا وشوه.

سیاه سنگ: تاسو څنگه زنداني شواست؟

لایق: کله چې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د مشرانو د نیولو خبر د راډیو له لارې خپور شو نو له زندانه بهر یو شمیر ملګري دغې پایلې ته ورسېدل چې: "میثاق صاحب اولایق صاحب ته به ښه دا وي چې ولاړ دي شي او ځانونه دي دولت ته ور وسپاري". زه هم د ملګرو له سلا سره سم پولیسو ته ور غلم او ځان مې ور وسپاره. زما لاسونه یې په هتکریو را وتړل او په یوې کوشنۍ خونې کې واچولم. یو وردکی افسر راغی او په ډیرې قهرزلي توګه یې راڅخه وپوښتل "څه شی دي خورلي چې هضمولای یې نه شي". وروسته له هر لوري د ډزو غرونه را خپاره شول. افسر دباندې ووت. څو شیبې وروسته زه هم له خونې دباندې دالان ته را ووتلم او غوښتل مې پوه سم چې څه خبره ده. د گوند یو تن غړی مې ولېد. هغه وویل: "څو شیبې نور هم صبر وکړه، راځملو یې."

بیا مې ولېدل چې هماغه افسر بیرته راغی او په یوه غاب کې یې راته انگور راوړل زما لاسونه یې راخلاص کړل او په دې ډول زه له زندانه را خلاص سوم.

سیاه سنگ: وروسته له هغې چې له زندانه را خلاص شواست او راډیو افغانستان ته راغلاست نو نورمحمد تره کي ته مو د داؤد په اړه وویل "دغه فرعون دي ووژل شي". آیا دا سمه ده؟

لایق: نه. داسمه نه ده. دا قطعاً زما خبره نه ده. پرما تور لګوي. ما داسې نه دي ويلي. اصلاً دغه پېښه ماته د کرکي ور وه.

سیاه سنگ: کومه پېښه تاسو ته د "کرکي" ور وه. د "غوايي کودتا یا د محمد داؤد وژنه."

لایق: کودتا. دغه پوځي پاڅون چې په گوند کې نه وو پوځ شوی، ماته د کرکي ور وو. ښايي په تاریخ کې دغه پاڅون ته ورته نور پاڅونونه هم شوي وي. آیا دا چې په دغې پېښې کې شورویانو هم لاس درلود یا نه درلود راته څرګنده نه ده. البته حفیظ الله امین او نورمحمد تره کي سل په سلو کې پرې پوهېدل.

سیاه سنگ: که تاسو د نورمحمد تره کي پرځای واست، آیا د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د وژلو فرمان به مو ورکړي وای؟

لایق: دغه پوښتنه بنسټ نه لري. که زه د هغوی پرځای وای نو کودتا به نه وای شوی. په هیڅ اصل، بنسټ او معیار کې د کودتا تجویز نه دی شوی. کودتا د سیاسي ستونزو د حل لاره نه وه، نه ده او په راتلونکي کې به هم نه وي. زه له کودتا سره مخالف وم. په ټولیز ډول د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند ټول پوه غړي له پوځي کودتا سره مخالف ول.

سیاه سنگ: آیا دا رښتیا نه ده چې د یوه خپلوان او نږدې ملګري د وژنې په ناورین کې د ډوبېدلو له امله مو د داؤد لاس د میراکبرخېر په وژنه کې ورګډ کړای وي او ويلي مو دي چې "دغه فرعون دي ووژل شي"؟

لایق: د ژوند له پېله تر اوسه له وینې تویوني او وژنې کرکه لرم. ان د سردار داؤد او د هغه د کورنۍ له وژل کېدلو وروسته، د مریو د لېدلو لپاره ارګ ته ورنغلم. تل به زما په اړه ویل کېدل چې "دی قاطع سړی نه دی". تاسو په ټول افغانستان کې ماته یوازې یو تن را پیدا کړئ چې ودې وایي "چې د لایق له لاسه یې تاوان لیدلی وي" له بلې خوا سردار داؤد او د هغه د جمهوري دولت څانګو د میراکبرخېر په وژنه کې لاس نه درلود. خلک ولي بې ګټې خبرې را جوړوي؟

سیاه سنگ: د میراکبرخېر وژونکي څوک دی؟

لایق: دا پولیسي تحقیقات کيږي او زه یې ځواب ویل اړین نه بولم. څو اونۍ مخکې یوې نړیوالې راډیو هم دغه پوښتنه راڅخه کړې وه. د نوموړي راډیو پوښتونکي ته مې وویل چې اوس د دغې پوښتنې د ځواب ویلو وخت نه دی. اوس به ډیر وختې وي چې دغې پوښتنې ته ځواب وویل شي.

سیاه سنگ: که څه هم د داؤد خان او د هغه د کورنۍ د وژنې له سکالو څخه لږ څه لږې کيږو خو غواړم ووايم چې وحید مژده د "آریایي" او "سرنوشت" په وېبپاڼو کې یوه لیکنه لري اوسرلېک یې دی "هغه وژنه چې له پایلې څخه یې کودتا را وګټېدله". هغه د ګلبدين حکمتیار له خولي چې وحید مژده هم په هغې غونډې کې ناست وو، داسې لېکي "خېبرزمور د مجاهدو وروڼو په لاس وژل شوی"

لایق: دغه ادعا هم له بنسټه سمه نه ده. حزب اسلامي د دې لپاره چې د پاکستانی چارواکو په سترگو کې ځانته یو دریز راپیدا کړي، په دغه خام او بې ځایه چل د داسې یوې وژنې پازوالي په غاړه را اخلې چې له اصله یې کړې نه ده.

سیاه سنگ: خو (د وحید مژده د لیکنې پر بنسټ) د گلبدین حکمتیار دغه ادعا د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند یو شمیر پخوانیو لوړپوړو غړیو منلې ده.

لایق: هو منلې یې ده او هغه هم له دې امله چې غواړي د میر اکبر خیبر د وژنې تور له خپل تندي څخه را پاک کړي.

سیاه سنگ: ستاسو له خبرو را څرګندېږي چې د میر اکبر خیبر وژنه "د ګوند د کورنیو کړیو" په لاسه یوه وژنه ده. آیا ښه به نه وي تاسو چې وژونکي پیژنئ او په رښتیا خبریاست، ولې خلک نه خبروئ؟ په رښتنو خبرو پوهېدل د ولس بنسټیز حق دی.

لایق: د افغانستان د خلق د ډیموکراتیک ګوند بنادنامې په ځانګړې توګې د غوايي له کودتا را وروسته ډیرې کرغیرنې وې. ولس زموږ له لاسه ډیر تاوانونه ولېدل. میر اکبر خیبر هم همدغو حزبیانو وژلی دی. ما اوس له ګوندي او یا سمبال شوي سیاست څخه لاس اخیستای دی، ادبیاتو ته مې مخه کړې، غواړم هر هغه څه چې لرم ویې لیکم، ولې نه؟ په نږدې راتلونکې کې به هر څه په یوه کتاب کې را ولېکم.

سیاه سنگ: اوس به بیرته خپلې خبرې ته راشو. ستاسو له انده داؤدخان څه ډول یو شخصیت وو؟
لایق:

اخځ:

http://www.kabulnath.de/Salae_Charom/Shoumare_%20President/%20Daud/%20.pdf

دریمه برخه

صبورالله سیاه سنگ

hajarulswad@yahoo.com

پښتو ژباړه: رحمت آریا

له یوه لاسه ټک نه خپري

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سیاسي بنادنامو په سموالي یا نه سموالي، دهغه پر پروالي یا نه پروالي روښاني واچوي، غواړي یوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د یوشمیر شته مالوماتو ټولګه راډګر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو ګنګوسو د را سپرلو او څرګندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل یا لوستل کېږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ډیموکراتیک ګوند له پخوانیو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستګیر پنجشیري، سلیمان لایق، خیال محمد کتوازي) او جنرال امام الدین سره د پرله پسې او اوږدو تېلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپیل کړو. همدارنګه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتیا لېدل کېږي.
۲۰۰۸ کال، د اپریل ۲۸

پته:

Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱ او ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ د تېلفون شمېره

سیاه سنگ: وروسته له هغې چې له زندانه را خلاص شواست او راډیو افغانستان ته راغلاست نو نور محمد تره کي ته مو د داؤد په اړه وویل "دغه فرعون دې ووژل شي". آیا دا سمه ده؟

لایق: نه. داسمه نه ده. دا قطعاً زما خبره نه ده. پرما تور لگوي. ما داسې نه دي ويلي. اصلاً دغه پېښه ماته د کرکي ور وه.

سیاه سنگ: کومه پېښه تاسو ته د "کرکي" ور وه. د "غوايي کودتا یا د محمد داؤد وژنه".

لایق: کودتا. دغه پوځي پاڅون چې په گوند کې نه وو پوځ شوی، ماته د کرکي ور وو. ښايي په تاریخ کې دغه پاڅون ته ورته نور پاڅونونه هم شوي وي. آیا دا چې په دغې پېښې کې شورويانو هم لاس درلود یا نه درلود راته څرگنده نه ده. البته حفیظ الله امین او نور محمد تره کی سل په سلو کې پرې پوهېدل.

سیاه سنگ: که تاسو د نور محمد تره کی پرځای واست، آیا د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د وژلو فرمان به مو ورکړې وای؟

لایق: دغه پوښتنه بنسټ نه لري. که زه د هغوی پرځای وای نو کودتا به نه وای شوی. په هیڅ اصل، بنسټ او معیار کې د کودتا تجویز نه دی شوی. کودتا د سیاسي ستونزو د حل لاره نه وه، نه ده او په راتلونکي کې به هم نه وي. زه له کودتا سره مخالف وم. په ټولیز ډول د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند ټول پوه غړي له پوځي کودتا سره مخالف ول.

سیاه سنگ: آیا دا رښتیا نه ده چې د یوه خپلوان او نږدې ملگري د وژنې په ناورین کې د ډوبېدلو له امله مو د داؤد لاس د میراکبر خیبر په وژنه کې ورگډ کړای وي او ويلي مو دي چې "دغه فرعون دي ووژل شي"؟

لایق: د ژوند له پېله تر اوسه له وینې تویونې او وژنې کرکه لرم. ان د سردار داؤد او د هغه د کورنۍ له وژل کېدلو وروسته، د مریو د لېدلو لپاره ارگ ته ورغلم. تل به زما په اړه ویل کېدل چې "دی قاطع سړی نه دی". تاسو په ټول افغانستان کې ماته یوازې یو تن را پیدا کړئ چې ودې وایي "چې د لایق له لاسه یې تاوان لیدلی وي" له بلې خوا سردار داؤد او د هغه د جمهوري دولت څانگو د میراکبر خیبر په وژنه کې لاس نه درلود. خلک ولې بې گټې خبرې را جوړوي؟

سیاه سنگ: د میراکبر خیبر وژونکی څوک دی؟

لایق: دا پوليسي تحقیقات کيږي او زه یې ځواب ویل اړین نه بولم. څو اونۍ مخکې یوې نړیوالې راډیو هم دغه پوښتنه راڅخه کړې وه. د نوموړي راډیو پوښتونکي ته مې وویل چې اوس د دغې پوښتنې د ځواب ویلو وخت نه دی. اوس به ډیر وختي وي چې دغې پوښتنې ته ځواب وویل شي.

سیاه سنگ: که څه هم د داؤد خان او د هغه د کورنۍ د وژنې له سکالو څخه لږ څه لیرې کیږو خو غواړم ووايم چې وحید مژده د "آریایي" او "سرنوشت" په ویبپاڼو کې یوه لیکنه لري اوسرلېک یې دی "هغه وژنه چې له پایلې څخه یې کودتا را وکډېدله". هغه د گلبدین حکمتیار له خولې چې وحید مژده هم په هغې غونډې کې ناست وو، داسې لېکي "خیبرزموږ د مجاهدو وروڼو په لاس وژل شوی".

لایق: دغه ادعا هم له بنسټه سمه نه ده. حزب اسلامي د دې لپاره چې د پاکستانی چارواکو په سترگو کې ځانته یو دریز راپیدا کړي، په دغه خام او بې ځایه چل د داسې یوې وژنې پازوالي په غاړه را اخلې چې له اصله یې کړې نه ده.

سیاه سنگ: خو (د وحید مژده د لیکنې پر بنسټ) د گلبدین حکمتیار دغه ادعا د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند یو شمیر پخوانیو لوړپوړو غړيو منلې ده.

لایق: هو منلې یې ده او هغه هم له دې امله چې غواړي د میراکبر خیبر د وژنې تورله خپل تندي څخه را پاک کړي.

سیاه سنگ: ستاسو له خبرو را څرگندېږي چې د میراکبر خیبر وژنه "د گوند د کورنیو کړیو" په لاسه یوه وژنه ده. آیا ښه به نه وي تاسو چې وژونکی پېژنئ او په رښتیا خبریاست، ولې خلک نه خبروئ؟ په رښتنو خبرو پوهېدل د ولس بنسټیز حق دی.

لایق: د افغانستان د خلق د ډیموکراتیک گوند ښادنامي په ځانگړې توگې د غوايي له کودتا را وروسته ډیرې کرغیرنې وې. ولس زموږ له لاسه ډیر تاوانونه ولېدل. میراکبر خیبر هم همدغو حزبیانو وژلی دی. ما اوس له گوندي او یا سمبال شوي سیاست څخه لاس اخیستای دی، ادبیاتو ته مې مخه کړې، غواړم هر هغه څه چې لرم ویي لیکم، ولې نه؟ په نږدې راتلونکي کې به هر څه په یوه کتاب کې را ولېکم.

سیاه سنگ: اوس به بیرته خپلي خبرې ته راشو. ستاسو له انده داوود خان څه ډول یو شخصیت وو؟

لایق: داوود خان د شخصي تقوی لرونکی یو سړی وو. پرته له شکه چې هغه د افغانستان د سرلوری او پرمختګ غوښتونکي وو او د شتمنی او پیسو له ټولولو سره یې هېڅ مېنه نه درلودله. خو د داوود خان په ژوند کې تیاره اړخونه هم لېدل کېږي: دکتاتور وو او، هزاره ګان یې نه خوښیدل. که چا د هغه ډاډ تر لاسه کړای وای نو د هغه هرډول کرښه سردار داوود ته د منلو وړ وه، که پرچا یې ډاډه شوی وای نو څرګنده ده چې د هغه سړي ژوند ټول پو پنا کېده.

ببرک کارمل، رمزي او کرک

د سردار محمد داوود وراره محمد عزیزنعم د خپلي مور خبرې داسې په یاد راوړي:

"مورمې پېښې په خپلو سترګو ولیدلې. د هغو پېښو لنډیز داسې دی: په وروستیو شپږو کې د [کمانډو] یو افسر ننوځي او داوود خان ته وایي: "باید تسلیم سئ. محمد داوود خان پوښتنه کوي: "تاسو دغه امر د چا له خوا لرئ؟ هغه ځواب ورکوي: "د قادر له پلوه." محمد داوود خان وایي: "زه پرته له خدایه بل چا ته نه تسلیمېږم او تر وروستی ګولی جنگ ته چمتو یم"

همدا وو چې د دواړو خوا ترمنځ ګولی را و ورېدلې چې په پای کې یې ارواښاد داوود خان او د هغه د کورنۍ اولس تنه غړي د هغه د زامنو او دوه لونو په ګډون ټولو د شهادت جامونه راپورته کړل.

له دغې پېښې وروسته د بریتانیا د بهرنیو چارو له وزارت په رمزي په نامه یو سړی چې د افغانستان په ځانګړي کې یې کار کاوه د خواخوږۍ لپاره زما لېدلو ته راغی او د هغه ترڅنګ یې را ډاډه کړه چې له خپل سفیر ښاغلي کرک څخه یې یو گزارش تر لاسه کړی او په دغه گزارش کې له ببرک کارمل سره د هغه د پیژندګلوی د کتنې خبره هم ویل شوې وه. د رمزي په وینا په گزارش کې لېکل شوي ول: کارمل ویلي چې موږ د یوه سرته رسیدلي عمل په مقابل کې را ګیرپاتې شول. " (۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶ پاڼې: افغانستان په شلمه پیړۍ کې / افغانستان در قرن بیستم: ۱۹۰۰ - ۱۹۶۹ د بي بي سي د رادیو له ټولګو څخه، ظاهر طین ۲۰۰۵)"

د زړوکسانو په کورګي کې د یوې بودۍ میرمنې خبرې

داوود جنبش (لېکوال، ژباړونکی او د بي بي سي د رادیو کارکوونکی) د: ولسمشر داوود خان او کورنۍ یې څنګه ووژل شول تر سرلېک لاندې د محمدظاهرشاه د خور/د محمدنعم د ماندینې میرمن زهرې له خولې راوړي چې:

په هغه ورځ [د اپریل ۲۸، ۱۹۷۸ ز، د غوايي اومه ۱۳۵۷ ل] نعیم خان نه وو. لوني مې په کورکې وې، لمسیان ښوونځي ته تللي ول. زه د ویشتانو د جوړولو لپاره دباندې تللي وم. یو افسر راغی او په بیرې یې له ما وغوښتل چې ارګ ته ولاړه شم. د داوود خان له زامنو سره یوځای د گلخانې ماڼۍ ته ولاړو. داوود خان په خپل دفتر کې د تېلفون له لارې له چا سره خبرې کولې. هماغلته کښېنستلو. الوتکو بمبارد را پیل کړ. ترماښامه دغه حالت دوام درلود.

کله چې بمباریو زور واخیست، داوود خان وویل: "لاندیني پور ته ولاړسئ!" د را وتلو په مهال د گلخانې د دروازي له اړخه د ګولپو اور را پیل سو. ګومان کوم ډزې په ارګ کې دننه د خلقيانو او پرچميانو له پلوه وو.

په دالان کې د داوود خان لور زړلښته او دهغه اته کلنه لمسی غزال (د عمر لور) تپياني شوې وې. هغوی یې بلې خونې ته راوړلې. ګولپو زما د دیارلس کلنۍ لمسی صفورا ټیټې سوري سوري کړی وو. نظام [د داوود خان زوم] وویل صفورا بې هوښه شوې خو حال یې ښه دی، خو کله چې له نیردې یې ولېدله، هغه وژل شوې وه. صفورا زما د سترګو تر مخ ځان حق ته وسپاره. ماشومان د مور په غبر کې هم خوندي نه ول. شیمې د سردار صاحب داوود خان ننږور /د میرویس میرمنې خپل دوه ماشومان په غبر کې نیولي ول او دیوال ته یې ډه ډه لګولې وه. کله چې له خونې راوتلې و مې لېدل چې درېوایزه یې شهیدان شوي ول.

زرمېنه (زما او د نعیم لور)، عایشه (د داوود خان معیوبه خور) چې له فزیکي ننګونو سره مخامخ وه او د له لاسه او پښو غورځېدلو کسانو په کراچۍ کې به ګرځېدله، زینب (زما خور/د داوود خان میرمن)، شینکۍ او زړلښته (د سردار داوود خان لوني) ټولې داوود خان ته ورغلې او د هغه تر څنګ ودرېدلې.

ما په خپلو سترګو نه دي لیدلي، خو راته یې وویل چې چا له لیرې ځایه داوود خان ته ویل: تسلیم سئ! او هغه ورته ویلي ول: پرته له خدایه بل چا ته نه تسلیمېږم. په همدغه وخت کې د ډزو غبرونه را پورته شول. داوود خان، نعیم

خان، زینب، شینکی، خالد، ویس او عمر (د داوودخان زامن)، نظام (د شاه محمودخان زوی) ټول هماغلته ووژل شول.

کودتا چیان په مور پسي راغلل او ويې ويل چې له خونو څخه را ووځئ او که څوک را ونه وځي نو د خوني چتونه به پرې را ونړيږي. د را وتلو په مهال مي ولېدل چې د داوود خان، نعيم خان او نورو مري پرځمکه پراته ول.

زما پښه هم ټپې شوې وه. مور يې روغتون ته ورسولو. هلته يې د لسو ورځو لپاره وساتلو بيا يې زندان ته بوتلو. خورشيد او توران (د سردار تيمور شاه ماشومان/ د نعيم خان لمسيان) په روغتون کې پاتې شول. گلالي (د عمر ميرمن/ د داوود خان ننور) سره له دې چې پښه يې ۷ گولپو ور سوري سوري کړې وه ژوندی پاتې شوه.

په هغې باراني ورځې زموږ د کورنۍ او نېږدې خپلوانو ۷۰ تنه و وژل شول. آيا وروسته له ۳۰ کالو به داسې يو څوک وموندل شي چې د وژل شويو آرامځای ومومي او د افغانستان د لومړي ولسمشر له قبر څخه زيارت را جوړ کړي؟"

سور سباوون

داکتر عاصم د (د داوود خان سياستونو، شخصيت او اندونو ته يوه کتنه / نگاهی به شخصيت، نظريات و سياستهای داوود خان) د (ميزان د خبرندويي ټولنې له خبرونو ۲۰۱۱ کال) د کتاب له ۲۹۲ تر ۲۹۷ پاڼو کې د هما داوود (د خالد ميرمن او د سردار محمد داوود د ننور) د خبرو پر بنسټ داسې ليکلي دي:

" د ديارلس سوه او پنځوسم لمريز کال د غوايي د مېاشتې اوومه پنځنۍ 'پنجشنبې'، د نورو ورځو په شان يوه عادي ورځ وه. د پسرلي مياشت وه او باران وريده. په دوديز ډول د کورنۍ غړي هره د پنځنۍ ورځ د ماښام له خوا د داوود خان په کور کې را ټولېدل. داوود خان کورنيو ارزښتونو ته په ډيرې درندې سترگې کتل او ډير به خوښېده چې لږ تر لږه په اونۍ کې يوځل د کورنۍ غړي پريوه تغراتول شي او له يو بل سره په گډه ډوډۍ وخوري. د دغسې را ټولېدلو نوښت هغه رامنځ ته کړی وو.

په هماغه ورځ د نورو پنځنيو ورځو په شان د کورنۍ د غړيو د را ټولېدلو تابيا په پام کې نېول شوې وه. کله چې د شوبلو د ډزو غږ را پورته شو، څه ناڅه د غرمې ډولس بجې وې او ميرمن هما داوود په کور کې وه او گومان يې کاوه چې د غرمې د ډوډۍ د دوديز توپ غږ دی او کلکه پاملرنه يې ورته ونه کړه. د هغې زړه نه منل چې له همدغې شېبې وروسته به دا د کمونيستو کودتا چيانو د کودتا پيل وي.

اروپيچ د سترگو په رپ کې اوښتون موند. څو شيبې نه وې تيرې چې خالد له خپل کار ځای د تلویزيون له ودانۍ څخه کورته را ورسيد او ويې ويل چې ټول دې ارگ ته ولاړ شي. کله چې د ويري لمنه را څرگنده او پراخه شوه داوود خان د ولسمشرۍ د دفتر د مشر اکبر خان په سلا او وړاندیز پرېکړه وکړه چې د کورنۍ ټول غړي ارگ ته دننه را وغواړي.

ميرمن هما وايي کله چې په موټر کې د داوود خان له کوره تر ارگه ولاړه نو ډيره په اندېښنه کې ډوبه وه او ويې لېدل چې اروپيچ د سترگو په رپ کې د اورېدلو په حال کې دی. د مخ په ودې اروپيچ په لېدلو يې اندېښنه لا زياته شوه. کله چې له خپل خاوند او کوشني ماشوم سره د ارگ انگر ته ننوتله نو ويې لېدل چې سرتيرو د تيارسۍ په حال کې په هرگوت کې مورچلې نيولې دي. له دغو ټولو سره سره بيا هم دا نه پوهېدله چې خبره څه ده او د دغه بيړني اروپيچ د را پارېدنې لامل څه وو.

د کورنۍ پاتې غړي چې له هرې خوا ورو ورو را رسيدل د ارگ د گلخاني د ماڼۍ په دويمې ودانۍ کې د ولسمشر د کار په دفتر کې را ټول شوي ول او ارگ ته په راننوتلو د هغه څه د تيريدلو په لېدلو به هک پک پاتې کېدل چې په ارگ کې تيرېدل. که څه هم اروپيچ ډير کرکيچن شوی نه وو خو د نيردې ماسپيښن شا او خوا وړاندیز وشو چې ميرمني او ماشومان دې له ارگه په موټرونو کې بهر و ايستل شي. د افغانستان د پخواني ټولواک خور او د ولسمشر داوود خان ماندېني ميرمن زينب دغه وړاندیز وغاډه. دهغه د همدغې پرېکړې پر بنسټ نورو ميرمنو هم خپل هوډ څرگند کړ او ټينگار يې وکړ چې د خپلو ميرونو ترڅنگ به همدلته پاتې شي. په ځانگړې توگه د سردار محمد داوود خان زامنو ټينگار کاوه چې د پلار ترڅنگ به پاتې کيږي او نه غواړي چې هغه يوازې پرېږدي.

که څه هم د کورنۍ غړو ته څرگند خبرونه نه ورکول کېدل خو د هرې شيبې په تيريدلو خبره راڅرگنديده او اورېدل کېدل چې دېنمن د پرمختگ په حال کې دی او د ولسمشر د ماڼۍ نيول يې د خپلې موخې زړه ټاکلې دی.

په ډیرلنډ وخت کې تېلفوني اړیکې وشلېدلې. له دې چې کودتا چپانو په آسانی کولای شوی د ودانۍ پاسنی پور په آسانی بمبارد کړي، د خوني د لوړوالي او د کړکيو د ډیروالي له امله دغه ځای خوندي نه وو نو پریکړه وشوه چې ټول دې کښتني پور ته ولاړ شي. همداسې وشوه. د کورنۍ ټول غړي لاندیني پور د ډوډۍ خوړلو لویې خوني ته راکښته کړای شول.

میرمن هما وایي تر هغې شیبې پورې چې دا د داؤد خان د کار په دفتر کې وه څوک نه وو ټپي شوي. خو کله چې د کورنۍ غړي کښتني پور ته راکښته شول نو د کودتاچیانو یرغل لا زور واخیست. د دښمن په وړاندې د ولسمشرۍ د ساتونکي قطعي اتلوله مقاومت ورو ورو درې وړې کېده، د دښمن د مردکیو او توغندیو ړندو چرو او ټوټو په ودانۍ کې دننه هرڅوک ټپیانول.

زما په گومان لومړني چا چې ټپ واخیست او د سترگو په رپ کې مړ سو د سردارمحمد داؤد خان مشر زوی محمد عمر وو. د ارواښادې میرمن گلالي داؤد د عبدالله خان ملکيار د لور پرځان اته گولي لگېدلې وې. لورکې یې (غزال) په همدغې پېښې کې په ارگ کې شهیده شوه او بله ټپي لور یې په روغتون کې څو شیبې وروسته مړه شوه. که څه هم د سردار محمد نعیم خان پښه په گولېو ټپي شوې وه خوله خپل پالیه وروړ سردارمحمد داؤد خان سره د سهار تر سباوون پورې ژوندی وو. وروسته له دې چې د ولسمشرۍ د مانۍ د ساتونکي قطعي پاتې برخه له نا چارۍ کودتاچیانو ته تسلیم شوه، کمونیستانو د شنه سهار په سپېده دم کې د گلخاني د مانۍ دروازه پرانیستله او په لومړیو شیبو کې یې له داؤد خان و غوښتل چې تسلیم شي خو هغه په ځواب کې وویل چې هېڅکله به د روسانو مرییو کمونیستانو ته تسلیم نه شي.

د امام الدین تر مشرۍ لاندې د وسله والو کودتاچیانو د ډلې او سردارمحمد داؤد خان ترمنځ دزې پیل شوې چې په پای کې یې د هغه د کورنۍ یو شمیر راگیرشوي کسان یا ټپیان یا شهیدان شول.

د دغو شهیدانو په منځ کې یوازي د سردارمحمد داؤد خان له کورنۍ څخه شل تنه ول. که د غوايي د اوومې د شرموونکي او کرغیرني کودتا د شپو اوروڅو د شهیدانو شمیره را واخلو نو د ټولو وژل شویو کسانو شمیره د سید عبدالاله، عبدالقدیر نورستاني، صاحبخان گارډ په گډون چې په ارگ کې ووژل شول، او نور لکه غلام حیدر سولي، بنایي درې زره تنو ته رسیږي.

د کمونیستانو له وروستني یرغله وروسته د سردارمحمد داؤد خان د کورنۍ پاتې ژوندي غړي د جمهوریت روغتون ته ولېږدول شول. هغو کسانو لکه میرمن گلالي چې ژور ټپونه یې اخیستي ول، تر اوږدې مودې په روغتون کې پاتې شول او د کورنۍ نور ټول غړي زندان ته ولېږدول شول او هلته یې بنديان کړل. د سردارمحمد داؤد د کورنۍ پاتې غړو د روس د لاسپوڅي رژیم له استازو څخه په څو څو ځله غوښتنه وکړه چې د غوايي د اوومې کودتا د شهیدانو د ښخېدلو ځایونه ورته وروښيي، خو دغولاسپوڅو هېڅکله دغې غوښتنې ته ځواب ور نه کړ.

څرگنده نه ده چې د کودتا د تورې او کرغیرني شپې له امله کودتاچیانو د ارگ دننه د شهیدانومرې د خواجه رواش په سیمه کې په ډله ییزکېدل شوي قبرکې ښخ کړي او یا د کابل- جلال آباد د لویې لارې په اوږدو کې په یوه ناڅرگند ځای کې له اسلامي ډودونو پرته ښخ کړي دي. (له میرمن هما) USA Arlington, Virginia, داؤد عثمان سره مرکه ۲۰۰۱ز کال د جنوري دویمه

له هغې خونړۍ پېښې را وروسته لا تراوسه د دغې غوټې سر نه دی پرانیستل شوی. په دغې پېښې کې ښکېل کسان او پاڅه پازوال مشران لا تراوسه د نړۍ په گوټ گوټ کې ژوندي دي او پرته له شکه له قانوني لارو او امکاناتو کولای شو له هغوی پوښتنه وکړو چې دغه خبره روښانه کړي.

د گلخاني پرمانۍ د گوليو باران

جنرال نذیر کبیرسراج د خپل کتاب (په افغانستان کې د شلمې پېړۍ د دویمې نیمایې مهمې پېښې/ روږدات های مهم نیمه اخیر سده بیست در افغانستان) په ۱۱۳ پاڼې کې لیکلي: " محمد عمر په داسې حال کې چې له خپل پلار سره یو ځای وو د گلخاني د مانې پورې 'زینې' ته مخامخ، موټر ته د پورته کېدلو په وخت کې ټپي شو. " دلته د یادوني وړده چې په هغو شیبو کې د یو شمیر وزیرانو په گډون د حاضر و همکارانو د پریکړې پر بنسټ، وپتیل شوه چې محمد داؤد دې له ارگه دباندې ووځي او د مرکزي ځواک (قوای مرکز) د اړوند لښکرکوټونو په مرسته دې د کودتاچیانو یرغل پر شا وتمبوي. " نوموړی زیاتوي: " یادې شوې دزې د ولسمشرۍ د گارد د یو تن افسر له لوري چې د سردارمحمد داؤد د ډاډ وړ سړی وو، وشوي. "

هما داؤود د سردار محمد داؤود د مشرزی د ټپي کېدلو په اړه د جنرال کبير سراج خبره نه مني او ټينگار کوي چې هغه له ودانۍ دباندې نه، بلکه په ودانۍ کې دننه ټپي شو. ۲۹۵ پاڼه، د سردار محمد داؤود شخصيت، اندونو او تگلارو ته يوه کتنه / نگاهی به شخصيت، نظريات وسياستهای سردار محمد داؤود، ډاکټر محمدعاصم، د ميزان خپرنډويه ټولنه، د امریکا متحده ايالات، ۲۰۰۱)

وايي چې

وبل کيږي چې د ديارلس سوه اووه پينځوسم کال د غوايي د مېاشتې له اوومې نېټې مخکې د محمد داؤود د وژلو تابيا نيول شوې وه. که داسې وي، نو د کومو کسانو پل د دغې تابيا په ټل کې موندلای شو؟

وايي چې د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند يوه نامتو څيره چې اوس هم په افغانستان کې ژوند کوي، د سردار محمد داؤود او د هغه د کورنۍ له وژل کېدلو لږ شيبه وروسته ارگ ته راغی، ټول يې له پامه تير کړل او بيا له خونې ووت.

وايي هماغه سړي يو چا ته ويلي ول چې: "... په پام کې نېول شوي وه چې پراگ به يو پينځه سوه کيلويي بم وروغورځول شي. پوهيږئ چې پينځه سوه کيلويي بمب څومره ورانی کوي؟ ارگ يې له خاورو سره په هوا کاوه؟!"

"... د عبدالله عمر له جيبه چې زما ترڅنگ ولاړ وو، د بنزموټر کلي يې واخيستله او ويې ويل: اوس زموږ وار دی چې د موټر سپرلی وکړو." په همدې حال کې مې وليدل چې د کورنۍ يوشمير غړي څوک روغ رمت او څوک ټپي له دروازي تيريږي او ميرمن سلطانه نور/د سردار محمد عمر نور ماندينه له ټولو مخکې روانه وه. زهرا او داؤود / د غازي محمود ماشومان مې وليدل چې دواړه ټپيان ول. کله چې د ميرمن سلطاني نور سترگې پرما ولگېدلې، غلې شوه، بيا يې د لاس په اشاره او نغوته راته وويل دغه کسان پر دې جنوري 'چارماري' يې کړي. "هغې [د افغانستان د پخواني ټولواک محمد ظاهر شاه خور او د وليعهد سردار احمد شاه خواني] گومان کاوه چې زه هم د پيښې له پخو.....

څلورمه برخه

صبرالله سپاه سنگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتو ژباړه: رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه خيږي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤود د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښاني واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه رادگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنجشيري، سليمان لايق، خيال محمد کيتوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اوږدو ټيلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو.

همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي
۲۰۰۸ کال، د اپريل ۲۸

پته:

Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱ او ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ د ټيلفون شميره

دیرش کاله د بېدېا په زړه کې

ډاکټر محمد حليم تنويرد وروستيو دريو لسيزو د څيړونکو له ډلې څخه (د گلبدين حکمتيار تر مشرۍ لاندې) د اسلامي گوند يوه وتلې څيره ده چې د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د آرامځي تر ټولو نيږدې نښه يې را کښلې ده (د افغانستان د ورځپاڼه لېکنې پېښلېک/ تاريخ روزنامه نگاري افغانستان، ۲۲۰ پاڼه، د صبور د خپرنډويه ټولنې مرکز/پېښاور- پاکستان جنوري ۲۰۰۰ زکال)

د ۲۰۰۸ زکال د جولای په دويمې نېټې جنرال پادشاه مير په افغانستان کې د "آزادۍ د راډيو" له مرکه کونکي حميد مېمند سره يوه ځانگړې مرکه کړې او نوموړي د سردار محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د قبرونو ځای ځايگي، د کابل په ۱۸ کيلومتري کې د څرخي پله زندان ته نيږدې داسې روښانه کړی:

حميد مېمند: جنرال صاحب پادشاه مير! هغه گزارشونه چې موږ اورېدلي، پکې ويل کيږي چې: تاسو يو تن له هغو کسانو ياست چې د سردار محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د ښخولو په اړه شاهد واست. کله چې مري رارسيدل او يو ځای خاورو ته سپارل کېدل تاسو هلته واست. مري په څه ډول راوړل کېدل او په څه ډول په ډله ييزه توگه خاورو ته سپارل کېدل؟ که مهرباني وکړئ په دې اړه لږ مالومات را کړئ!

جنرال پادشاه مير: د [د يارلس سوه اووه پنځوسم "ل" کال] د غوايي د مېاشتې په اوومه د پنجشنبې [پنځنۍ] په ورځ کودتا وشوه. په سبا يې کله چې ورځ پای ته ورسېدله، د شپې دولس بجې وې چې مري يې راوړل. موټر راغی. په هغه وخت کې زه د څلورم زغره وال ځواک د ساتنې او څارنې [حفظ و مراقبت] مدير ووم. امر وشو چې ځان له سرتيروسره پولیگون ته ورسوم. له هغوی سره يوځای پولیگون ته ولاړم.

موټران له ښاره راتلل او څراغونه يې له ليرې ښکارېدل. له ځان سره مې وويل: خدايه! په دې نېمه شپه کې دا موټران له کومې خوا پولیگون ته را روان دي.

لومړنی موټر چې را ورسيد، د دفاع د وزارت يو جيب وو. له سلام او ستړي مه سي وروسته مې وپوښتل: وروڼو! خيريت خو دی؟ څنگه راغلئ ياست؟ ويې ويل چې د داؤد خان او د هغه د کورنۍ د غرو مري مو راوړي او غواړو دلته يې يوې په موضع (له مخکې پوځي کېنډل شوي ځای) کې ښخ کړو، او ځای ورته پيدا کړو، ورته مې وويل: ډيره ښه ده.

اسلم وطنجار چې په کودتا کې يې پخه ونډه درلودله او په څلورم زغره وال ځواک کې وو، پوهېده چې د ځمکې کوم ځای د (موضع) لپاره کېنډل شوی دی. هغه وويل دلته د يوه ټانک پخوانی موضع شته.

غوچوري (چقوري) له مخکې کېنډل شوي ول. له جيبانو وروسته يو نوی [زيږ موټر] راغی او د شو. ماته يې وويل: سرتيرو ته ووايه چې مري راکښته کړي. "Reverse" موضع مخي ته" سرتيرو مري يو په يو راکښته کړل. زه په خپله د قبر لحد ته ور کښته شوم. لومړنی کار مې چې وکړ دا وو چې د مريو مخونه مې د قبلي خواته را واړول. کله چې اوس مو قبرونه را خلاص کړل نو له نېکه مرغه لېدل کېدل چې د مريو د هډوکو مخونه هماغسې د قبلي خواته ول. د امنيت د وزارت کارکوونکو او نورو هيئتاتو ولېدل چې د مريو مخونه د قبلي پر لور ول.

د يوه موټر ترپال مې خلاص کړ او دهغه سپن ږيري موټروان ته مې وويل: نه خفه کيږي که دغه ترپال واخلم او د مريو پرمخونو يې واچوم؟

حميد مېمند: جنرال صاحب! مهرباني وکړي ووايست چې په همدغه ډله ييز قبر کې مو څو تنه مري تر خاورو لاندې کړل؟

جنرال پادشاه مير: څه ناڅه ديارلس تنه ول. ديارلس تنه.

حميد مېمند: آيا ددوی په ډله کې ښځې او ماشومان هم ول؟

جنرال پادشاه مير: د هغوی په منځ کې درې ښځې وې، نور يې ټول نارينه ول.

حميد مېمند: ويل کيږي چې په ډله ييز قبر کې د داؤد خان له کورنۍ څخه اتلس تنه تر خاورو لاندې شول، نور مري څه شول؟

جنرال پادشاه میر: په هماغه شپه یې دیارلس مری اونور یې په سبا شپه راوړل. ما درې شپې یې خوږې ایستلې وه او بنار ته خپل کور ته ولاړم. زما د مرستیال ضابط شاه ولیخان په وینا نور شپارلس تنه مری چې گڼ شمیر یې ښځې وې د ټانک د بلې کښل شوې [موضع] په پینځه ویشت گامیز واټن ته راوړل شول.

د هغې ورځ په سهار شاه ولیخان راته وویل: آمر صاحب تاسو پروڼ شپه نه واست، نور مری یې هم راوړل. ومی پوښتل: مری دې وپیژندل؟ ویې ویل: نه. ومی نه پیژندل. خو دومره می ولیدل چې په مریو کې ښځې او ماشومان ډیر ول، نارینه لږ ول.

حمید مهمند: جنرال صاحب تاسو وویل چې لحد ته کښته شواست او ومو ویل چې مری مو یو په یو ځای پرځای کړل. ستاسو له نظره، ایا هغوی په گولپو وژل شوي ول یا نور زورزیاتې هم ورسره شوی وو؟

جنرال پادشاه میر: دروغ ویل گناه لري. شپه وه. د مریو مخونه سم نه ښکاریدل. ټول په وینو ککړ ول. کلکه می چې مری دېخوا آخوا کول، لاسونه می د هغوی په وینو ککړېدل. پرتولو له یوې مخې د گولیو باران شوی وو.

حمید مهمند: آیا د سردار داوود خان مری مو په خپلو سترگو ولید؟

جنرال پادشاه میر: له یوې خوا د شپې تیاره وه، له بلې خوا یې مور ته ویل چې مری ژر ژراو په بېره را کښته کړئ. له مړینې وروسته څیره او د مخ بڼه هم بدلېږي. مری سم نه پیژندل کېدل. که په تیاره شپه کې څوک خپل ورور هم وگوري، نه یې پیژني. خو د بدن د جوړښت، د اندام د ځیروالي او د قد یا ونې د لنډوالي له مخې می گومان وکړ چې داوود خان به وي.

په تیرو ورځو کې کله چې هغه مو له قبره را وایست، د خپلې میرمنې د هډوکو تر څنگ وو. ښځې یې د سرو زرو غاښونه درلودل. سره زر په خاورو کې نه خرابیږي، تر ننه پورې هماغسې پاتې دي.

حمید مهمند: مری څه ډول کسانو راوړل؟ لوړپوړي افسران ول که عادي سرتیري؟

جنرال پادشاه میر: د هغوی د ډلې مشر نور احمد نور د کورنیو چارو [وزیر] وو. نه پوهیږم چې اوس په کوم هېواد کې اوسېږي. نور وزیران هم ول، چې نه یې پیژنم. د هغوی یوه تن له اسلمه وپوښتل: دغه افسر چې لاندې بوخت دی، ملگری دی که نه؟

حمید مهمند: دا یې ستاسو په اړه ویل؟

جنرال پادشاه میر: هو، هغوی نه غوښتل چې دغه پټ راز افشا سي او غوښتل یې چې مری هماغلته ورک سي.

حمید مهمند: تاسو وویل چې مری یې په دوه وو جلا جلا شپو کې راوړل او تر خاورو لاندې شول. له تاسو سره یې چال چلند څنگه وو؟ څه قوماندې یې ورکوله او څه یې ویل، د بیلگې په ډول، څه وکړئ؟

جنرال پادشاه میر: کله چې هغوی خپل کار پای ته رساوه نو د څلورم زغره وال ځواک له کانتینه به یې چای، کیک او کلچې واخیستلې او [په اصطلاح د پیش نمې په توگه به یې] یو څه خوړل بیا به ښار ته تلل. په همدغه ترڅ کې یوه شپه یې ما ته په گوته نیولو ویلي ول چې "دا سړی گوندي ملگری نه دی"

وروسته یې نو د وزیر په کچې نور مشران او لوړپوړي چارواکي راوستل او د گولیو باران به یې پرې جوړاوه. ډیر ښه بڼه وزیران ول. کله چې دغه مشران یې د گولیو په باران کې وپښتل او په شهادت یې رسول نو ویل به یې چې چاته نه وایو. انکار کوو. پټ کار دی. ځکه چې هغوی له محکمې پرته وژل کېدل.

حمید مهمند: آیا هغوی د داوود خان د کابینې کسان ول؟

جنرال پادشاه میر: هو، هغوی د داوود خان د کابینې غړي ول.

حمید مهمند: د چا نوم دې په یاد دی؟

جنرال پادشاه میر: هو! یو یې د عدلي وزیر و، وفی الله سمعیي وو، بل یې د بهرنیو چار وزیر، ځکه چې ویې ویل یې د باندنیو چارو وزیر راکښته کړئ. ټول ټال ۸ تنه ول. هغوی یې د شهید سردار صاحب له وژلو ۸ شپې وروسته ژوندي راوستل او ویې ویل چې له وژل کېدلو یې منکره کیږو.

د هغوی له ډلې بل تن موسی شفیق وو. له هغه یې هم پوښتنې کولې. هغه په ځواب کې ورته ویل: زه ډیر بې گناه یم. په کور کې مې سطرنجی هواره ده. اولادونه مې څه نه لري. زه په خپل کور کې هېڅ نه لرم. هغوی په ځواب کې ورته وویل: تا د هلمند اوبه خرڅې کړې دي. موسی شفیق ورته وویل: ته [نور احمد نور ته یې وویل ته]، اناهیتا راتب زاده، ببرک کارمل او حفیظ الله امین ټول د کابینې وکیلان واست. تاسو ومنله [پاس کړه] او زه د هغه وخت سر وزیر [صدراعظم] وم، ما یوازې لاسلیک وکړ.

حمید مهمند: دغه خبرې هماغلته ترسره شوې؟ موسی شفیق هماغلته له نور احمدنور سره شخړه وکړه او بیا یې هماغلته وواژه؟

جنرال پادشاه میر: هو، مخامخ خبرې هماغلته پیل شوې. له هماغو خبرو وروسته موسی شفیق یې وواژه. له هغه وروسته یې د عدلیې وزیر له موټره راکښته کړ.

حمید مهمند: کله چې د کابینې غړي یې وژل، څه ډول احساسات یې له ځانه څرگندول؟ خنډل یې؟

جنرال پادشاه میر: دوی به پرې د گولوبو باران جوړاوه او هغوی د "الله اکبر" په ویلو پرځمکه را لوبدل. حمید مهمند: هغو کسانو چې د زې کولې څه ډول احساسات یې څرگندول؟

جنرال پادشاه میر: رښتیا یې ووايم د هغوی په احساساتو نه پوهېدل. له یوې خوا د شپې تیاره وه له بلې خوا د زې کوونکو داسې خولې پرسر درلودلې چې دوه سوري یې درلودل چې له هغو سوریو یې یوازې کتلاي شواي. یوازې سترګې یې ښکارېدلې او مخونه یې نه ښکارېدل چې سرې یې پر احساساتو پوه شي. هغوی به کلاشنیکوفونه په لاس له جیب موټرانو راکښته شول له اته متریز واټنه به یې د زې پرې پیل کړې او بیا به بیرته جیب ته ننوتل.

حمید مهمند: کله چې د خبرو شخړه کېدله، نورو څه کول او څه یې ویل؟

جنرال پادشاه میر: ددوی د خبرو پرمهال نور ټول غلي درېدل او څه یې نه کول.

حمید مهمند: دغه خبرې چې مو وکړې ټولې یې ستاسو تر مخې تیر شولې؟

جنرال پادشاه میر: هو، هر څه مې چې وویل زما تر مخې تیر شول.

حمید مهمند: هغه خبرې او شخړې [د موسی شفیق او نور احمد نور ترمنځ] هم ستا تر مخې تیرې شوې وې؟

جنرال پادشاه میر: هو، هغه خبرې هم ټولې زما تر مخې تیرې شولې.

حمید مهمند: کله مو چې د سردار صاحب داؤد خان او د هغه کورنۍ خاورو ته وسپارله او ستاسو ترمنځه د هغه د کابینې غړي ووژل شول، څه ډول احساسات مو درلود؟

جنرال پادشاه میر: موږ ټول مسلمانان یو. پر خدای ایمان [گروهه] لرو او پوهیږو چې شپې پسي ورځ او ورځ پسي شپه راځي. تر اوسه د نړۍ په هېڅ یوه گوټ کې داسې نه دي شوي چې د یوه هیواد د ولسمشر مړی دې تر ډیر شو کالوپورې د بیدیا د خاورو په زړه کې پټ پاتې شي.

همدغې دښتې ته روسان راغلل. شوبلو او ټانکونو یې ټول ځایونو کنډ او کپر کړل. په زړه کې مې را تاو شول چې یوه ورځ به خدای افغانستان خپلواک کړي. ما له هغه ځایه چې د خاورو په زړه کې داؤد خان خاورو ته سپارل شوی وو، د یوه متر د خطو په اندازې گامونه را واخیستل ټول ټال له سرکه ۶۵ متره لیرې واټن وو.

راغلم او دغه ۶۵ متري واټن مې په یوه ځای کې یادداشت کړ. له ځان سره مې وویل چې ښايي یوه ورځ به افغانستان د کمونیستانو له منگولو خلاص شي. په هغه وخت کې روسان نه ول، همدغه کمونیستان ول. و مې ویل چې دا خو د یوه ستر شخصیت آرامځای دی، یوه ورځ به ورک شي. په دغو تیرو دوه وو مېاشتو کې د خلکو د غلطو گزارشونو له کبله گڼ شمیر ځایونه کېدل او پرانیستل کېږي او نښه یې په لاس نه ورځي.

حمید مهمند: جنرال صاحب! تاسو څنگه خبر شواست چې د افغانستان دولت یوه کمیسیون ته دنده سپارلې چې د داؤد خان او د هغه د کورنۍ ډله ییز قبر دې را پیدا کړي؟

جنرال پادشاه میر: په خوست کې مې د راډیو او تلویزیون له لارې واورېدل چې کرزي صاحب یوه ځانگړي کمیسیون ته دنده سپارلې ده. تېلفون مې وکړ چې ددغه کمیسیون خبره څنگه ده. راته یې وویل چې: هله ژر سه. را سه. موږ

هڅه کوله چې ستا د تېلفون شمېره را پېدا کړو، نه مو شوه موندلای. هرڅه مو چې احوال ورکاوه او نفر مو درلېږل نتيجه يې نه ورکوله. ښه شو چې تېلفون دې را وکړ. سبا ته ځان را ورسوه چې ډير ضرور کار دی. هماغه وه چې راغلم.

حميد مهمند: جنرال صاحب! د هغو گوتو په شمار کسانو له ډلې څخه چې د داؤد خان او د هغه د کورنۍ د ډله ييز قبر خبره يې په زړونو کې درلودله، يو يې هم تاسو ياست. اوس چې د غه ډله ييز قبرونه وموندل شول او مړي يې له هغه ځايه را وايستل، تاسو څه ډول احساس لرئ؟

جنرال پادشاه مير: کله چې د سردار داؤد خان د قبر د خاړو سر ته تللم، سردار نادر جان او سردار محمود جان غازي (د سردار داؤد خان لسمۍ) به له ما سره ول. هغوی به هلته د خپل نېکه د درناوي له کبله په شنه سهار کې تلل او د لاسونو د گوتو په سر به يې د قبر د سر خاورې ايخوا ديخوا کولې چې هډوکي مات نه شي او سم لاس ته ورسې. زړونه يې مړيو ته ډير سوځېدل.

هډوکي مو د ملي امنيت روغتون ته راوړل چې ولسمشر د پريکړې پرېښت يا يې حکومت او يا يې ملي امنيت وپېژني. البته چې د مخونو او ځيرو پېژندل ممکن نه دي ځکه ټول يې هډوکي دي.

حميد مهمند: ستاسو خپل احساس څنگه دی؟ آيا خوښ ياست چې له دغسې يوه ستر راز څخه مو پورنی ليرې کړ؟

جنرال پادشاه مير: د يوه مسلمان په توگه خوښ يم. تر نن ورځې، د نړۍ په هرگوت کې که د کفر هيواد وي يا مسلمان، د ولسمشر مړی يې نه دی ورک. اوهغه هم د سردار داؤد خان په شان ولسمشر چې د افغانستان ټول وگړي يې د خپل وير پر ټکرکينډول. د هغه د قبر په موندلو اوس احساس کووم چې داؤد خان بيرته را ژوندی شوی دی. ډير خوښ يم چې گور يې وموندل شو او وگړي به وکولای شي چې د هغه د گورزيارت ته ولاړ شي.

په راتلونکي گڼه کې به تاسو ولولئ:

۱. "ما سردار داؤد نه دی وژلی"

د جنرال امام الدين تېلفوني پېام / ۲۰۰۸ زکال د جولای دويمه

۲. د ديارلس سوه او اووه پېنځوسم لمريزکال دغوايي د مېاشتې له اوومې نيټې مخکې د سردار محمد داؤد د وژلو تابيا نيول شوې وه. د دغې تابيا په زړه کې د کومو کسانو د پښو د پلونو خاپ شته؟

۳. د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند يو تن پېژندل شوی او نامتو غړی چې اوس په افغانستان کې او ژوندی دی د سردار محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د غړو له وژل کېدلو وروسته ارگ ته راغی. ټول يې له سترگو لاندې تير کړل او بيا له خونې ووت.

وايي همدغه سړي چاته ويلي ول چې: " .. په پام کې وه چې يو ۵۰۰ کيلوي بمب به د ارگ پرسرور واچول شي . پوهيری چې ۵۰۰ کيلوي بمب څه کوي؟ ارگ يې له خاورو سره په هوا کاوه!"

" ... د عبدالله عمر له جيبه چې څنگ ته مې ولاړ وو، د بنزموټر کيلې يې را واخيستله او ويې ويل: 'اوس زموږ وار دی چې په موټرونو کې وگرځو.' په همدغه حال کې مې وليدل چې د کورنۍ غړي څوک ټپي او څوک روغ رمت يو يو له دروازې تيريږي او په سر کې يې ميرمن سلطانه نور/ د سردار محمد عمر ماندينه روانه وه. د محمود غازي ماشومان زهرا او داؤد مې ولېدل دواړه ټپيان ول. کله چې د ميرمن سلطاني نورسترگې پرما ولگېدلې غلې شوه او د لاس په اشاره يې راته وويل " ټوله گناه ددوی له لاسه ده، دوی چنواړي "چارماري" کړئ. [هغه د افغانستان د پخواني ټولواک خوراو د وليعهد سردار احمدشاه خاوبڼي وه] او گومان يې کاوه چې زه هم د پېښې له پخو پازوالو څخه "

اخځ

http://www.kabulnath.de/Salae_Charom/Shoumare_۲۴/President/۲۰Daud/۲۰۲.pdf

پينځمه برخه
صبورالله سياه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
پښتو ژباړه : رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه خپري

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښاني واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه رادگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ديموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کريم ميثاق، دستگير پنجشيري، سليمان لايق، خيال محمد کتوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اوږدو تېلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو. همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي

۲۰۰۸ کال، د اپريل ۲۸

پته :

Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱ او ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ د تېلفون شمېره

سردار داؤد ما نه دې وژلی

اکادميسين دستگيري پنجشيري د ۲۰۰۸ زکال د جولای د مېاشتې په دريمې د ماښام په اوو بجو له ما [سياه سنگ] سره د تېرو تېلفوني خبرو په دوام، دغه لاندینې خبرتيا يې راکړه:

پرون د ۲۰۰۸ زکال د جولای د مېاشتې دويمه د ماښام په وخت جنرال امام الدين ما [دستگير پنجشيري] ته تېلفون وکړ او د نورو خبرو په ترڅ کې يې را وټه وويل:

" ما د 'کابل' ناته ' په ويښاني کې د " پسرلني سباوون د گولپو باران/ و آن گوله باران بامداد بهار/ " پرله پسې برخې لوستلې دي او له يو شمير ټکيو سره يې چې ډاکټر داؤد جنش د ټولواک د خور ميرمن زهره نعيم له خولې ليکلي او هم له هغو برخو سره چې تاسو جناب پنجشيري صاحب په ټول امانت د سردار داؤد خان او د هغه د کورنۍ د وژل کېدلو پېښې په اړه ليکلي دي او هم له هغو نقل قولونو څخه مو چې زما له خولې راوړي سل په سلو کې موافق يم.

څرنگه چې ميرمن زهره نعيم په لنډيز ويلي، اوتاسو هم د کابل ناته په ويښانه کې او هم " د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند راپاڅېدنې او راپرځېدنې/ ظهور و زوال حزب ديموکراتيک خلق افغانستان " په کتاب کې مو په تفصيل ويلي، ما له سردار محمد داؤد سره وروستني خبرې تر سره کړي دي. په لنډيز ووايم رښتيا دا ده چې:

زه د پوځ د يوه افسر په توگه په ټول درناوي د "تيارسۍ" په ډول د سردار محمد داؤد مخي ته ودرېدم. لومړی مې ورته پوځي سلام "رسم تعظيم" وکړ. وروسته مې په ډير درناوي د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند د سرمشريزې ډلې پيغام ور ورساوه او ورڅخه مې وغوښتل چې له خپلې کورنۍ سره دې يو خوندي ځای ته تشریف يوسي. داؤد خان دغه غوښتنه ونه منله. بيا مې ورته وويل: "له دې چې واک د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند ته ليرديدلی، تاسو بايد تسليم شئ."

سردار محمد داؤد وويل: "تاسو دغه پيغام د چا له خوا راوړي!" په ځواب کې مې ورته وويل: "دغه امر مې د قادر لخوا راوړی" هغه د سترگو په رپ کې را ته وويل: "پرته له خدايه کمونيستانو ته نه تسليمېږم او ترخپلې وروستۍ گولۍ جنگ ته چمتو يم."

د همدغې خبرې په وېلو ، خپله وسله يې را تاو کړه او مخامخ يې پرما ډز وکړ. زما پر مټ او د ځان پر نورو برخو مې گولۍ و لگېدلې او د ځان څو برخې مې ټپې شوې. دقيقاً په همدغې شېبې کې ول چې له ما سره ارگ ته د راغلو وسله والو سرتيرو او سردار داوود تر منځ دوه اړخيزې ډزې پيل شوې.

په دغسې يوه روحي او ټپي حالت کې ما دومره وسه نه درلودله چې وسلې ته لاس وروړم، توپک پورته کول خو لا پر ځای پرېږده چې دقيقه نېبه ونيسم، فېر وکړم، يو يا څو تنه په قتل ورسوم.

په ډېر صداقت واييم چې سردار محمد داوود ما نه دی وژلی. ځکه چې زه په خپله د مرگ په پوله ناست وم او ډيرکلک ټپي شوی وم. لومړی ما گومان کاوه چې له دغو گوليوڅخه يوه يې زما پر زړه لگېدلې او نور د ژوندي پاتې کېدلو هيله نه لرم، خو کله چې وروسته مې پام شو ومې لېدل چې ټول ټپونه زما د ځان په بنۍ خوا کې دي. کله چې سرتيرو زما دغه حالت ولېد او ډيره کلکه وينه بهېدنه مې درلودله په کښولو کښولو يې د پېښې له ځايه ليرې کړم. ما ان په خپلو سترگو ونه لېدل چې سردار محمد داوود او کورنۍ يې له کوم توپکه او د کوم ډزې کوونکي له خوا وژل شوي دي.

دا وه د پېښې پخه او لنډه خبره. هغه څه مې چې نن تاسو ته وويل له هغه پرته بل څه نه لرم چې په دې اړه يې تاسو ته ووايم ، نور اضافي معلومات نه لرم، او نه غواړم څه شی ورڅخه کم او يا نور اضافي شی پرې ورگډ کړم. له بله پلوه د خپل ناوړه روغتيايي حالت له امله نه شم کولای په مرکو کې برخه واخلم. له دې امله له تاسو هيله من يم چې زما معذرت ومنئ."

له جنرال امام الدينه غوښتنه

ښاغلی امام الدين،

خوښ يم چې " د پسرلني سباوون د گولپو باران/ و آن گلوله باران بامداد بهار " مو له سره تر پايه ولوست. او هاغه مهال به نور هم خوښ شم چې د دغې لېکنې پاتې چمتو شوي او راتلونکي برخې ولولئ او پرهر هغه څه چې ناسم درته ښکاره شي، گوته کښيږدئ ترڅو درواغ د رښتيا ځای ونه نيسي.

څرنگه چې تاسو وينئ، ستاسو پيغام پرته له کوم کوشني زياتښت يا کمښت کټ مټ وليکل شو. له تا هيله کوم رايه چې مخامخ خبرې سره وکړو. د خپل د کور د تيلفونونو شميرې او خپله د بريښنالېک پته مې هم د همدغو ليکنوپه هرې پيليزې برخې کې په څرگنده ليکلي دي.

له تاسو سره ژمنه کوم چې ستاسو تيلفوني راز، ستاسو بريښنالېک او ستاسو پوستي پته که ما ته راوليږئ ترڅو چې ژوندی يم له ځان سره به يې وساتم. اوکه وغواړئ هره هغه خبره چې تاسو يې د افشا کولو اړتيا نه وينئ او يا نه غواړئ چې خپره شي اويا په کوم بل سوري ور ننوځي، ټول به يې له ځان سره وساتم. او اوس وگوره چې نورو ۱۳ تنو څه ويلي دي:

۱. امام الدين، د پوځ په څلورسوه بستريزه روغتون کې :

د " افغانستان په پينځه پېړيو کې / افغانستان در پنج قرن اخير " د کتاب په ۸۶۷، ۸۶۸ او ۸۶۹ پاڼو کې چې د ايران / تهران د عرفان له خپرونو څخه د مير محمد صديق فرهنگ ليکنه اولومړنۍ چاپ يې په ديارلس سوه څلور اويا [اردبېشت] [۱۹۹۵ زکال د اپريل په مياشت کې] شوی دی داسې راغلي دي:

د عبدالصمد غوث په وينا " د سهار له څلورنيمو بجو لږ شيبه مخکې [په سهارني ټکنده سباوون کې] د الوتکو، توپونو او د شوبلو د ډزو غرناڅاپه غلی شو اوخپل ځای يې مرگوني درندې چوپټيا ته وسپاره. [دافغانستان راپرځېدنه / سقوط افغانستان] ۲۰۰ پاڼه، عبدالصمد غوث، امريکا، د برگون بريسي خپرونه ۱۹۸۸ "

داسې بريښي په دغې شيبې کې چې په ارگ کې د ولسمشرۍ د ماڼۍ ساتندويه مدافعان درې وري کېدلو ته نږدې ول، کودتاچيانو داوود خان ته وړانديز وکړ چې له مقاومتې دې لاس واخلي او تسليم دې شي. څرگنده ده دې چې ولسمشر د کودتاچيانو د لارښودو مشرانو د نومونو غوښتنه وکړه او بيا يې وغوښتل چې عبدالقادر او [محمد اسلم] وطنجار دې د خبرو لپاره ور ته ور واستوي.

دغه وړانديز د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند په مرکزي کمېټې کې را وړاندې شو. بېرک [کارمل] او نورو پرچميانو چې نه يې غوښتل ولسمشر دې ووژل شي، بلکه د هغه تر نامه لاندې يې هيله درلودله واک تر لاسه کړي د

دوه نومول شويو کسانو ليرلو ته ليواله ول، خو د مرکزي کميټې خلقي غړو غبرگون وښود او لارښوونه يې وکړه چې ولسمشر دې ونيول شي.

فرهاد لبيب [په شوروي اتحاد کې روزل شوی پيلوټ چې د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند په وړاندې ودرېد او زندان ته ولويد] د پېښې لړۍ د پوځ په څلورسوه بستريز روغتون کې د شوبلې د يوه افسر امام الدين له خولې چې يوه اوښ وروسته يې په خپلې خولې خپلو دوستانو ته کړې وه په دې ډول ويلې:

"زما زغره واله شوبله د ارگ ختيزې دروازې ته مخامخ د اور لپاره د تيارسۍ په حالت کې ولاړه وه. د [ديارلس سوه اوپنځوسم لمريزکال] د غوايي د اتمې په شنه سهارکله چې د گارد قطعاتو يو په بل پسې د سپينو بيرغونو په ور بنودلو خپله تسليمي اعلان کړه ماته امر وشو چې داوود را ونيسم. که څه هم داوود مخکې له موږ سره اړيکه نېولې وه او غوښتلې يې ول چې د کودتا له مشرانو سره غواړي خبرې وکړي او مرکزي کميټې هم منلې ول او پريکړه يې کړې وه چې همدغسې به وکړي نو ما ته امر وشو چې ارگ ته ور ننوځم.

کله چې ارگ ته ورننوتل د خورو ورو ډزو يو يو غږ اورېدل کېده. لومړني سړي چې دننه له ما سره ولېدل، گل آقا وو. زه خبر وم چې هغه زموږ سړی دی. گل آقا له ځان سره را واخيستل او هغه خونه يې را وښودله چې داوود خان پکې وو.

کله چې له گل آقا او خپلو هملازو ملگرو سره خونې ته ور ننوتل ومې لېدل چې داوود د خپلې کورنۍ له غړو او نورو لسو تنو هملازو سره وسله پر لاس سترگې په لاره دي. له ځان سره مې وويل: "دلته مې ژوندي پاتې کېدنه ناشوني ده"

په دې وخت کې گل آقا داوود ته پوځي سلام وکړ او وېي ويل: "د کوتاچيانو له ډلې څخه يو تن غواړي له تاسو سره وگوري. له ټولو مخکې داوود ولاړ وو. ما هم په لور غږ وويل: "د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند د امر پر بنسټ خپله وسله پر ځمکه کېښودلې او ځان را تسليم کړئ."

داوود په خواب کې راته وويل: "کمونيستانو او دهغوی مريبيو ته نه ور تسليمېم او د سترگو په رپ کې يې پرما ډزې وکړې. نور پرې پوه نه سوم. دومره مې په ياد دي چې يو ځنگيزه "جناحي" اور مې تر سره کړ او بيا بې هوښه سوم. کله چې سترگې مې خلاصې کړې، په روغتون کې وم. [د غوايي د کودتا تاريخي جرړې/ ريشه های تاريخي کودتای ثور. ۹۹، ۱۰۰ او ۱۰۱ پاڼې. د فرهاد لبيب لېکنه، قلمي بڼه]

که څه هم فرهاد لبيب د [امام الدين] دغه خبره نه مني او گروهن دی چې د امام الدين ملگري روزل شوي روسان ول خو ددغې ادعا لپاره د منلو وړ لاسوندی په لاس کې نشته. هرگوره په دغه اړه لا تر اوسه پورتنۍ روايت هغه څرگنده روايت دی چې په دې تړاو ما [محمد صديق فرهنگ] ته را رسيدلی دی.

د تره کې د رژيم لومړنی دفاع وزير عبدالقادر په دې اړه د يوې مرکې په ترڅ کې داسې وايي: "د لودسپيکر له لارې مو په څو څو ځله د هغه [محمد داوود خان] د تسليميدلو غوښتنه وکړه. په پای کې يې په دې آر"شرط" د را تسليميدلو خبر ورکړ چې قادر او وطنجار دې هغه ته په خپله د خبرو لپاره ورشي. زه او وطنجار د ماڼۍ پر لور ور وخوځېدلو، خو ملگرو زموږ مخه را ونيوله او دوه تنو نورو ته يې دنده ور وسپارله چې داوود خان ته دې ورشي. داوود خان پر هغوی ډزې وکړې له هغو دواړو څخه يو تن يې ووژل شو او بل يې د لومړي بريدمن امام الدين په نامه ټپي شو چې اوس ژوندی دی. د داوود خان په دغه کار پوځيان را وپارېدل له دواړو خواوو ډزې پيل شوې او ډېزو په ترڅ کې سردار محمد داوود خان ووژل شو."

په دغه ناتارخپلې ناورين کې په ولسمشر او ورور يې محمد نعيم سربېره دغه کسان هم له منځه ولاړل:

عبدالاله د سروزير مرستيال، د کورنيو چارو وزير عبدالقدير نورستاني، زينب داوود، عايشه، بلقيس آصفي، شينکې غازي، زربلبنته داوود، محمد عمر داوود، ويس داوود، شېما داوود، خالد داوود، زرمېنه غازي، د ولسمشر له کورنۍ څخه يو شمير ماشومان ټول ټال ۱۷ تنه ووژل شول او د هغه د کورنۍ يو شمير نور غړي د کوتاچيانو د اور له امله ټپيان شول. [د "افغانستان" کتاب، ۷۲ پاڼه، د انتوني آرنولد لېکنه، د هوور خپرونه، ۱۹۹۸زکال]

سره له دې چې دولت هڅه وکړه چې په کودتا کې د وژل شويو کسانو د شميرې کچه ټيټه وښيي خو دغوايي په کودتا کې د وژل شويو کسانو شميره له زرگونو کسانو پورته وه. دولت د وژل شويو کسانو شميره د ۷۰ او ۱۰۰ تنو په شا او خوا کې څرگنده کړه. [د "دوه گونديزه کمونيزم/کمونيزم دوحزبي" کتاب، ۶۲ پاڼه، د انتوني آرنولد لېکنه، د هوور خپرونه ۱۹۸۱زکال]

حال دا چې د ولسمشرۍ د ساتونکي ډلې يا گارد د وژل شويو کسانو شميره چې د ارگ په ساتنه کې ووژل شول څه ناڅه دوه زره تنه ول. او نور ژوندي پاتې شوي کسان د نوي دولت په لارښوونه ووژل شول. [د " افغانستان" کتاب، ۷۲ پاڼه، د انتوني آرنولد لېکنه، د هور خبرونه، ۹۹۸ زکال]

يو شمير د بگرام او خواجه رواش په هوايي ډگرونو کې اعدام شول. د کورنيو چارو د وزارت په ساتنه کې د پوليسو يو شمير کسان، او د ريشخور په اوومه فرقه کې په ناڅرگنده شمير کې يوه ډله هغه کسان ووژل شول چې غوښتل يې د ولسمشر د ژغورنې لپاره ځانونه کابل ته را ورسوي. [د " افغانستان" کتاب، ۷۲ پاڼه، د انتوني هايمن لېکنه، د هانکانگ خبرونه، ۹۸۴ زکال]

۲. امام الدين اوويني بهېدونکي تپونه

[د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند راپاڅېدنه اورا پرځېدنه/ ظهورو زوال حزب ديموکراتيک خلق افغانستان" په کتاب کې د اکاډميسين دستگير پنځشيري لېکنه، د صبور کمپوزينگ سنټر له خپرونو څخه چې په ۱۹۹۹ زکال کې په پېښور کې خپور شوی په ۹۶، ۹۷، ۹۸ او ۹۹ پاڼو کې] داسې لېکل شوي:

کله چې د لوگر د خوارېکينو وگړو بچي امام الدين د کوماندو د ټولي يو بولندوی د [غوايي] د انقلاب فرمان سردار داؤد او د هغه د رژيم لورپورو چارواکو ته اعلان کړ او د [افغانستان د خلق ديموکراتيک] گوند لارښوونه يې د هغوی غوږونو ته ور رسولې چې " د مرکزي کمېټې د فرمان پر بنسټ تاسو محکوم ياست او ځانونه را وسپارئ" نو سردار محمد داؤد نه يوازې دا چې د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند او د تاريخ فرمان ته تسليم نه شو بلکه د خانواکي او اشرافي غرور په لمبو کې يې په ډير قهر قدير نورستاني اوخپل زوی ته امر وکړ چې پر امام الدين او نورو سرتيرو او همدارنگه د خپلې کورنۍ پر بې گناه بنځو او ماشومانو ډزې وکړي او خپلې وروستۍ گولۍ پرې ور نشي کړي.

هغوی د سردار محمد داؤد وروستنی فرمان پرته له ځنډه پرځای کړ، د امام الدين او د کوماندو پرنورو سرتيرو يې ډزې را پيل کړې او په پای کې د سردار محمد داؤد، سردار محمد نعيم، د ماليي وزير عبدالاله، زامنو او يوشمير نورو خپلو خپلوانو پر ژوند يې د پای ټکی کښيښود. خو د حکومت گڼ شمير غړو له مقاومت لاس واخيست او پرته له پوښتنې تسليم شول چې د هغوی شخصي خوندیتوب د پاڅونوالو ځواکونو له خوا خوندي کړای شو.

د پاڅون د سياسي مشرتابه ډله هغه مهال د داؤد خان او دهغه د ملاتړو له خونري مقاومت خبره شوله کله چې په وېنو ککر امام الدين د مشرتابه ډلې ته د راډيو افغانستان ودانۍ ته راغی، له پوځي سلامه وروسته که څه هم دی د سلطنتي کورنۍ د وروستني تېر غمال (مستبد) او خانتما په زهر لړلو گوليو ټپي وو، په لور مورال يې د سردار محمد داؤد او دهغه د نيروي انډيوالانو د وسله وال مقاومت گزارش را وړاندې کړ.

کريم ميثاق چې نوی د مشرتابه خونې ته راننوتلی وو د لوړو هوراگانو او " ژوندۍ دې وي انقلاب" په ويلو په راډيو افغانستان کې دننه د سېډيو کارکوونکي يې له دغې تاريخي پېښې څخه خبر کړل. او په لنډ وخت کې د سردار محمد داؤد او دهغه د انډيوالانو د وژنې زيری د پاڅون د سرمشريزې ډلې له خوا جوړ او په ډير شور او زوږ خپور شو. ددغه آزادي بېنځونکي زيري خبرخړ او يې په رښتيا چې معجزه را وزيږوله.

له نيم ساعت وروسته، په سلگونو ټيليگرامونه، د گارنيزونو "البسکرکوتونو"، فرقو، د کندهار، ننگرهار، بلخ، غزني، خوست، د اسعدآباد او گردېز د واليانو له پلوه، د شينډنډ او مزار شريف له هوايي ډگرونو، واليانو، لورپورو مأمورينو، گوندي کادرونو، د معارف کسانو، مخورو سيمه ييزو روڼ اندو، ورهنگرو "اهل کسبه"، يو شمير هېواد پالو روحانيونو، يو شمير مخورو ولسپاله خپلواکه ديموکراتو کسانو، او همداسې د يو شمير هغو کورنيو له خوا چې د نادر/داؤد د کورنۍ د نيمې پيړۍ د بې پوښتنې واکمنۍ په کرس کې کړېدلې، حقونه او آزادۍ يې تر پښو لاندې شوي وي او د يو شمير ولسي سوداگرو له پلوه د سيلاب په توگه د انقلاب د سرمشريزې ډلې تر کړۍ راتاو او په دې توگه د د يارلس سوه او اووه پېنځوس لمريز کال د غوايي د اوومې نېټې پاڅون د برياليتوب پولې ته را ورسيد. سياسي واک په ټوليزه ډول د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند په لاس کې را پرېوت.

د هيواد د انقلابي لړۍ په ترڅ کې د څرگندې او ځلاندې فکري مبارزې ودې د نوي دولت او د نوي نظم د راتينگېدلو لپاره خبره رامنځ ته کړه. زموږ د ولسي ژوند په دغسې يوې پرېکندې شېبې کې يو ځل بيا د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند د سرمشريزې ډلې ترمنځ د څوکيو او دولتي دريزونو د راخپلو لپاره څرگندې شخړې رامنځ ته شوې چې را يادول يې زما له انده د معاصر تاريخ په پېښو کې د اوسني انقلابي غورځنگ د څيرلو او د هرې ډلې د سياسي او پوځي مشرانو د موخو او دريزونو د پيژندلو لپاره اړين بريښي.

لنډه دا چې د هغه څه بر خلاف چې صديق فرهنگ په خپلې تاريخي لېکنې (افغانستان په وروستيو پېښو پېړيو کې / افغانستان در پنج قرن اخير) په ۷۷ پاڼې کې ليکلي، ډاکټر حقشناس، رشتيا، صمد غوث، کشککي، ن.ا. هارون، او نورو پېښ ليکونکو او افغانستان پېژندونکو ليکلي دي، لومړی دا چې د غوايي د اوومي د وسلوال پاڅون له پيله تر پايه نه د افغانستان په خاوره کې او نه له تاشکنده، شوروي پېلوټانو هېڅکله الوتنه نه ده کړې. د سياسي بېرو ۷ تنه غړي اود کابل پوهنتون استاد پوهاند ضمير صافي ژوندي او شاهد دي چې ډگروال قادر په څه ډول د بولندي (قوماندې) له ځايه د شيندنو د هوايي ډگر پېلوټانو ته په پښتو او دري ژبو څرگندي او په ځيرټاکل شوې بولندي ورکولې.

دوهم دا چې د مرکزي کميټې غونډه له اړه "اصله" نه د راډيو افغانستان په ودانۍ کې او نه د خواجه رواش په هوايي ډگر کې جوړه شوې وه. د ۱۹۹۶ز کال او د ۱۹۹۸ز کال د بي بي سي د راډيو د شفاهي تاريخ په خپرونه کې کريم مېثاق هم په تېروتنې د راډيو افغانستان په ودانۍ او هوايي ډگر کې د مرکزي کميټې د غونډې د جوړېدلو خبره کړې وه چې په بشپړ ډاډ ددغه پروگرام په بيا خپراوي کې به دغه تيروتنه بيرته سمه شي، ځکه چې د مير اکبر خيبر د جنازې د بشخولو پاڅه سمبالوونکي کريم مېثاق او نوراحمد نور په خپل نوبت پټ شوي ول. کله چې د مرکزي د تشکيلاتو د سياسي بېرو دغه نامتو او مخور غړي پټ شوي ول، د مرکزي کميټې غونډه څنگه رابلل کېدای شوای او څنگه به جوړېدله.

درېم دا چې په افغانستان کې د شوروي لوی سفير پوزانوف هېڅکله د غوايي د پاڅون د پېښو په لړ کې نه گډون، نه اغېزه او نه پټه او نه برېښه ونډه درلودله. له دې امله د عبدالصمد غوث وينا يو اړخيزه اوربښتيا نه ده.

۳. د امام الدين کلاشنیکوف:

سترجنرال نبي عظيمي په خپل کتاب کې [په دريو لسيزو کې اردو او سياست / اردو سياست در سه دهه اخير] دريم چاپ، د ميوند د خپرونو خپرونډويه ټولنه ۱۹۹۹ز کال پېښاور- پاکستان په ۱۴۱ او ۱۴۲ پاڼو کې ليکلي دي:

شوبلود کابل ولايت راجاپېره د يوالونه را ونړول، د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند مشران يې آزاد کړل او په شوبلو کې يې کښېنول. د لارې په اوږدو کې يوه شوبله په يوې څلور لارې کې درېږي. حفيظ الله امين په داسې حال کې چې لاسونه يې په هټکړيو تړل شوي ول ککړه يې د شوبلې له کړکۍ څخه را وايستله خپل لاسونه او سر يې د کودتا سرتيرو او افسرانو ته و بنورول. په دغسې پرېکندو شيبو کې د امين دغسې خوځښت د هغه درېز د هغه د خلقي پلويانو په منځ کې را لوړاوه.

شوبلې خوځېږي او د راډيو افغانستان پر لور درومي. مشران يو ساعت وروسته د هوايي او مدافعه هوايي ځواک د قرارگاه په لور خوځېږي. په هغه ځای کې د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند مرکزي کمېټه غونډه جوړوي او حفيظ الله امين ته دنده ور سپاري چې د پوځي شوری خبرتيا دې جوړه او د داوود خان د راپرځېدنې خبر دې د وگړو غوږونو ته ور ورسوي.

څرگنده ده چې ددغې خبرتيا خپرونه د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند پر غړو پياوړې اغېزه را شيندي او ددې لامل کېږي چې په خپلو لښکرکوټونو او غنډونو کې خپل بولندويان بې وسلې کړي را ويې نيسي او واک په خپلو منگولو کې راخپل کړي. د اعلاميې له خپراوي وروسته د گوند د پرچم ډلې افسران په بشپړ ډول را فعاله کيږي او له خپلو خلقي ملگرو سره په همغږي اړوندې چارې په گډه پرمخ بيايي. د شپې په يوې بجې د ولسمشرۍ ساتندويه لښکر يا گارد را پرځيږي. جگړن صاحبجان او هغه ته نور نيږدې ملگري يې رانيول کيږي.

د سردار محمد داوود د را نيولو امر د کوماندو د قطعي افسر لومړي بریدمن امام الدين ته ورکول کيږي. امام الدين د گارد د اوپراسيون له امر ډگرمن گل آقا سره يو ځای داوود خان ته ورځي او ورته وايي: "د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند د مرکزي کميټې په امرخپله وسله پرځمکه کښيږدئ او را تسليم سه."

داوود په ځواب کې ورته وايي: "کمونستانو ته نه ور تسليميرم" او د سترگو په رپ کې په امام الدين ډزي کوي. د امام الدين مټ ټپي کيږي، د هغه په لاس کې کلاشنیکوف ووه او له ټپي کېدلو سره سره پر داوود او يارانو يې څنگيز يا جناحي اور را پيل کوي. نښته را پيل کيږي او په پای کې سردار محمد داوود، سردار محمدنعيم، عبدالاله، د محمد ظاهرشاه خور او د داوود خان مانينده زينب داوود، د داوود خان زامن او د کورنۍ غړي يې چې ټول ټال ۱۷ تنه کېدل، ځای پرځای وژل کيږي.

۴. زما نوم امام الدين دی

ډاکټر ظاهر طین د [افغانستان په شلمه پيړۍ کې / افغانستان در قرن بیستم د کتاب ۱۹۰۰ – ۱۹۶۹] د بي بي سي د خپرونو له ټولګې څخه د عرفان د خپرندویه ټولنې تهران / ایران چاپ، په ۲۲۴ او ۲۲۵ پاڼو کې د عبدالکریم میثاق [د افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند له بنسټ ایښودونکو او د سیاسي بیرو غړي/ د مالیې وزیر، څیړونکي او داستان لیکونکي] له خولي داسې وایي:

پوښتنه دا وه چې آیا داؤد خان دې ووژل شي یا دې ژوندي وساتل شي؟ د مرکزي کمیټې یوې ډلې ویل چې داؤد خان دې ژوندي وساتل شي او وژل یې ستره تاریخي پازوالي "مسؤولیت" لري. ښه به داوي چې رادیو ته دې راوستل شي او ودې وایي چې را اخیستل شوی ګام یو ښه ګام دی او زه د [افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند] را تائیدوم. ډلې ډلې ویل: دغه په خپله یوه تیروتنه ده. کله چې وګړي له رادیو افغانستانه د داؤد غږ په ژوندۍ توګه واورې، ښايي پاڅون د هغه په ګټه را واورې او زموږ پاڅون به را ناکامه شي. په دغه وړاندیز کې دوه تنو تر نورو ډیرې خبرې کولې: یو یې دستګیر پنجشیري او بل یې ببرک کارمل وو.

یو صاحبمنصب چې له لاسه یې وینې را بهېدلې راغی. په وینو لړلي لاس د مرکزي کمیټې د غړو مخې ته ودرېد پوځي سلام یې ورکړ او وېي ویل: زما نوم امام الدين دی. د ګوند غړی یم. زه دننه په ارګ کې وم. د گلخاني ماڼۍ ته ولاړم او داؤد خان ته مې وویل: له دې چې واک د افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند ته را لیږدېدلې، ته دنده لرئ چې ځان را تسلیم کړئ. یوه لور یې ورسره وه. عبدالله [د سروزی مرستیال او د بهرنیو چارو وزیر] هم ورسره وو. داؤد خان راباندې ډزې وکړې. کله چې ډزې یې را پیل کړې، زما لاس یې را تپي کړ. په دغې شیبې کې لور یې مخې ته ور ودرېدله، دهغه مخې ته خنډ شوه او ورته وېي ویل چې ډزې مه کوه. که ته ډزې وکړې، هغه به هم پرمور ډزې وکړي. [امام الدين] وویل چې هغه په همدغې شیبې کې داؤد خان هم پر خپلې لور او هم یې پرما ډزې وکړې نو په دغه وخت کې ما هم کلاشنیکوف راواخیست، و مې وهل، او ټول مې له یوې مخې له منځه یوړل.

۵. د تاریخ مختورالی باید ونه منو

سلطانعلي کښتمند په خپل کتاب کې [د تاریخي سیاسي پېښو یادښت لېکونه، د افغانستان د اوسني تاریخ په کرښه کې شخصي خاطرات/ یادداشتهاي سياسي و روښاد هاي تاریخي، خاطرات شخصي با برهه های از تاریخ سیاسی معاصر افغانستان] "۲۰۰۲ز کال د لندن د ژاکارت له خپرونو څخه" په ۳۴۳ او ۳۴۴ پاڼو کې لیکي:

"د وروستنیو مقاومتونو درې وړې کول: د [۱۹۷۸ز کال] د اپرېل د ۲۸ په ټکنده سباوون کې د شوبلو د چلوونکو او د پیلوټانو د ګډې همکارۍ په مټ د ولسمشرۍ د ساتونکي لښکر "ګارد" وروستنی مقاومت درې وړې شو خو محمد داؤد تر هماغې شیبې مقاومت کاوه. له هغه وروسته د خبررسوونکو یو ډله ارګ ته ور واستول شوه. د [افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند] سرمشريزې ډلې په هغې شیبې کې چې د [۱۹۷۸ز کال] د اپرېل د ۲۸ سهار د اتو او نهوجو ترمنځ شیبې وې یو ځل بیا یې غونډه راجوره کړه اوسر مشريزه ډله پوه شوله چې محمد داؤد را تسلیمېدلو ته چمتو نه دی.

ددې په اړه چې له هغه او کورنۍ سره یې په څه ډول چال چلند وشي د مرکزي کمیټې د غړو په منځ کې تودې خبرې رامنځ ته شوې. امین په اور لړۍ ژبې پر هغه د وسله وال یرغل خبرې کولې او ټینګار یې کاوه چې که مقاومت وکړي نو د سترګو په رپ کې دې هغه او د هغه د همکارانو تڼر ورتول شي. په غونډې کې یو شمیر ناستو غړو د امین په ملاتړ د هغه د وړاندیز ملاتړ کاوه، خو ببرک کارمل په پریکړې ژبې د امین له وړاندیز سره مخالفت وکړ او ټینګار یې وکړ چې په هېڅ بیه دې دغه کار ته لاس وا نه اچول شي. هغه وویل: "پریردئ دغه ستونزه په سره سینه او پراخ تندي حل شي او سر له همدغې شیبې دې وګړو او نړیوالو ته داسې شی په لاس ورنکړل شي چې ګڼې انقلاب بیرحمه او د قانون له امرونو څخه سرغړوای کوي. پریردئ چې ولسي نیاوتون "محکمه" د هغه د راتلونکي برخلیک په تړاو پریکړه وکړي."

ما هم د کارمل د دریز ملاتړ په ټینګه وکړ او ومې وویل چې د ملګري کارمل له دریزه په ملاتړ زه په دې گروهن یم چې سرله اوسه خپلسريو ته نه باید لار ورکړو او د تاریخ مختوروالی دې ونه منل شي.

زما دغو خبرو امین راوپاراوه. هغه چې د را پاڅېدلو په حال کې وو او ویل یې "موږله تړونکاريو" سازشکاري" سره جوړ نه یو" په پښو ودرېد او د ځېنو لښکرکوټونو له بولندویانو سره د اړیکې د را ټینګولو په پلمه یې غونډه پریښودله او له یوه ساعته وروسته بیرته راغی.

د امین په شتوالي او دهغه په نه شتوالي کې د همدغې او یو شمیر نورو سکالو پرسرڅېرې را اوږدې شوې او په دې ترڅ کې یو افسر راغی او ویل کېدل چې دغه افسر د پالیالو "وفادارو" خلایانو له ډلې څخه یو خلقي وو خو په خپله د امین هوا خواه نه وو. هرگوره، نوموړی افسر په خونړي لاس د غونډې خونې ته راننوت او لاندیني خبرې یې وکړې:

"زه له یو شمیر افسرانو او سرتیروسره اړیکه درلودلې. د پوځي شوری له نامه مې داوود خان ته خبر ورکړ چې وسله دې پر ځمکه کېږدي او را تسلیم دې شي، هغه ونه منله او په خپلې وسلې یې پرموړ ډزې وکړې. زموږ له ملگرو څخه یو تن ووژل شو او لکه څنګه چې گورئ زه هم ټپي یم. زما ملگرو هم زغم له لاسه ورکړ، هغه او ور سره نور کسان یې ټول ترځوابیه اوږ لاندې ونېول"

هغه څه چې څرګند دي دا دي چې امین د هر لامل له امله چې د هغه پر ذهن یې واک چلاوه، یابه انقلابي لامل وو او یا شخصي خو له هماغو لومړیو شېبو یې هڅه کوله چې محمد داوود له منځه یوسي.

۶. امام الدین نه شواي کولای کلاشنیکوف را پورته کړي

اکادمیسین دستگیر پنجشيري د ۲۰۰۸ زکال د اپریل د مېاشتې په ۲۸ مابنامي له ما (سیاه سنگ/حجر الاسود) سره د یوې تېلفوني مرکې په ترڅ کې وویل:

{ دافغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند د سرمشریزې ډلې د نیول کېدلو په شپه سلیمان لایق، باریق شفيعي، نور احمد نور او کریم میثاق د استاد میر اکبرخیبر د جنازې او خوارو ته سپارلود کست د ثبت او ویشني په چارو بوخت ول. له رادیو افغانستان څخه د سیاسي دفتر د غړو د نیول کېدلو د خبر له په اورېدلو سلیمان لایق او باریق شفيعي خپل ځانونه په ځانځوښې توګه پولیسو ته ورسپاري، خو کریم میثاق او نور احمد نور دیوه گوندي کارګر په کور کې ځانونه پټ کړل. له دې امله د [افغانستان په شلمه پېړۍ کې / افغانستان در قرن بیستم] په کتاب کې د کریم میثاق خبره سمه او په ځای نه ده.

سیاه سنگ: ستاسو د سترگو لېدلی حال څه دی؟ امام الدین کوم ځای ته راغی او څه یې وویل؟

پنجشیری: امام الدین رادیو افغانستان ته راغی او خپل گزارش یې نور محمد تره کې ته ور وړاندې کړ. هغه وویل چې له سردار محمد داوود څخه په څو څو ځله په درنښت هېله وشوه چې له خپلې کورنۍ سره دې یوه خوندي ځای ته ولاړ شي. خو له څو څو ځله غوښتنو سره سره هغه خپل زوی ته فرمان ورکړ چې پر سرتیرو، افسرانو او ان په خپلې کورنۍ ډزې دې وکړي. په پای کې یې دوه اړخیزې ځوابیه ډزې را پیل شوې.

همدا شان امام الدین وویل چې: سردار محمد داوود ته مې وویل: له دې چې سیاسي ځواک د افغانستان خلق ډیموکراتیک گوند ته را لیږدېدلی نو تاسو باید را تسلیم شئ. داوود راته وویل چې: زه کمونیستانو ته نه ور تسلیمېږم. او بیا یې نېغ په نېغه پرما ډزې وکړې. ما هم ووېشتل او ستیا مې کړل.

سیاه سنگ: "ستیا...؟ ستیاڅه مانا را ښندي؟ دا د کوم ځای اصطلاح ده؟

پنجشیری: ستیا یعنی "پوښا" زما په گومان چې ښايي هندي یا اردو اصطلاح وي.

سیاه سنگ: مخکې له دې چې نورې اړینې خبرې راوسپړو باید ومنم چې د جنرال امام الدین له خولې د "ستیا" د ویی کې په اورېدلو یوه ډیره ناوړه پوښتنه مې په ذهن کې راژوندی کړې. له هماغه امله غواړم پوه سم چې امام الدین د افغانستان له کوم ګوټه دی؟

پنجشیری: هغه د لوګر له ولایته دی. د لوګر له پښتنو څخه دی. ښايي هماغلته د یو شمیر وگړو په منځ کې د کارونې وړ وي. خو زه سم نه پوهیږم.

سیاه سنگ: امام الدین د گوند له کومې څانګې څخه وو؟

پنجشیری: هغه خلقي وو او د خلق د څانګې د پوځي ډلې له لارې یې له حفیظ الله امین سره اړیکه درلودله.

سیاه سنگ: ستاسو د وینا پر بنسټ، امام الدین نه کلاشنیکوف را پورته کړی او نه یې د هغه او نه یې د هغه د کورنۍ پر لور ډزې کړې دي؟

پنجشیري: کټ مټ همداسي ده. امام الدين نه شواي کولای کلاشنیکوف را پورته کړي او دزي وکړي. هغه په خپله تپي وو. له هغه سره مل او ملگرو سرتېرو چې ولېدل داؤد او زوی يې دزي کوي دوی هم په ورته ډول اور ته لاس ور واچاوه. له همدې امله ده چې امام الدين وايي "موږ هم راواخيستل او سينتا "ستي - ژ " مو کړل."

سياه سنگ: امام الدين او ملگرو يې د دغسې بې خرته او په پټو سترگو وژني فرمان له چا او له کومه ځايه تر لاسه کړی وو؟ د گوند سرمشريزه ډلې د سردار محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د برخليک په اړه څه ويل؟ ستاسو اند په دې تړاو څه وو؟

پنجشیري: وروسته له دې چې نورمحمد تره کی، ببرک کارمل، ډاکټرشاه ولي او زه (دستگيرپنجشیري) سليمان لایق، بارق شفيعي، عبدالحکيم شرعي جوزجانی او حفيظ الله امين د کابل ولايت له زندانه راډيو افغانستان ته وليرېدل شول، د دندو ویشنه په دې ډول تر سره شوه: ما، کارمل، لایق او تره کی د سياسي تبليغ دنده پر غاړه را واخيستله، حفيظ الله امين، عبدالقادر هراتي او محمد اسلم وطنجار د پوځ لارښوونه په غاړه واخيستله.

له داؤد او د هغه له کورنۍ سره د چال چلند په اړه نورمحمد تره کی او ببرک کارمل بيل بيل نظرونه درلودل. تره کی د هغه په وژلو او کارمل د هغه په ژوندي ساتلو ټينگار کاوه.

ما د نور محمد تره کی په ځواب کې وويل چې: "د ټولنيزې مبارزې اصول نه بايد سپک و گڼل شي او له پاڅون سره دې لوبه و نه شي." سليمان لایق چې د خپل زوم او نيروي ملگري د وژني له امله په ژور ناورين او وير کې سوځېده نو د داؤد په اړه يې وويل: دا فرعون دې ووژل شي."

د تاريخ په دغسې يوې حساسې او پريکندې شيبې کې نور محمد تره کی د انقلاب پوځي لارښودې ډلې (حفيظ الله امين او اسلم وطنجار) ته لاندینی فرمان ور وليږه:

"که سردار محمد داؤد او ملگري يې د انقلاب له فرمانه سر غروای وکړي، د پاڅونوالو پر وړاندې لاس وسلې ته ور وړي او د گوند لارښوونې ته پرته له پوښتنې او آر "شرط" ځان ونه سپاري نو زموږ وسله وال ځواکونه د خپل ځان او آزادی د ساتنې لپاره خپل حق گڼي چې له انقلابي نظم څخه په ميړانه ساتنه وکړي. که هغوی له وسله وال مقاومت څخه لاس پر سر شي او خپلې وسلې پر ځمکه کښيږدي نو يو خوندي ځای ته دې وليرېدل شي. په داسې يوه اکر 'حال' کې به له هغوی سره د هيواد د قانونو پر بنسټ له درنښته ډک چال چلند وشي."

ددغه فرمان متن په پښتو وو او ما (دستگيرپنجشیري) په پارسي را و ژباړه.

۷. د داؤد خان خونې ته ور ننوتل:

محمد اکرم اندېشمن د عبدالحق مجددي او ډاکټر فضل الله مجددي له کتاب [" افغانستان له ستر اميره تر ستر لارښوده / افغانستان از امير کبير تا رهبر کبير " د کابل چاپ، د ميوند د خپرنډويه ټولنې خپرونې، کابل/افغانستان، ۱۹۹۹ز کال، له ۵۹۶ پاڼې] څخه په را اخځولو داسې ليکي:

هغه خلقي پوځي افسر چې د محمد داؤد د وژني فرمان يې را پلی کړ امام الدين نومیده. نوموړی هم مني چې د سردار داؤد پر استوگنځي د يرغل فرمان حفيظ الله امين ورليږلی وو.

لومړی بريدمن امام الدين چې د پوځ د کوماندو په قطعه کې د ډبرې ټيټې پوځي رتبې افسرو د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند د واکمنۍ پر مهال لوړې پوځي رتبې ان د ډگر جنرالۍ تر کچه را لوړيږي.

" حفيظ الله امين چې د کودتا فرمان يې ورکاوه او د کودتا د فرمان په دريزيا مقرر راډيو افغانستان کې وو په ريشخورو کې د يو شمير مقاومتونو له امله اود توپچي، شوبلو اوله ټينگ هوايي بمباران سره سره د داؤد خان له مقاومت په ويره او اندېښنه کې را لوېدلی وو. [نوموړي] د کرکېچ او اړويېچ د څيړنې په موخه د لويو لښکرکوټونو او کوشنيو پوځي قطعو له کودتاچيانو بولندويانو سره په گډه په راډيو افغانستان کې د شپې په نهو بجو يوه بيړنۍ غونډه راوبلله او ويې ويل: "په ارگ او ريشخورو کې مقاومت لاتر اوسه پرمخ روان دی. که دغه مقاومت په لنډ وخت کې پای ته ونه رسيږي نو ډيره شونې به وي هغه لښکرکوټونه او قطعي چې لا تر اوسه ناپييلي او بي پري پاتې او وخت او مهال ته سترگې په لار دي، د داؤد خان په گټه به پرموږ مخ راوړوي او په خوځښت به پيل وکړي. او يابه له نورو ولايتونو څخه د داؤد خان لښکر د هغه مرستې ته را ودانگي. نو ښه به دا وي چې په بېره او په لومړي گام کې دې د ارگ د مقاومت خبره را لنډه کړای شي.

د کودتا لوړپوړو پوځیانو وړاندیز وکړ چې ددغې موخې د ترلاسه کولو لپاره د هوايي او توپچي ځواک د یرغل ترڅنګ باید پلي ځواک هم په خوځښت راشي چې ارګ ته ننوځي او د ارګ د مقاومت ملا دې له دننه را ماته کړي شي. وروسته حفیظ الله امین وویل: کومه قطعه چمتو ده چې په ځانځوښي توګه د پلي یرغل پازوالي په غاړه را واخلي.

زه (امام الدین) چې یو خوږمند او په توده وېنه لوګری ځوان وم راپاڅېدلې او ومې ویل چې زه چمتو یم پلي یرغل تر سره کړم. د داؤد خان خونې ته ور ننوتل. په خونه کې د اوودخان ورور محمد نعیم خان، دوه تنه وزیران، د داؤد خان یوه لور او څو تنه نور ول. کله چې د داؤد خان خونې ته ور ننوتل پوځي سلام مې وکړ.

داؤد خان چې په لاس کې یې تومانچه وه وویل: "څه خبره ده؟" ما وویل: "صاحب! خبره له خبرې تیره ده. را تسلیم سئ." داؤد خان په قهرزلي توګه وویل: "چا ته تسلیم شم؟" ما ورته وویل: "انقلابي شوری او پوځي ځواکونو ته تسلیم شئ. پوځي ځواکونو ټول لښکرکوټونو چاڼ کړي او ځانونه یې سپارلي دي یوازې تاسو یاست چې مقاومت کوئ." داؤد خان وویل: "زه به هېڅکله تسلیم نه سم."

ما ټینګار وکړ خو په دغې شېبې کې د داؤد خان په لاس کې تومانچه وه، پرما یې ډزې وکړې، گولی زما پر لاس را ومېشتلې او کلک یې ټپي کړم. بیا نو زما د سرتیرو، د داؤد خان او داؤد خان د ساتونکو ترمنځ اور پیل او په پای کې یې داؤد خان ووژل شو.

۸. د داؤد خان د تومانچې وروستنۍ گولۍ

داکتر محمد حلیم تنویر په خپل کتاب کې [د افغانستان تاریخ او ورځپاڼه لېکنه / تاریخ وروژنامه نگاري افغانستان، د صبور د اسلامي خپرنډویه ټولنې د مرکز له خوا، پېښور/پاکستان جنوري ۲۰۰۰] په ۲۱۹ او ۲۲۰ پاڼو کې د محمد داؤد د وژل کېدلو څرنگوالی داسې رانغاړي:

په هماغه ورځ د پېنځلسم زغره وال ځواک شوبلو حفیظ الله امین او خیال محمد کټوازی راډیو افغانستان ته راوستل او هغه ځای یې د خپلې بولندۍ ځای ځایګی وټاکه. په خپلو خبرتیاوو کې یې په پرله پسې توګه یې خبرتیاوې خپرولې چې د داؤد خان په وژل کېدلو اوس د تیر غمال نادر د کورنۍ د لړۍ واک پای ته را ورسېد او واک د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند او انقلابي شوری په لاس کې دی. محمد اسلم وطنجار او عبدالقادر په څو څو ځله د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند او انقلابي شوری د بریا مبارکي وویلې.

محمد خالد داؤد چې د تلویزیون په ماڼۍ کې وود زینب د سینما ترڅنګ د ښځو د ټولنې ورکټون ته ولاړ او خپل کوشنیاں یې په موټر کې له ځان سره راواخیستل او د ارګ په لور یې مخه کړه. هغه ارګ ته د شمالي سرک په لار د شوبلې د مردکي له امله ووژل شو. بیا د داؤد مشر زوی محمد عمر په ارګ کې ووژل شو.

دویمه شوبله چې پر ارګ ور ننوتله د محمد اسلم وطنجار وه. د ولسمشر ساتندویه ځواک 'گارډ' په ۲۴ ساعتونو کې زښت تلفات ولیدل.

د [دیارلس سوه او اووه پنځوس لمریز کال] د غوايي د میاشتې په اتمه نېټه د محمد داؤد ټول وزیران د ارګ په پخلنځي کې پټ شوي ول. محمد داؤد له خپل ورور محمد نعیم او کورنۍ سره یې په ماڼۍ کې راګیر پاتې شول. د کودتا ځواک ارګ ته ور ننوت. د امام الدین په نامه یو تن کودتاجي له خپلو سرتیرو سره د گلخانې په ماڼۍ ور ننوت او داؤد خان ته یې امر وکړ چې ور تسلیم سي.

محمد داؤد د خپلې تومانچې وروستنۍ گولۍ په هغه ور تشه کړه او امام الدین ټپي شو او بیا هغه پر محمد داؤد او کورنۍ یې اور را بل کړ. محمد داؤد د ژوند تر وروستۍ سلګۍ مقاومت وکړ. په دغه نېټه کې محمد داؤد او ټوله کورنۍ یې په شهادت ورسیدل. د هغوی مړي یې د څرخي پله د غرونو د لمنو په غوچورو کې واچول او د هغه د کورنۍ یو شمیر پاتې ښځینه غړي او د هغوی ماشومان یې په زندان کې واچول. یو څیرنه وايي چې د محمد داؤد مړی یې په ماهیپر کې په یوه ناڅرګند ځای کې اچولی دی.

۹. پرما تور لګوي

د ۲۰۰۸ زکال د اپریل په ۳۰ نېټه سلیمان لایق، زما (سیاه سنگ) پوښتنو ته د تېلفون له لارې ځواب راکړ چې لنډيزي په لاندې ډول دی:

سیاه سنگ: محمد داؤد او کورنی یې د چا او یا د کومو کسانو د فرمان پر بنسټ وژل شول؟

لایق: سردار داؤد او کورنی یې د چا د فرمان او یا یوې گډې پریکړې پر بنسټ نه دی وژل شوی. وگورئ، لومړی کودتا وشوه، ورپسې پیغام ور و لیرل شو چې تسلیم دي سي، هغوی تسلیم نه شول. پایله یې هماغه ده چې ټول ورڅخه خبر دي: د څو تنو وژل کېدل.

سیاه سنگ: آیا ستاسو موخه داده ووايست چې محمد داؤد او کورنی یې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د ډله ییزې پریکړې پر بنسټ نه دی وژل شوی؟

لایق: یو شمیر ځانمنونکو او څوکی غوښتونکو کسانو چې غوښتل یې څوکیو، لوړو دریزونو او ویسکیو اوموترونو ته ځان ورسوي، کودتا وکړه او د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند یې د یوه ترسره شوي عمل په وړاندې را ودراره. د خلق او پرچم ډلې هم د خپل ځان د ساتنې لپاره دې ته اړلې شولې چې کودتا ومنې.

سیاه سنگ: آیا کولای شئ چې د دغې کودتا د سمبالوونکو نومونه را واخلئ؟

لایق: زه ډارن سړی نه یم او نه له راتلونکي څخه کومه اندېښنه لرم. زړه ور یم او په برالا او سپینه وایم چې حفیظ الله امین او نور محمد تره کي ددغې کودتا پاڅه سمبالوونکي ول. موږ په زندان کې وو چې کودتا وشوه.

سیاه سنگ: تاسو څنگه زنداني سواست؟

لایق: کله چې د رادیو افغانستان له لارې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د مشرتابه د ډلې د مشرانو د نیول کېدلو خبر خپور شو یو شمیر ملگري دغې پایلې ته را ورسیدل چې "میثاق صاحب او لایق صاحب ته به بڼه دا وي چې ولاړ دي سي او ځانونه دي دولت ور وسپاري". زه هم د ملگرو د وړاندیز پر بنسټ ولاړم او ځان مې پولیسو وسپاره.

زما لاسونه یې را وتړل او د زندان په یوې کوشنې خونه یې واچولم. یو وردکي افسر راغی او په اورلرې ژبه یې له ما پوښتنه وکړه: "څه شی دي خورلي چې هضمولای یې نه شئ؟" بیا نو له هر لوري د پرله پسې دزو غږونه را پورته شول. افسر دباندې ووت. څو شېبې وروسته زه هم له خونې څخه دالان ته را ووتم چې پوه سم څه خبره ده. د گوند یو تن غړی مې ولید. هغه وویل: "څو شېبې سترگه په لاره اوسه، اوس یې راجپه کوو."

بیا مې هماغه افسر ولید چې په یوه غاب کې یې راته انگور راوړل. زما لاسونه یې راخلاص کړل او په دې توگه زه له زندانه را خلاص شوم.

سیاه سنگ: وروسته له هغې چې راخلاص شوی او رادیو افغانستان ته راغلاست، نور محمد تره کي ته مو د داؤد په اړه وویل چې: "دا فرعون دي وژل شي" آیا دا رښتیا ده؟

لایق: نه! سمه نه ده. دا خبره قطعاً زما نه ده. پرما تورلگوي. ما داسې نه دي ويلي. اصلاً دغه پېښه په خپله ماته د کرکي وړ وه.

سیاه سنگ: کومه پېښه تاسوته د کرکي وړ وه؟ د داؤد خان وژنه یا دغوايي د اوومي کودتا؟

لایق: کودتا. دغه پوځي پاڅون چې په گوند کې نه وو پوځ شوی، زمالپاره د کرکي وړ وو. ښايي په تاریخ کې داسې ډیر پاڅونونه شوي وي. آیا دا چې په پېښه کې شوروینو لاس درلود یا نه درلود راته روښانه نه ده. البته چې حفیظ الله امین او نور محمد تره کي دواړه سل په سلو کې پرې پوهېدل.

سیاه سنگ: که تاسو د نور محمد تره کي او یا حفیظ الله امین په ځای واست، تاسو به د محمد داؤد او د هغه د کورنی د وژلو امر وکړی وای؟

لایق: دغه پوښتنه بنسټ نه لري. که زه د هغوی پر ځای وای، کودتا نه کېدله. په هېڅ ټولنیزه بلیگه، اصل او معیار کې د کودتايي پاڅون لارښوونه نه ده شوې. کودتا د سیاسي ستونزو د حل لاره نه وه او په راتلونکي کې به هم نه وي او زه د کودتا مخالف وم. په ټولیزه توگه د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند ټول پوه غړي له پوځي کودتا سره مخالف ول.

سياه سنگ: آيا دا خبره سمه نه ده چې تاسو د خپل نيرېدې ملگري ميراکبرخيبر د ناورين په لمبو کې د هغه وژنه مو د داؤد د وژنې له غچ سره برابره بللې وي او ويلې مو وي چې "دا فرعون دې ووژل شي"؟

لايق: ما دژوند له هماغو لومړيو شيبو له وژنې او وينې تويوني څخه کرکه درلودله او اوس يې هم لرم. ان دا چې د سردار داؤد او د هغه د کورنۍ له وژنې وروسته د مړيو د لېدنې لپاره ارگ ته ورنگلم. تل به يې زما په اړه ويل چې "دی يو پريکنده "قاطع" سړی نه دی". تاسو په ټول افغانستان کې يو تن راپيدا کړئ چې ودې وايي چې د لايق له لاسه يې تاوان ليدلې وي. له بله اړخه سردار داؤد او د هغه د جمهوري دولت دستگاه د مير اکبر خيبر په وژنه کې لاس نه درلود. دا خلک ولې داسې بې گټې خبرې او ارتاکې جوړوي؟

د کوماندو افسر

ډاکټر ظاهر طنين په خپل کتاب کې [افغانستان په شلمه پېړۍ کې / افغانستان در قرن بيستم، د بي بي سي د خپرونو له ټولگو څخه، د عرفان د خپرنډويه ټولنې له خوا، تهران / ايران، ۲۰۰۵ زکال په ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶ پاڼو کې] د داؤد د وراره محمد عزيزنعميم له خولې داسې ليکي:

مور مې پېښې د سر په سترگو لېدلې دي. د هغو پېښو لنډيز داسې دی: په وروستيو شيبو کې د [کوماندو] يوافسر خوني ته ورننوخې او محمد داؤد خان ته وايي چې: ور تسليم شئ. محمد داؤد خان پوښتي چې: دغه امر دي د چا لخوا راوړی؟ هغه ځواب ورکوي: د قادر له پلوه. محمد داؤد خان وايي: زه پرته له خدايه بل چا ته ور تسليميرم او تر وروستۍ گولۍ مې جگړې ته چمتو يم. همدا وه چې د دواړو خواوو تر منځ ډزې را پېل او په پای کې يې خدای بخښلی محمد داؤد خان اود هغه د زامنو او دوه لوڼو په گډون د کورنۍ نورو ۱۷ تنه غرو يې د شهادت جام را په سر کړ.

۱۰: چا له ليرې ويل چې تسليم شه!

ډاکټر داؤد جنبش (لېکوال، خبريال، ژباړونکی او د بي بي سي کارکونکی) په خپلې يوې لېکنې کې د "ولسمشر داؤد خان او کورنۍ يې څنگه ووژل شول" تر سر لېک لاندې د محمد ظاهرشاه د خور زهره نعيم له خولې داسې لېکي:

کله چې بمباريو زور واخيست داؤد خان وويل: "کښتني پور ته ولاړ سئ!". د را وتلو پرمهال د گلخاني د ماڼۍ د دروازې له پلوه ډزې را پېل شوې. گومان کوم چې ډزې په ارگ کې دننه د خلقيانو او پرچميانو له پلوه وې.

په دالان کې د داؤد خان لور زړلېښته، د هغه اته کلنه لمسی غزال (د عمر لور) ټپيانې شوې وې. هغوی يې بلې خوني ته راوړې. زما د ديارلس کلنې لمسی صفورا ټټر گولۍ ور څيرلې وو. نظام [د محمد داؤد زوم] وويل چې صفورا بې هوښه ده خو حال يې ښه دی خو کله چې هغه يې له نيرېدې ولېدله نو هغه مړه وه. صفورا زما د سترگو تر مخه ځان حق ته وسپاره. ماشومان ان د مور په غيږ کې خوندي نه ول. د سردارصاحب داؤد خان ننږور او د ميرويس ماندينې شپا خپل دوه ماشومان په غيږ کې نيولي ول او ديوال ته يې ډه ډه لگولې وه. کله چې له خوتې راوتلو، ومې لېدل چې دريواره شهيدان شوي ول.

زرمينه (زما او د نعيم خان لور)، عايشه (داؤد خان معيوبه خور) چې په کراچۍ کې به تلله، زرينه (زما خور) د داؤد خان ماندينه، شينکۍ او زړلېښته (د سردار محمد داؤد خان لور) ټولې داؤد خان ته ورغلې او تر څنگ يې ودرېدلې.

دا مې په خپلو سترگونه دي لېدلې خو ماته وويل شول چې يو چا له ليرې داؤد خان ته غږ کاوه چې: تسليم شه! او هغه په ځواب کې ويلي ول: پرته له خدايه بل چاته نه تسليميرم. په همدغه وخت کې د ډزو غږونه را پورته شول. داؤد خان، زرينه، شينکۍ، خالد، ويس او عمر (د داؤد خان زامن)، نظام (د شاه محمود خان زوی) ټول هماغلته ووژل شول.

کودتا چيان په مور پسي راغلل او ويې ويل چې له خونې را ووځئ! که را ونه وځئ نو د خونې چټ به در باندې راوښکيږي. د راوتلو پرمهال مې ولېدل چې د داؤد خان، محمد نعيم خان او نورو مړي د ځمکې پرمخ پراته ول.

زما پښه ټپي شوې وه. مور يې روغتون ته را ورسولو، د لسو ورځو لپاره يې هلته وساتلو بيا يې زندان ته بوتلو. خورشيد او توران (د سردار تيمور شاه ماشومان) د نعيم خان لميسان) په روغتون کې پاتې شول. گلالی (د عمر ماندينه) د داؤد خان ننږور) سره له دې چې پښه يې په ۷ گوليو سورۍ سورۍ شوې وه، ژوندۍ پاتې شوه.

په هغې باراني ورځ، زموږ د کورنۍ او خپلوانو ټول ټال ۷۰ تنه ووژل شول. آيا وروسته له دېرشو کالونو به داسې يو څوک را پيدا سي چې د نوموړو وژل شويو کسانو آرامځای را پيدا کړي او د افغانستان د لومړني ولسمشر له آرامځي څخه يو زيارت جوړ کړي؟

د اخځ سرچينه

http://www.kabulnath.de/Salae_Charom/Shoumare_vv/Dr.Siasnag-P.Daood-۵.html

شپږمه برخه
صبورالله سياه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
پښتو ژباړه: رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه را خيژي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښاني واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژني د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه راکړي ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ډيموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنجشيري، سلیمان لایق، خیال محمد کتوازي) او جنرال امام الدین سره د پرله پسې او اوږدو ټیلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپیل کړو. همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتیا لېدل کيږي.
۲۰۰۸ کال، د اپرېل ۲۸

پته:

Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱ او ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ د ټیلفون شمېره

بخښنه!

د [پسرلي سباوون د گولډو باران/ و آن گلوله باران بامداد بهار] په څلورمې څپرکي کې دوه ټاپيې تپروتې شوې وې. "پادشاه مير" د "پاچا مير" او "مهمند" د "مومند" په بڼه لېکل شوي ول. همدلته ځای پر ځای له پادشاه مير او حميد مهمند او له نورو ښاغلو لوستونکو څخه په نړۍ غاړه بخښنه غواړم.

نا ټولنه غبرگونونه

د ۲۰۰۸ ز کال د جولای په دويمه نېټه جنرال پادشاه مير په افغانستان کې د "آزادۍ له راډيو سره" د يوې ځانگړې مرکې په ترڅ کې د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د آرامځي د ځای ځايگي په اړه څرگندونې وکړې او ويې ويل چې دغه آرامځی د کابل د ختير په ۱۸ کيلومتره واټن کې د څرخي پله زندان ته نږدې د حربي پوهنتون تر شا په سوريو او غوچورو پروت دی او هم يې د محمد موسی شفيق د وژل کېدلو له څرنگوالي يادونه وکړه.

په دې اړه، په افغانستان کې دننه او هم له هيواده دباندې د غبرگونونو د راپاريدلو په گډون پراخې خبرې اترې راپيل شوې. چا جنرال پادشاه مير يو رښتونی مسلمان وباله چې د تيرو دريو لسيزو په ترڅ کې يې د سياسي خونړيو پېښو د پټ ترينو رازونو له مخې پورنۍ را ليري کړ. خو نورو کسانو جنرال پادشاه مير "يو درواغن خلقی او د پرچميانو يو را پاروونکی دښمن" وباله او ويې ويل: د هغه خبرې يې د پېښو د سنجونې له اړخه بې ځايه، بې ارزښته او له درغلنې ډکې وبللې.

س. م. ن.

د ۲۰۰۸ زکال د جولای د مېاشتې په اته وېشتمې نېټې مې له لېکوالې پیغلې س. م. ن. څخه مې یو بریښنا لېک تر لاسه کړ او په هغه کې لولو:

د تاریخي لېکنې [د پسرلني سباوون د گولپو باران/ و آن گلوله باران بامداد بهار] په یوې برخې کې د ښاغلي پادشاه میر خبرې چې د دیارلس سوه او اووه پینځوسم لمريزکال د غوايي اوومي نېټې ته ورگرځي او [که تیر وتنه مې نه وي کړي د ۱۹۷۸ زکال د اپریل د مېاشتې وروستی ده]، داسې راغلي دي:

حمید مهمند: مري څه ډول کسانو راوړل؟ لورپور افسرانو یا عادي سرتیرو؟

پادشاه میر: د هغوی په سر کې مشر سړی د [کورنیو چار وزیر] نور احمد نور وو. نه پوهیږم چې نوموړی اوس په کوم هېواد کې ژوند کوي. نور هغه وزیران ول چې نه مې پیژندل. د هغوی یوه تن له اسلمه وپوښتل: آیا دغه سړی چې لاندې په کار بوخت دي، ملگری دی که نه؟

حال دا چې ښاغلي نور احمد نور د ۱۹۷۸ زکال د مې له مېاشتې وروسته د هماغه کال د جون تر مېاشتې پورې د کورنیو چارو د وزیر په توګه دنده تر سره کړې ده. په دې ډول د ښاغلي پادشاه میر پر ګڼ شمیر خبرو ډاډ نه شو کولای.

ښاغلی پادشاه میر پیژنم

د ۲۰۰۸ زکال د جولای د مېاشتې په دیرشمې نېټې [په وروستیو دریولسیزو کې پوځ او سیاست/ اردو سیاست در سه دهه اخیر] د کتاب لېکوال سترجنرال نبي عظیمي، ما (سیاه سنگ) ته یو بریښنا لېک را ولیږه او د هغه په یوې برخې کې راغلي دي:

"څه موده وړاندې مې د تل په شان ستاسو څیړنیزه لېکنه چې په هر اړخیزه څېر جوړه شوې ده د کابل ناتې په ښکلي ویبپاڼه کې ولېدله او په ډیرې مېنې او لېوالتیا مې ولوستله. زما موخه هماغه د پسرلني سباوون د گولپو باران/ و آن گلوله باران بامداد بهار] لېکنه ده. په دغې لېکنې کې مو د تل په شان د رښتونو خبرو د ترلاسه کولو او زموږ د هېواد د سرتېرو رازونو له مخې د پروني په را لیرې کولو کې ډیرې هڅې کړې چې هېڅوک نه شي کولای له هغو سترگو پټې کړي. ځکه د کلیدي شخصیتونو د خبرو په ترڅ کې چې د پېښې په ورځ یې پخه ونډه درلودله داسې خبرې رابرسیره شوې چې لا تر اوسه پټې پاتې وې.

زه دغه ښاغلی پادشاه میر پیژنم، خو نه پوهیږم چې کله د جنرالۍ دریز ته را رسیدلی دی؟ د افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند د واکمنۍ په مهال یا له هغه وروسته یا د طالبانو په وخت کې؟ په دې کې هېڅ شک او شویېان نشته چې نوموړی د حفیظ الله امین د ډلې یو د ډاډ وړ سړی وو، ځکه منطق هم دا وایي چې یو سړی تر هغو پورې د چا لپاره د ډاډ وړ نه ګرځي مګر دا چې د هغه د راز لرنې کچه نه وي ازمویل شوې که نه هېڅکله به له دغسې یوه سړي څخه د یوه اړین یا مهم کار په سر ته رسولو کې کار وا نه خیستل شي.

نه پوهیږم چې تاسو خبریاست که نه، د برهان الدین رباني د واکمنۍ په مهال ګنگوسي خپرې شوې چې شهنواز تڼي د طالبانو د ځواکونو د ملاتړلو لپاره یو شمیر خلقي ټانک چلونکي هغوی ته ور وپېژندل چې طالبانو هم هغوی د ملا، آخوند، احمد او محمود په نامه په ورین تندې په خپلو لېکو کې ومنل. ښايي پادشاه میر له دغسې کسانو څخه یو تن وي او شونې به وي چې هماغلته د جنرالۍ تر دریزه پورې را رسیدلی وي.

خو هغه څه چې زه یې دلته د ویلو وړ بولم د ښاغلي نور احمد نور په اړه ده. هغه وایي: "د پنځنۍ 'پنجشنبې' په ورځ کودتا وشوه، په سبا کله چې ورځ پای ته ورسېدله د شپې دولس بجې وې چې مري یې راوړل...."

حمید مهمند پوښتي: مري څه ډول کسانو راوړل؟ لورپور افسران ول که عادي سرتیري؟

او پادشاه میر ځواب ورکوي: "د هغوی په سر کې مشر سړی د [کورنیو چار وزیر] نور احمد نور وو."

اوس، که ښاغلی حمید مهمند ښه څیر شوی وای نو باید پوښتنه یې کړې وای چې: د غوايي د اوومي نېټې د کودتا په دویمې ورځ د کابینې د غړو نومونه نه وو را څرګند شوي، ته څنګه مخکې له مخکې پوهېدلې چې نور احمد نور د کورنیو چارو وزیر دی؟ او یا دا چې نور احمد نور یې څنګه په دې دنده ګومارلې دی؟ نوموړی د پرچم د ډلې له

مشرانو څخه وو او طبيعي ده چې د داؤد خان د وژلو په اړه ، ياد دي ژوندی وي ، د ببرک کارمل له دريز سره همغږی وو؟

هغو کسانو چې په هماغو شپو ورځو کې د دفاع د وزارت ودانۍ ته چې وروسته د افغانستان د خلق ډيموکراتيک د مرکزي کمېټې ودانۍ ونومول شوه ، تگ راتگ کاوه . ښايي له ما سره همغږي وي چې نوراحمد نور شپه او ورځ هلته له ببرک کارمل سره وو او نه يې شواى کولای د يوې شېبې لپاره له هغه ځايه را ووځي، او د ارواښاد محمد داؤد خان او د هغه د کورنۍ د جنازې د خاورو ته سپارلو خبرې په هغه پورې هېڅ اړه نه درلودله او دا کار د امين او د هغه د ډاډ وړکودتا چيانو کار وو نو څنگه به يې دا دنده هغه ته ورسپارله؟

دا خبره مې له دې امله وکړه چې د نوراحمد نور په اړه د پادشاه مير خبرې له بنسټه درواغ دي، اوپه رښتوني اړخ کې دا يوه دروهه يا دسيسه ده چې غواړي د پرچميانو پښه د داؤد خان او د هغه د کورنۍ په وژنه کې رابښکيل کړي"

نور احمد نور او د کورنيو چارو وزارت

د ۲۰۰۸ زکال د جولای په يو دېرشمي نېټې د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند له مشرانو څخه يو تن چې نه غواړي نوم يې په دغه لېکنه کې واخيستل شي ، وويل: " د ملگري نوراحمد نور او موسی شفيق تر منځ د شخړې په تړاو ' د جنرال پادشاه مير خبره له دوه وو اړخونو له بنسټه ناسمي دي :

۱. موسی شفيق اصلاً ماشومان نه درلودل نو ځکه نه يې شي کولای ووايي چې :زه بې گناه يم په کور کې مې سطرنجۍ اواره ده. ماشومان نه لرم."

۲. ښاغلی نور احمد نور د غوايي له اوومې اته ورځې وروسته يعنې د د يارلس سوه او اووه پنځسوم لمريز کال د غوايي په پېنځلسمې نېټې [د ۱۹۷۸ ز کال د مې د مېاشتې پېنځمه] د کورنيو چارو وزير شو او د ۱۹۷۸ زکال د جون تر پېنځلسمې نېټې پورې يعنې تر څلوېښتو ورځو پورې يې دغه دنده پرمخ يووړه . نوموړی د ۱۹۷۸ زکال د جون له پېنځلسمې د جولای تر پېنځمې نېټې پورې يعنې د نورو يو ويشت ورځو لپاره د بهرنيو چارو د وزير په توگه پاتې شواو په سبا ورځ يې [د ۱۹۷۸ زکال د جولای په شپږمې نېټې] په واشنگتن کې د افغانستان د سفير په توگه وټاکل شو.

بله ژمنه

که ښاغلی نور احمد نور و غواړي په دې تړاو رڼا واچوي ، خبرې به يې پرته له زياتښت او کمښت د[پسرلني سباوون د گولوبو باران/ و آن گلوله باران بامداد بهار] په راتلونکي گڼه کې را خپرې شي. زما د تېلفونونو شميرې، برېښنايي او پستي پته د هرې څپرکۍ په پېليزې برخې راغلي دي.

د محمد موسا شفيق د وارثانو شميره

د ۲۰۰۸ زکال د جولای د مېاشتې په يو دېرشمي نېټې ډاکټر عبدالجميل زلمي، د محمد موسی شفيق زوم، د کاناډا د اونټاريو په ولايت کې د کډوالو د ادارې کارکوونکي ، ما ، ليکوال ته د تېليفون له لارې وويل: له ارواښاد محمد موسی شفيق څخه همدا اوس څلور اولادونه او شل لمسيان پاتې دي چې له خپلو کورنيوسره په پاکستان، آسټراليا، جرمني، آمريکا او کاناډا کې ژوند کوي.

ډاکټر زلمي ما (سياه سنگ) ته ۱۶ انځورونه رالېږلي دي چې تر اوسه نه دي خپاره شوي او همدا شان د موسی شفيق د سياسي ، ادبي او فرهنگي ښادنامو په اړه يو پنډ ليکنې يې رالېږلي چې د افغانستان د تياره پاتې شوې تاريخ د روښانولو په تړاو يې را سره بې سارې مرسته وکړه.

ډاکټر زلمي ته د کورودانۍ په ويلو ژمنه کووم چې ډير ژر به د ارواښاد موسی شفيق د ژوند لېک په اړه ځانگړي لېکنه په پام کې ونيسم.

او دغسي يې وژل

د ۲۰۰۸ ز کال د جولای په دوه ويستمه نېټه د منځنۍ 'سه شنبې' په ورځ بيا هم جنرال پادشاه مير په افغانستان کې د "آزادی د راډیو" مېلمه وو. دا ځل يې د حميد مهمند او اورېدونکو لېکونو ته ځواب ورکاوه. [مرکه په پښتوربه وه او ژباړونکي دغه مرکه پرته له زيادېت او کمېته له وينا والي پښتو څخه پارسي ته را اړولي ده]

[يادونه: د همدغې لېکنې په پای کې ښاغلي لوستونکي کولای شي مرکه په غږېزه توگه واورې او لېنک يې د پاڼې په پای کې ايښودل شوی دی او دغې خبرې ته مې هغه وخت زما پام شو چې ما د ښاغلي سپاه سنگ د لېکنې له مخې لا وختي پښتو ته را ژباړلې وه. زما د څيړنيز او ورځني ژوند د وخت د تنگوالي له امله نه شم کولای د هغوی ټولې خبرې کټ مټ له غږيزې بڼې بيرته په لېکې بڼې را ولېکم. لوستونکي دې پر ما د منت په ايښودلو دغه تشه په درنښت ومنې. - رحمت اريا]

حميد مهمند: جنرال صاحب پادشاه مير! پخوا مو هم د [۲۰۰۸ ز کال د جولای په دويمه نېټه] يو شمير خبرې اترې درلودلې چې د آزادی د راډیو له لارې خبرې شوې. تاسو د تيرو خبرو په ترڅ هغو رښتونو خبرو ته نغوته وکړه چې په اړه يې لا تر اوسه ډول ډول خبرې شوې وې. اوس که مهرباني وکړئ د خپلې پوځي زده کړې په تړاو يو څه ووايست، چېرې اوسيدلي ياست، څومره موده مو کار کړی او کومو رښتو ته رسيدلي ياست؟ جنرال پادشاه مير: بسم الله الرحمن الرحيم! پوهيرئ چې زما نوم پادشاه مير دی او جنرال يم. حربي ښوونځی مې چې په مهتاب قلعه کې وو، لوستلی دی. حربي پوهنتون ته ولاړم. کارپوهنيزه زده کړه مې زغره واله او شوبله وه. دا دی زما د زده کړو لړۍ.

وروسته له هغه چې له حربي پوهنتونه د دويم بريدمن په رتبه را خلاص شوم د جگتورنې تر رتبې مې په څلورم زغره وال ځواک کې دنده تر سره کړه. د يوې مودې لپاره خوست ته خدمتي ولاړم. په هغه وخت کې ډگر جنرال محمد عيسی خان نورستاني هم د پکتيا د قول اردو بولندوی او هم د پکتيا والي وو، په هغه وخت کې د دوه وو تېروانو "سبريو" او "کوچيو" ترمنځ د ځمکې پر سر شخړه را ونښتله. په هغو کلونو کې د پکتيا قول اردو په خپل پوځي جوړښت کې شوبلې نه درلودلې. د جگړې د غلي کولو لپاره يې سرتيري ور استول، خو هغوی وژل کېدل ځکه چې سرتيري د دواړو خواوو د جگړو په اړونو کې راگيرېدل.

[ډگر جنرال محمد عيسی خان نورستاني] د اعليحضرت محمد ظاهر شاه له حضور څخه چې اوس د "ملت بابا" دی يو فوق العاده فرمان تر لاسه کړ. هغه غوښتي ول چې د شوبلو يو خدمتي ټولې دې ورته ورکړل شي. په هغه وخت کې په [ټول -] افغانستان کې شوبلې نه وې، يوازې څلورم زغره وال ځواک او بل يې پېنځلسم زغره وال ځواک وو او بل يې د کندهار اوومه لېوا وه. د خدمتي ټانکونو امر ورکړل شو او زه هم په همدغه ټولې کې د خوست پر لور را وخوځېدم.

لوی څښتن د سبريو او کوچيو جگړه په خير سره پای ته ورسوله. زما د خدمت دوره پای ته نه وه رسيدلې چې کودتا وشوه [د ديارلس سوه دوه پېنځوسم کال د چنگاښ د مېاشتې شپږ. ويستمه/د ۱۹۷۳ ز کال د جولای اووه لسمه نېټه راغله] او شهيد سردار محمد داؤد خان د هيواد ولسمشر شو او زه بيرته کابل ته را وغښتل شوم.

خبره دا وه چې: هره منځنۍ 'پنجشنبه' به د پوځ په لښکرکوټونو کې وسلې پاکېدلې. يعنی د درندو او سپکو وسلو او شوبلو خوځولونه پاکېدل. زما تر لارښوونې لاندې به سرتيرو د بانگس په اوږدو لږگيو د شوبلو خوځولونه را پاکول. زه به ولاړ وم.

په هماغو لومړيو ورځو کې چا راپور ورکړی وو چې د غه سړی [پادشاه مير] د جمهوريت دښمن او د شاهي رژيم پلوی دی. په پای کې خوست ته ماته يو لېک راوړسيد چې لنډيز يې دا وو: په ۲۴ ساعتو کې دې ځان کابل ته را ورسوه.

کابل ته راغلم. له ما يې وپېښل: ته د ولسواکۍ "جمهوريت" پر ضد يې؟ و مې ويل چې: نه. زموږ د وگړو په منځ کې يو مثل دی چې وايي: که پگړۍ له سره را ولويږي نو پر اوږه را پريوزي او پر ځمکه نه را لويږي. "که ظاهر شاه يې، که داؤد خان، دواړه له يوې کورنۍ ياست. ماته او د افغانستان وگړو ته کوم توپير نه لري. که ته اوسۍ، يا هغه! دواړه له يوې کورنۍ او د يوه کور غړي ياست.

د دفاع وزارت شاه ته د پالپالۍ "هوا خواهي" په تور ماته داسې لارښوونه وکړه: څلورم زغره وال ځواک ته جزايي خو د مسلک په تغير او په ناجگړه بينځانگه "غیر محاربه" کې د ساتنې او څارنې "حفظ او مراقبت" د مشر په توگه ولاړ شه. هم دې رتبه لوړه ده او هم دې معاش

ما د څلورم زغره وال ځواک د ساتنې او څارنې " حفظ او مراقبت " د مشر په توگه دنده تر سره کوله چې د غوايي د مېاشتې " مرداره او کرغېړنه " کودتا راغله. هغوی د شهید سردار محمد داؤد خان پلاز "تخت" را نسکور کړ او واک ته را ورسیدل.

حمید مهمند: تاسو وویل چې په څلورم زغره وال ځواک کې د جگتورنې تر رتبې رسېدلې واست، له کومې لارې جنرالۍ ته را ورسیدلې؟

جنرال پادشاه میر: ما په خپلو مخکینو خبرو اترو کې هم ویلي ول کله چې پاکستان ته ولاړم نو د افغانستان له وگړو څخه یوه تن ان د [جهادي تنظیمونو د مشرانو په گډون] پاکستان ته چا هجرت نه وو کړی. هماغه لومړۍ مېاشت [د اووه پېنځوسم لمريز کال د غوايي مېاشت/ د ۱۹۷۸ زکال د مې مېاشت] مې په افغانستان کې تېره کړه. په مخکینۍ مرکه کې مې د خپلو ستونزو په اړه خبرې وکړې. هغوی به د څلورم زغره وال ځواک له یو شمیر افسرانو څخه چې زما ټولگيوال ول لکه اسلم وطنجار او رفیع چې وروسته وزیران شول او هم یې له شیر جان مزدرياره داسې پوښتنې کولې: دغه سړی [پادشاه میر] گوندي ملگری دی که نه؟ هغوی به ځواب ورکاوه: گوندي ملگری نه دی خو ښه افسر دی. هغوی ویل: ښه والی یې څه کوو؟ هغه کارونه چې موږ یې کوو نه باید رسوا سي. رازونه باید پټ وساتل شي. نو په هر ډول چې کیږي دغه افسر له منځه یو سي.

کله چې ما ته دغه راپور را ورسید نو مېاشت مې تېره نه کړه او پاکستان ته ولاړم. په هغه وخت کې پاکستان ته څوک د مهاجر په توگه نه ول راغلي. حضرت صاحب مجددي په ډنمارک کې وو، پیر سید احمدگیلاني او مولوي محمد نبي محمدي په کابل کې ول. له افغانستانه د مهاجر په توگه څوک نه ول راغلي. البته نور کسان لکه استاد برهان الدین رباني، گلبدین حکمتیار او مولوي صاحب [محمد یونس] خالص د شهید داؤد خان د واکمنۍ په مهال پاکستان ته تللي ول. دا هغه مهال دی چې عزیزالله واصفي د جلال آباد (ننگرهار) والي وو او بیا د کرهني وزیر شو. دا چې څه پېښه رامنځته شوه نه پوهیږم. خو دومره پوهیږم چې هغوی [درې تنه جهادي مشران] د داؤد خان د واکمنۍ په مهال تللي ول.

کله چې پاکستان ته ولاړم نو له هغوی سره مې لېدنه کتنه وکړه اوشیې او ورځې به مو سره یو ځای تیرولې. څو چې د کب 'حوت' [د ۱۹۷۹ زکال د فبروري] مېاشت راغله. یعنی شیر مېاشتپوروسته. ښه نو! د وري، غوايي، او غبرگولي....، د غوايي په مېاشت کې کودتا وشوه، زه د غبرگولي په مېاشت کې پاکستان ته ولاړم. یوازې یوه مېاشت مې په افغانستان کې تېره کړله. له هغه وروسته د تلې په مېاشت کې [دیارلس سوه او اووه پېنځوسم لمريز کال/ ۱۹۷۸ زکال] ښاغلي حضرت صاحب مجددي له ډنمارکه راغی. [دهغه په اړه] گنگوسي خپرې شوې چې گنې زور اوسپن بریږی دی، داسې او هسې خبرې. بیا له حاجي عبدالله جان خدران او نعیم کوچي سره چې د توکم مشران ول د حضرت صاحب لېدلو ته ورغلو او ورڅخه مو وپوښتل: " د څه لپاره راغلي یاست؟ " هغه وویل: " د في سبیل الله جهاد لپاره راغلی یم "

حمید مهمند: ستاسو جنرالۍ؟

جنرال پادشاه میر: په لومړیو کې د ښاغلي حضرت صاحب سیاسي مشر وم. هغه نوی راغلی وو. د " ولسي ژغورنې مورچل / جبهه نجات ملي " نوی را منځ ته شوی وو. زه په شمالي سیمو کې یعنی د وزیرستان په سیمو کې د ولسي ژغورنې د مورچل ' جبهه نجات ملي ' سیاسي مشر وم. البته کله به سیاسي مشر کله پوځي مشر خو دواړه دندې زما پر غاړه وې. وروسته هماغلته ما ته د حضرت صاحب له پلوه د جنرالۍ د رتبې فرمان راکړل شو.

کله چې په پاکستان کې د کډوالو د ټاکنو په مهال د کډوالو د استازي په توگه غوره شوم کابل ته د اساسي قانون په کمیسیون کې د گډون لپاره په پولیتخنیک کې د لویې جرگې غونډې ته راغلم او د لویې جرگې د اساسي قانون په څانگه کې وکیل شوم. دلته مې د خپلې جنرالۍ فرمان کرزي صاحب ته ور وښود. کرزي صاحب له موږ سره د " ولسي ژغورنې مورچل / جبهه نجات ملي " کې وو. هغه د دریو مېاشتو لپاره دولسي ژغورنې د مورچل / جبهه نجات ملي د فرهنګي مشر په توگه کارو کړ. کرزي چې له خپلو زده کړو وروسته نوی له هندوستانه راغلی وو، د شمالي له سیمې څخه د " ځواني " په نامه چې څوارکۍ مړ شوی وو، ځای ناستی شو. وروسته حضرت صاحب په اسلام آباد [پاکستان] کې سیاسي دفتر جوړ کړ او له بهرنیو مؤسسو سره یې اړیکه را ټینګه کړه.

کرزي صاحب [په کابل کې] له ما وپوښتل: جنرال صاحب څه خبره ده؟ ورته و مې ویل: حضرت صاحب د جنرالۍ رتبه راته راکړې. کرزي صاحب هغه فرمان تازه کړ او ددفاع وزارت ته یې دغسې یو فرمان ولېکه: " دا ډیر مجاهد جنرال دی او زه د حضرت صاحب مجددي خپور شوی فرمان منم. " هماغه وه چې تر ننه پورې جنرال پاتې یم.

حمید مهمند: جنرال صاحب! را څه چې اوس بنسټیزو پوښتنو ته راوگرځو. زموږ دوستانو [د آزادۍ د راډیو اوریډونکو] یوه په زړه پورې پوښتنه راپورته کړېده. د دریو لسیزو په اوږدو کې چې جهاد روان وو او ډیرې پېښې رامنځ ته شوې آیا کله مو فکر ته راغلي چې که خدای مه کړه تاسو په کوم مورچل کې شهید شوي واست، یا په کومې بلي پېښې کې له منځه تللي واست، د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د ډله ییز قبر په اړه پټ راز به هم له تاسو سره یوځای له منځه تللی وای. آیا کله په دې فکر کې لویډلي یاست؟ آیا ددغه ډله ییز قبر په تړوا مو بل چا ته معلومات ورکړيدي؟

جنرال پادشاه میر: بالکل! له سړي سره تل دا فکر وي. په هغه شپه مې چې هغوی خاورو ته سپارل، یوه وېرلرلې شپه وه، کودتا نوې شوې وه، ټول وگړي په ویره او اندېښنه کې ول. د هغوی له گورونو مې د خامه سړک تر غاړې پورې خطوه را پورته کړه چې ماته زما د خطوې اوږد والي او اندازه را څرگنده وي. له ځان سره مې وویل که لوی څښتن داسې ورځ راورسوي چې افغانستان را خپلواک کړي، ځکه چې له تورې شپې وروسته هرو مرو ورځ راتلونکې ده، او دغه خدای بخښلي [محمد داؤد او کورنۍ یې] د چا له یاده ونه وځي.

ما دوزیرستان او میرانشاه په مورچلونو کې گډون کړی او حضرت صاحب مجددي به هلته راته. هر گوره، کله چې پېښاور ته راغلم، او ددې لپاره چې ددغو شهیدانو د [گور د ځای ځایگي راز] پټ پاتې نه شي، ځکه چې سردار محمد داؤد خان یو تاریخي شخصیت وو د ملکپارانو له خپله ته د پېښاور Dean's Hotel یو تن د عمر ملکپار په نامه د امریکا راډیو له غږ څخه د

پاکستان صدر ته راغلی وو او ما ورسره یوه مرکه وکړه او ور ته مې وویل: "دغه خبره یو چیرې له ځان سره ثبت کړه، انسانان یو، مرگ له مور لیرې نه دی. د جهاد کار دی. ورته مې وویل: په څرخي پله کې د پولیگون د دښتې او د څلورم زغره وال ځواک ترمنځ له خامه سړکه دومره خطوې پورته ولاړ شئ، بیا کینې خواته را تاو شئ او دومره گامونه را پورته کړئ، هلته څو متره وړاندې ځمکه څو متره را وکښئ بیا [د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ ډله ییز گور] در موندل کیږي.

بله دا چې د حضور اعلیحضرت [محمد ظاهرشاه] اوبنۍ همایون شاه آصفی پېښاور ته راغلی وو. هغه ته مې هم وویل چې ستاسود کورنۍ مري مې په پلانی سېمي کې خاورې ته سپارلي دي. انسان دی مرگ او مړینه لري. د جهاد کار دی ښايي ووژل یا شهید سم. په مرگ [ژوند؟] اعتبار نسته نو همدغه یادښت دې درسره وي. ته خانداني سړی یې. هغوی مې د څرخي پله په دښته کې خاورو ته سپارلي دي.

حمید مهمند: مننه. او س به بلي موضوع ته راوگرځو. تاسو وویل چې د سردار صاحب د کابینې غړي او سرویزر [موسی شفیق] د [محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د غړو] له خاورو ته سپارلو اته ورځې وروسته د ډله ییز گور سرته راوستل کېدل او له هغو سره شخړه کېدله. تاسو وویل چې تاسو په خپله په هغې شخړې کې واست. تاسو څرگنده کړه چې د [افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند] لوړ پوړو غړو او وزیرانو لومړی د پخوانۍ کابینې له غړو شخړه کوله او بیا یې وژل.

تاسو په خپلې پخوانۍ مرکه کې وویل چې نور احمد نور او نور کسان مو هلته لېږلي ول. که اوس نور احمد نور چې په اروپا کې ژوند کوي او منکره شي، د بیلگې په توگه وبه وایي چې په هغې شپې قطعاً هلته نه وو، او د [محمد داؤد] د کابینې د غړو په وژنه کې یې قطعاً برخه نه ده اخیستې او یا ښايي ووايي، جنرال صاحب پادشاه میر تیروتنه کړېده. تاسو د خپلو خبرو د ثبوت لپاره څه دلایل لرئ او څرنگه کولای شئ هغه وپېژنئ؟

جنرال پادشاه میر: رښتیا خبره دا ده چې د کابینې له غړو څخه د کمونیستانو په وینا، له ټولپوځوالو مې پرته، ما نور [احمد نور] نه پېژانده. ځکه څوک چې د گوند غړی نه وي نو نه پوهیږي چې دا څوک دی او هغه څوک دی. له هغه ځایه چې نورو ویل چې "نور صاحب"، نور صاحب! او هغه یې د "نور صاحب!" په نامه یاداوه، همداسې یې "نور صاحب!" ورته ویل. دا مې لومړی دلیل دی. سبا چې ورځ راغله، دوه، درې ورځې دننه په [عسکري قطعې] کې وم. له خپلو نږدې دوستانو مې وپوښتل: [هلته] د "نور" په نامه یو سړی وو. دغه سړی څوک وو؟ وې ویل: هغه د لوگر دی. او اوس د کمونیستانو په کابینه کې لوړ پوړی سړی دی.

حمید مهمند: که نور احمد نور ووايي چې ما له موسی شفیق سره قطعاً شخړه نه ده کړې. تاسو ددغو دواړو ترمنځ په خبرو کې څه واوریدل؟

جنرال پادشاه میر: ما دومره واورېدل چې موسی شفیق ته یې وویل: موسی شفیق یې له موټره راکښته کړ. د هغه په لاس کې هتگرۍ وې او وې ویل: ما خو کوم کار نه دی کړی، په کور کې مې سطرنجۍ هواره ده، څه خیانت مې کړی؟

حمید مهمند: دغه پوښتنه یې له چا وکړه؟

جنرال پادشاه میر: دغه پوښتنه یې له "نور" څخه وکړه، له "نور" څخه یې وپوښتل او ویې ویل: "تاسو زه دلته راوړی یم، زه بې گناه یم، ما خو خپل هېواد ته خیانت نه دی کړی. همدا اوس مې په کور کې سطرنجی هواره ده. تاسو کولای شئ هغه وگورئ." همدغه سړي وویل: "تا ستر خیانت کړی" هو همدغه سړي وویل: "تا ستر خیانت کړی" [موسی شفیق] وپوښتل: "څه خیانت؟" هغه وویل: "تا د هلمند اوبه خرڅي کړې دي"

زه چې پوځي افسر ووم او له سیاسته خبر نه وم، نه پوهېدم چې د "هلمند اوبه" څه دي. په دې خاطر چې جگتورني چندانې رتبه نه ده. دغه اصطلاح مې هماغلته زده کړه. او له ځان سره یې وویل: "څه..... د هلمند اوبه!"

[نور احمد نور] وویل: "تا د هلمند اوبه پلورلي دي." هغه [موسی شفیق] وویل: "ته په ولسي جرگه کې وې، اناهیټا راتیزاد وکیل وه، ببرک کارمل وکیل وو. حفیظ الله امین وکیل وو. تاسو په ولسي جرگه کې د [هلمند اوبه] 'پاس' کړې. زه د هغه وخت سر وزیر وم او یوازې لاسلیک مې وکړ."

هغه همدومره وویل. له دغې خبرې وروسته د شا له لوري یو سړی چې سر یې په خولۍ پټ وو او یوازې سترگې لېدل کېدلې، د جیب له شا راغی "ډز ډز" اور یې وکړ او هغه یې په شهادت ورساوه.

له هغه وروسته یې خوارکۍ د عدليې وزیر وفي الله سمعبي له موټره راکښته کړاو له هغه سره یې شخړه را پیل کړه. هغه ته یې وویل: پرون تاسو موږ د گور ترڅنډې را رسولې وو، نن ته په خپله د گور پر غاړې ولاړ یې.

آیا ستاسو په خپرونو کې [د آزادۍ د راډیو له اوریدونکو څخه] تاسو ته کومې پوښتنې را رسیدلي چې د عدليې وزیر وفي الله سمعبي په څه ډول ووژل شو؟ او هغه د غالی د فرش موضوع؟

حمید مهمند: هو! د عدليې د وزیر په تړاو یې هم ويلي. جنرال صاحب! بیرته به راسو بلې موضوع ته. تاسو چې د "نور احمد نور" نوم واخیست او ومو ویل چې په "صحنه کې موجود وو" او "ملگرو د" نور صاحب" په نامه یاداوه. آیا د کابینې غړو په خپله په وژنه کې برخه اخیستله؟ آیا هغوی یې په خپل لاس وژل او یایې د [وژلو] بولنده 'قوماند' ورکوله؟

جنرال پادشاه میر: نه! نه! نه! هغه نه قوماند ورکوله او نه یې په لاس وژل. هغه په دې خاطر نه دي وژلي چې کله چې خبرې یې خلاصیدلي هماغه سړی چې کلاشنیکوف یې په لاس کې درلود او د جیب تر شا ولاړ وو، راته، د جیب تر مخ درېده، او پرته له دې چې څوک ورته قوماند ورکړي په خپل سر یې ډزې کولې، او دوی یې په شهادت رسول. [نور احمد نور] هغه ته نه قوماند ورکوله او نه ښه یا بد.

حمید مهمند: یعنې همداسې شخړه پای ته رسیدله....

جنرال پادشاه میر: هو! همدا چې شخړه پای ته رسیدله، هاغه سړی د جیب له شا راته او ډزې به یې را پیل کړې.

حمید مهمند: یوه بله مسئله دا چې سروري هم د کمونیستانو یوه نامتو څیره وه. آیا په صحنه کې ددغه سړي د شته والي په تړاو څه مالوت لرئ؟ آیا اسدالله سروري هم هلته وو که څنگه؟

جنرال پادشاه میر: نه! درواغ نه سم ویلای، ځکه چې د درواغو ویل د سړي ایمان خرابوي. اسدالله سروري د غزني وو، او په حربي پوهنتون کې زما ټولگيوال وو. له ما سره په یوه ټولگي کې نه وو خو په یوه پوځي "قسم/واحد" کې وو. که نوموړی په هاغه شپه هلته وای نو هرو مرو مې پېژانده. اسدالله سروري هلته نه وو.

حمید مهمند: آیا د کابینې نور غړي لکه سلطانعلي کښتمند، کریم میثاق، دستگیر پنجشیری، سلیمان لایق، اسلم وطنجار، قادر، امام الدین او دغو ته ورته کسان هلته ول؟

جنرال پادشاه میر: نه! د دغو کسانو نومونه مو چې را واخیستل نه یې پېژنم او نه یې په [هاغه شپه] ددغو کسانو نومونه اخیستل. خو ډیر کسان راتلل، په دیارلسو روسي جیپانو کې راتلل. اسلم وطنجار چې زما ټولگيوال وو او په څلورم زغره وال ځواک کې هم له ما سره وو، هلته وو، اسلم وطنجار وو.

حمید مهمند: آیا اسلم وطنجار هم په همدغو وژنو کې موجود وو؟

جنرال پادشاه میر: اسلم وطنجار په وژنه کې موجود وو.

حمید مهمند: جنرال صاحب ډیره مننه

جنرال پادشاه میر: اسلم وطنجار حاضر وو. دا چي واک يې درلود يا نه درلود، خو هلته حاضر وو. هغه هلته حاضر وو. له دې چي په څلورم زغره وال ځواک کي وو نو مجبور وو چي وظيفتاً له هغوی سره پولیگون ته راسي. ځکه چي د کابینې غړي نا بلده ول، هغوی د څرخي پله پولیگون نه وو لیدلی. اسلم [له سیمې] سره آشنا وو. او هم له دې امله چي دنده يې په څلورم زغره وال ځواک کي وه هلته وو. حمید مهمند: جنرال صاحب! له تاسو یوه نړۍ مننه! جنرال پادشاه میر: له تاسو هم یوه نړۍ مننه

ددغي مرکي د اورېدلو لپاره لاندیني ځایونه کښېکارئ

۱. جنرال پادشاه میر او حمید مهمند (لومړۍ برخه)

http://www.kabulnath.de/Salae_Charom/Shoumare_Padsha%20Mir.MP3

۲. جنرال پادشاه میر او حمید مهمند (دویمه برخه)

http://www.kabulnath.de/Salae_Charom/Shoumare_Padshah%20Mir.MP3

اَخَخ:

http://www.kabulnath.de/Salae_Charom/Shoumare_Dr.Siasang-Praesident%20Daoud-6.html

اوومه برخه

صبورالله سیاه سنگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتو ژباړه: رحمت آریا

له یوه لاسه ټک نه را خيژي

دغه لنډه لېکنه چي په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سیاسي بنادنامو په سموالي یا نه سموالي، دهغه پر پروالي یا نه پروالي روښاني واچوي، غواړي یوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژني د څرنگوالي په اړه د یوشمیر شته مالوماتو ټولگه رابگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چي کله دلته کله هلته اورېدل یا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د یموکراتیک گوند له پخوانیو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنځشیري، سلیمان لایق، خیال محمد کتوازي) او جنرال امام الدین سره د پرله پسې او اوږدو تېلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپیل کړو. همدارنگه د دغي لېکنې په لا ښه والي کي د نورو کسانو مرستې ته اړتیا لېدل کيږي

۲۰۰۸ کال، د اپریل ۲۸

پته:

Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱ او ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ د تېلفون شمېره

تعداد صفحات: ۳۹ از ۱۵۰

افغان جرمن آنلاین شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید maqalat@afghan-german.de
نوت: مسئولیت املائی و انشائی نوشته ها به دوش خود نویسنده میباشد، خواهشمندیم مطلب خود را بعد از غور کامل بما ارسال بدارید.

۱۲) امام الدين او د مورچل هملاري يې

الف. هارون په خپل کتاب [داؤود خان د کي جي بي په لومو کې] چې حامد ژباړلي، یادوني او سمونې يې ورزياتي کړي او په پېښاور/ پاکستان کې د ميوند خپرنډويه ټولنې مرکز له خوا يې د ۱۹۹۷ز کال په دېسمبر کې خپور کړي، په ۱۵۲، ۱۵۳ او ۱۵۴ پاڼو کې راکاري چې:

[د ديارلس سوه او اووه پنځوسم ل کال] د غوايي د مېاشتې په اوومې د پنځنۍ 'پنجشنبې' په ورځ داؤود د لاريون په هلکه د وزيرانو په غونډه کې په خبرواترو بوخت وو. دغې غونډې پرته له وخت تېروني بله موخه نه درلودله. حال دا چې پوځي تياري بايد نيول شوی وای يا حکومت دې پوځي را اعلان شوی وای.

د پرديو په پارونې او قوماندې د څلورم زغره وال ځواک د شوبلو کنډک د وطنجار ترمشرۍ لاندې د ارگ د ختيزي دروازي مخې ته مورچل ونيو. لومړی يې د ملي دفاع وزارت ودانۍ تر اور لاندې را ونيوله. ودانۍ يې ښه وړ ولړزوله. د دفاع وزير او ستر درستيز لا مخکې له ودانۍ څخه را وتلي ول. بيا يې د ارگ د برج ساعت تر اور لاندې را ونيو. بيا يې د خپلې شوبلې خول د ارگ لور ته ورتاو کړ او ارگ يې تر اور لاندې را ونيوه.

وروسته همدغه شوبله د غوايي د انقلاب د ښې په توگه د يوې ډبرينې پاڼې پرمخ د ارگ مخې ته ودرول شوه.

داؤود خان د پوځ د سرالعی قوماندان په توگه غوښتل د چارو لارښوونه او څار په لاس کې را واخلي. نو د مخابري دستگاه ته چې د همدغسې شېبو لپاره د ميز پرسريې وراېښودل شوې وه او له لښکرکوټونو سره به يې نېغ په نېغه اړيکه را نيوله ورغی خو ويې لېدل د مخابري دستگاه له کاره وړ لويدي او چينل يې وړ بدل شوی وو. په هماغه شېبه کې يې وويل: روسانو خپل کار وکړ. " او وزيرانو ته يې اجازه ورکړه چې خپلو کورونو ته ولاړ شي.

د کورنيو چارو او دفاع وزيران لا مخکې له ارگه وتلي ول. د خپلې کورنۍ غړي يې ترڅنگ راوغوښتل. داؤود نه تسليمېده او نه يې له پېښې څخه د تېښتې هڅه وکړه. د فرانسې سفارت د ارگ له ديوال سره نښتای وو او کولای يې شوای له سياسي ډگره لاس په سر شي خو په خپلې خاورې کې يې وياړلی مرگ غوره وباله نو ځکه يې د خپلو پښو راټينگولو ته کلکه ملا را وتړله. ويې ويل چې نه غواړي د روسانو په لاس په ژوبن کې را بند کړای شي.

کودتاچيانو په يوه ټانک د بنديانود ساتنې له خټو جوړ ديوالونه را ونړول او دننه ورننوتل. کودچيانو خپل مشران له داؤود زنده د خويندو په شور او زور کې را خوشي کړل. هغوی يې پر شوبلو باندې کښيول او د کودتا زړه، د راډيو تالار ته يې بوتل. نويو مشرانو خپل لاسونه د شوبلو له منځه را ايستل او د کابل ښاريانو د څارونکو سترگو مخ ته يې ورسوړول. د ارگ د پوځيانو روحیه ضعيفه وه، ستري ستومانه او ناهيلي ښکارېدل. نور لښکرکوټونه يې ملاتړ ته را ونه رسيدل نوځکه د هغوی مقاومت هم له پښو را وغورځيد. وروسته له هغې چې د هوايي ځواکونو عملياتو زور واخيست او ارگ د هوايي او ځمکنيو ځواکونو تر اور لاندې را ونيول شو نو په ارگ کې د ولسمشريزۍ ماڼۍ د ساتندويه ځواک گارډ مقاومت هم کرار کرار را سوړ شو.

د داؤود د کورنۍ غړي يوه بل پسې ټپيانېدل سردار داؤود ټپي شو او د خپلو دواړو زامنو عمر او خالد مرگ يې په خپلو غبرگو سترگو وليد. د ژوند ډيرې سختې شېبې وې، داؤود په ډگر کې يوازې راگير پاتې وو. کمونيستان پرارگ ورننوتل هغوی له داؤود سره د لېدلو کتنو غوښتنه وکړه خو داؤود ورسره ونه منله.

دري تنه ټيټ پوري کودتاچيان د تورن امام الدين ترمشرۍ لاندې د ولسمشر داؤود خان حضور ته ورغلل او له هغه يې وغوښتل چې ورسليم شي. داؤود خان پرته له دې چې له هغوی څخه د ځان او يا د خپلې کورنۍ د غړود ژغورنې غوښتنه وکړي، د خپلې تومانچې وروستنی گولی يې پر امام الدين نېغ په نېغه ورته کړه. اما الدين ټپي شو خو مړ نه سو. د هغه نورو ملگرو ولسمشر تر اور لاندې را ونيو. داؤود چې د افغانستان تر ملي بيرغ لاندې ولاړ وو په شهادت ورسيد. بيا يې نعيم خان او د داؤود خان د کورنۍ ټول نارينه غړي يو په بل پسې ووژل. د کورنۍ ښځينه غړي يې د څرخي پله په محبس کې واچولې. د څرخي پله زندان هغه زندان وو چې داؤود خان د خپل رژيم د مخالفينو لپاره د قدير نورستاني په وړانديز جوړ کړی وو. او په دې توگه يې د ژرانيو د ټبر د پاچاهي تغر را ټول کړ.

د داؤود خان او د هغه د کورنۍ د غړو مړي چا ونه لېدل. يوازې د چمن او کوپټي اخکزيو د هغوی د فاتحي دعاگانې په خپلو جوماتونو کې واخيستلې او د هغوی د ارواگانو خوښۍ ته يې دعا وې وکړې. ويل کيږي چې مړي يې د مرنجان دغونډۍ په لمنه کې خاورو ته سپارل شوي دي.

[حفيظ الله] امين د راډيو افغانستان د څپو له لارې جگړن اسلم وطنجار چې د "تورپيکي" په نامه پيژاندل کېده او دگروال قادر چې د "سپي قادر" په نامه پيژندل کېده، د وياندو په توگه وگړو ته ور وپيژندل. وطنجار په پښتو او قادر په دري ژبو د نوي پوځي حکومت را ټينگېدل يې اعلان کړل.

په داسې يوه اروپيچ کې ولس نه پوهېده چې څه ور پېښ شويدي او څه به ور پېښ شي، د سليمان لايق لانديني شعر د ډاکټر صادق فطرت ناشناس په غږ او کمپوز په سنديزه توگه را خپور شو.

ستره تېاره تېره شوه ستا پر سردرو باندې ښه شوله چه تيره شوه ستا خوارو بچو باندې
هره تېاره پای لري خلکو، ولسو باندې لمر د عدالت وخت ستا پر جگو غرو باندې

خو په هېوادکې له هماغې ورځې را په دېخوا د وینو او اوبښکو را بهېدا په را پېلېدلو شوه. /.../ څرگنده وه چې يوه خورلنه، ناورين وهلي او يوه ويرلرلي راتلونکي د افغانستان د ولس د برخليک په درشل کې په تېندکو او سترگي په لاره ده. د [سليمان] لايق شعر يوه ملي او ولسي شاعر داسې ور ځواب کړ.

لمر د آزادۍ پريوت ستا پر سردرو باندې
توره تېاره راغلله ستا خوارو بچو باندې

له [پارسي څخه پښتو ته] د ژباړونکي لمنليک

[ښاغلو لوستونکو!]

لانديني کرښې زما (رحمت آريا) نه دي. دا دهغه له پښتو څخه پارسي ته د ژباړونکي ليکل شوې کرښې دي چې د دغې لېکنې له لېکوال سره يې مرسته کړې ده او د همدغې لېکنې په پای کې کولای شئ د پارسي لېنک هم وگورئ. دغه کرښې مې د لوستونکو د پوهاوي او د بل لېکوال د حق د خوندي ساتلو لپاره په ځای کې را غبرگي کړې [د ۱۹۹۷ زکال د پنځنۍ 'پېنجشنبې' په ورځ " [له پارسي څخه پښتو ته] د داؤد خان د کي جي بي په لومو کې" د کتاب ژباړونکي حامد د همدغه کتاب په درېمه را ژباړل شوې پاڼه کې داسې را کښلي دي: "دا کتاب لېکوال، د "الف هارون" په را پورول شوي "مستعار" نوم د پښتو په خوږې ژبې ليکلی چې د هېواد پالني او مسلمانان د څپو په احساساتو کې يې د راتلونې د لړۍ له بشپړولو وروسته په ديارلس سوه او درې اويايم ل کال کې (۱۹۴۴زکال) په آسترليا کې خپور کړی دی."

نوموړی د کتاب په ديارلسمه پاڼه کې زياتوي: "گران لوستونکی دی د ژباړونکي پراوړود خپلې ښېگڼې په ايښودنې، د هغه پاملرنه دې د هغه تيروتنو ته راوگرځوي، يا دې خپل اند اويا دې د [حامد] د ژباړنې په تړاو خپل څرگند وړانديزونه او يادوني راپه گوته کړي چې کولای شئ د [کتاب] د ژباړونکي په پټه يې راواستوئ: حامد، ډاگي پست ۱۱۶۴، مرکزي پسته خانه، صدر، پېښاور، پاکستان

حامد د "داؤد خان د کي جي بي په لومو کې" يا د ده په ژباړې "داؤد خان در چنگال ک.ج.ب" کتاب د ۱۵۳ او ۱۵۴ پاڼو په لمنليک کې داسې راکاږي:

"وطنجار ته به له دې امله "تورپيکي" ويل کېدل چې د هر چا ملگری او وزير کېده. وطنجار د روسانو له پلوه د يوې بلې کودتا لپاره په پام کې نيول شوی وو. (د څارکښۍ د ځالي لاسوندي / اسناد لانه جاسوسي، ۱۰۹ پاڼه)، قادر نه خلقی وو او نه پرچمي او د پيسو لپاره يې هر کار ته ملا تړله. د ښوونځي له وخته راهيسې خلکو د "سپي" په نامه پيژانده. ان کله چې په پولند کې سفير وو، د يو شمير لوېديځو هېوادونو له څارکښيزو کانالانو سره يې اړيکه ټينگه کړې وه. پ. ۹۳)

د [څارکښيزي خالگۍ د لاسوندونو / اسناد لانه جاسوسي] ليکوال حامد او الف هارون ته په ډير درنښت غواړم ووايم چې د محمد اسلم وطنجار او عبدالقادر د [شخصي - ژ] ژوند په اړه ليکل شوي خبرې سمې نه دي. کاشکي هغوی پوهېدل چې اوس هغه ورځې تيرې شوي چې يو وخت به ځېني کسان د سپي، غوايي، خره، گيدر، کارېل "کفتار"، زمري، پړانگ اويا نارينه د نجونو او ښځمنو په نومونو سپک بلل کېدل.

برسيره پر هغې، داسې بريښي چې د حامد اورېدل شوي خبرې له خپلې سرچينې څخه ور لوڅرنې شوي وي، ځکه

تاسو به په راتلونکو څپرکيو کې لانديني سکالو ولولئ

(۱) محمد اسلم وطنجار او عبدالقادر
 (۲) له جنرال امام الدين سره ځانگړې مرکه
 (۳) د دیارلس سوه او اووه پینځوسم لمريزکال د غوايي د مېاشتې له اوومې مخکې د محمد داؤد د وژنې لپاره تاييادوي په پام کې نیول شوي وي. ددغې تايياد په تېل کې د کومو کسانو د پښو خاپ ليدل کيږي؟
 (۴) د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوندیو تن نامتو غړی چې ژوندی او اوس په افغانستان کې دی، د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ له وژل کېدلو لږ شیبې وروسته ارگ ته راغی، ټول يې له سترگو را تير کړل او بيا له خونې ووت.

وايي چې همدغه سړی وو چې ويلي يې ول "..... په پام کې نیول شوې وه چې پرارگ پينځه سوه کيلوي بمب را وچول شي. پوهيږئ چې پينځوسه کيلوي بمب به څه ورکړي ول؟ د ارگ دورې به يې را په هوا کړي وي!"

"... د عمر له جيبه يې چې څنگ ته مې ولاړ وو، د بنز موټر کيلي يې راوايستله او ويې ويل: 'اوس زموږ وار دی چې په موټر کې وگرځو.' په همدغه حال کې مې وليدل چې د کورنۍ يو شمير غړي څوک ټپي څوک روغ رمت له دروازي تيريږي او ميرمن سلطانه نور/ د محمد عمر ماندینه تر ټولو مخکې روانه ده. د محمود غازي کوشنيان زهرا او داؤد مې وليدل چې دواړه تېيان شوي ول. کله چې د ميرمن سلطاني نور سترگې پرما ولگېدلې، غلي شوله او دلاس په اشاره يې راته وويل: "ټوله گناه ددوی ده، دوی چنواړي 'چارماري' کړي" هغه د افغانستان د پخواني ټولواک محمد ظاهر شاه خور او د وليعهد سردار احمدشاه خوانې وه، هغې گومان کاوه چې زه هم د له پازوالو څخه يم.

د آخځ سرچېنه:

http://www.kabulnath.de/Salae_Charom/Shoumare_۷۹/Praesidet/۲۰Daoud-۲۰Siasang-۷.html

اتمې برخه
 صبورالله سپاه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
 پښتورڼا: رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه را خيژي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښاني واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه راکړي ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیرپنجشيري، سليمان لايق، خيال محمد کتوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اوږدو تېلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو.

همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي
 ۲۰۰۸ کال، د اپريل ۲۸

پته:

Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱ او ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ د تېلفون شمېره

"پينځمه څپرکي: کمونيستي رژيم"

د محمد کبيرسراج د کتاب [په افغانستان کې د شلمې پيړۍ په دويمې نيمايي کې پيښې / روږداده های نيمه اخير سده بيسټ در افغانستان/ لومړی چاپ، فرانکفورت ۱۹۹۷ز کال، له ۱۰۶ تر ۱۱۷ پاڼې پورې] داسې راغلي دي:

د ۱۹۷۸ز کال د اپریل د ۲۷ په سهار د جگړن محمد اسلم وطنجار تر بولندې لاندې زغره وال ځواک له لښکرکوته را ووت او د کابل په لور را وخوځېد. د څلورم زغره وال ځواک لوی بولندوی ډگروال محمد سرور نورستاني چې د جمهوري دولت یو ملگری وو او په ۱۹۷۷ زکال کې د جنرالۍ رتبه یې سترګې څارلې او بریالۍ نه شو د یوې نېوکې په پلمې یې ځان په ناروغۍ اچولای او ماسکو ته تللی وو او په دې توګه د تیږو اود یرغلونو د اندوڅر ډګر یې کمونیستانو ته تش ور پرې ایښی وو.

ویل شوي چې "د ځانغوښتونکو دیکتاتور رژیمونو رنګونه د پوځ له مرستې پرته یوازې دولس د ولسي پاڅون له لارې ناشونی ده. ښايي داسې شېبه به راسي چې پوځ د دیکتاتور له ملاتړه لاس واخلي، ځکه نه یوازې د خپل ځان ساتلو تر څنګ نه غواړي چې هېواد یې د ویشني او کورنۍ جګړې له ګواښ سره مخامخ شي او د دیکتاتور له لاسه په تنګ شوی ولس هغه مهال پاڅون کوي چې د پوځ له ملاتړه ډاډ تر لاسه کړي." کورنیو کمونیستانو ځانونه له پوځیانو سره غاړه غړۍ او همغږي کړي ول.

په هغې شیبې کې څلورم زغره وال ځواک له څرخي پله څخه د کابل پرلور په ګرندې راروان وو، د دفاع وزیر ډګر جنرال غلام حیدر رسولی له لوی درستیز ډګر جنرال عبدالعزیز او تورنجنرال روکی ددفاع د وزیر په دفتر کې ناست او په خبرو بوخت ول چې ناڅاپه د تلفون زنگ راغی. ولسمشر وو او ویې پوښتل: "ددفاع وزیر صاحب! څلورم زغره وال ځواک دې د چا په امر مرکز ته رابللی دی؟" ددفاع وزیر ددغسې امر له ورکړې یې خبرې څرګنده کړه او ویې ویلي یې ول: "څلورم زغره وال ځواک ته په دې اړه کوم امر نه دی ورکړل شوی"

له دغو پوښتنو او ځوابونو وروسته د دفاع د وزارت په انګر کې اندیښنې او خواشینۍ خپرې شوې. ددفاع وزیر پرته له ځنډه د خوځښت یا حرکتو رئیس یحیی نوروز او د ښاري انضباط بولندوی جگړن خان محمد د تیلیفون له لارې ځانته را ولبلل.

ددغو دوه تنو له را غوښتلو وروسته، ددفاع وزیر له جنرال نو روز څخه وپوښتل: "ښار پلو ته د څلورم زغره وال ځواک د خوځښت بولنده تا سو ورکړې ده؟" له دې چې جنرال نوروز هم له دغې بولندې څخه یې خبرې څرګنده کړه نو د سترګو په رپ کې یې پینځلسم زغره وال ځواک چې د څرخي پله په سیمې کې د څلورم زغره وال ځواک تر څنګ پروت وو، تلفون وکړ او ددغه ځواک بولندوی ډګرمن محمد یوسف ته امر ورکړ چې د څلورم زغره وال ځواک مخه ونیسي او ورته ووايست چې ښار پلو ته ستاسو راتګ ته اړتیا نسته.

د تلفون له بلې غاړې د پینځلسم زغره وال ځواک بولندوی ځواب ورکړ: "زموږ ځواک د څلورم زغره وال ځواک له پلوه را چاپېره او محاصره شوی دی او زموږ له لاسه هېڅ څه نه کیږي چې ویې کړو." کله چې ددفاع وزیر له دغې خوا نا هیلی شو نو حربي پوهنتون ته یې زنگ ووايه او د حربي پوهنتون بولندوی تورنجنرال شاهپور ته یې زنگ ووايه چې د څلورم زغره وال مخ ته دې راوځي او ددفاع د وزیر امر دې د هغوی تر غوږونو ورسوي.

د حربي پوهنتون بولندوی داسې بڅښنه وغوښتله: "څلورم زغره وال ځواک په بیرې له دغه ځایه تیر سو او زموږ له ګوتو وتلای دی"

ددفاع وزیر ددغو ګڼو وډو اوبې سر اوپایه خبرو له لاسه منګ پاتې وو، او د وروستي چارې لپاره یې د ښاري انضباط بولندوی خان محمد ته چې دده په دفتر کې وو امر ورکړ چې په خپله دې د څرخي پله په لور وخوځيږي او څلورم زغره وال ځواک ته دې چې هر چیرې رسیدلی وي، لارښوونه وکړي چې بیرته دې خپل لښکر کوټ ته ولاړ سي.

جگړن خان محمد له دغه ځواک سره د یکه توت په سیمه کې مخامخ شو. او ددفاع د وزیر امر یې ورته ورساوه. هغوی نوموړی د جیب له موټره را کښته کړ لاس او پښې یې پرې وتړلې او له هغې ورځې تر ننه پورې ورک دی.

لږه شېبه نه وه تیره چې د جمهوري ګارد بولندوی ډګرمن صاحبجان په بیرې د دفاع د وزیر دفتر ته راغی او ویې غوښتل چې له روان اړوپيچه ځان خبر کړي. د دفاع وزیر نوموړي ته امر وکړ چې په خپلې دندې دې ودریږي او د ولسمشرۍ د ماڼۍ د ساتنې او دفاع سمبالټیا دې تر لاس لاندې ونیسي. هغه ډاډه ورکړ چې د دغه کار لپاره بشپړ چمتوالی لري.

کابل ته له را رسیدلو وروسته څلورم زغره وال ځواک درې خواوو ته د یرغل مخه را تاو کړه: یو کتار د پوځي هوايي ډګر پر لور ورغی او هلته د هوايي ځواکونو د درستیزوال ډگروال عبدالقادر په مرسته په دې بریالي شول چې د هوايي ځواکونو بولندوی ډګر جنرال محمد موسی او د هغه مرستیال تورنجنرال عبدالستار ونیسي او ویې وژني. د

هوايي ځواکونو بولنده ډگروال محمد قادر په خپله په لاس کې واخيستله. دويم کتار د بالا حصار پر خوا ورتاو شو او هلته يې د کوماندو ۴۴۴ قطعه را چاپېره او بې وسلې کړه. دريم کتار د جگړن محمد اسلم وطنجار تر بولندي لاندې د بنار د منځ په لور ور وخوځېد او ددفاع د وزارت مرکز يې تر بريد لاندې ونيو.

د غرمې پوره ۱۲ بجې وې چې د دفاع د وزارت په ودانۍ لومړۍ مردکه ومېنځته. ددفاع وزير او لوی درستيز يې په وارخطايي د بولندي له ځايه را ووتل او د ودانۍ د شا پلو دروازي له لارې يې غوښتل ځانونه د پوځ يوه لښکر کوټ ته ورسوي. په همدغې شيبې کې د دفاع دوزارت ټول کار کوونکي په بيره له ودانۍ را ووتل او د ودانۍ تر شا را ټول شول. هر چا له يو بل څخه پوښتل چې: "څه خبره ده؟" هېڅ څوک نه پوهېدل چې څه پېښ شوي دي.

ددغه اخ او ډب په ترڅ کې د اردو د تشکيلاتو رئيس بريد جنرال محمد ذکريا ابوي د دفاع وزير ته ورننږدې شو او وېي ويل: "وزير صاحب! تاسو بايد ژر ځان قواي مرکز ته ورسوئ." د دفاع وزير او لوی درستيز ځانونه جيب موټر ته ورسول، په جيب کې سپاره شول او د دفاع د وزارت د ودانۍ د شا له لارې د اتمې فرقي په لور وخوځېدل. د لارې په اوږدو کې يې يو کوشنی ټکر هم وکړ خو په دې بريالي شول چې ځانونه اتمې فرقي ته ورسوي.

د ولسمشر د مانۍ ساتندويه ځواک په ټينگه مقاومت کاوه او د ارگ د مانۍ په واټن يې د غځېدلي سرک په اوږدو کې د شوبلې ضد په توغنديو يې يو شمير شوبلې له منځه يووړې او يرغل پلې ځواک يې په شا و تمباوه.

د سرغړوای يرغل ځواک په خوب کې هم نه راتلل چې هغوی به له دغسې يوې مدافعي سره مخامخ سي نو له دې امله يې له هوايي ځواک څخه د مرستې غوښتنه وکړه. ډگروال عبدالقادر چې د هوايي ځواک سر تر پايه بولنده يې په لاس کې اخيستي وه په بيره په يوې چورلکې کې د بگرام د پوځي هوايي ډگر په لور ولاړ او هلته يې د هغه هوايي ډگر بولندوی ډگروال محمد رحيم بندي کړ او د هوايي ځواک د الوتنو بولنده يې په غاړه واخيستله. هغه د هوايي ځواک کار کوونکو ته يوه لنډه وينا وکړه او څرگنده يې کړه چې د کودتا ځواک يې په لاره اچولی دی خو په دوه وو ځايونو کې مقاومت روان دی او دغه مقاومت دې د هوايي ځواکونو له لوري درې ورې شي. ارگ او اتمه فرقه.

دورځي پينځلس بجې (دما سپين درې بجې) د "ميگ" الوتکې والوتلې د ارگ او اتمه فرقه سيمې يې تر ټينگو بمباريو او د توغنديو تر اور لاندې راوستلې چې د اتمې فرقي مقاومت يې په لنډ وخت کې ور درې وړې کړ خو د ولسمشر د مانۍ د ساتندويه ځواک چې تر شپږو بجو پورې يې مقاومت کاوه، ونه شو کولای تر هغه پورته نور مقاومت وکړي او غلي شول.

د ملي دفاع وزارت د قواي مرکز او مشرقي ځواکونو ته امر ورکړی وو چې د کابل په لوري را وخوځيږي. د قواي مرکز له لوري اتمه فرقه د تورنجنرال نظيم گل خان تر بولندي لاندې له دوه وو خوا وو د کابل شا او خواته را رسيدلې وه چې د هوايي ځواکونو تر اور لاندې ونيول شوه او درې ورې يې کړه.

د مشرقي يولسمه فرقه د تورنجنرال محمد يونس تر مشرۍ لاندې د جلال آباد له لښکرکوټه را ووتله او د کابل په لور را روانه وه د دورنټي د اوبو ته لا وه رسيدلې چې ددغې فرقي کمونيستو افسرانو سرغړاونه او بغاوت وکړ او تورنجنرال محمد يونس او د ننگرهار د فرقي درستيزوال يې ووژل، د فرقي بولنده يې په لاس کې راونيوله او ځواک يې بيرته لښکرکوټ ته را وباله.

په دې توگه تر اتلسو بجو (د مازيگر شپږو) پورې نور داسې مقاومت پاتې نه شو د جمهوري دولت په گټه دې جگړه وکړي. خو د ارگ دروازي لا تر دغه دمه نه وې پرانستل شوې.

دا ځل د الوتکو پرځای، چورلکو ارگ تر بمبارد لاندې ونيو او په توغنديو او ماشينگو يې په ارگ هوايي يرغل وکړ. د هوايي ځواک فعاليت او نښه وپښتني ډيري په خير او بريالي وې. له همدې امله يو شمير لويديز کتونکو چې دغه پېښه يې له نږدې په سترگو ليدله ويل چې چورلکې شوروي پيلوټانو چلولي. د هغوی دغه شک او شوپيان حقيقت نه لري. ټولې الوتکې او چورلکې افغانو پيلوټانو چلولي.

د ۱۹۷۸ز کال د اپريل د مېاشتې د ۲۷ نېټې د پېښې په اړه د جټ د الوتکو د پيلوټ محمد عثمان ولېد په وينا چې د بگرام په هوايي ډگر کې يې دنده تر سره کوله، د روانو پېښو له لارې څخه په لاندې ډول کيسه کوي:

"د هوايي ځواکونو درستيزوال ډگروال عبدالقادر سره له دې د هوايي ځواکونو لوی بولندوی جنرال موسی خان نوموړی له هوايي ډگر څخه له هر ډول الوتنو څخه منع کړی وو، د ورځې په لس نيمو بجو په يوې چورلکې کې د بگرام هوايي ډگر ته ولاړ، دبگرام د هوايي ډگر بولندوی ډگرمن غلام سخي يې بندي کړ او بولنده يې په خپل لاس

کې واخیستله. نوموړي د هوايي ډگر کارکوونکو ته د کودتا له کېدلو خبر ورکړ او په قرغي کې میشتي پر اتمې فرقي، اوومې فرقي او ارگ یې د تري کولو نوي بولندي ورکړي چې نوموړې سیمې د کودتا په ګټه وټکوي.

په همدغې ورځ مېگ ۲۱ د الوتلو دوه تنه روسي ښوونکي او د سو ۷ الوتکو د الوتنو دوه تنه ښوونکي د بگرام په هوايي ډگر کې ول او روسي پیلوټ په هېڅ ډول د بگرام په هوايي ډگر کې نه وو. دغو لاندینیو افغان پیلوټانو په الوتنو کې برخه اخیستلې وه :

د سو ۷ د جټ الوتکې : حکیم، شیر محمد، گلزار او رحیم
د مېگ ۲۱ له الوتکو څخه : میر غوث الدین، سنت الله، تیمور، عبدالرؤف، شرف الدین، کافي خان، مختارگل، دوران خان او وهاب .

شوروي کارپوهان او سلاکاران چې د افغانستان په ځواکونو یې دنده تر سره کوله ددغه هیواد د نورو سلاکارانو په ډول یې اجازه نه درلودله چې په جگړه ییزو الوتکو یا عملیاتو کې دې برخه واخلي. دغه بندیز د شوروي د حکومت له پلوه د تر سره شویو تړونونو پر بنسټ لگول شوي ول.

د دفاع وزیر او لوی درستیز چې په جیب کې ناست ول او په ګرندیتوب یې موټر چلاوه، له یوې ترافیکي پیښې سره مخامخ شول، له هغې سره سره یې ځانونه اتمې فرقي ته ورسول. هغوی د کابل په لور د خوځېدلو څو څو امرونه ورکړي ول خو څوک دې ته چمتو نه شول چې د هغوی بولنده دې ومني. یوازې د ډگرمن محمد علي تر مشرۍ لاندې توپچي غنډ د ښار په لور را وخوځېد او له دې چې د پلي او هوايي ځواک له مرستې پرته یې څه و نه شواي کولای نو خواره واره شول.

بولندوي ډگرمن محمد علي د توپچي غنډ برخلېک د غنډ په غاړه ور پرېښود، او په خپله د چمتلې دښتې له لارې و تښتېد او کابل ته راغی او په خپل کور کې پټ شو. وروسته کمونیستانو هغه را وموند او سر یې په لاس کې ورکړ.

په هغې ورځ د اتمې فرقي بولندوي جنرال محمد صدیق (چې د تور صدیق په نامه پېژندل کېده) په مزارشریف د قطعي په تفتیش بوخت وو، د هغه په استازیتوب یو تن ډگروال د فرقي پازوالي په غاړه درلودله چې لا له مخکې له کمونیستانو سره یو شوی وو. نوموړي ډگروال د دفاع وزیر او ستر درستیز ته خبر ورکړ چې د سترگو په رپ کې دې له دغې سیمې ځان ورک کړي که نه دواړه به ونیسي او وبه یې وژني.

د دفاع وزیر او لوی درستیز په نومېدې له اتمې فرقي را ووتل او له پټولارو یې د قوای مرکز په لور د تاج بیګ د ماڼۍ خواته مخه کړه. په دغه ځای کې د قوای مرکز درستیزوال تورنجنرال عبدالعلي وردک د هغوی ښه راغلاست وکړ. [هغوی] غونډه وکړه او د ځواکونو د راتلونکي خوځښت په اړه او آیا دا چې اوومه فرقه د ملاتړ یا نه ملاتړ، خبرې وکړي. په همدغې شېبه کې ول چې ناڅاپه د تاج بیګ ماڼۍ هم د الوتکو تر هوايي بمبارد لاندې راغله.

له مهتاب قلعي څخه [د جمهور انقلاب د ملګري] ډگرمن خلیل الله بابکر خیل تر بولندي لاندې د توپچي ځواکونو اور پیل شو چې له امله یې د ماڼۍ پورتنۍ برخه ونړېدله او په ماڼۍ کې اور بل شو. د دفاع وزیر، ستر درستیز او جنرال عبدالعلي له لښکرکوټه را ووتل او د چهار دهې په لور وخوځېدل. په ماڼۍ کې نورو پاتې افسرانو او سرتیرو هم پښې دوه کړي او د ماڼۍ تر شا رغیاني کې د توپچي اور له ویرې ځانونه پټ کړل.

د دفاع وزیر له خپلو دوه تنو ملګرو سره د لکشا د ماڼۍ د باغباناشي کورته چې د خپلوانو له ډلې څخه یې وو ولاړ او غوښتل یې شپه همدلته تیره کړي او سبا وختي به یوې خواته په تېښته وټښتي. خو له بده مرغه د باغباناشي زوی دغه خبره کودتاچي ځواکونو ته ورسوله، هغوی راغلل او درې واړه یې ونیول او د څرخي پله په پولیګون کې یې پرته له محکمې ووژل.

ارگ له تر اوسه خپل بې وسې مقاومت ته دوام ورکاوه. پر ارگ د څلورم زغره وال له یرغل څخه وروسته محمد داوود خان دخپلې کورنۍ ټول غړي یې ارگ ته را وغوښتل. هغوی د ارگ د بڼ له لارې د گلخاني په ماڼۍ کې راټول شوي ول.

هغه وزیران چې د گلخاني د ماڼۍ په غونډه کې را ټول شوي ول محمد داوود خان سلا ورکړه چې له ارگه دې ووځي او د قوای مرکز یو لښکر کوټ ته دې ولاړ شي او ټوله بولنده دې په لاس کې ونیسي. محمد داوود خان دغه سلا ومنله.

يو تور والگا موټر د ارگ د گلخاني ماني ته را نيږدې شو. ولسمشر له دروازي را ووت او غوښتل يې چې په موټر کې کښيني. زوی يې محمد عمر جان ورپسې ورغی. په دغې شېبې کې د گارد دقطني له خوا ددوی په لور ډزې وشوې او د هغوی پام يې ځانته را واړاوه. عمر جان ټپي شو او ولسمشر بيرته د گلخاني ماني ته ننوت. او ويې ويل: "نه! هر څه پای ته رسيدلي دي. ددغو ټولو بد مرغيو پازوالي زما په غاړه ده. هرڅوک چې نه غواړي ودې وژل شي نو د ماني شاتيني تالار ته دې ولاړ شي"

وروسته بيا وويل شول پر داؤود خان او عمر جان د کلاشنیکوف ډزې د داؤود خان د صاحبمنصبانو د ډير ډاډ وړ يو تن صاحب منصب له پلوه وشوې.

د هوا په تياره کېدلو د ارگ د مقاومت ستنه هم ورو ورو غلي نږدېله او د تسليېمېدلو نښې را څرگندېدلې. له يرغلگر ځواک سره له پوهاوي او جوړجاړي وروسته د ارگ دروازه هم پرانيستل شوه او د کودتا شوبلې پر ارگ ور ننوتلې. لودسپيکرونو له سردار محمد داؤود خان او محمد نعيم خان څخه غوښتل چې پرته له آر يا شرطه دې ځانونه دوی ته ور وسپاري. دا هغه شېبه ده چې پرته له سردار محمد داؤود خان، د هغه ميرمنې او دوه درې تنه نور، د کورنۍ پاتې غړي د سردار محمد نعيم خان په گډون د ځمکنيو او هوايي ډزو له امله ټول ټپيان شوي او په وينو کې لمېدل. دوه درې تنه ماشومان هم وژل شوي ول.

شوبلې د گلخاني د ماني پورېو ته نيږدې شولې او د شوبلو له منځه يو تن تورن او در تنه بريډگي را ووتل او د گلخاني د ماني په لوري يې يرغل وکړ. [هغوی] د داؤود خان په لېدلو هک پک شول چې لا تر اوسه هم ژوندی او په دوه وو پښو ولاړ دی او ټپيان پر ځمکه پراته ول.

تورن امام الدين پر داؤود خان خوله خلاصه کړه او چيغه يې وکړه: "مقاومت گټه نه لري، تسليم سه. سردار محمد داؤود خان ورته وويل: "ستاسو سر لارښود را ته را وليږه چې له ما سره خبرې وکړي. "تورن بيا وويل: "موږ ټول سرلار ښوونکي يو. هر څه چې لري ما ته يې ووايه او يا تسليم سه!"

محمد داؤود خان نور زغم له لاسه ورکړه او په لاس کې يې تومانچه وه او پر همدغه تورن يې ډزې وکړې. تورن له دغسې يوه سري څخه چې هر څه يې له لاسه ورکړي ول د ډزو هېله يې نه درلودله نو په خپل کلاشنیکوف يې په پټو سترگو په داسې يو روند اور پردوی ور بل کړ چې هغه نيم ژوندي کسان يې هم ټول ور ووژل.

په دغې ټوليزې رنډې وژنې کې دغو کسانو خپل ځانونه له لاسه ورکړل: ولسمشر سردار محمد داؤود خان، د کورنيو چارو د وزارت کالخواي 'سر پرست' او د ولسمشر ځانگړی استازی سردار محمد نعيم خان، شهزادگي زينب د محمد داؤود خان ماندينه او د محمد ظاهر شاه خور، شهزادگي بلقيس د تيمورشاه آصفې ماندينه او د محمد ظاهر شاه خور، محمد عمر د محمد داؤود خان مشر زوی، ويس د محمد داؤود خان زوی، خالد د محمد داؤود خان زوی، شينکې د محمد داؤود خان لور، زرلېسته د محمد داؤود خان لور، شيما د ويس ميرمن د محمد داؤود ننږور، هېله د عمر جان لور د محمد داؤود خان لمسی، غزال د عمر جان لور د محمد داؤود خان لمسی، حارث د ويس زوی، ايگل د ويس زوی، د محمد نعيم خان لور زرمينه د عبدالعظيم غازي ماندينه، د داؤود خان خور عايشه، د شاه محمود خان غازي مشر زوی نظام الدين، د عبدالعظيم غازي لور صفورا، عبدالاله د ولسمشر مرستيال او د کورنيو چارو وزير عبدالقدير نورستاني

هغه کسان چې ټپيان خو وروسته له درملنې ښه شول: د عمر جان ميرمن گلالي د عبدالله خان ملکيار لور، د عبدالعظيم غازي لور خورشيد، د نظام الدين غازي لور زهرا د نظام الدين غازي زوی داؤود، د تيمورشاه آصفې لور زهره، د تيمورشاه آصفې زوی توران او د عايشې پرستاره شيرين گل.

په هغې ورځ کې د گلخاني په ماني کې د وژل شويو او ټپيانو ورکړل شوي شميره ټول ټال اووه ويشت تنه ښودل شويده.

نهمه څپرکی
صبورالله سـیاه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
پښتو ژباړه: رحمت آریا

له یوه لاسه ټک نه را خيژي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پړوالي يا نه پړوالي روښاني واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه رابگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپړلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ډيموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنځشيري، سليمان لايق، خيال محمد کتوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اوږدو ټيلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو. همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي
۲۰۰۸ کال، د اپريل ۲۸
پته:

Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱ او ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ د ټيلفون شميره

نسیم خوشگوار ...

د "شهيد ولسمشر خبره او چال چلند / سيما و کردار رئيس جمهور شهيد" د کتاب په ۱۱۵، ۱۱۶ او ۱۱۷ پاڼو کې چې د (خان آقا سعيد له پلوه راټول او سمبال شوي او د سعيد په څېړندويه مرکز پېښور / پاکستان کې په ۲۰۰۳ز کې خپور شوي) داسې راغلي دي:

"مخکې مې د همدغې سکالو [د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د وژنې څرنگوالي په اړه د افغانستان د اسلامي دولت د هنريالانو د ټولنې د لوی مشر بناغلي محمد نسيم خوشگوار يادونه د "هغه راز چې فايق افشا نه کړ/ رازې که فايق افشا نه کړد" په کتاب کې راوړي ول. پ. ۱۶۲ /.../ او دا دی هغه دلته گرانو لوستونکو ته ډالۍ کوم.

د ديارلس سوه او اووه پينځوسم لمريز کال د غوايي د مېاشتې د اوومې له کودتا وروسته د حميد روغ د وړانديز پر بنسټ د هېواد د ورځپاڼې د پروپاگند ضد په څانگه کې په درېيم بست کې په کار بوخت وم. يوه ورځ چې هوا ښه توده وه او ډاډ لرم چې د غبرگولي مېاشت وه د شهرنو په پارک کې مې گام واهه چې والگا گړندي ناڅاپه برک وواهه. له دې چې په هغو ورځو کې نيول نيول زيات ول، و بيريدلم او د سرک گوبنې ته ودرېدم. د موټر له منځه لومړي برېښمن انجنير حفيظ الله ميرکي را ته غږ وکړ، له دې چې نوموړی زما اشناى وو نو له ويرې خلاص شوم.

ميرکي راڅخه وپوښتل: "څه کوئ؟" ورته مې وويل: "هېڅ همداسې چکر وهلو ته راغلى يم" هغه خپل موټر ته دننه ور وبللم چې کښېنم. د وزير اکبر خان د روغتون په لور وخوځېدلو. له هغه ځايه تېر شوو او د پوځ د څلورسوه بستريز روغتون په لور مو و درومل. په دې ترڅ کې يې وويل: "تاسو خو خبريال ياست. راځئ چې د يوه اتل لېدلو ته ورسو. ښايي تاسو ته به په زړه پورې شيان ولري."

په روغتون کې يوې خونې ته ور ننوتلو. د چپرکټ پرسر د منځنۍ ونې لرونکى په گچ کې را تاو شوى لاس يې په غاړه يوځوان پروت وو. ميرکي هغه ته ور وپيژندلم او هغه يې د داؤد خان د وژونکي په نوم راته را ياد کړ، که څه هم د هغه د کرغېرن مخ په لېدلو پښېمانه وم، خو بيا هم په سرې سېنې مې له هغه [امام الدين] د مالوماتو غوښتنه وکړه. نوموړي وويل:

د غوايي د اوومې په شپې موږ د بالا حصار د نيولو او د محمد داؤد د ولسمشرۍ له مانۍ سره د مخامخ جگړې لپاره په دنده و گومارل شولو. کله چې ارگ ته ورسيدلو، د الوتکو او د هغوى د پرله پسې بمباريو اود شوبلو د اور د

مردکو د گرز ا غر هري خوا ته خپور وو او اخ او دب په بڼه کرس روان وو. د شپې په نيمايو کې بريا زموږ په خوا شوه او د ولسمشرۍ پرمانۍ ورننوتلو.

په هغه وخت کې زموږ د قطعي بولندوی زما ټولي ته د داؤد خان د نيولو دنده ور وسپارله. زه او زما سرتيري د گلخاني د ماني په لوري پرمخ ولاړو، د هغه ځای کرکې او پنجرې مو تر پرله پسې ټينگ او لاندې ونيولې او ماني ته ور ننوتلو.

چوپه چوپتيا خبره وه. خپلو بدرگه سرتيرو ته مې وويل چې مورچل ونيسي او په پرله پسې ډول دې اور ته دوام ورکړي. ما له ځان سره يو لودسپيکر راوړی وو او د هغه له لارې مې خپلو سرتيرو ته دنده ورکوله.

په خوني کې د لودسپيکر له لارې مې سرداؤد ته وينا ور واړوله او مې ويل چې سردار داؤده! ځان د پوځي سلاکارې ډلې په امر راوسپارئ. په همدغې شېبې کې د خوني د يوې ستنې "فيلپايي" له شا يې په خپل ويروونکي غر کې راته وويل: "زما په قاموس کې د تسليمېدلو تورۍ ځای نه لري. پرته له خدايه بل چا ته نه تسليمېزم." او د اور امر يې ورکړ.

په موږ له هر لوري ډزې وشوې. د ښځو په لاسونو کې هم ټوپک ول، هغوی هم ډزې کولې. زموږ شمير زيات وو، زموږ د ډزو له امله يوه ښځه چې د نيږدې کرکې له اړخه يې ډزې کولې، په ځمکه را پرېوتله خو په داؤد خان يې هېڅ اغيزه نه کوله.

يو وخت زما پام شو چې د هغه په لاس کې يوه سپينه تومانچه ده او په هماغې تومانچې د ستنې له شا په ما ډزې کوي، زما اوږه يې لږ را ټپي کړه. توند اخ او دب روان وو.

کله چې د څار په حالت کې وم ناڅاپه زما پام شو، مې لېدل چې ککره يې د ستنې له شا راته ښکاره شوه. هغه ډزې وکړې، ما هم ډزې وکړې. زما د کلاشنیکوف ټول مردکي د هغه پر ککري ومښتل، د ککري کوپړۍ يې پورته په هوا والوتله او پر ځمکه را پرېوت.

ما د بې مزې (بې سيم) له لارې ددغې بريا زيری خپل بولندوی ته ورکړ او بيا بې هوښه شوم. کله چې په هوښ راغلم، مې لېدل چې دلته يم."

تر بيرغ لاندې وژل کېدل؟

الف: هارون د "داؤد خان د کي جي بي په لومو کې"، د پاکستان په پېښاور کې د ۱۹۹۷ زکال د دسامبر په مياشت کې د ميوند د خپرنډويه ټولنې د چاپ د کتاب په ۱۵۲، ۱۵۳ او ۱۵۴ پاڼو کې د حامد په ژباړې، سمونې او يادونې داسې لېکي:

داؤد خان د [ديارلس سوه اووه پنځوسم لمريز کال] د غوايي د مياشتې په اوومې د پنځنۍ "پنجشنبې" په ورځ د وزيرانو په غونډه کې د لاريون په تړاو په خبرو اترو بوخت وو. دغې غونډې د وخت له تير او پورته بله هېڅ گټه نه درلودله، بايد پوځي چمتوالی نيول شوی وای او يا دې حکومت پوځي شوی وای.

د غرمې په مهال د پرديو په پارونې او بولندې د وطنجار شوبلې او د هغه تر سر مشرۍ لاندې د څلورم زغره وال ځواک نورو بدرگه شوبلو د ولسمشرۍ د ماني لويديزې دروازي ته مخامخ مورچل ونيو. په لومړي سر کې يې د ملي دفاع د وزارت ودانۍ تر اور لاندې را ونيوله. ماني و لږزېدله. وزير او لوی درستيز يې لا مخکې له ماني وتلي ول. بيا يې د ولسمشرۍ د ماني د ساعت کلا تر اور لاندې ونيوله. بيا يې د خپلې شوبلې خول د ارگ لوري را تاو او ارگ يې تر اور لاندې ونيو.

وروسته همدغه شوبله د غوايي د انقلاب د نښې په توگه د يوې ډبرينې پاڼې پرمخ د ارگ مخې ته ودرول شوه.

داؤد خان د پوځ د سر اعلی قوماندان په توگه غوښتل د چارو لارښوونه او څار په لاس کې را واخلي. نو د مخابراتي دستگاه ته چې د همدغې شېبې لپاره د ميز پر سر يې ورايښودل شوې وه او له لښکرکوټونو سره به يې نېغ په نېغه اړيکه نيوله ورغی خو ويې لېدل چې (کاتل) د مخابراتي دستگاه له کاره لويديزې او کود اوچينل يې ور بدل شوی وو. په هماغه شېبه کې يې وويل: روسانو خپل کار وکړ. "او وزيرانو ته يې اجازه ورکړه چې خپلو کورونو ته ولاړ شي.

د کورنيو چارو او دفاع وزيران لا مخکې له ارگه وتلي ول. د خپلې کورنۍ غړي يې تر څنگ راوغوښتل. داؤد نه تسلېمېده او نه يې له پېښې څخه د ټينټې هڅه وکړه. د فرانسې سفارت د ارگ له ديوال سره نښتای وو او کولای يې

شواي له سياسي ډگره لاس په سرشي خو په خپلي خاورې کې يې وياړلی مرگ غوره وباله نو ځکه يې د خپلو پښو راتينگولو ته کلکه ملا وتړله. ويې ويل چې نه غواړي د روسانو په لاس په ژوبن کې را بند کړای شي.

کودتاجيانو په يوه ټانک د بنديانود ساتنې له خټو جوړ ديوالونه را ونړول او دننه ور ننوتل. کودچيانو خپل مشران له داؤودي زندانه د خوبښو په شور او زور کې را خوشي کړل. هغوی يې پر شوبلو باندې کښنيول او د کودتا زړه، د راډيو تالارته يې بوتل. نويو مشرانو خپل لاسونه د شوبلو له منځه را ايستل او د کابل ښاريانو د څارونکو سترگو مخ ته يې بنورول.

د ارگ د پوځيانو روحيه ضعيفه وه، ستري ستومانه او ناهيلي ښکارېدل. نورلښکرکوټونه يې ملاتړ ته را ونه رسيدل نوځکه د هغوی مقاومت هم له پښو را وغورځيد. وروسته له هغې چې د هوايي ځواکونو عملياتو زور واخيست او ارگ د هوايي او ځمکنيو ځواکونو تر اور لاندې ونيول شو نو په ارگ کې د ولسمشريزې ماڼۍ د ساتندويه ځواک گارد مقاومت هم کرار کرار را سورشو.

د داؤود د کورنۍ غړي يوپه بل پسې ټيپانېدل سردار داؤود ټپي شو او د خپلو دواړو زامنو عمر او خالد مرگ يې په خپلو غبرگو سترگو وليد. د ژوند ډيرې سختې شېبې وې، داؤود په ډگر کې يوازې راگير پاتې وو. کمونيستان پرارگ ورننوتل هغوی له داؤود سره د لېدلو کتنو غوښتنه وکړه خو داؤود ورسره ونه منله.

دري تنه ټيټ پوري کودتاجيان د تورن امام الدين تر مشرۍ لاندې د ولسمشر داؤود خان حضور ته ورغلل او له هغه يې وغوښتل چې ور تسليم شي. داؤود خان پرته له دې چې له هغوی څخه د ځان او يا د خپلې کورنۍ د غړود ژغورنې غوښتنه وکړي، د خپلې تومانچې وروستۍ گولۍ يې پر امام الدين نيغ په نيغه ورتشه کړه. اما الدين ټپي شو خو مړ نه سو. د هغه نورو ملگرو ولسمشر تر اور لاندې را ونيو. داؤود چې د افغانستان تر ملي بيرغ لاندې ولاړ وو په شهادت ورسيد.

بيا يې نعيم خان او د داؤود خان د کورنۍ ټول نارينه غړي يو په بل پسې ووژل. د کورنۍ ښځينه غړي يې د څرخي پله په محبس کې واچولې. د څرخي پله زندان هغه زندان وو چې داؤود خان د خپل رژيم د مخالفينو لپاره د قدير نورستاني په وړانديز جوړ کړی وو. او په دې توگه يې د ډرانينو د تېر د پاچاهي تغر را ټول کړ.

د داؤود خان او د هغه د کورنۍ د غړو مړي چا ونه لېدل. يوازې د چمن او کويټي اخکزيو د هغوی د فاتحي دعاگانې په خپلو جوماتونو کې واخيستلي او د هغوی د ارواگانو خوښۍ ته يې دعا وې وکړې. ويل کيږي چې مړي د مرنجان د غونډۍ په لمنه کې خاورو ته سپارل شوي دي.

[حفيظ الله] امين د راډيو افغانستان د څپو له لارې جگړن اسلم وطنجار چې د "تورپيکي" په نامه پيژندل کېده او ډگروال قادر چې د "سپي قادر" په نامه پيژندل کېده، د وياندو په توگه وگړو ته ور وپيژندل. وطنجار په پښتو او قادر په دري ژبو د نوي پوځي حکومت را ټينگېدل اعلان کړل.

په داسې يوه اروپيچ کې ولس نه پوهېده چې څه ور پيښ شويدي او څه به ور پيښ شي، د سليمان لايق لاندینی شعر د ډاکټر صادق فطرت ناشناس په غږ او کمپوزکي په سنديزه توگه را خپور شو.

ستره تېاره تېره شوه ستا پر سردرو باندې ښه شوله چه تيره شوه ستا خوارو بچو باندې
هره تېاره پای لري خلکو، ولسو باندې لمر د عدالت وخت ستا پر جگو غرو باندې

خو په هېوادکې له هماغې ورځې را په دېخوا د وینو او اوبشو بهېدا په را پيلېدلو شوه. /.../ څرگنده وه چې يوه خوړلنه، ناورين وهلي او يوه ويرلرلي راتلونکي د افغانستان د ولس د برخليک په درشل کې په ټېنډکو او سترگي په لاره ده. د [سليمان] لايق شعر يوه ملي او ولسي شاعر داسې ور ځواب کړ.

لمر د آزادۍ پريوت ستا پر سردرو باندې توره تېاره راغله ستا خوارو بچو باندې

له [پارسي څخه پښتو ته] د ژباړونکي لمنليک

[ښاغلو لوستونکو!]

لاندینی کرښي زما (رحمت آريا) نه دي. دا هغه له پښتو څخه پارسي ته د ژباړونکي ليکل شوي کرښي دي چې د دغې لېکنې له لېکوال سره يې مرسته کړې ده کرښي مي د لوستونکو د پوهاوي او د بل لېکوال د حق د خوندي ساتلو لپاره ځای په ځای را غبرگي کړي]

۱۹۹۷د زکال د پنځنی 'پنجشنبی' په ورځ " [له پارسي څخه پښتو ته] د داؤد خان د کي جي بي په لومو کي " د کتاب ژباړونکي حامد د همدغه کتاب په دریمه را ژباړل شوي پاڼه کي داسي را کښلي دي: " دا کتاب، لېکوال " الف هارون " په را پورول شوي "مستعار" نوم د پښتو په خورې ژبي ليکلی چې د هېواد پالني او مسلمانۍ د څپو په احساساتو کي يې د راټولوني د لړۍ له بشپړولو وروسته په ديارلس سوه او درې اويايم ل کال کي (۱۹۴۴زکال) په آسترليا کي خپور کړی دی.

نوموړی د کتاب په ديارلسمه پاڼه کي زياتوي: " گران لوستونکي دي د ژباړونکي پر اوږد خپلي ښېگڼي په ايښودني خپله پاملرنه دې تيروتنو ته راوگرځوي ، يا دې خپل اند اويا دې د [حامد] د ژباړې په تړاو خپل څرگند وړانديزونه او يادوني په گوته کړي او کولای شئ د [کتاب] د ژباړونکي په پټه يې راواستوئ: حامد، داگي پُست ۱۱۶۴، مرکزي پُسته خانه، صدر، پېښاور، پاکستان.

حامد د " داؤد خان د کي جي بي په لومو کي " يا د ده په ژباړې " داؤد خان در چنگال ک.ج.ب " کتاب د ۱۵۳ او ۱۵۴ پاڼو په لمنليک کي داسي راکاږي:

۱. " زور مټی ناتارگر می وواژه " : ښاغلي لېکوال [الف هارون] د داؤد خان د وژني پېښي ته يې د هغو کسانو په لاس چې په پېښمنۍ " مغروريت " يې " زما د ملگرو د نوم تعبير پرې ور تپلي، فلمي او افسانوي رنگ ورکړی چې گڼي [محمد داؤد] د افغانستان تر بيرغ لاندې ووژل شو. که هغه د افغانستان تر بيرغ لاندې وژل شوی وی، نود ملگرو په لارښوونه به يې هغه ته بدلون نه ورکاوه.

ښاغلي الف هارون غوښتي دي چې له کاوباني فيلمونو څخه په پېښي يا تقليد کولو د داؤد خان د مړيني انځور ته هماغه بڼه ورکړي چې يو سپين پوټکی يعنی يو خونړی سور لاسی اروپايي د امريکا د سور پوټکو يعنی ددغي سيمي د کره اوسېدونکو له ټول وژنو او د هغوی د خاورې له نېولو وروسته دې د امريکا تر بيرغ لاندې مړ شي.

د تورن امام الدين په نامه د محمد داؤد خان يو ملگری، د ولسمشرۍ د مانۍ له يوه صاحبمنصب گل آقا او د شوروي د سفارت دوه تنه غړي له داؤد خان سره د مرکي په موخه خوني ته ورننوتل او له هغه يې وغوښتل چې ځان وروسپاري.

وروسته له هغې چې داؤد خان ته يې سپکي سپورې او ښکښل وکړل، داؤد پر هغوی بريد وکړ. د امام الدين مټ ټپي شو. د هغه په خواب کي کودتاچيانو پر داؤد خان يرغل ور وړ. په همدغي شېبې کي امام الدين له خوني را ووت او په چيغو چيغو يې وويل " زور مټی ناتارگر می وواژه "

۲. محمد اسلم وطنجار او عبدالقادر: د يحيی د کورنۍ د تېر د راټولېدلو خبر " تورپيکي جاني " يعنی محمد اسلم وطنجار په پښتو او " ديدو " قادر په فارسي ژبه د راډيو افغانستان له لارې خپور کړ. دغه دوه تنه نن د طالبانو د پاچاهۍ په سرمشريزه ډلي کي دي. البته دا د دې لپاره نه دي چې لوی سردار بيرته د واک پر گدی را کښېږي، بلکه ددې لپاره دي چې د هغه پر اوږو کښېږي او مبارک ارگ بيرته د " خلکو پر کور " را واړوي.

" وطنجار ته يې له دې امله تورپيکي ويل چې د هرچا ملگری او وزير به وو. وطنجار د روسانو له پلوه د بلي کودتا لپاره په پام کي نېول شوی وو. (د څارکښۍ د ځالي لاسوندي/ اسناد لانه جاسوسي، پ. ۱۰۹).

قادر نه خلقی وو او نه پرچمی خو د پيسو په بدل کي يې هر کار ته ملا را ترله. د ښوونځي له پيله به خلکو د " سپي " په نامه پيژانده. ان دا چې د پولند د لوی سفارت په پير کي د لويديزې نړۍ له يو شمير څارکښيزو دالانونو سره يې اړيکه را ټينگه کړې وه. پ. ۹۳.

له ښاغلي حامد او گران هارون او سره څو خبرې

د [څارکښيزي خالگۍ د لاسوندونو/ اسناد لانه جاسوسي] ليکوال حامد او الف هارون ته په ډير درنښت غواړم ووايم چې د محمد اسلم وطنجار او عبدالقادر د [شخصي - ژ] ژوند په اړه ليکل شوي خبرې سمې نه دي.

کاشکي هغوی پوهېدل چې اوس هغه وخت تير شوی چې خلک به د سپي، غوايي، خره، گيدر، کاربل "کفتار"، زمري، پړانگ اويا دا چې نارينه به د نجونواوښځمنو په نومونوسپک بلل کېدل.

برسيره پر هغې، داسي ښکاري چې د حامد اورېدل شوي خبرې له خپلي سرچيني څخه لوڅرني وي، ځکه:

محمد اسلم وطنجار ته يې د هغه د تنکي ځوانۍ په وخت کې د هغه پرتندي د راپريوتلو ښويو ويښتانو او نري ږغ له امله "تورپيکي" ويل. دغه له توکو ډکو نوم د هغه د "سياسي ملگري له نوم او د هر چا له وزير کېدلو" سره له اړه کوشنۍ تړاو نه لري. که "تورپيکي" د وزارت لپاره معيار بلل کېدای نو (له پيغلوتو او ښځمنو څخه په زرهاوو څخه د بخښنې په غوښتنې) د افغانستان په مشرتابه کې يو شمير د پرديو په لاس کېښودل شوي لوړپوړي چارواکي به هم چي نن او پرون وزيران او ملگري ول "تورپيکي" بلل کېدای.

وطنجار په ۱۹۴۴ز کال کې د پکتيا د اندرو په زرملي کې سترگې په نړۍ را وغړولې او د ۲۰۰۰ز کال د نوامير په مياشت کې د روسيې په اوکرائين کې د سرطان د ناروغۍ له امله مړ سو.

عبدالقادر چې د "ډگروال قادر" په نامه پيژاندل کيږي د افغانستان يو له هغودريو تنو مشرانو څخه دی چې يوازې د درې ورځو لپاره يې واک په لاس کې وو (د ديارلس سوه اووه پينځوس لمريز کال د غوايي اوومه، اتمه او نهمه / د ۱۹۷۸ز کال د اپريل د مياشتې ۲۸، ۲۹، ۳۰). نوموړی په هرات کې زيږېدلی او اوس د روسيې / په مسکو کې ژوند کوي.

د قادر لنډکي نوم د دوه وو لاملونو له امله په يادونو کې را پاتې دی:

۱. د ديارلس سوه اووه پينځوس لمريز کال د غوايي د مياشتې په اوومې / د ۱۹۷۸ز کال د اپريل دمياشتې په ۲۸ او د سبا ورځې تر نيمايي پورې لاندینی لېکنې په څو څو ځله دده له پلوه ولوستل شوي.

"د افغانستان په تاريخ کې د لومړي ځل لپاره د نادر د کورنۍ د ځواک او پاچاهۍ، ناتار او سورلاسي ته د پای ټکي کېښودل شو او ټول دولتي ځواک ولس ته ليرېدېدی. همدا اوس دولتي ځواک د انقلابي پوځي ډلې په لاس کې دی."

"د افغانستان د وسله والو ځواکونو د پوځي شورا خبرتيا: د ناتارگر نادر د کورنۍ وروستنی غړی سردار محمد داؤد دغه بې ساری ولس - تاريخ غولونکی او خاين د افغانستان د ولس په پټېښۍ د تل لپاره له منځه ولاړ. لدې وروسته ولسي ځواک تاسو د افغانستان پټمن ولس پورې اړه لري. د انقلاب له لاس ته راوړنو، ددغه ناتارگر او سورلاسي سردار د پلويانو له منځه وړل د افغانستان د هر روڼ اندي وگړي دنده ده."

۲. د راډيويي گزارشونو د پرله پسې لوستلو او خبرولو په کرس کې د "قادر، شاهپور، مير علي اکبر او " نيول د نور محمد تره کې او حفيظ الله امين د دولت په وړاندې د کودتا تور.

KGB او GRU

د عبدالقادر د لا پيژندلو لپاره د لاندینی لېکنې لوستنه به بې گټې نه وي:

۱. د افغانستان په وسله وال ځواک کې د خلق او پرچم د ډلو په افسرانو سربيره په شوروي کې يو شمير روزل شوي افسران هم ول چې د محمد داؤد په وړاندې يې په کودتا کې په خپلواکه توگه گډون وکړ او له هغه وروسته کرار کرار له يو له دغو ډلو خلق يا پرچم سره يو ځای شول.

[له سياسي اړخه ژ] د يوې خپلواکې ډلې مشر جنرال عبدالقادر د هوايي ځواکونو د بولندي ډلې مشر وو چې وروسته د خلق د ډلې له پوځي څانگې سره يو ځای شو او د ۱۹۷۸ز کال په کودتا کې يې بنسټيزه ونډه ولوبوله. (افغانستان په شلمه پيړۍ کې / افغانستان در قرن بيستم"، د بي بي سي د خپرونو ټولگه، ډاکټر ظاهر طنين، ۲۰۰۵ زکال)

۲. امريکايي افغانستان پيژندونکي سلېگ هريس، گروهن دی چې د ۱۹۷۳ز کال او د ۱۹۷۸ز کلونو په کودتا گانو کې ددغو ډلو شتون او ونډې د شوروي د دوه څارکښيزو څانگو يعنی د "جي آر يو" [د پوځ اطلاعاتي څانگه] او د "کي جي بي" [د شوروي د دولتي ټېکاوا 'امنيت' سازمان] له کړنو او سياليو سره نېغ په نېغه اړيکه در لودله.

د ۱۹۷۸ز کال په کودتا کې تر ټولو مهمه رامنځ ته شوې خبره چې ډير لږ کسان ورڅخه خبر دي په افغانستان کې د کي جي بي د شوروي د جاسوسۍ د مرکزي سازمان او د جي آر يو د شوروي د پوځ د استخباراتو د سازمان ترمنځ کورنۍ سيالۍ دي.

دا ډيره اړينه او مهمه سکالو وه، په ځانگړې توگه کله چې د شوروي د پوځ د استخباراتو د څانگې اړيکه د افغانستان له پوځ سره رابربنډه شوه، حال دا چې کي جي بي نه له پوځيانو سره بلکه د افغانستان په حکومت کې دننه او له غير

پوځي گوندیانو سره اړیکه درلودله. دغه اروپيچ دداسې یوې سیالۍ لامل شو چې په پورتنیو ویل شویو مهمو پېښو کې یې بنسټیزه ونډه تر سره کړه:

یو یې د کودتا لامل شو او بل هغه شرایط ول چې په پای کې د افغانستان پر نیواک او په افغانستان کې د شوروي د پوځ په لاسوهنې را واوښتل. په هغو شپو ورځو کې د شوروي د پوځ استخباراتي سازمان، د افغانستان په پوځ کې یوازې د یوې ډلې ملا ورو تړله، یعنې په پوځ کې د خلقي ډلې ملاتړ چې مشري یې حفیظ الله امین کوله او د کي جي بې له څار او خبر پرته یې غوټې په پټه مخ په غوړېدا وې.

په حقیقت کې په پوځ کې د کمونیستو افسرانو درې ډلې را منځته شولې. تر ټولو لویه ډله یې د حفیظ الله امین تر مشرۍ لاندې خلقي ډله وه او تر هغه وروسته د میر اکبر خیبر تر مشرۍ لاندې د پرچمیانو ډله وه چې د شوروي د پوځ له استخباراتي سازمان سره یې اړیکې درلودلې او جي آر یو په ځانگړې او بیلې توگې د پوځ له نورو افسرانو سره هم اړیکه ټینګه درلودله.

د هوايي ځواکونو د بولندې ډلې مشر جنرال عبدالقادر چې په کودتا کې یې بنسټیزه ونډه درلودله، له همدغو کسانو څخه یو افسر وو. (افغانستان په شلمه پېړۍ کې / افغانستان در قرن بیستم" د بي بي سي د خپرونو ټولگه، ډاکټر ظاهر طنین، ۲۰۰۵)

۳. خو له هماغو لومړیو څخه پوښتنه دا وه چې کودتا چا وکړه؟ روسانو یا افغانانو؟ له دې خبرې په تیرېدنې چې آیا روسانو په کودتا کې نېغ په نېغه ونډه درلودله یا نه، خو هغه څه چې څرګند دي دا دي چې هغوی د کودتا له تابیا او نقشي څخه خبر ول.

د خلق د پوځي څانګې یو غړی محمد عزیز اکبري په دې اړه داسې وایي: " سید محمد گلابزوی د غوايي په کودتا کې د چا خبره یو له مهمو خبرو (فیګور) څخه وو او هغه څوک وو چې د چا خبره له امین څخه یې د غوايي د انقلاب امر او لارښوونه تر لاسه کړه او ټولو پوځي سازمانونو ته یې ورسوله، د [دیارلس سوه او اووه پینځوسم لمريز کال] د غوايي د مېاشتې د اوومې پر سهار یې له شورویانو سره اړیکه ونېوله. یعنې د چا خبره هغه بولنده او لارښوونه یې چې له حفیظ الله امین یا د مرکزي کمیټې له مشر څخه تر لاسه کړې وه، د شورویانو له غوړونو وړ تیره کړه.

خو د کودتا مشر جنرال قادر وایي چې د اپریل په پاڅون کې شورویانو هېڅ لاس نه درلود: " زه په زغرده اعلانوم او په زغرده وایم چې په دې کې شورویانو عملاً هېڅ ونډه نه درلودله. خو له دې څخه نه انکارېږو چې د زده کړو په مهال مو له شورویانو څخه یو څه زده کړې ول او لیدلې مو ول، خو موږ خپله پټېښه او واک درلود، د هېواد لپاره، د هغې هېلې لپاره چې زموږ په زړونو کې وه، زموږ هڅې د ښیرازی لپاره وې او له یو بل سره یو ځای شوي وو. دغې سکالو له شورویانو سره هېڅ ډول اړه نه درلودله. (" افغانستان په شلمه پېړۍ کې/ افغانستان در قرن بیستم" د بي بي سي د خپرونو ټولگه، ډاکټر ظاهر طنین، ۲۰۰۵)

۴. د شوروي د پوځي استخباراتو ډلې په داسې حال کې چې سترګې یې راتلونکې ته غړولي، د ۱۹۶۴ز کال د سپتامبر په مېاشت کې روزل شوي افسران را وهڅول او د وسله والو ځواکونو پټ انقلابي سازمان یې را جوړ کړي. " (پر افغانستان د شوروي د یرغل د پردې تر شا حقایق" سلیک هریسون، د عبدالجبار ثابت ژباړه/ د لاسوندي اخځ د " افغانستان د وسله والو ځواکونو تاریخ ۱۹۴۷-۱۹۷۷ روسي لیکنه له ۱۵۹ تر ۱۶۹ پاڼو پورې، مسکو لویديزي خپرونې ۱۹۸۵ز کال)

۵. د افغانستان د خلق د ډیموکراتیک گوند تر څنګ د (ډگروال عبدالقادر) تر مشرۍ لاندې د افغانستان د کمونیستانو د مورچل تر نامه لاندې یو پټ تر ځمکې لاندې سازمان رامنځ ته شو. دغه سازمان د پوځ له افسرانو سره په کار کولو کې بنسټیزه ونډه درلودله. د افغانستان د کمونیستانو د مورچل غړو د افغانستان د پاچا د واک په را نسکورولو کې هم پخه ونډه لوبولې وه. " په افغانستان کې توپان / طوفان در افغانستان" الکساندر لیاخوفسکي، د عزیز آریانفر ژباړه)

۶. د غوايي له پېښې وروسته مې یوه ورځ له عبدالقادر چې د قادرخان په نامه پیژندل کېده وپوښتل، ولې دې له مورځه مخ واړاوه؟ را ته یې وویل که رښتیا را باندې وایي د کودتا د مشر د ناپامۍ له امله. و مې ویل، ته څه وایي؟ ویي ویل، رښتیا درته وایم. بیا یې خپلو خبرو ته دوام ورکړ او ویي ویل: څنګه چې خبر یې زه د ملگرو په دویمه کړۍ کې وم او وروسته له دې چې د هوايي ځواک د بولندۍ په توګه وګومارل شوم نو د مشر [داؤد خان – ژ] لېدلو ته ورتلم او د هغه په اجازې مې په اونۍ کې یوځل د قوماندانۍ د چارو د پرمختلګ اجازه ورڅخه اخیستله. پرته له دې چې پوه سم او یا دې څه را ته ووايي، دورځې په تیریدا د هغه خبرې راسره په سربست کمېډلې تر هغو چې یوه ورځ د امراضباط راغی او ویي ویل: ډګر جنرال موسی خان راغلی او غواړي له تاسو سره په یوازېتوب کې

غونډه ولري. له دروازي د باندې د هغه هر كلي ته ورغلم او كله چې له هغه سره مخامخ او په يوازيتوب كې شوم د لارښود فرمان يې راته راكړ. په هغه فرمان كې پرته له دې چې څه ويل شوي وي ليكل شوي ول، " ډگر جنرال موسی خان مي د هوايي ځواكونو د بولندوی په توگه وټاکه. " هغه ته مي د نوې دندې مبارکي وويله او د کار له خونې را ووتلم. زما دهيلي برخلاف گورم چې څو تنه نا پيژنده ضابطان د خونې د دروازي تر شا پېره کوي. آيا د پاچا پلويانو کودتا کړې او د موسي د گومارلو فرمان جعلي دی؟ ځکه چې موسی خان د پاچا پلوی وو. (" د لومړني جمهوريت بنسټ ايښوونه او نړونه / تأسيس و تخریب جمهوريت"، ډاکټر محمد حسن شرق).

۷. له لويديز سره د داؤد خان د لوبو برخلاف، د شوروي کمونيست گوند د هندوستان د کمونيست گوند او د پاکستان د نیشنل پارټي له لارې هڅه کوله چې د داؤد خان د را نسکورولو لپاره د لومړني گام په توگه د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند ډلې له يو بل سره يو ځای کړي. (" په افغانستان کې توپان"/ طوفان در افغانستان" الکساندر ليخوفسکي، د عزيز آريانفر ژباړه)

۸. " ډگروال مدهوسميران چې په هاغه وخت کې په کابل کې د هند د سفارت پوځي اشته وو او د پوځ له افسرانو سره يې پراخه اړيکې درلودلې، ماته وويل چې قادر د شوروي د استخباراتو سازمان د امين له پلانه خبر کړی وو، خو په کودتا کې د گډون لارښوونه يې نه وه تر لاسه کړې.

سميران وايي: قادر اړ وو چې د شوروي سلاکارانو د موافقې تر لاسه کولو پورې په کودتا کې خپل گډون يې شاته غورځولای وای. شوروي سلاکارانو بايد له کودتا څخه مخکې په لنډ وخت کې پریکړه کړې وای. خو له ماسکوه يې په موقع لارښوونه تر لاسه کړه چې په کودتا کې مرسته وکړي. " (پ. ۵۱ " پرافغانستان دشوروي د يرغل د پردې تر شا حقايق"، سليگ هرسيون، د عبدالجبار ثابت ژباړه)

۹. جگړن محمد رفيع د څلورم زغره وال ځواک رئيس ارکان (وروسته ستر جنرال، د دفاع وزير او د ولسمشر مرستيال) چې د کودتا په لړ کې يې د گډونوالو ځواکونو مرکزي بولنده په غاړه درلودله په خپلو خبرو شويو يادښتونو کې يې د څلورم زغره وال ځواک د يوه شوروي ډگروال په اړه ليکلي چې نوموړي ډگروال وروسته له تلفوني اړيکې ماته وويل: ما بولنده او لارښوونه تر لاسه کړې چې که پاڅون ماتې وخوړله نو يوځای به ووژل شو.

کور ودانۍ

پورته په ۴، ۵، ۶، ۷، ۸ او ۹ شمېرو کې په نښه يوي پاراگرافونه د " فقير محمد ودان" له لېکنې را اخيستل شوي د لېکنې نوم " په تاريخ کې رسوا شوي اوښ تښتونکي د بي گټو هڅو په ترڅ کې غلچکي تيريري/ شترزد رسواي تاريخ با تلاش بيهوده خم خم رفتن" دی. د " تاريخ کې رسوا شوي اوښ تښتونکي...." بشپړه لېکنه په لاندي پته لوستلای شۍ.

www.payamewatan.com/Article-۴/f.wadan۰۳۰۷۰۸.htm

په راتلونکو څپرکيو به تاسو لاندني ټکي ولولۍ:

۱. له امام الدين سره ځانگړي مرکه
 ۲. د ديارلس سوه او اووه پينځوسم لمريز کال د غوايي د مياشتې له اوومې مخکې هم د محمد داؤد د وژنې تابياوي نېول شوي وې. د کومو کسانو د پېنو د پلو خاپ په دغې تابيا کې ښکاري.
- ددغې لېکنې پاړسي بڼه د کابل ناته له چلوونکي ښاغلي ايشور داس څخه په مننې لوستلای شۍ.

لسمه څپرکۍ

صبورالله سياه سنگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتوژباړه: رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه را خيژي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښاني واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه راکړه ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ديموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنجشيري، سليمان لایق، خیال محمد کتوازي) او جنرال امام الدین سره د پرله پسې او اوږدو تېلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپیل کړو. همدارنګه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتیا لېدل کيږي ۲۰۰۸ کال، اکتوبر

پته:

Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱ او ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ د تېلفون شمېره

دا څه ډول امر دی چې ماته یې راکوئ؟

فرهاد لېبب د "د افغانستان د روس د تیري په اړه څو ماتې کړنې/چند سطر شکسته در باره تجاوز روس در افغانستان" د کتاب (دلته چاپ نوی ډیلې/هند، ۱۹۸۱زکال) په ۶۹، ۷۰ او ۷۱ پاڼو کې لیکلي دي:

"د افغانستان د خلق د ديموکراتيک گوند د سرمشري ډله (له حفيظ الله امين پرته) ټوله په زندان کې او نياو "محکمي" ته سترګې لاره وه او د ديارلس سوه اووه پينځوس لمريز کال د غوايي د مياشتې په اوومې [د ۱۹۷۸زکال د اپرېل ۲۸] داود خان د وزيرانو غونډه را وبلله چې د روانو سکالو په تړاو اړينې پرېکړې وکړي.

د روانې غونډې په ترڅ کې د غرمې د يو لسو بجو په شا و خوا کې د شوبلې لومړني مردکي د ولسمشري ماڼۍ را و لرځوله. داود خان په لومړۍ شېبه کې پوه شو؛ ځکه چې د غوايي د مياشتې د سهار له پېله يې د څارګرۍ يا استخباراتي ادارې له لارې [د افغانستان د خلق ديموکراتيک] گوند دغړو له پلوه د قواي مرکز د عملي خوځښتونو په اړه گزارشونه اورېدلي ول. له همدې امله امر يې ورکړ چې دوه موټره دې ورته په بېره برابر کړي.

کله چې موټرونه راوړسېدل يو يې د کورنۍ د غړو د راوړلو لپاره چې له ارګه دباندې په ښوونځيو کې ول وليږه او په پام کې يې ول چې په دويم موټر کې قواي مرکز ته ولاړ شي او د هغه ځای نيغ په نېغه بولنده په لاس کې را واخلي.

د دوه اړخيزه اوږپه را تودېدا او د ولسمشر له پرېکړې سره جوخت چې له ارګه درا وتلو په وخت کې وو د هغه ناوې او لمسيان ترې راتاو او په چيغو او بوغارو يې وويل: "بابا موږ يوازي مه پرېږده." کله چې ولسمشر د خپلې کورنۍ د غړو بوغاري او زارۍ ولېدلې نو له خپلې پرېکړې څخه لاس پر سر شو.

د دوه اړخيزه اوږ لړۍ شېبه پر شېبه را ډېرېدله. د مخابراتو او راډيو دستګاوې د روس پلوي پوځي گوندي غړو لاس ته ورغلي او له ارګ سره د ټول چاپيريال اړيکه پريک شوه او يا يې څار د گوند د غړو لاس ته ورپرېوت.

پر ارګ له يرغل څخه يو يا دوساعته نه ول تير شوي چې د ولسمشر د کورنۍ غړي تر هغه را تاو شول او وړاندې يې وکړ چې خپل ځانونه دې (ارګ ته نيردې) د فرانسې سفارت ته وسپاري. هغوی گومان کاوه چې ښايي په دې توګه به ځانونه له پېښې څخه روغ رمټ راوباسي.

دغه وړاندېز پر داود خان چې ټول ژوند يې په سرلورۍ او پرتم تير کړی وو د يوه ډير دروند گوزار په توګه را پرېوت او خورا زيات پرغزناک او په قهر شو او په داسې حال کې چې غاښونه يې يو پر بل ټينګ نيولي ول هغوی ته يې په چپلې غږ ځواب ورکړ: "نه تسلیمم."

د ورځې رڼا خپل ځای کرار کرار د تور ماښام خړې تيارې ته ورسپاره. د الوتکو بمباريو سور قيامت جوړ کړی وو ځکه د روس لارويانو هڅه کوله چې د شپې د تيارې له رسېدنې مخکې د داود خان او د هغه د دولت د کار لمنه ور ټوله کړي.

د شوروي د څارګرۍ ادارې پټ پوليس په دې بريالي شوي ول چې په افغانستان کې په ټولو پوځي لښکرکوټونو، د دولت په څارګرو څانګو او د دولت په بنسټيزو برخو کې خپل غړي ځای پرځای کړي. د ولسمشري ماڼۍ په ځانګړې توګه د ولسمشرۍ د ماڼۍ د ساتونکي ځواک لېکې هم له دغې دروې "دسيې" څخه خوندي پاتې نه شوې. د زباد لپاره کولای شو د لاندینيو کسانو نومونه راواخلو:

- (۱) عبدالحق علمي د گارد کشف او استخباراتو آمر
- (۲) عزيز حساس د گارد د تشریفاتو د ټولي بولندوی
- (۳) سيد جانخان جگړن د گارد د اوپراسيون مرستیال
- (۴) لمړی بریدمن جمعه خان هراتی د گارد مخابراتي مرستیال
- (۵) آقا محمد خان قندهاری د گارد د مخابراتي آمر
- (۶) اسدالله پیمان (امام الدین دغه نوم د "ارتباطي غړي" په توگه یاداوه).

د کودتا په ترڅ کې نوموړو کسانو د ارگ د مخابرو د ځانگړو په فلج کولو او له بهر سره د اړیکو د پریکولو او بل لوري ته د ولسمشرۍ د مانۍ په اړه د حساسو ځایونو او ټیکود گزارش په ورکولو سره بیرته په خپلو وسلو او له را پورته شوي گډوډي څخه په گټې اخیستني د داوود خان تر ټولو زړور بولندویانو او افسران د شپې په تیاره کې د شا له پلوه تر اور لاندې ونیول او هغوی یې په شهادت ورسول.

دلته کولای شو د داوود خان د زامنو له وژل کېدلو څخه د خالد نوم را واخلو. کله چې هغه د نیمې شپې په ترڅ کې غوښتل د گلخاني له مانۍ څخه را وځي، له یوه ناڅرگنده ځایه پرې دزي کيږي او نوموړی په شهادت رسيږي. په همدې توگه د داوود پاتې ټول جنگيالي د روس د همدغوځای پرځای کړل شويو چوپړمارو او مزدورانو په لاس یو په بل پسې یو په یو په ارگ کې دننه ووژل شول.

کله چې پرنورین خپلي کابل خونړۍ سورکۍ شفق را وغوړېد او پر ارگ د الوتکو ډله بیزو یرغلونو زور واخیست، د گارد سرتیرو او بولندویانو د داوود خان د ځانگړي لارښوونې پر بنسټ چې کار یې له کاره تیر شوی بللی وو د سپینو بیرغونو په را پورته کولو خپله تسلیمي اعلان کړه.

د داوود د ولسمشرۍ د مانۍ د گارد د آپراسيون آمر جگتورن فضل الرحمن تاجیار په ناروې کې خپرېدونکې د "مجاهدولس" په جريدې [گڼه؟/ورځ؟/مېاشت؟/کال؟] کې د گارد تسلیمي سکالو داسې راغبرگه کړې ده:

"کله چې د وروستي ځل لپاره د گلخاني مانۍ ته ورغلم او غوښتل می د گارد له بولندوی صاحب جان څخه لارښوونه تر لاسه کړم، ناڅاپه می ولسمشر صاحب ولېد. په همدغه ترڅ کې د ماليې وزیر زما څنگ ته راغی او مالومات یې وغوښتل. هغه ته می وویل: "اکریکر د تیر وخت په شان دی."

ولسمشر صاحب (سردار محمداوود) ماته را نیږدې شو او دا سي یې وویل: "زویه! ځوان یې، ولاړ سه، ځان دي وسپاره. ما خپله پریکړه کړې ده. په همدغې شېبې کې صاحب جان (د گارد بولندوی) هم راته وویل: "ولسمشر صاحب خپله پریکړه کړې ده. ولاړ سی لښکرکوټ له وسلو تش کړئ او خپل ځانونه وسپارئ."

"ومي ویل دا څه ډول امر دی چې ماته یې راکوئ." د گارد بولندوی صاحب جان وویل: "په خپله د ښاغلي ولسمشر ځانگړي لارښوونه ده. ولاړ سی او تر سره یې کړئ."

د پوځي درناوی له ترسره کولو وروسته د گلخاني له مانۍ راووتلم. د غوايي د مېاشتې د اتمې نېټې د شنه سهار په شاو خواکې [د ۱۹۷۸ زکال د اپریل د مېاشتې ۲۹] د گارد قطعه می د [ټول سی] ډگر ته راوبلله او سرتیرو ته می د ولسمشر لارښوونه اعلان کړه.

په هغو شېبو کې چې الوتکو د ولسمشرۍ مانۍ په ټینګه بمباردوله او د خواجه رواش د پوځي هوايي ډگر چورلکو داوود خان ته د تسلیمېدلو اخطارونه ورکول د گارد د تسلیمې د پریکړې په ترڅ کې داوود خان د روس د لاروي گوند د ارتباطي غړي له لارې د گوند له غړو سره اړیکه ټینګه کړله او له قادر او اسلم وطنجار سره یې د لېدلو غوښتنه وکړه. ښايي نوموړي غوښتل هغوی ته کوم راز ووايي، ښايي بله پریکړه یې درلودله؛ خو د شوروي د سفارت د پټو پولیسو غړيو هغه ته دا شېبه په لاس ور نه کړه.

وژلی می دی، خو نه می دی وژلی....

(پرافغانستان د روس د تیري په اړه د څو ماتو کرښو/چند سطر شکسته در باره تجاوز روس در افغانستان) د کتاب لېکوال فرهاد لېبب د ۲۰۰۸ زکال د اگست پر اتلسمې ومنله او لاندینیو پوښتنو ته یې ځواب ورکړ:

سياه سنگ: مير محمد صديق فرهنگ په (افغانستان په وروستيو پينځو پيړيو کې/ افغانستان در پنج قرن اخير) کې په ۸۶۷ پانه کې ليکلي دي: ف. لبيب د شوبلي د بولندوی امام الدين له خولي د پيښې لړۍ داسې وايي چې نوموړي د پوځ د څلورسوه بستريز روغتون په خونه کې خپلو دوستانو ته ويلې وه....."

له پورتنۍ پاراگرافه سمه خبره نه راڅرگنديږي چې امام الدين د محمد داؤد او د هغوی د کورنۍ د وژلو څرنگوالی ستاسو تر مخه خپلو دوستانو ته په څه ډول ويلي او يا د هغه له دوستانو څخه کوم يو تاسو ته په څه ډول ويلي دي. آيا کولای شۍ له همدغه ځايه يې راپيل کړئ؟

لبيب: د ديارلس سوه اووه پنځوسم لمريز کال د غوايي د مياشتې په ديارلسمه د چارشنبې يا پنجشنبې په ورځ [د ۱۹۷۸ز کال د مې د مياشتې په څلورمې] د يوه کار د ترسره کولو لپاره د پوځ د څلور سوه بستريز روغتون په لور وخوځېدم. د روغتون په دالان کې له خپل يوه دوست سره چې د طب ډاکټر دی مخامخ شوم. هغه له ستري مه سي او روغې وروسته د خپلو نورو خبرو په ترڅ کې يې راته وويل: " رځه چې درته دوه " مهم" کسان در وبښيم. ښايي ددغو دواړو لېدنه ستا په درد ولگيږي. هغوی همدلته بستر شوي دي.

سياه سنگ: په هغو شپو ورځو کې تاسو چيرې او څه کار کاوه؟

لبيب: په هوايي ځواکونو کې د " هوايي" مجلې د چاپ پازوال او د تخنيکي اکمالاتو ښوونه او تدريس مې کاوه. د پيلوټي رشته مې په پخواني شوروي اتحاد کې زده کړې ده.

سياه سنگ: هغه " دوه مهمه کسان" څوک ول؟

لبيب: لومړی يې خان عبدالغفار خان او دويم يې امام الدين وو.

سياه سنگ: کولای شۍ له امام الدين سره د کتنې په اړه خپل د سترگو ليدلی حال ووايست؟

لبيب: امام الدين مې له پخوا وختونو پېژانده. که څه هم هغه له ما دوه دورې مخکې وو خو يو وخت مو په يوه کورس کې درس لوست او ټولگيوال وو. کله چې خونې ته ورننوتل ومې لېدل چې دواړه اوږې او د ښي لاس مټ يې په پلاستر کې را تا شوي وي.

امام الدين د بستر پرمخ اوږد غځېدلی وو. ډير کسان د هغه پوښتنې ته راتلل. له هغې ډلې څخه څو تنو کسانو د داؤد د وژنې د څرنگوالي په اړه پوښتنې کولې. هغه داسې وويل:

زما زغروه واله شوبله د ولسمشرۍ د ماڼۍ د دروازې مخته د تيارسۍ په حال کې ولاړه وه. د غوايي د مياشتې د اتمې نېټې په سهار [د ۱۹۷۸ز کال د اپريل د ۲۹] د گارد قطعاتو د سپين بيرغ په پورته کولو خپله تسليمي اعلان کړه. په همدغې شېبې کې ماته امر وشو چې داؤد ونيسم.

داؤد خان لا مخکې له مور سره اړيکه ټينگه کړې وه او غوښتې يې ول چې د کودتا له مشرانو سره خبرې وکړي. [د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند] مرکزي کمېټې د هغه غوښتنه منلې وه. هغوی غوښتل قادر او اسلم وطنجار داؤد ته د لېدلو لپاره وروليږي.

له همدې سره جوخت يو ځل بيا راته امر وشو چې داؤد خان ونيسم. د زغره والي شوبلي له چلوونکو او صاحبمنصبانو څخه مې ولېدل چې څوک ارگ ته د ننوتلو زړه نه ښه کوي. لنډه دا چې ما يو چلوونکی پېژانده او هغه چمتو شو چې زما زغروه واله شوبله ارگ ته دننه بوزي. نور څلورتنه پوځيانه هم را سره هملاري شول.

کله چې ارگ ته ننوتلو، تر دغې شېبې پورې هم د مردکيو د اور خال خال ډزې اورېدل کېدلې. په ارگ کې لومړني سري چې له مور سره ولېدل گل اقا وو. نوموړي مور هغې خونې ته بوتللو چې داؤد خان پکې وو.

سياه سنگ: د " په درو ورستيو لسيزو کې پوځ او سياست/ اردو و سياست در سه دهه اخير" کتاب په ۱۴۲ مه پاڼه کې چې (ستر جنرال محمد نبي عظيمي) ليکلی دي هم د گارد د اپراسيون د امر گل اقا نوم اخيستل شوی. آيا دی هماغه " گل اقا" دي؟

لبيب: د " گل اقا" اصلي نوم آقا محمد دی. امام الدين په برلاس د هغه نوم " گل آقا" واخيست او ويې ويل: زه پوهېدم چې نوموړی [آقا محمد] زموږ له کسانو څخه دی. کله چې د گل آقا [آقا محمد] په ملتيا له خپلو بدرگه کسانو سره د گلخاني ماڼۍ ته ننوتم ومې لېدل چې داؤد خان له لسو تنو کسانو د خپلې کورنۍ له غرو او ملگرو سره (له ښځمنو پرته) وسله په لاس موږ ته سترگې په لارولار دی. له ځان سره مې وويل چې ژوندي پاتې کېدل مې نا شوني دي.

په دغې شېبې کې گل آقا [آقا محمد] داؤود خان ته پوځي سلام وکړ او ويې ويل: د کودتا کسان غواړي له تاسو سره وگوري. داؤود خان د ټولو مخ ته ولاړ وو. ما هم له هغه وروسته پوځي سلام وکړ او په لور غږ مې وويل: "د خلق د ډيموکراتېک گوند د مرکزي کمېټې په امر خپله وسله پرځمکه کښيږدئ او تسليم سئ." "

زما له خولې زما وروستنی کلمه نه وه راوتلې چې د داؤود له زامنو څخه يو تن په بېره د شاتينې دروازي په لور وخوځېد. څو چې هغه ته گواښنه وکړم چې له خپله ځايه دې ونه خوځيږي، داؤود خان په داسې حال کې چې دا غونډله "جمله" يې ويله: روس او د روس مزدورانو ته نه تسليمېږم " زما پر لور يې اور بل کړ. په پای کې درې مردکي يويې زما زړه ته تيريدې او دوه نور يې زما پر مټ او اوږه ولگېدل.

ما د يوه جناحي اور په کولو ټول تر ضربي لاندې ونېول او ورسته له هغه له هوښه ووتم. کله چې سترگې مې خلاصې کړې، په روغتون کې وم.

سياه سنگ: جناحي اور څه دی؟

لېبې: د ضربي په ډول پرله پسې او پرته له ځنډه اور چې له يوه گوته د يوې نېم دايرې په ريوندوالي تر سره کيږي.

سياه سنگ: هغو خبرو ته په کتنې چې تاسو د امام الدين له خولې اورېدلې کولای شئ ووايست چې نوموړي د محمد داؤود او د هغه د کورنۍ په وژنې کې څه ونډه لوبولې ده؟

لېبې: امام الدين نه يوازې ماته بلکه په څو څو ځله يې په ځواکمنو کې د ډيرو کسانو تر مخې د محمد داؤود او د هغه د کورنۍ د وژلو پرې هم نېغ په نېغه او هم په غير مستقيم ډول په ځان پورې تړلې ده. خو که په ورين او ساړه تندي او په بې پرې ډول خپله اند توگه او نظر ووايم گومان کوم امام الدين چې پرون د داؤود خان او د هغه د کورنۍ د وژلو پرې او تور يې په غاړه را اخيست نن له دغه په بر لاس جوړ شوي تور او پرې څخه په ټينگه پښېمانه دئ.

سياه سنگ: ستاسو له انده، محمد داؤود او کورنۍ يې د امام الدين په لاس وژل شوي؟ آيا همدا جاج اخيستنه سمه ده؟

لېبې: د غوايي د کودتا مخکښو مشرانو ته د داؤود خان وژنه د افغانستان په سياسي تاريخ کې تر ټولو پياوړې بريالۍ گام بلل کېده. دغه نه بختونکۍ جنايت په بېره او د سترگو په رپ کې تر سره شو او د چا په وينا د دغسې "د سرو زرو" د بخت پچه د کماندو د بولندوی امام الدين په نامه چې د داؤود خان د برخېک د ټاکلو لپاره د ولسمشرۍ مانۍ ته ننوتلې وو، را وختله.

امام الدين د ټپي کماندو د بولندوي په ونډه کې چې نابېره د مرگ له لومې ژوندۍ راوتلې وو او د خپلې ورسپارل شوې خونړۍ دندې په وروستيو شېبو کې يې د دواؤود مرگ په خپلو سترگو ولېد، گومان کوم نوموړی د يوې له هوښيارې ډکې محاسبې په شميرنې دې پايلې ته ورسيد چې: که په خپل ټټر او مټ د ولسمشر د مردکو ښو ته نغوته وکړم او ووايم چې گڼې ما سردار داؤود په خپلو لاسونو وژلې دی نو څو چې ژوندۍ يم د گوند اتل او د دولت د سترگو تور به اوسم.

ټول پوهيږي او ټول په ياد لري چې د کودتا په لومړيو شېو ورځو کې د چا وينا د امام الدين د بخت غونۍ وغورېدلې، ځکه هغه پر خپل ځان ددغسې يوه ستر او له خطره ډک تور په منلو په رښتيا وکولای شول هغه دريځ او څوکۍ چې ده په خپلې ککرې کې په پام کې نيولي ول ورسپري. اوس چې پخوانی "انقلابي" شور، زور او خروښ له خوټېدلو پاتې دی او د بشري حقونو د نقض کوونکو په ځانگړې توگه دهغو کسانو نيونه چې وژنې يې کړې دي او د قانوني څار خبره راپورته شوې او د نړيوالو پوليسو او د نړيوالو حقونو د بنسټونو له پلوه د هغوی د محاکمې خبره رامنځ ته شوې امام الدين په ډيرې پښېمانۍ وايي: ما داؤود خان او د هغه کورنۍ نه ده وژلې.

زما په اند امام الدين اوس رښتيا وايي: څنگه به شوني وي چې يو څوک دې په اوږو او مټ او هغه هم له نيردې واټنه ټپي شي بيا دې کلاشنیکوف ماشيندار را واخلي، په خير ښه دې ونيسي او جناحي اور دې تر سره کړي؟

البته يو بل ټکی د پام او سپړلو وړ دی: د امام الدين د وينا پر بنسټ، په لومړيو کې څوک نه حاضرېدل چې له ده سره دې ارگ ته ننوځي. له هغه وروسته د پينځو تنو په گډون ارگ ته ننوځي، د زغروه والي شوبلي چلوونکي څوک ول، له کوم ځايه راغلل چې دده په لارښوونې ارگ ته ور ننوتل او ان د داؤود خان د څو مېاشتني لسمي له وژلو څخه يې هم ډه ونه کړه؟

په راتلونکو گڼو کې به لاندیني سکالو ولولئ:

۱. د فرهاد لېبب د یادښت لېکونو د لړۍ راسپړل
۲. د نجیب الله د اوري څو خبرې
۳. آیا د غوايي د اوومې په کودتا کې شوروي اتحاد لاس درلود؟ (محمد نبي عظمي)
۴. یش، د دیارلس سوه او اووه پینځوسم لمريز کال د غوايي د مېاشتې له اوومې مخکې د محمد داؤد د وژلو لپاره نقشې کښلي وې. د کومو کسانو د پښو او لاسونو د ځاپ نښې په دغې نقشې کې لېدل کېږي.

یولسمه څپرکي

صبورالله سیاه سنگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتو ژباړه: رحمت آریا

له یوه لاسه ټک نه را خيژي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سیاسي بنادنامو په سموالي یا نه سموالي، دهغه پر پروالي یا نه پروالي روښاني وچوي، غواړي یوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د یوشمیر شته مالوماتو ټولگه رابگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپړلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل یا لوستل کېږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د یموکراتیک گوند له پخوانیو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنجشيري، سلیمان لایق، خیال محمد کتوازي) او جنرال امام الدین سره د پرله پسې او اوږدو تېلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپیل کړو.

همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتیا لېدل کېږي

۲۰۰۸ کال، نوامبر

پته:

سیاه سنگ

د تېلفونونو شمیرې: ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱

نښه: Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

"څو ماتو کړښو ته..." بیا کتنه

"په افغانستان کې د روس د تیريو په اړه د څو ماتو کړښو/چند سطر شکسته دربارۀ تجاوز روس در افغانستان" د کتاب لېکوال فرهاد لېبب (د لیتو چاپ، نوی ډیل/ هند ۱۹۸۱ز کال) پر خپلو پخوانیو په لاس لېکل شویو یادښتونو د نویو یادښتونو د زیاتونې لارې غواړي له سره کتنه وکړي او نوموړی د خپلو مخکینو خبرو په لړ کې زیاتوي چې:

دغوايي د کودتا پیلامي

کله چې روسان ډاډه شول چې نور له داؤد خان په خپله گټه، نه شي کولای گټه پورته کړي، او پوه شول چې نوموړی د هغوی د گټو په وړاندې خنډ ګرځېدلی نو د هغه او د هغه د دولت د را پرځلولو لپاره لاس په کار کېږي.

له ټولو لومړی، روسانو د خلق او پرچم ډلو ته چې په چلیزه او تاکتیکي ډول یې په جلا توګه فعالیت درلود د "یو والي" فرمان ورکړ. دغه دستور د دیارلس سوه او شپږ پینځوسم کال د چنگاښ (۱۹۷۷ز کال جولای) په مېاشت کې پیل شو او په پای کې دولتي ضد خوځښتونه را و کټېدل.

په لومړي سر کې د کي جي بي د دوه وو کارنده "فعالو" څارګرو، حفیظ الله امین او اسدالله سروري تر مشرۍ لاندې، په روس پورې تړلو کسانو غوښتل په پوځي او ملکي څانګو کې د خپلو له ګواښه ډکو او ویروونکو کړو وړو له لارې د داؤد له غوږونو وړ تیره کړي چې له راخپلې شوې کړنلارې څخه لاس په سر شي. د بیلګې په توګه کولای

شو د پلان د وزیر علي احمد خرم له وژني نوم واخلو چې په خپل کاري دفتر کې د جاپان له یوه سوداگریز پلاوي سره د یوه تړون د لاسلیک کولو پر مهال ووژل شو.

د خرم وژونکی مرجان د [افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند] د پرچم د ډلې غړی وو او نوموړی له نیول کېدلو او منلو وروسته په ټولنیزو رسنیو کې د "اخواني" په نوم پیژندل کیږي.

مرجان له اخوان [المسلمین] سره د اړیکو نه درلودل د څرخي پله د زندان د دویم بلاک د لومړي پور د "کوټه قفلېو" په برخه کې داسې رابربنډ کړل: "له اخوان سره زما له اړیکو پرته، نور هر هغه څه مو چې د راډیوگانو له لارې اوریدلی او په ورځپاڼو کې مو لوستلي، سم دي".

غني خان مشرقیوال د کابل د دهمزنگ د زندان بولندوی او د پلټنو د پلاوي غړي چې د څرخي پله په زندان کې زما (فرهاد لیبب) د خوني ترڅنگ بندي وو، د مرجان د پرچمي توب خبره ومنله. د هغه تر څنگ د دیارلس سوه او اته پینځوسم کال د مرغومي د مياشتې د شپاړلسمې (۱۹۸۰ ز د جنوري ۶) نېټې له "عمومي بخښنې" یوه اونۍ مخکې د مرجان ژوندۍ پاتې کېدل او د ببرک له پلوه له نورو پرچميانو سره یو ځای د هغه خوشې کېدل په خپله د مرجان د سیاسي اړیکو درلودل په پرېکنده ډول روښانه کوي.

برسیره پر هغې، د زرگونو هڅاندو، پوهو او هېواد پالو انسانانو وژنه چې نه یې کوم جرم کړی وو او نه ورڅخه ان یوه پانه پلټنه شوې وه، یوازې د پلانی او پلانی سیاسي اړیکې په پلمې ووژل شول، او له ټولو بد تره د دیارلس سوه او اته پینځوسم کال د غبرگولي د مياشتې پراټمې او یولسمې [۱۹۸۰ د مې د مياشتې ۲۸ او ۳۱] د څرخي پله د زندان په انگر کې دویم بلاک ته مخامخ د سیاسي بندیانو ډله ییزه وژنه چې یو شمیر یې د خپل ټاکلي بند موده تیره کړې وه لکه ښاغلی "فصیح" د بامیان له یکاولنگ څخه، نورې بیلگې دي.

باید ووايو چې د داوود د پرځېدنې په لومړیو شپو ورځو کې روسانو د خپلو بومي چوپړمارو تالي څټو له لارې د اکر وکر "حالت" د بې ثباته کولو لپاره د ولس په منځ کې په ترهگرۍ، سړي تښتونو او ویرې اچونې لاس پورې کړ او په دغه کار کې څه ناڅه بريالي ول.

په پوځ کې د پام وړ بدلونونه

د غوايي له کودتا [۱۹۷۸ ز کال اپریل] مخکې د پوځ په لوړو پوړیو کې بدلونونه رامنځته شول. دغه سکالو له یوې خوا د کودتا په څیر ټاکل شوې تابیا او د طرحې څرگندونه کوي او له بلې خوا د پوځ په زړه کې د روسانو لاس لرلو ته برېښه نغوته کوي.

د غوايي له کودتا [۱۹۷۸ ز کال اپریل] پوره یوه مياشت مخکې ډگروال عبدالقادر پیلوټ [وروسته د کودتا د رژیم د دفاع وزیر] چې د اوږدې مودې لپاره کورناستی وو، د پوځي مسلخ له امریت څخه د هوايي او مدافعه هوايي ځواک د رئیس ارکان په توګه وټاکل شو. له هغه وروسته د بگرام د ګارنیزون بولندوی، خدای پاله او د داوود پلکوی ډگروال محمد رحیم نورستانی پیلوټ له کاره ګوښه او پر ځای یې په روسانو پوری تړلی د مشرقي یو ډگروال غلام سخي وټاکل شو.

همدارنګه له کودتا لس ورځې مخکې، د څلورم زغره وال ځواک بولندوی سرور نورستانی د هغه د ماندینې د درملنې لپاره روسیې ته ولیږل شو. (د ظاهر/ داوود د دور د مصوئیت ملي رئیس جنرال اسماعیل خان)، د دغو کرښو لیکوال (فرهاد لیبب) ته داسې وویل: "له دې چې د روس له څارګرې څانګې سره پر سرور نورستاني د اړیکو د لرلو شک راپارېدلی وو، نو ځکه نوموړی د دولت له پلوه د هغه د ماندینې د درملنې لپاره شوروي اتحاد ته ولیږل شو."

د پوځي ځواک له لوړ درېځ څخه د سرور نورستاني لیرې کول او د هغه په کالخوايي "کفالت" د پرچمي محمد رفیع ټاکنه هغه هم له کودتا څو ورځې مخکې، او مزار شریف ته د معمولي کارونو د تر سره کولو لپاره د اتمې فرقي د بولندوی جنرال شیر محمد خان لیږل، په څرګنده د داوود د رژیم د راپرځولو لپاره له مخکې ټاکل شویو تاییاوو او تیاریو ته نغوته کوي.

البته د کودتا د بريالي کېدلو لپاره د پوځ په اډانه کې نور خوځښتونه په پام کې نیول شوي ول. د بیلګې په توګه، د څرخي پله د تخنیکي خدماتو په څانګه کې د اردو د بیارغولو یا ترمیمخاني مشر، یو ګڼ شمیر شوبلي او نقلیه وسایط په دې پلمې تر "رغښت / ترمیم" لاندې ونیولې چې ګڼې هغوی بیا رغښت ته اړتیا لري او له کودتا څخه لږ موده

مخکې يې ترمیمخانه د جنگي توکو په پیاوړي لښکرکوټ اړولې وه. دغه مرکز په کودتا کې د یوې کارندې او فعالې قطعي په توګه خپله ونډه ولوبوله.

د غوايي له کودتا مخکې د بگرام په هوايي ډګر کې دوولس تنو روسي پیلوټانو د " الوتنو د ښوونکو په توګه " کار کاوه. داؤود په پام کې درلودل چې هغوی کرار کرار له پوځي قطعو څخه لیرې کړي. خو له کودتا څو ورځې مخکې نور دوولس تنه روسي پیلوټان " د نویو ښوونکو " تر نامه لاندې چې د پخوانیو " ښوونکو " پرځای ، ځای پرځای کېدل، له روسیې څخه د بگرام هوايي ډګر ته را ورسېدل. په دې توګه د کودتا په ورځ څلورويشت تنه روسي پیلوټان د چارو د تر سره کولو لپاره چمتو ول.

د هغو ناسمو ګنگوسو برخلاف چې ګڼې له تاشکند روسي الوتکې را والوتلې او کودتا یې بریالۍ کړه، د [۱۹۷۸ د اپریل د ۲۸] د شپې له دوو بجو څخه ترسهارني سباوون پورې چې کودتاچیان له ماتې سره مخامخ ول، په بگرام کې همدغو میشتو پیلوټانو ارګ او د قوای مرکز پوځي قطعي بمبارد کړې. په بله وینا، روسي پیلوټانو له افغانستانه دننه د محمد داؤود د حکومت اړونده الوتکې په کار واچولې او خپل تالي څټي یې د واکمنۍ پرګدی کښېښول.

د غوايي د کودتا پیل

داؤود خان د مالي وړتیا د تر لاسه کولو او د خپلو تابیاوو او نقشو د سرته رسولو لپاره له لويديځو هېوادونو څخه په کتنې بوخت او د ولسي ملي شخصیتونو او د چارو د مشرانو له پلوه ورته تود هرکلی وویل شو. څو اونۍ وروسته د ناپېیلو هېوادونو غونډه په کابل کې جوړېدله. دغې سکالو روسان خورا زیات لا لهنده کړل، ځکه که دغه غونډه په کابل کې جوړه شوې وای نو داؤود د ناپېیلتوب د غورځنګ د مشر په توګه ټاکل کېده او له منځه وړل یې ناشوني کېدل.

څرنګه چې وویل شول ، روسانو د دولت پر هرې څانګې د خپلو اغیزو سیوري غوړولې ول او د هغوی تالي څټي هم د داؤود په سفرونو کې د اقتصادي سلاکارو او پوځي مرستیال ترنامه لاندې د داؤود بدرګه کېدل.

په دغو سفرونو کې د داؤود اقتصادي مستشار محمد خان جلالر [د خلق او پرچم په حکومت کې د سوداګرۍ وزیر]، اود هغه پوځي مرستیال عبدالحق صمدي [د کودتا د رژیم د پټو څارګریزو څانګو مشر] د داؤود بدرګه ول. دغو دواړو د داؤود څرګند او پټ تړونونه او ان د هېوادونو له مشرانو سره د هغه خبرې اترې څارلې.

کله چې داؤود بېرته هېواد ته راستنېږي، په هېواد کې دننه کورني سفرونو پېلوي او خپل سفر له ختیځو ولایتونو څخه راپېلوي. دوه وو پورتنیو څارګرو د داؤود د سفرونو ټول گزارشونه په کابل کې د روس سفارت ته رسول.

روسانو چې مخکې له مخکې مټې را بډ وهلې وې ،د نوموړو راپورونو له رسیدا وروسته لاس په کار کېږي. د [افغانستان] د خلق له ډیموکراتیک ګوند سره د شوروي د سفارت د اړیکو د ټینګولو مأمور، نور محمد تره کی ، حفیظ الله امین او ببرک کارمل ځانته رابولي او هغوی ته ډاډ ورکوي چې په ډیر لنډ وخت کې به د داؤود د کابینې ځای دوی ته ورکړل شي او زیاتوي : سر له اوسه دې ژر تر ژره د داؤود پر وړاندې هڅو او مبارزې ته پونده ورکړل شي.

د بلې ورځ په سهار د نوموړي ګوند مرکزي کمیټې په وزیر اکبر خان مېنې کې په یوه کور کې غونډه جوړوي. په همدې ترڅ کې حفیظ الله امین ته د شوروي د سفارت له پلوه داسې لارښوونه ورکول کېږي : " د غونډې له پایه وروسته دی میر اکبر خیبر له منځه ولاړ شي " (د ګنگوسو له مخې ، میر اکبر خیبر له کودتا او د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند لاس ته د ځواک له پریتلو سره مخالف وو.)

په هغو شپو ورځو کې میر اکبر خیبر د پرچم د ډلې د پوځي برخې او حفیظ الله امین (له ډاکټر کریم زرغون وروسته) د خلق د ډلې د پوځي څانګې مشري کوله.

د کودتا د پلي کولو لپاره د امین په لاس د خیبر د تغورټولول کارنده او بنسټیزه ونډه درلودله . امین ، عارف عالمیار او اسدالله سروري ته د خیبر د ترور امر ورکوي. دغه کار د دیارلس سوه او اووه پینځوسم کال د وږي د مېاشتې په اته ویشتېمې د شپې د نهو بجو په شا او خوا کې تر سره کېږي. په ګوند کې له دغو درو تنو پرته د پېښې په کره څرنگوالي نه پوهیږي.

د راډيو له لارې د فاتحي د اخيستلو د مراسمو خبر خپريږي او په کابل کې د شوروي د سفارت په لارښوونه د فاتحي اخيستونکي، نور محمد تره کی، ببرک کارمل او د گوند نور څو تنه لوړ پوړي گونديان دي چې نومونه يې په خبرتيا کې اخيستل کيږي او له هغه وروسته د داؤد پر وړاندې څرگندي مبارزې ته لا اوږه ورکول کيږي.

يوه ورځ وروسته د گوند غړي او له هر څه بې خبره يوه ټولنيزه بدرگه ډله د مير اکبر خيبر مړی د هغه له کور مکروريانو څخه پر اوږه کوي او شهدای ساحلين ته يې رسوي. خاورو ته د مړي له سپارلو وروسته د گوند د مشرانو له پلوه د داؤد پر ضد ډيري توندي او ترخي ويناوې ورکول کيږي او د خيبر د ترور پړه پر داؤد اچوي. (ولسمشر هر خوځښت په بشپړه توگه ځاري او پوهيږي چې يو پيښه رامنځته کېدونکي ده)

د خيبر ماندينه پوهيږي چې خاوند يې د کومو کسانو له پلوه وژل شوې نو ځکه د هيواد عدلي چارواکو ته يو غوښتنلیک ورسپاري او په هغه کې نورمحمد تره کی او ببرک کارمل د مير اکبر خيبر وژونکي ور په گوته کوي.

د کودتا پر وړاندې د داؤد تياری

داؤد خان د کودتا له پېښېدلو مخکې خبر وو نو له دې امله يې لارښوونه ورکړه چې په پوځي لښکر کوټونو کې دې اړين او بې ساری تياری ونيول شي خو د (د احتياط په ويلو بايد ووايم چې) د لښکرکوټونو بيوړه توب او بې کفایتي په ځانگړي توگه د دفاع د وزير حيدر رسولي بيوړه توب او د هغه شکمنو خوځښتونو، نه يوازې د کودتا لړۍ ته لا اوږه ورکړه بلکه هغه يې د بريا تر پولو ورسوله.

داؤد مخکې د لښکرکوټونو د مشرۍ له څانگو څخه يو شمير پوه او رمبک "انضباط لرونکي" بولنديان ليري کړي ول او د هغو پر ځای يې پر داسې کسانو ډه ډه ولگوله چې فطرتاً بېواکه خلک ول.

د کابل د گارنيزيون په لښکرکوټونو کې د لمبر يو تيارسئ چمتو والی نيول شوی وو. ان لوېديځو هېوادونو ته د داؤد د سفرونو په لړ کې پاليال او هودمن بولندويان شپه او ورځ د دندو پر سر ولاړ او خپلو کورونو ته نه تلل. د لښکرکوټونو څارگرو څانگو او پوستو هر سړی تر سترگولاندې نيولی وو. په همدې ډول د هر پوځي افسر کور د ښار په هر گوټ کې د اړوند لښکرکوټ له پلوه په نڅه شوی وو.

په راتلونکو گڼو کې به تاسو لاندني ټکي ولولئ:

- (۱) له جنرال امام الدين سره د کابل ناتنه ځانگړې مرکه
- (۲) د فرهاد لبيب د يادښتونو لړۍ
- (۳) د انجنير نجيب الله داوري څو خبرې
- (۴) آیا د غوايي په کودتا کې شوروي اتحاد لاس درلود؟ (محمد نبي عظيمي)
- (۵) دديارلس سوه او اووه پينځوسم کال د غوايي د مېاشتې له اوومې مخکې د محمد داؤد د وژنې لپاره تابياوي او نقشي نيول شوي وې. ددغې نقشي په خاورو کې د کومو کسانو د لاس او پښو خاپ ښکاري؟

دولسمه څپرکۍ

صبورالله سياه سنگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتورڼا: رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه خيږي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سياسي ښادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښنايي واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه راډگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږتر لږه د افغانستان د خلق د ډيموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنجشيري، سليمان لایق، خيال محمد کتوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اوږدو تېلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو. همدارنگه د دغې لېکنې په لا ښه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي

۲۰۰۸ کال، نوامبر

پته:

سیاه سنگ

دټیلفونونو شمیرې: ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱
نبڼه: Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

" تیرې توې شوې وینې په اوبو پرې وینځی "

صبورالله سیاه سنگ [د اکتوبر شپاړلسم، ۲۰۰۸ ز]: له تاسو منندوی یم چې د دیارلس سوه او اووه پینځوسم کال د غوايي د مېاشتې د اوومې او اتمې نېټو [۲۷ او ۲۸ د اپریل ۱۹۷۸ز کال] د پېښو د روښانولو لپاره چمتوایست څو پوښتنو ته ځواب وایاست.

جنرال امام الدین: له تاسو مننه. هېله لرم زما خبرې هغسې چې ژمنه مو کړې ده پرته له کمښت او زیادښته درندو لوستونکو ته ورسوئ. زه د هر ډول پوښتنې ځواب ته چمتو یم.

سیاه سنگ: آیا کېدای شي په پیل کې د ځان په اړه لږ څه ووايست؟

امام الدین: زما نوم امام الدین دی، کورنی نوم نه لرم او د لوگر په ولایت کې زیږېدلی یم. په دیارلس سوه او پینځوسم کال کې [۱۹۷۱ ز] له حربي پوهنتون څخه د مخابراتي له څانګې فارغ شوم. د نجیب الله د واکمنۍ په پیل کې جنرال شوم او د هغه د حکومت تر پرځېدلو پورې مې د افغانستان په پوځي ځواک کې پوځي دنده تر سره کوله. پر کال ۱۹۹۸ز له هیواده دباندې ووتلم او له خپلې کورنۍ سره په اروپا کې د یوه سیاسي پناه اخیستونکي په توګه ژوند کوم. اوس په یوه لومړني ښوونځي کې د ماشومانو د ښوونکي په توګه دنده تر سره کوم.

سیاه سنگ: د دیارلس سوه او اووه پینځوسم لمريز کال د غوايي د اوومې بدلون په کوم نامه یادوئ: انقلاب، کودتا، پاڅون، پېښه یا څه؟

امام الدین: زه هغه ستره تاریخي پېښه "تدافعي پاڅون" بولم، خو د افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند په پیر کې هر چیرې د "غوايي د انقلاب" په نامه یاد شوی دی.

سیاه سنگ: هغه څه چې تاسو "تدافعي پاڅون" بولی، په څه ډول، چیرې او کله خبر شوی؟

امام الدین: پر کال دیارلس سوه او اوپینځوسم [۱۹۷۸ز] ما د تورن په رتبې په کابل کې د کوماندو د ۴۵۵ مخابراتي قطعي د بلوک د بولندوی په توګه دنده تر سره کوله. د غوايي د میاشتې د اوومې ورځې په لومړۍ نیمایۍ [۲۷ اپریل ۱۹۷۸]، د خپلې دندې په ځای کې زما پام د کابل په ښار کې وسله والې نښتې ته را واوښت. په هماغه مهال ما خبر تر لاسه کړ چې وسله وال ځواک د سردار داؤد د جمهوري حکومت پر وړاندې پاڅون کړی دی. په هغه ورځ د پېښې پایله روښانه او څرګنده نه وه. یو شمیر ځواکونه د حکومت په پلوۍ او یو شمیر یې د حکومت پر ضد دريځونه راخپل کړي ول. په پای کې د پېښې پایله هغې خوا ته وخوځېدله چې د واکمن جمهوري حکومت د پرځېدنې لامل شوه.

سیاه سنگ: آیا له هغې ورځې مخکې، تاسو د افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند غړی واست؟

امام الدین: هو. زه د افغانستان د خلق دیموکراتیک غړی وم.

سیاه سنگ: په کومې ډلې پورې تړلي واست؟ خلق یا پرچم؟

امام الدین: زه د افغانستان د خلق په دیموکراتیک ګوند کې د ډلو ویشنه په خلق او پرچم سمه نه ګڼم. سیاه سنگ: د ګوند د جوړښتیز/له سازماني اړخه په کومه خوا کې واست: په هغه خوا کې که لارښوونه یې نور محمد تره کې ته رسېدله یا هغه خوا چې لار ښوونه یې د بیرک کارمل په غاړه وه؟ امام الدین: که څه هم ما مخکې وویل چې زه د افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند د ډله ییزې ویشنې پلوۍ نه وم خو د خبرې د لا څرګندېدلو لپاره باید ووايم چې زه د خلق په ډلې پورې تړلي وم.

سیاه سنگ: آیا دا رښتیا ده چې تاسو له حفیظ الله امین سره ډیرې نږدې واست؟

امام الدين: نه، دا سمه نه ده. ما له حفيظ الله امين سره هېڅ ډول مخکينی پيژندگلوې نه درلودله. ددې له لپاره چې زما له خبرې د بلې مانا بنډنه ونه شي بايد زياته کړم چې ما د هغه نوم دداسې يو چا په توگه اوريدلای وو چې د گوند د مشرتابه په ډله کې دى. خو که له " نيردې والي " څخه ستاسو موخه له نيردې پيژندگلوې او يا تشکلاتي اړيکو څخه وي نو دا رښتيا نه ده. يو ځل بيا ټينگار کوم چې ما له حفيظ الله امين سره نيردې اړيکي نه درلودل.

سياه سنگ: د يوه پوځي افسر او همدا شان د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند د يوه غړي په توگه دديارلس سوه او اوه پينځوسم کال [۲۷ اپريل ۱۹۷۸ز] د غوايي د مياشتې په اوومې تاسو ته گوند څه ډول پيغام په لاس کې درکړ؟

امام الدين: څنگه چې ما مخکې وويل ، زه د کوماندو د قطعي د مخابرې يو افسر وم. د مخابرې دنده د بولندۍ د اړيکو ټينگول د هغه ترلاس لاندې او له هغه پورته پورېو سره وي. په هماغه لومړۍ ورځ ، يعنې د غوايي په اوومې [۲۷ اپريل ۱۹۷۸] ماته د گوند له پلوه هېڅ ډول ځانگړی پيغام نه وو راکړل شوی. زه په خپلو ورځنيو چارو بوخت وم او د کوماندو د قطعي د ډلگيو اړيکي مې له اړوند بولندۍ يعنې **جگړن محمد هاشم** سره ټينگې کړې وې.

سياه سنگ: د غوايي په اتمې [۲۸ اپريل ۱۹۷۸ز] ستاسو لوب ونډه له کوم خايه او څنگه پيل شوه؟

امام الدين: د غوايي د مياشتې د اوومې ورځې په لومړۍ نيمايي د جگړن محمد هاشم د بولندې پر بنسټ ماته د پاڅون په ضد د کابل په ښار کې دنده راکړل شوه. د هماغې ورځ په پای کې نوموړي جگړن د قطعي د مشرتابه [سوق او ادارې] دنده د لومړي ټولي بولندۍ [شهنواز ټټي ته چې په هغو ورځ کې يې د " ټټي" کورنۍ نوم نه کاراوه] په داوطلبه توگه وسپارله او ماته يې دنده راکړه چې هغه ته ورشم او د ټولو ټولنو اړيکي له هغه سره ټينگ کړم او امرونه ته يې غاړه کښيږم. د غوايي د مياشتې د اتمې ورځې د سهار په شپږو او اووه بجو د لومړي ټولي بولندۍ چې اوس د ټولي قطعي بولندۍ گڼل کېده، ماته داسې امر راکړ:

" له دې چې د مخابرې دنده د اړيکو پر ټينگولو برسيره د پوځي پيغامونو ورنه او راورننه هم ده نو له دې امله تاسو دنده لرئ چې د پاڅون د پوځي شورۍ پيغام ولسمشر ته ورسوئ او ورته ووايست." د پيام د متن لنډه بڼه داسې وه: " له دې چې واک د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند ته ليريږي دى نو تاسو د پاڅون د پوځي شورۍ په امر، ځان وسپارئ." شهنواز ټټي ټينگار وکړ: " کله چې ولسمشر ته نيردې ورځې بايد وسله له ځان سره ونه لرئ." سياه سنگ: شهنواز ټټي دغه امر له چا تر لاسه کړی وو؟

امام الدين: دقيقاً نه پوهيږم. خو دومره پوهيږم چې د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند د مشرتابه ډلې نوموړی تيره شپه د راډيو دفتر ته بللی وو.

سياه سنگ: له دې څرگنديږي چې تاسو د هغې لارښوونې پر بنسټ چې له شهنواز ټټي مو تر لاسه کړې وه ، محمد داؤد ته ورغلئ؟

امام الدين: هو. زه بايد د هغې لارښوونې پر بنسټ چې د قوماندانۍ له مقام يا په بله وينا له خپل امر څخه مې تر لاسه کړې وه بايد ارگ ته ننوتی وای او د پاڅون د پوځي شورۍ پيغام مې سردار داؤد ته ويلای وای. ماته همداسې امر شوی وو.

سياه سنگ: کله، په څه ډول او له چا سره محمد داؤد ته ورغلئ؟

امام الدين: د غوايي د مياشتې د سهار شپږ او اووه بجې [۲۸ اپريل ۱۹۷۸ز] وې ؛ له درې تنو سر تېرو سره هغه ځای ته ولاړم چې داؤد خان پکې وو. له ما سره وسله نه وه.

سياه سنگ: کولای شئ ددغو دريو سرتيرو نومونه واخلئ؟

امام الدين: له دې چې له هغې پيښې څخه له دېرشو کالو زياته موده تيرېږي ، د ويل شويو سرتيرو نومونه مې په ياد نه دي.

سياه سنگ: هغه کسان چې تاسو وایست چې له تاسو سره يوځای محمد داؤد ته ورغلل، افغانان ول؟

امام الدين: هو. دغه درې تنه سرتيري چې له ما سره يو ځای ولاړل، افغانانو ول.

سياه سنگ: ... او هم پې وسله درلودله؟

امام الدين: هو. هغوی وسله درلودله.

سیاه سنگ: آیا دغه خبرې چې نور یې ستاسو له خولې کوي رښتیا دي: "زما زغره واله د ولسمشرۍ د مانۍ د ختیځې دروازي مخې ته د تیار سئ په حالت کې ځای پرځای دریدلې وه. د غوايي د مېشتې د اتمې نېټې [۲۸ اپریل ۱۹۷۸ز] په سهار د گارد قطعاتو د سپینو بیرغونو په پورته کولو خپله سلامي کېدنه (تسليمي) اعلان کړه. په همدغه وخت کې ماته امر راکړل شو چې داؤد خان ونیسم. له هغه مخکې داؤد له مور سره اړیکه نیولې وه او د کودتا له مشرانو سره یې د خبرو اترو غوښتنه کړې وه. د [افغانستان د خلق ډیموکراتیک] گوند مرکزي کمیټې د هغه غوښتنه منلې وه. هغوی پریکړه کړې وه چې قادر او اسلم وطنجار داؤد ته د لیدنې لپاره ولېږي. په همدې وخت کې یوځل بیا ما ته امر وشو چې د ولسمشرۍ مانۍ ته ننوځم او داؤد ونیسم. و مې لیدل چې د زغره والي هېڅ چلوونکی او افسر دي ته چمتو نه دی چې ارگ ته را سره ننوځي. لنډه دا چې ما یو چلوونکی پیژانده او هغه چمتو شو چې زما زغره واله د ارگ په لور وچلوي. څلورتنه نور پوځیان له ما سره یوځای شول."

امام الدين: دا زما خبرې نه دي. هر چا چې د هر لامل له امله لیکلي وي یوازي د خیالي خبرو د په زړه پوري کولو لپاره یې کړي دي او په بر لاس یې خلکو ته درواغ ویلي دي. لومړی زه د مخابرې افسر وم، ما زغره واله نه درلودله او نه په زغره والي کې د ولسمشرۍ مانۍ ته تللی يم، چلوونکي خو لاپریږده چې ما به له پخوا پیژانده او گڼې هغه به ارگ ته دننه بیولې وم. دریم دا چې گڼې له ماسره څلور تنه پوځیان ول، دا له اړه رښتیا نه ده. ماته امر شوی وو چې د پاڅون د پوځي شوری پیغام داؤد ته ووايم. هلته نه د قادر او نه د اسلم وطنجار پښه گډه وه. دا هسې باد راوړي او منځنۍ خبرې دي.

سیاه سنگ: د هغو بدرگه کسانو د ډلې په منځ یا د هغوی ترخوا چې تاسو یې د ولسمشرۍ مانۍ ته بدرگه کولئ، روسي سرتیري، افسران، پوځي کارکوونکي یا غیر پوځي روسان هم ول؟
امام الدين: نه. په هماغه ورځ هېڅ روسي تبعه له مور سره نه وو.

سیاه سنگ: په څو څو ځایونو کې داسې لیکل شوي دي: تاسو د گارد د آپراسیون آمر ډگرمن گل آقا هغې خونې ته بوتلئ چې داؤد خان پکې وو، آیا دا سمه ده؟

امام الدين: نه، دغه ادعا سمه نه ده. په هغه ورځ د گل آقا په نامه له مور سره څوک نه ول.

سیاه سنگ: که وویل شي چې د گل آقا رښتونی نوم "آقا محمد" دی، تاسو به څه ووايست؟
امام الدين: ما د آقا محمد په نامه په گارد کې څوک نه پیژندل. او په دغه نامه له مور سره څوک نه ول.

سیاه سنگ: که داسې وویل شي چې ارگ ته ستاسو له ننوتلو مخکې گل آقا یا آقا محمد په ارگ کې وو او وروسته له دې چې تاسو ورسیدلئ، نوموړي محمد داؤد ته د پوځي سلام په کولو ویلي وي چې: کودتاچیان غواړي له تاسو سره وويني. آیا دا رښتیا ده؟

امام الدين: نه. دا ادعا هم نه شي کېدلای رښتیا وي. په هغه ورځ له اړه د گل آقا یا آقا محمد په نامه څوک نه ول. تر هغه ځایه چې زما په یاد دي، چا سردار داؤد ته ونه ویل چې د کودتا کسان غواړي له تاسو سره وگوري.

سیاه سنگ: کله چې تاسو محمد داؤد ولید، باید د غوايي د مېشتې د اتمې نېټې [۲۸ اپریل ۱۹۷۸ز] د سهار د ۶:۴۵ او ۷:۰۰ شېبې وي. آیا دغه انگیرنه سمه ده؟

امام الدين: دقیقاً نه شم کولای ووايم، خو گومان کوم د سهار شپږ، اووه بجې وي.

سیاه سنگ: آیا د محمد داؤد د نیولو لپاره تاسو په تش لاس تللي واست؟

امام الدين: زما دنده سردار داؤد ته د پاڅون د پوځي شوری د پیغام لیرل او هغې شوری ته د تسلیمیدلو خبر ورکول ول، د هغه د نیولو امر ماته نه وو راکړل شوی.

سیاه سنگ: که محمد داؤد ستا خبره منلای وای، تاسو څه کول؟
امام الدين: که داسې شوي وای، زما دنده پای ته رسیدله. د هغه د تسلیمۍ خبر مې د سترگو په رپ کې خپل بولندوی ته رساوه. د پوځي شوری لوړ پوړو کسانو د سردار محمد داؤد او د هغه د کورنۍ په تړاو یې پریکړه کوله.

سیاه سنگ: آیا مخکې له دغې پېښې، تاسو محمد داؤد لیدلې وو؟

امام الدين: هو. سردار محمد داؤود می په پوځي پریډونو کې لیدلی وو. بر سیره پر هغې، تلویزیون او ځینو سینمائي فلمونو د هغه سفرونه هم ښوول او هم د هغه له څیرې سره بلد وم.

سیاه سنگ: ستاسو له انده، سردار محمد داؤود څه ډول شخصیت وو؟

امام الدين: سردار محمد داؤود د شاهي کورنۍ یو لوړ پوړی جنرال وو چې په لوړو پوځي او سیاسي پوړیو کې یې دنده ترسره کړې وه. هغه په خپل وخت کې یو مخور سر لښکر وو. ما له پوځیانو اوریدلي دي چې داؤود خان یو زړور، ټینگ هوډی، پریکنده او د دسپلین لرونکی یو شخصیت وو. د هغه په چال چلند کې دسپلین او پریکندوالی تر هر څه څرگند ول. ویل کیدل چې له خپلو همکارانو او تر لاس لاندې کسانو څخه یې کلکې غوښتنې درلودلې. دا می هم اوریدلي ول چې د امرونو او د دندو په تر سره کولو کې یې پر غزلتیا (عصبانیت) او شاهي ښاخمنتیا (غرور) پرته وه او پر غزلتیا د هغه د سیاسي او پوځي ژوند یوه څرگنده بیلگه جوړوله چې د ژوند په وروستیو شېبو کې ور څخه څرگنده شوله. زما په اند د چال چلند یو شمیر بیلگو له پریکندتوب، زړوروالي او دسپلین د سردار محمد داؤود پر پوځي کرکتر ناوړه اغیزې شیندلې وې.

سیاه سنگ: تاسو په خپل اند، ځان په کومه هینداره کې وینی؟

امام الدين: نه پوهیږم د ځان په ستاینه کې څه ووايم. زه یو عادي او نورماله انسان يم او پوځي افسر وم، خپله دنده او کاري ورهنه راباندې گرانه وه له خپلې دندې او کاري ورهنې سره می مینه درلودله. خپله دنده می تل په سپیڅلتیا او رښتونکلوۍ تر سره کوله او تل می هېله درلودله چې له ځان سره د خپلو مشرانو او د تر لاس لاندې کسانو خوشمني او ډاډیینه او د خپلو همليکوکسانو زړه په لاس کې ولرم. زما د دندې د تر سره کولو د کلونو په اوږدو کې زما د بریالیتوب راز همدا وو.

سیاه سنگ: یو شمیر تاریخ لیکونکي، گزارش ورکونکي، پیښلېک لیکونکي او یادښت لیکونکي د محمد داؤود او د هغه د کورنۍ وژنه ستاسو کار بولي. مخکې له دې چې دهمدغې خبرې د اړوندو ټکیو سپړنې ته راشئ، تاسو خپل ځان له همدغه اړخه د هینداري په کوم گوټ کې وینی؟

امام الدين: د یادښت لیکونکو دغه تورونه رښتیا نه دي. ما د یوه پوځي خبر رسوونکي په توګه یوازې خپله دنده تر سره کړې ده او د پوځي شوری پیغام می ولسمشر ته ورساوه او هغه ته می ووايه. زما په اند د دندې ترسره کول کومه ګناه نه ده. زه له وجداني اړخه خورا زیات آرامه يم.

دولسمه څپرکي

صبرالله سیاه سنگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتو ژباړه: رحمت آریا

له یوه لاسه ټک نه خپږي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤود د سیاسي ښادنامو په سموالي یا نه سموالي، دهغه پر پروالي یا نه پروالي رښنایي واچوي، غواړي یوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د یو شمیر شته مالوماتو ټولګه رابګر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو ګنګوسو د را سپړلو او څرګندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل یا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند له پخوانیو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستګیر پنجشیري، سلیمان لایق، خیال محمد کټوازي) او جنرال امام الدین سره د پرله پسې او اوږدو تېلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپیل کړو. همدارنګه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتیا لېدل کيږي

۲۰۰۸ کال، نوامبر

پته:

سیاه سنگ

د تېلفونونو شمیرې: ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱

تعداد صفحات: ۶۵ از ۱۵۰

افغان جرمن آنلاین شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید. maqalat@afghan-german.de
نوت: مسئولیت املائی و انشائی نوشته ها به دوش خود نویسنده میباشد، خواهشمندیم مطلب خود را بعد از غور کامل بما ارسال بدارید.

" تیرې توې شوې وینې په اوبو پرې وینځی "

سیاه سنگ: کله چې له سردار محمد داؤد سره مخامخ شوی ، څه مو وکړل او څه مو وویل؟

امام الدین: همدا چې له سردار محمد داؤد سره مخامخ شوم ، لومړی مې په ډیر درنښت پوځي دودیز سلام وکړ. وروسته مې وویل چې واک د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند ته لیرېدېلی دی او تاسو باید د پاڅون د پوځي شوری د پریکړې پرېښت تسلیم شئ.

سیاه سنگ: محمد داؤد ستاسو د پیغام له اوریدلو وروسته څه وویل؟

امام الدین: داؤد خان د پوځي شوری د لیرل شوي پیغام له اوریدلو وروسته چې ما رسولای وو او ورته مې ووايه ، د یوې کلمې په اندازه بل څه ونه ویل.

سیاه سنگ: آیاکیدای شي داسې وانگیرو چې محمد داؤد څه ویلي وي خو تاسو نه وي اوریدلي؟

امام الدین: نه. سردار محمد داؤد یو ټکی هم په ژبه را نه وړ. هغه څه ونه ویل، او که ویلي یې وای ما به حتماً اوریدلي وای او هغه به مې په ډیر امانت نن ویلي وای.

سیاه سنگ: محمد داؤد مو چیرې ولید؟ له هغه څخه د څو مترو په واټن لیرې واست؟

امام الدین: ما سردار داؤد د گلخاني د لومړي پور په دا لان کې ولید. د نوموړي دالان پسر او اوږدوالی ښايي شپږ په اتو مترو کې وي. په دې توگه ویلای شم چې زما او د داؤد خان ترمنځ واټن ښايي په شونې توگه شپږ متره وو.

سیاه سنگ: د گلخاني د مانی دروازه مو څنگه خلاصه کړه؟

امام الدین: د گلخاني د مانی دروازه نه وه تاله شوي، هغه خلاصه وه.

سیاه سنگ: د " افغانستان په شلمه پېړۍ کې / افغانستان درقرن بیستم : ١٩٦٩ - ١٩٠٠ " (د بي بي سي د خبرونو په ټولگه کې ، ظاهر طنین، ٢٠٠٥) د سردار محمد داؤد د وراره ، محمد عزیز نعیم له خولې په ٢٢٤ او ٢٢٦ پاڼو کې داسې راغلي دي :

" مور مې د [دیارلس سوه او اووه پینځوسم لمریز کال د غوايي د مېاشتې د اتمې / ٢٨ اپریل ١٩٧٨] سهارنۍ پېښې په خپلو سترگو ولیدلې. دهغې پېښې لنډیز داسې دی : په وروستیو شېبو کې [د کوماندو] یو افسرننوخې او سردار محمد داؤد ته وایي : باید تسلیم شئ. محمد داؤد خان پوښتي : تاسو ته دغه امر چا درکړی دی؟ هغه په ځواب کې وایي : د قادر له پلوه. محمد داؤد خان وایي : زه پرته له خدایه بل چا ته نه تسلیمېږم او د ژوند تر وروستۍ گولۍ پورې جگړې ته چمتو یم." آیا محمد داؤد تاسو ته داسې نه ول ویلي؟

امام الدین: نه. د پوځي شوری له پلوه د لیرل شوي پیغام له اوریدلو وروسته چې ما هغه راوړی وو او ومې وایه ، سردار محمد یوه کلمه هم ونه ویله. دغه پوښتي او ځوابونه چې پورته راوړل شوي ، له بیخ او بنسټه رښتیا نه دي.

سیاه سنگ: دغو لاندینو ٧ یادښتونو ته پام وکړئ :

١. ٩٧ پاڼه : " د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند پاڅیدا او دوییدا / ظهور و زوال حزب دموکراتیک خلق افغانستان د اکاډیمیسن دستگیر پنجشیري لیکنه :

" کله چې امام الدین دغه د لوگر د زیارگالو وگړو بچي او د کوماندو د یوه ټولي بولندوی د انقلاب فرمان سردار داؤد او د رژیم لوړ پوړو کسانو ته اعلان او هغوی ته یې د گوند امر ورساوه چې " تاسو د مرکزي کمیټې د فرمان پرېښت محکوم یاست او ځان تسلیم کړئ " ، سردار محمد داؤد نه یوازي دا چې د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند او د تاریخ فرمان ته تسلیم نه شو ، بلکه په اشرافي بورنوري تاتریخوالي بې قدیر نورستاني او خپل زوی ته امر وکړ چې د امام الدین او نورو سرتیرو او هم د خپلې کورنۍ پرې گناهو ښځمنو او ماشومانو دزي وکړي او خپلې

وروستې گولۍ ور تشي کړي. هغوی پرته له ځنده د سردار محمد داؤد وروستنی فرمان تر سره کړ او د امام الدین او د کوماندو د سرتیرو پر مخ یې د اور خوله پرانیستله.

۲ - " پر افغانستان د روس د تیري په اړه څو ماتي کرښې / چند سطر شکسته در باره تجاوز روس در افغانستان " [چاپ لیتو ، نوی ډیلی / هند ، ۱۹۸۱ز] د فرهاد لیبیب : لیکنه پاڼې: ۶۹ - ۷۰ :

" ما [امام الدین] په لور غږ وویل : د [افغانستان] د خلق دیموکراتیک گوند د مرکزي کمیټې د امر پر بنسټ خپله وسله پر ځمکه کښیردئ او تسلیم شئ. داؤد په ځواب کې وویل : کمونیستانو او د هغو چوپړیانو ته نه تسلیمیرم."

۳ - " افغانستان په ورستیو پینځو پیړیو کې / افغانستان در پنج قرن اخیر " ، د میر محمد صدیق فرهنگ لیکنه . لومړی چاپ ، د عرفان له خپرونو څخه ، تهران / ایران ، د دیارلس سوه او څلور اوایم لمريز کال د غبرگولي میاشت [اپریل ۱۹۹۵ ز] د کتاب ۸۶۸ پاڼه:

" د هغې مرکې پر بنسټ چې د تره کي د رژیم له لومړني دفاع وزیر عبدالقادر سره شوي او مخکي مو ورڅخه یادونه وکړه نوموړی په دې تړاو داسې وايي : " د لود سپیکر له لاري مو له هغه (محمد داؤد) څخه د هغه د تسلیمۍ غوښتنه وکړه. په پای کې یې وویل چې په دې آر (شرط) تسلیمیرم چې قادر او وطنجار په خپله د خبرو لپاره ماته راشي. زه او وطنجار د ماني پر لور وخوځېدلو ، خو ملگرو زموږ مخه ونیوله او دوه تنو نورو ته یې دنده وسپارله چې داؤد ته ورشي. "

۴ - " د افغانستان په ورستیو دریو لسیزو کې پوځ او سیاست / اردو و سیاست در سه دهه اخیر افغانستان " د ستر جنرال محمد نبي عظیمي لیکنه : پاڼې : ۱۴۱ او ۱۴۲ :

" د سردار محمد د نیولو امر د کوماندو د قطعي افسر لومړي بریدمن امام الدین ته ور کول کيږي. امام الدین د گارد د اپراسیون له امر گل آقا سره یو ځای داؤد خان ته ورځي او هغه ته وايي : " د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د مرکزي کمیټې د امر پر بنسټ خپله وسله پر ځمکه کښیردئ او تسلیم شئ. " داؤد ځواب ورکوي : " کمونیستانو ته نه تسلیمیرم : "

۵ - " له ستره امیره تر ستره لارښوده / از امیر کبیر تا رهبر کبیر " د عبدالحق مجددي او ډاکټر فضل الله مجددي لیکنه ، د کابل چاپ ، د میوند خپرنډویه ټولنه ، کابل / افغانستان ، ۱۹۹۹ ، د کتاب پاڼه ۵۹۶ :

" امام الدین د کوماند په قطعي کې د لومړي بریدمن په رتبې په پوځ کې یو ټیټ پوری افسروو چې وروسته د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د واکمنۍ په وخت کې د پوځ گڼ شمیرلوړو رتبو ان د ډگر جنرالۍ رتبې ته لوړ شو.

جنرال امام الدین چې د خلق د دیموکراتیک گوند له نړیدا وروسته د جنرال عبدالرشید دوستم په ځواکونو کې په مزار شریف کې د پوځي ښوونې او روزنې د رئیس په توگه یې دنده تر سره کوله پرمحمد داؤد د برید او د هغه د وژنې په اړه داسې وايي :

" حفیظ الله امین چې د کودتا د بولندي پازوالي یې په غاړه درلودله ، د بولندي په مرکز د راډیو افغانستان په ودانۍ کې وو او د هوایي بمباران او د شوبلو د پیاوړي اور له شته والي او هم په ریشخورو کې د یو څه مقاومت له شتون سره سره ، د داؤد خان د مقاومت او د ارگ د نه تسلیمیدلو په اړه په ټینګې اندیښنې کې ډوب وو. [نوموړي] اکر وکړ ته د ژوري کتنې او د وضعیت د محکمې (خپلولو) لپاره د شبې په نهو بجو د راډیو افغانستان په ودانۍ کې د کودتا د لویو پوځي قطعو د بولندویانو او مشرانو په گډون یوه بیړنۍ غونډه جوړه کړه او ویې ویل : په ارگ او ریشخورو کې مقاومت دوام لري. که دغه مقاومت ژر پای ته ونه رسیږي ، ښايي یو شمیر قطعات چې لا تر اوسه د پېښې څارونکي او کتونکي دي او تر اوسه یې پرې پاتې دي د داؤد خان په گټه راپورته او را وبه خوځيږي. او یا هم د داؤد مرستې لپاره به له نورو ولایتونو څخه نور قطعات را ورسیري. له دې امله په لومړي گام کې دي ، د ارگ پر شخړې د پای ټکی کښیښودل شي.

په کودتا کې ښکېلو لوړ پوړو افسرانو وړاندیز وکړ چې دغې موخې ته د رسیدلو لپاره د هوایي بمبارد او د شوبلو د پیاوړي اور تر څنګ اړینه ده چې د ولسمشرۍ مانی ته د ننوتلو لپاره، پلویو سرتیرو دې ته لاره پرانیستل شي او د ارگ مقاومت به له منځه یووړل شي. له هغه وروسته حفیظ الله امین وویل : کومه قطعه چمتو ده چې په داوطلبه توگه د پلي برید دنده په غاړه واخلي.

زه [امام الدين] چې په توده وینه کې یو لوگری ځوان ووم په پښو ودریدم او ومې ویل چې زه چمتو یم پلى برید تر سره کړم. موږ د داؤد خان خونې ته ننوتلو. په خونه کې داؤد خان ، ورور یې نعیم خان ، یو یا دوه تنه وزیران ، د داؤد خان یوه لور او څو تنه نور ول. همدا چې د داؤد خانې ته ننوتم د پوځي درنښت او دودیز سلام مې تر سره کړه.

داؤد خان چې په لاس کې یې تومانچه درلودله ، وویل: **څه خبره ده؟** و مې ویل: صاحب! خبره له خبرې تیره ده، **تسلیم شئ**. داؤد خان په بورنورې ژبه وویل: **چاته تسلیم شم؟** ما ورته وویل: انقلابي شوری او وسله وال ځواک ته تسلیم شئ چې وسله وال ځواک ټول قطعات تصفیه کړي او یوازې تاسو یاست چې مقاومت کوئ. داؤد خان وویل: **هېڅکله به تسلیم نه شم**."

۶ - " په افغانستان کې د شلمې پېړۍ د وروستۍ نیمایي پېښې " د محمد کبیر نذیر سراج لیکنه (لومړی چاپ ، فرانکفورت ، ۱۹۹۷) د کتاب ۱۱۳ او ۱۱۴ پاڼې :

" ز غره والي د گلخاني د ماني پوريو ته نږدې شوي او له هغو يو تن تورن او درې تنه بریدګي را ووتل او د گلخاني پر ماني يې برید وړ وړ. [هغوی] په هک پک والي ولیدل چې داؤد خان لا تر اوسه ژوندی او په دوه وو پښو ولاړ دئ ، خو ټپیان د ځمکې پر مخ پراته ول.

تورن امام الدين پر محمد داؤد خان چيغه کړه : " مقاومت ګټه نه لري. تسلیم شئ. " سردار محمد داؤد خان په ځواب کې وویل : " خپل سر مشر راولنډه چې له ما سره خبرې وکړي. " تورن بیا وویل : موږ ټول سر مشران یو. هرڅه چې لرئ له موږ سره یې ووايست. "

۷ - " هغه راز چې فایق برېښ نه کړ / رازې که فایق افشاء نکړد " [لیکوال : خان آقا سعید ، د عصر خپرنډويه ټولنه ، پېښاور / پاکستان ، مۍ ۲۰۰۰] : د کتاب پاڼې : ۱۶۲ او ۱۶۳ :

" د غوايي د اوومي نيټې په شپه موږ ته له بالاحصاره ، له داؤد خان سره د جګړې او د ارګ د نیولو لپاره دنده راکړل شوه. کله چې ارګ ته ورسیدلو ، د الوتکو د غرونو پرله پسې ګرزهار او د هغوی یو په بل پسې بمبارۍ او د شوبلو نه درېدونکې دزې هر لور ته خورې وړې وې او اخ او دب په ټینگه روان وو. نیمه شپه وه چې بریا زموږ په خوا شوه او موږ د ارګ پر انګړ ور ننوتلو.

په هغه وخت کې د قطعي بولندوی زما ټولي ته د داؤد خان د نیولو دنده وسپارله. زه او زما سرتیري د گلخاني د ماني پر لور وړاندې ولاړو او د ماني ټولي کړکۍ مو د ماشینګنو او وسلو تر اور لاندې ونیولې او پر ودانۍ ور ننوتلو.

چوپه چوپتیا خبره وه. خپلو بدرګه کسانو ته مې وویل چې موږ چل ونیسي او همداسې دزې کوئ. ما له ځان سره لود سپيکر راوړی وو او د هغه له لارې مې خپلو کسانو ته دنده ورکوله.

په کوټه کې مې د هماغه لود سپيکر له لارې خبرې وکړې او ومې ویل سردار داؤده ! تاسو د پوځي شوری په امر خپل ځان راتسلیم کړئ. په همدغه وخت کې د یوې فیلیپي له شا یې په خپل وېرونکي غږ وویل : " زما په قاموس کې تسلیمي نشته. پرته له خدایه بل چا ته نه تسلیمېږم. "

کله چې تاسو وایاست چې " محمد داؤد د پوځي شوری د لیږل شوي پیغام له اوریدلو وروسته دیوي کلمې په اندازه **څه ونه ویل** " ، ستاسو له انده له پورتنیو ۷ یادښتونو څخه یو یې هم رښتیا نه دئ . آیا همداسې ده؟

امام الدين: زه یو ځل بیا هماغه ویل شوی ځواب په ټینگار تکراروم چې سردار محمد داؤد د پوځي شوری د پیغام له اوریدلو وروسته یو ټکی هم نه دئ ویلی.

لومړۍ - که تاسو پورتنیو لیکنو ته په څیر پام وکړئ ، په رڼو درته ښکاري چې څومره له یو بل څخه توپیر لري او ان اړوپیچ (ضد ونقیض) دي. ددغو لیکنو ګڼ شمیر هغو هنري داستانونو ته ورته والی لري چې نه رښتوني گزارش ته ورته دي او نه یوه تاریخي واقعیت ته.

دویم- کوم روغ رمټ عقل به دا ومنې په یوې کوټه کې چې پینځه یا شپږ متره واټن ولري ما به ګڼې له لودسپيکره کار اخیستای وي؟ او یا دا چې د بولندویانو په غونډه کې د حفیظ الله امین مخې ته دې اوسم او د ولسمشر پر ماني

بريد وكرم؟ حال دا چې ما په غونډه کې گډون نه درلود. د ليکونکي د ليکنې پر بنسټ په هغې غونډه کې بايد د قطعو انقلابي بولندويانو گډون درلودای نه د مخابرې يوه عادي افسر.

درېم - که زه له گل اقا سره يو ځای وای ، نوموړی له يوې خوا د لوړ سياسي او پوځي دريځ څښتن وو او له بلې خوا زما استاد وو د هغه په شتون کې ما نه شوای کولای د پوځي شوری پيغام ووايم ځکه پيغام بايد د هغه له پلوه ويل شوای وای.

څلورم - زه له حقيقته سترگې نه پټوم. سره له دې چې داؤد خان په عملي ډول څرگنده کړه چې نه تسليمېږي خو کاشکې هغه يوه کلمه هم ويلې وای چې هغه مې لوړ پوړو چارواکو ته رسولي وای او هغه به مې نن په ټولې گروهې ، امانت او وجدان د تاريخ پر پاڼو ليکلې وای.

سياه سنگ: ستاسو د وينا پر بنسټ چې د غوايي د مېشتۍ د اوومې او اتمې د سهار شپږ او اوو بجې وې ، له داؤد خان سره ستاسو وروستنی کتنه د څومره وخت لپاره وه؟

امام الدين: له داؤد خان سره زما وروستۍ کتنه بڼايي لږ تر لږه يوه يا دوې دقيقې وه. په ډاډ وبلای شم چې له دوه وو دقيقو قطعاً ډيره نه وه.

سياه سنگ: په هغو دوه وو دقيقو کې څه پيښ شول؟

امام الدين: کله چې د گلخاني ماني ته ننوتلو ، مې ليدل چې داؤد خان له څو تنو وسله والو سره وسله په لاس ولاړ دی. د کوتې تر ستنې لاندې يو شمير نورې وسلې هم ليدل کېدلې. ما د پوځي درنښت او دوديز سلام له کولو وروسته د پوځي شوری پيغام ووايه. کله چې داؤد خان پيغام واوريد ډير سخت په قهر شو خپله وسله يې چې يوه تومانچه وه را پورته کړه او غوښتل يې موږ پر لور ډزې وکړي. په همدغې شېبې کې يوې ځوانې نجلۍ د هغه لاس ونيو چې د مخه يې ونيسي خو ډز وشو. د هغې نجلۍ لاس ټپي شو او نجلۍ پر ځمکه پريوتله. په همدې ترڅ کې د داؤد خان پاتې بدرگه وسله والو زموږ په لور ډزې وکړې چې دوه گولۍ زما د بڼې اوږې پر مفصل ومېښتلې او لاس مې له واکه ووت. له هغه وروسته دوی د يوه سرتيري پر لور چې ما سره يو ځای د گلخاني ماني ته ننوتلای وو ډزې وکړې. زما له لاسه وينو دارې وهلې او ډير کلک درد يې کاوه د بې هوښۍ په حالت کې مې هلې ځلې کولې چې ځان د مرگ له لومو وژغورم او په بيره له دروازې ووتم.

سياه سنگ: آيا مخکې له دې چې له دروازې ووځئ ، د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ پر خوا مو ډزې وکړې؟

امام الدين: څنگه چې ما مخکې وويل ، بيا هم په صداقت وایم چې زه ارگ ته په تش لاس تللای وم. يو بې وسلې سړی چې ټينگ ټپي شوی هم وي او بڼی لاس يې له کاره لويديلی وي، څنگه کولای شي چې د چا پر خوا ډزې وکړي؟ ما نه وسله درلودله او نه مې د چا پر خوا ډزې کړي دي.

سياه سنگ: آيا له ټپي کيدلو وروسته وسله والو سرتيرو ته مو امر ورکړ چې د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ پر خوا ډزې وکړي؟

امام الدين: نه . زما دنده د پوځي شوری د پيغام وړل او رسول ول نه د چا د وژلو فرمان. نه يوازې دا چې ما داسې امر نه دی ورکړی بلکه د هغه واک مې هم نه درلود. زه په هغه شېبه کې يوازې د ځان په سوچ کې وم.

سياه سنگ: هغه نجلۍ چې تاسو وايست چې خپل لاس يې و غځاوه او گڼې نه يې غوښتل چې محمد داؤد دې خپله تومانچه و کاروي، څوک او څو کلنه وه؟

امام الدين: ما هغه نه پېژندله. بڼايي د داؤد خان لور يا لمسی وه او گومان کوم اتلس کلنه وه.

سياه سنگ: محمد داؤد او کورنۍ يې څنگه و وژل شول؟

امام الدين: يو ځل بيا خپلې ويل شوې خبرې تکراروم : زه د لنډې مودې لپاره د داؤد خان مخې ته وم او هغه هم د پيغام له ويلو سره سم ټينگ ټپي او بيا بې هوښه شوم. په هغې شېبه کې ما د پريکړې وسه نه درلودله او په دې سوچ کې لويديلی وم چې څنگه ځان د مرگ له لومو وژغورم. له دې امله د داؤد خان او د هغه د کورنۍ د وژنې د جزئياتو په اړه دقيقاً نه پوهېږم. زما او زما د يوه سرتيري له ټپي کيدلو او د داؤد خان د وسله وال اقدام له پورته کولو ، وروسته بڼايي دوه اړخيزې ډزې شوې وې.

سياه سنگ: آيا محمد داؤد د گوليو د باران په هماغه لړۍ کې ووژل شو؟

امام الدين: په دې اړه ډير نه پوهيږم. ما د تپ له امله ډير درد درلود او وينې مې بهيدلې ، د شوک په حالت کې د مرگ له لومو د ځان د ژغورنې په لټه کې وم. په هغه شېبه کې زه يوازې او يوازې د ځان په غم کې وم او نه مې شواى کولای د بل لوري د حالت په اړه فکر وکړم.

سياه سنگ: په بله وينا، تاسو وياست چې تاسو د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ وژنه مو نه ده ليدلې. آيا همدا انگيرنه رښتيا ده؟

امام الدين: هو. چورلټ سمه ده. ما د داؤد خان او د هغه د کورنۍ وژنه په سترگو نه ده ليدلې.

سياه سنگ: تاسو وويل چې د گلخاني د ماني له دروازې ووتلى ، له هغه وروسته څه پيښ شول؟
امام الدين: کله چې د گلخاني د ماني له دروازې ووتلم ، شا ته مې وکتل، ومې ليدل چې زما بدرگه سرتيري له ما سره نسته او هماغلته پاتې شوي دي. د گلخاني له ماني د باندې د کوماندو قطعي نور پرسونل چې د پيښو پايلو ته يې سترگې څارلې ، زه يې په تپي او په وينو ککړ وليدل. بنيادي ددغي پيښې کتنې د کوماندو د قطعي د پرسونل د ډله ييز بريد د پارونې لپاره لاره پرانيستې وي چې د دواړو خواوو د تپي کيدلو او په شهادت رسيدلو لامل شو. د گارد په ختيځې دروازې کې د څلورمې زغره والي ليوا د کنډک بولندوى جگړن فتح محمد (چې اوس په اروپا کې ژوند کوي) زه يې د جيب د موټر په مرسته د گارد له انگړه دباندې وايستلم.

سياه سنگ: آيا د گلخاني له ماني د باندې د کوماندو د قطعي د پرسونل شميره مو په ياد ده؟

امام الدين: گومان کوم د هغوى شمير له دوه سوو تنو څخه زيات وو.
سياه سنگ: له جگړن فتح محمد سره چيرى ولاړئ؟

امام الدين: مخکې له دې چې د پوځ د څلور سوه بستريز روغتون پر لور ولاړ شو، د راډيو افغانستان ودانۍ ته ولاړو او هلته

څوارلسمه او پينځلسمه څپرکى
صبرالله سياه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
پښتو ژباړه: رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه خيژي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښنايي واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه راډگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ډيموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کريم ميثاق، دستگير پنجشيري، سلېمان لايق ، خيال محمد کټوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اورېدو ټيلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو. همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي
۲۰۰۸ کال، نوامبر
پته :

سياه سنگ

دټيلفونونو شميري : ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱
نېټه : Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

" تیرې توې شوې وینې په اوبو پرې وینځی "

سیاه سنگ: له جگړن فتح محمد سره چیرې ولاړی؟

امام الدین: مخکې له دې چې ما د پوځ څلور سوه بستریزو غونډ ته ورسوي ، سره له دې چې ډیره وینه مې له لاسه ورکړې وه ، سر مې گرځېده او په پښو کې مې دمه نه وه پاتې زه یې د راډیو افغانستان په ودانۍ کې هغې خونې ته بوتلم چې د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند د مشرتابه غړي پکې ناست ول. په دغه کوټه کې څلور تنه ناست ول. ما دغه په ملکي جامو کې څلور تنه مخکې نه ول لیدلي او نه د هغوی له مخونو سره مې کومه پخوانۍ اشنایي درلودله ، خو وروسته پوه شوم چې هغوی نور محمد تره کي ، ببرک کارمل ، دستگیر پنجشیری او حفیظ الله امین یا سلیمان لایق ول.

سیاه سنگ هغو څلور واړو ته مو څه وویل؟ ستاسو د خبرو له اوريدا وروسته ، هغوی څه وویل؟
امام الدین: لومړی مې سلام وکړ ، بیا مې ځان ور وپېژانده او ومې ویل : " زما نوم امام الدین دی. ما ته دنده راکړل شوې وه چې د انقلابي شوری پیغام سردار محمد داؤود ته ووايم. د پیغام له اوريدلو سره سم داؤود خان قهرزلی شو ، په لاس کې یې وسله وه ، زما پر لور یې ډز وکړ او زه یې ټپي کړم. "
په همدغې شېبې کې له هغو څلور تنو څخه په پاڅه گومان چې پنجشیري صاحب وو ، وویل : " هغه ژر روغتون ته ورسوئ. " له هغه وروسته ، په نور څه نه پوهیږم.

سیاه سنگ: آیا د خپلو خبرو په ترڅ کې مو له هغې ځوانې پیغلوتۍ څخه هم یادونه وکړه چې ستاسو په وینا " خپل لاس یې را وړاندې کړ چې د محمد داؤود مخه ونیسي؟ "

امام الدین: نه. زه ټپي وم او هماغه دوه – درې پورتنۍ جملې مې وویلې. نور مې دومره وسه نه درلودله چې د پېښې ټول جزئیات هم ووايم. د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند د مشرتابه غړو ته مې د هغې نجلي د ټپي کېدلو خبره یاده نه کړه.

سیاه سنگ: عبدالکریم میثاق د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند بنسټ ایښودونکي او د سیاسي بیرو غړي/ د مالي وزیر/ داستان لیکونکي او څیړونکي د " افغانستان په شلمه پېړۍ کې / افغانستان در قرن بیستم ۱۹۰۰ – ۱۹۶۹ " د کتاب په ۲۲۴ او ۲۲۵ پاڼو کې د ظاهر طنین لیکنه چې د بي بي سي د خپرونو یوه توگه او په ۲۰۰۵ ز کال کې خپور شوی ، وایي : " یو صاحب منصب چې له لاسه یې وینې څڅېدلې راغی او د مرکزي کمیټې د غړو مخ ته یې پوځي سلام وکړ او وېي ویل چې زما نوم امام الدین دی ، د گوند غړی یم. زه دننه په ارگ کې وم. د گلخانې [مانۍ] ته ولاړم او داؤود خان ته مې وویل : له دې چې واک د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند ته لېږدېدلې ، تاسو دنده لرئ چې تسلیم سئ. یوه لور یې هم ورسره وه. عبدالاله [د سر وزیر مرستیال او د بهرنیو چارو وزیر] هم ور سره وو. داؤود خان زما پر خوا ډز وکړ ، زما لاس یې را ټپي کړ. لور یې په دغه وخت کې غوښتل د هغه مخه ونیسي چې ډز ونه کړي ځکه هغه هم ډزې کوي. که ته ډزې وکړئ ، هغه هم ډزې کوي. [امام الدین] وویل چې په همدغه وخت کې یې خپله لور هم وویشتله او زه یې هم وویستم. نو ما هم په همدغه وخت کې خپل کلاشنیکوف را وایست ، ډزې مې وکړې او ټول مې له منځه یوړل. "

امام الدین: لومړی دا چې ، کله زه د راډیو افغانستان دفتر ته ولاړم ، د انقلابي شوری د پیغام د رسولولو او د داؤود خان په لاس زما د ټپي کیدلو گزارش مې ورکړ ، هلته مې یوازې څلور تنه ولیدل چې مخکې مې د هغوی نومونه واخیستل. دویم دا چې ما کلاشنیکوف نه درلود. ټول پوهیږي چې د افغانستان په پوځي جوړښت کې کلاشنیکوف د یوه افسر وسله نه ده ، بلکه په جوړښت کې نغښتې د یوه سرتیري وسله ده. دا هېڅ دود نه وو چې یو افسر دې له ځان سره کلاشنیکوف وگرځوي. دریم دا چې کلاشنیکوف کومه توره یا چاره نه ده چې له جیب یا ټيکي را وایستل شي. پورتنۍ خبرې قطعاً او له بنسټه رښتیا نه دي.

سیاه سنگ: عبدالکریم میثاق خو د هغې نجلی له ونډې خبره کوي چې غوښتل یې د محمد داؤود [مخه] د تومانیچۍ د ډزو له کولو [ونیسي]. آیا د میثاق د خبرو همدغه برخه د گلخانې په مانۍ کې ستاسو د سترگو له لیدلي حال سره بشپړ ورته والی نه لري؟

امام الدین: ښايي نوموړي [میثاق] د پېښې لړۍ یا زما له خولې یا د نورو کسانو له لارې ، وروسته اورېدلي وي ، مگر د بي بي سي راډیو ته یې یا په بر لاس او یا په نا پوهۍ کې له غیر واقعي بدلونونو سره ويلي دي. د هغې نجلی له خولې دا خبرې چې " ډزې مه کوه چې هغه هم ډزې کوي. که ته ډزې وکړې ، هغه هم ډزې کوي " قطعاً حقیقت نه لري.

سياه سنگ: وايي چې د " غوايي د انقلاب" د مستند فلم په لړ کې چې په هغه کې حفيظ الله امين خپله ونډه لوبوله تاسو د گلخانې د ماڼۍ په لومړي پور کې مخکې له دې چې د فلم اخيستلو د کمري مخ ته و دريږئ د څو تنو فلمي هنرمندانو ، د تخنيکي کارکوونکو او د فلم د کارگردان مخ مو ته وويل : " چې ما سردار محمد داؤود په خپل لاس داسي وواژه " آيا دغه خبرې رښتيا دي؟

امام الدين: نه. دا زما خبرې نه دي. که زما له خولي داسي خبره شوي وي ، يا مي هغه ونډه لوبولي وي، بايد په فلم يا وډيو کې ريكارډ شوي وي او د هغه لاسوند به هرو مرو وي. په ډاډ وايم چې دغه تور سم نه دی او بي بنسټه دی. هو د هماغه فلم د جوړلو له لړۍ خبر يم. د ديارلس سوه اته پينځوسم کال د مرغوي له شپږمې [د ۱۹۷۹ زکال ددسامبر ۲۸] وروسته نويو چارواکو غوښتل چې حفيظ الله امين رسنيو ته د ځانغوښتونکي او واک ته د يوه تېري سري په توگه وروپيژني نو د هماغه فلم ځينې برخې يې نندارې ته وړاندې کړي خو هغه څه چې په ناروا ډول په ما تېل شوي په بشپړ ډول درواغ دي.

(۱) د "بينوا"، ويب پاڼه ۱۸ جولای ۲۰۰۸
<http://www.benawa.com/details.php?id=۱۹۷۰۳>

" د ۲۰۰۸ ز کال د جولای د مياشتې په لومړيو کې نړيوالي محکمې چې مرکز يې په دنهاخ /هاگ (هالنډ) کې دی ، جنرال امام الدين [د افغانستان د لومړي ولسمشر وژونکي] يې د لومړي ځل لپاره د پلټنو لپاره غوښتي وو."

(۲) د "آرمان ملي" ويب پاڼه ، ۲۴ سپتمبر ۲۰۰۸:
<http://armanemili.af/spip.php?article۸۲۸>

"نامتو کمونيست جنرال امام الدين د هالنډ د هيواد د پوليسو له پلوه د سردار محمد داؤود خان د وژلو په تور نيول شوی دی. د هيواد يو تن ژورناليست رزاق مأمون ملي آرمان ته د يوې اړيکې له لارې دغه سکالو وويله او زياته يې کړه :په هالنډ کې ددغه جنرال نيول کېدل د افغانستان د مدني او حقوقي ادارې د رئيس ډاکټرنادرشاه احمدزي د اوپراتيفي هلوځلو له کبله تر سره شوي دي.

ډاکټر نادر ويلي چې د سردارداؤود خان اود هغه د کورنۍ وژونکي جنرال امام الدين له افغانستانه دننه هالنډ ته د يوې تېلفوني اړيکې د موندنې له لارې لاس ته راغلی دی. ډاکټر نادر څرگنده کړه چې يو خلقي افسر چې د يوناما کارمند وو ، د ۰۷۹۹۳۰۳۲۸۰ شميرې تېلفون له لارې کله چې جنرال امام الدين په وزبکستان او هالنډ کې تم شوی وو خبرې کړي او د سردار داؤود خان د وژنې لړۍ د همدغو خبرو په ترڅ کې افشا کړي. د افغانستان د مدني او حقوقي ټولنې دفتر ددغې پيښې له موندنې وروسته ، خپلې موندنې د ICC پوليسو ته ورليږي او د بشري او جنگي جناياتو د ځانگړو پوليسو د تعقيب او څار په پای کې د جنرال امام الدين د پټېدلو ځای موندل کيږي او د پوليسو منگولو ته ورځي. ډاکټر نادر روښانه کړه چې امام الدين له شپږو مياشتو را په ديخوا بندي دی او تر اوسه له هغه څخه د پلټنو جزئيات نه دي اعلان شوي خو د افغانستان محکمې ته د نوموړي د سپارلو په اړه ، د افغانستان ددولت له پلوه کومه ځانگړې غوښتنه لا تر اوسه نه ده شوې."

(۳) د "کابل پرس" ويب پاڼه، ۲۸ سپتمبر ۲۰۰۸:
www.kabulpress.org/my/spip.php?article۲۳۰۳

" يوې سرچينې چې نه يې غوښتل نوم يې واخيستل شي د طالبانو ضد د يوه څارگر نادرشاه احمدزي له خولي کابل پرس ته وويل چې د محمضاھر د اکا د زوی سردار محمد داؤود او د افغانستان د لومړي ولسمشر وژونکی ، جنرال امام الدين ونيول شو.

دغې سرچينې کابل پرس ته وويل چې د سردارمحمد داؤود وژونکی ، جنرال امام الدين د آی ، سي ، سي [د جنگي او انساني جناياتو ضد د څارنې پوليس] د پوليسو له خوا له افغانستانه دننه د يو شمير هلو ځلو او هڅو په ترڅ کې شپږ مياشتني مخکې د هالنډ په هيواد کې ونيول شو. سرچينه زياتوي : هغه شپږ مياشتني مخکې ونيول شو چې نړيوالو پوليسو د ۰۷۹۹۳۰۳۲۸۰ تېلفوني شميرې پرېنست چې له افغانستانه دننه ، په هالنډ کې د جنرال امام الدين له پټنځي سره په اړيکه کې وو د امام الدين د پښو خاپ وموند. هيښنده خو دا ده چې له افغانستانه دننه تلفوني اړيکه د ډگرجنرال عبدالاحد په نامه د يوه نامتو خلقي وه چې څو موده مخکې يې د يوناما په دفتر کې هم کار کاوه او اوس څرگنده شوې چې نوموړی د يوناما په دفتر کې کار نه کوي. د تېلفون دغه شميره چې د افغانستان د مدني او حقوقي ټولنې په همکارۍ نړيوالو پوليسو ته سپارل شوې وه وموندل شوه او د نړيوالو پوليسوپه لاس کې ده.

سرچینه وایي ډگر جنرال عبدالاحد او امام الدین تر یوه کال مخکې په وزبکستان کې ژوند کاوه او عبدالاحد له امام الدین سره اړیکه درلودله او نوموړي ډگر جنرال داسې لارې چارې برابرې کړې چې جنرال امام الدین د ملگرو ملتونو له امکاناتو څخه په ناوړه کټه اخیستنې له وزبکستانه هالند ته ولیږل شو. تر اوسه د افغانستان دولت د ډگر جنرال عبدالاحد د نیولو او له هغه څخه د پلټنو په تړاو کوم اړین گام نه دی اړ وچت کړی.

امام الدین: په دریوارو گزارشونو کې د رانگارل شویو درواغو یو په یو سپرنه کټه نه لري. همدومره به بس وي چې ووايم زه هېڅکله په پټنځي کې نه وم او په هالند کې هم نه يم. د یوه پوځي افسر په توگه د خپل ژوند ټول کلونه مې د ډاکټر نجیب الله له پرځېدنې وروسته د شپږو کلونو په گډون په افغانستان کې دننه اود ولس او پرگنو په منځ کې په سپېڅلتیا، ویاړ او گروهنې تیر کړي دي. هم تاسو چې دغه تلفوني خبرې اترې له ما سره تر سره کړې پوهیږئ او هم هغه کسان چې ما له نیردې پیژني پوهیږي چې له خپلې کورنۍ سره یوځای د اروپا په دغه گوټ کې بشپړه آزاد او څرگند ژوند لرم او دښوونکیتوب سپڅلي او ویاړلي دنده پرمخ بیایم.

په خواشینۍ چې یو شمیر لیکوالان او خبریالان په درواغجنو ډنډورو خپل زړونه خوښوي. زما په اند هغه کسان چې دغسې ناپاواله (بې مسوولیته) خبرو ته لاس اچوي په حقیقت کې غواړي د خپلو خیالي خبرو لپاره لوستونکي او اوريدونکي ومومي.

سیاه سنگ: ددغو لاندنیو ۷ لیکنو په اړه څه وایاست؟ :

۱ – ستر جنرال محمد نبي عظیمي " د افغانستان په دریو لسیزو کې پوځ او سیاست / اردو و سیاست در سه دهه اخیر " د کتاب په ۱۴۲ پاڼه کې دریم چاپ ، د میوند خپرنډویه ټولنه ، پېښور/پاکستان ، ۱۹۹۹ داسې وایي :

د سردار محمد داؤد د نیولو امر د کوماندو د قطعي لومړي بریدمن امام الدین ته ورکول کيږي. امام الدین د گارد د آپراسیون له امر ډگرمن گل آقا سره یوځای داؤد خان ته ورځي او هغه ته وایي : " تاسو د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د مرکزي کمیټې د امر پر بنسټ خپله وسله پرځمکه کښیږدئ او تسلیم سئ." داؤد خان په ځواب کې وایي : " کمونیستانو ته نه تسلیمېږم." او ناڅاپه د امام الدین پر خوا ډزی کوي. امام الدین په خپل مټ کې ټپ اخلي خو له ټپي کېدلو سره سره د هغه کلاشنیکوف له خولي چې په لاس کې یې وو یو جناحي اور د محمد داؤد او د هغه د هملازو پر خوا تر سره کوي. اخ او ډب پیل کيږي او په پای کې سردار محمد داؤد ، سردار محمد نعیم ، عبدالاله ، د داؤد ماندینه او د ظاهر شاه خور زینب داؤد، د هغه زامن او د کورنۍ غړي یې چې ټول ټال شمیره یې ۱۷ تنه کیدل ، ځای پر ځای وژل کيږي.

امام الدین: ماته د پوځي شوری د پیغام د ویلو امر راکړل شوی وو. د " نیولو " خبره له اړه په منځ کې نه وه. د ډگرمن گل آقا په اړه مې مخکې هم ویلي چې د نوموړي د لوړ سیاسي او پوځي دریځ په پام کې نیولو ، که هغه را سره وای نو ما هېڅکله دا واک نه درلود او نه مې شواي کولای د پوځي شوری پیغام ولولم. که د نیولو خبره په منځ کې وه ، نو دغه امر باید گل آقا ته ورکړل شوی وای نه ماته. زما په لاس کې د کلاشنیکوف له خولي " د جناحي اور د پرانیستلو " په اړه غواړم روښانه کړم چې لومړی د پوځ په جوړښت کې کره بین توپک او کلاشنیکوف د یوه افسر وسله نه ده او ښایي تر اوسه هم نه وي ، بلکه د سرتیري وسله ده.

تاسو کولای شئ د پوځ له ټولو افسرانو په ځانگړې توگه له هغو افسرانو چې د دوهم بریدمن له رتبې نیولي بیا تر لوړو پوځي رتبو رسیدلي وپوښئ چې آیا د زده کړو له مودې پرته ، په هغه موده کې چې دوی د افسر په توگه دنده تر سره کړې کله یې کره بین یا کلاشنیکوف په خپلو اوږو له ځان سره وړی دی؟ یا هم په داسې یوې کوتي کې چې یو تن ستاسو مخ ته د شپږو یا اوو مترو په واټن کې ولاړ وي ، تاسو کولای شئ جناحي اور تر سره کړئ؟ نه. که د وسلې میل یو اړخ ته تاو شي ، په هېڅ ډول مرمۍ په نخښه نه لگيږي.

۲ – د ۲۰۰۸ ز کال د اپرېل د مېاشتې په ۲۸ نېټه د ماښام په ۷ بجو اکاډیمیسین دستگیر پنجشيري د یوې تلفوني مرکې په ترڅ کې مالیکوال (سیاه سنگ) ته وویل :

امام الدین راډیو افغانستان ته راغی او نور محمد تره کي ته یې گزارش وړاندې کړ. هغه وویل چې له سردار محمد داؤد څخه څو څو ځله په درنښت غوښتنه وشوه چې له خپلې کورنۍ سره یوه خوندي ځای ته ولاړ شي، خو له پرله پسې غوښتنو سره سره ، هغه خپل زوی ته امر وکړ چې پر افسرانو ، سرتیرو او ان د خپلې کورنۍ پر غړو ډزی وکړي. په پای کې دوه اړخیزه اور پیل شو.

همدا رنگه ، امام الدين وويل چي سردار داؤود ته مي وويل : سياسي واکمني د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند ته ليرېدلې او تاسو بايد تسليم سي. داؤود خان وويل چي کمونيستانو ته نه تسليميرم. له هغه وروسته يې زما پر خوا دزي وکړئ. ما هم ووهل، او ټول مو ستياي کړل."

امام الدين: د بناغلي پنجشيري صاحب دغه خبره ما ته د حيرانتيا وړ ده. هغه د " ظهور و زوال حزب ديموکراتيک خلق افغانستان" په کتاب کي داسي نه دي ويلي.

۳ – محمد اکرم انديشمند د عبدالحق مجددي او ډاکټر فضل الله مجددي د کتاب [افغانستان از امير کبير تا رهبر کبير] د ۵۹۶ پاڼي پر بنسټ ، د ۱۹۹۹ز کال د ميوند دخبرندويي د کابل چاپ /افغانستان ، داسي وايي :

" د هغه خلقي صاحب منصب نوم چي د محمد داؤود د وژني فرمان يې پلي کړ امام الدين وو. نوموړی داهم مني چي د سردار محمد داؤود پر استوگنځي د بريد فرمان حفيظ الله امين ورکړی وو."

امام الدين: ما د پوځي شوری امر له خپل بولندوی څخه تر لاسه کړی وو نه د نيولو يا وژلو فرمان ، او هغه مي په ډير درنښت تر سره کړی دی. له حفيظ الله امين سره مي اړيکه نه درلودله، ځکه زه يو عادي افسر وم. د امين له پلوه د ليرل شوي فرمان په اړه هېڅ ډول خبرتيا نه لرم. دا د ليکوال خيال او انځورگري ده.

۴ – محمد نذير کبير سراج د "روڼدادهاي نيمه اخير سده بيست در افغانستان" د کتاب په ۱۱۴ پاڼه کي د [فرانکفورت لومړی چاپ ، ۱۹۹۷ز کال] داسي وايي.

زغره والي د گلخاني پوريو ته نيزدې شوې او له هغو يو تن تورن ، درې ته تنه بريدگي را ووتل او پر گلخاني يې دننه بربد وړ وور. [هغوی] په هک پک والي وليدل چي محمد داؤود خان لا تر اوسه په پښو ولاړ دی خو ټپيان د ځمکي پرمخ پريوتلي ول.

تورن امام الدين پر محمد داؤود خان چيغه ووهله: " مقاومت گټه نه لري. تسليم سه." سردار محمد داؤود خان په ځواب کي وويل : " خپل سر مشر را وليږه چي له ما سره خبري وکړي." تورن بيا وويل : " موږ ټول سر مشران يو. هر څه چي لری ، موږ ته يې ووايه يا تسليم سه." محمد داؤود له دي پورته نور زغم نه درلود ، په لاس کي يې تومانچه وه او په هغي يې د تورن پر خوا اور پيل کړ. تورن له داسي يوه سري څخه چي خپل هر شي يې له لاسه ورکړي ول دداسي يوه بريد هيله نه درلودله ، د سترگو په رپ کي د کلاشنکوف د داسي يوه اور خوله پرانيستله چي ژوندي او نيم ژوندي کسان يې له يوې مخي له منځه يووړل.

امام الدين: زه د کوماندو د قطعي يو افسر وم او په خپل تشکيل کي مي گاز – ۶۶ موټر ، بي مزي مخابره درلودله نه زغره واله. ان په هماغه ورځ د گارد گرد چاپيره هېڅ ډول زغره واله نه ده ليدل شوې. له بلي خوا د گارد د توغندي ویشتونکي ليوا توغنديو د ولسمشرۍ ماڼۍ ، گارد مخي ته شولې او محاربوي ماشينونه سوځولي ول. زغره واله له اړه خوندي نه وه چي گڼې موږ دي په يوې زغره والي کي له يوه لنډ واټنه هغه هم د گارد د ختيځي دروازي له لوري د گلخاني د ماڼۍ پوريو ته ورغلي اوسو. دغي ليکني د ليکوال له خيال او انځورگري څخه سر چينه اخيستي نه زما له خبرو څخه.

۵ – د افغانستان د هنريالانو د ټولني لوی مشر محمد نيسم خوشگوار د "رازي که فايق افشاء نکرد" کتاب په ۱۶۲ او ۱۶۳ پاڼو کي وايي (ليکوال :خان آقا سعيد ، د عصر خبرندويه ټولنه ، پېښاور/پاکستان ، منی ، ۲۰۰۰)

د [پوځ څلور سوه بستريز] روغتون يوې خونې ته ننوتلو. د چپرکت پرمخ د منځنۍ ونې لرونکی يو ځوان چي په گچ کي پيچل شوی لاس يې په غاړه کي خورند وو، بيده وو. نوموړي ته لومړي بريدمن ميرکي ور وپيژندل او هغه يې دداسي سري په نامه راته ونوماوه چي داؤود خان يې وژلی دی. که څه هم د هغه د کرغیرن مخ په ليدني پښيماڼه وم خو بيا هم په سري سيني مي له هغه [امام الدين] څخه د مالوماتو غوښتنه وکړه. نوموړي وويل:

د غوايي د مياشتي د اوومې په ماښام مو له بالاحصاره د ارگ د نيولو او د محمد داؤود پر وړاندي د جگري دنده تر لاسه کړه. کله چي ارگ ته ورسيدلو ، پر ارگ د الوتکو پرله پسې گرزهار اود شوبلو اور له هرې خوا خپور او ټينگ اخ و دب روان وو. نيمه شپه وه چي بريا زموږ په برخه شوه او د ارگ انگر ته ننوتلو.

په هاغه وخت کي زما د قطعي بولندوی زما ټولي ته د داؤود د نيولو دنده و سپارله. زه له خپلو سر تيرو سره د گلخاني د ماڼۍ پر لور وړاندي ولاړم او د هغه ځای ټولي کړکی مو د خپلو وسلو په پرله پسې او ټينگ اور لاندې ونيولي او ودانۍ ته ننوتلو. هره خوا چوپه چوپتيا خپره وه. خپلو بدرگه کسانو ته مي وويل چي مورچل ونيسي او

همداسي دي خپل اورته دوام ورکړي. ما له ځان سره لود سپيکر راوړی وو او د هغه له لارې مي خپلو سرتيرو ته خبرې کولې او هغوی ته مي دندې سپارلې.

د هماغه لود سپيکر له لارې مي په کوټه کې خبرې وکړې او ومې ويل چې سردار داؤوده! تاسو د پوځي شوری د امر پر بنسټ ځان تسليم کړئ. " په همدغه وخت کې هغه د خوني د فيلپايي د يوې ستنې له شا په خپل ويروونکي غږ وول: " زما په قاموس کې تسليميدل نشته. پرته له خدايه بل چاته نه تسليميرم. " او د اور امر يې ورکړ. له هرې خوا زموږ پر لور ډزې پيل شوې. د بنځمنو په لاسونو کې توپک ول هغوی هم ډزې پيل کړې. زموږ شميره زياته وه ، يوه بنځه چې کړکۍ ته نږدې ولاړه وه او له هغه ځايه يې ډزې کولې پر ځمکه پريوتله خو پر داؤود يې هېڅ ډول اغيزه نه کوله.

يو وخت زما پام شو چې د داؤود په لاس کې سپينه تومانه ده او د ستنې له شا په تومانهچي يې زما پر خوا ډز وکړ، زما اوږه يې را ټپي کړه. ټينگ اخ و ډب روان وو. زما سترگو هغه څاره، د داؤود ککره ناڅاپه د ستنې له شا راښکاره شوه. هغه ډز وکړ او ما هم ډزې پيل کړې. زما په لاس کې کلاشنیکوف وو او د کلاشنیکوف ټولۍ مرمۍ د هغه پر ککړې ومېنلې او د سر کوپړۍ يې په هوا شوه او پر ځمکه را پريوت. ما دغه بريا د بيسيم له لارې خپل بولندوی ته وويله او بيا يې هوبنه شوم. کله چې په هوبن راغلم ، ومې لېدل چې دلته يم. "

امام الدين: د هغه څه په اړه چې ښاغلي خوشگوار ويلي لومړی غوام روښانه کړم چې زه د ټولي بولندوی نه بلکه د مخابري د بلوک بولندوی وم او زما سرتيري له خپلو مخابرو سره په نورو جزوتامونو کې ویشل شوي ول او دنده ورسپارل شوې وه. د نيولو امر بايد پليو ځواکونو ته ورکړ شوی وای نه مخابري ته. دويم دا چې د مخابري له لارې د جزوتامونو سوق او اداره په ټولو پوځونو کې د محرميت پر بنسټ د شفري لېسټنلېک له لارې تر سره کېدل نه د لود سپيکر له لارې. که تاسو د پوځ له افسرانو پوښتنه وکړئ تاسو ته به درڅرگنده شي چې د سرتيرو او جزوتامونو په اداره کې هېڅکله له لودسپيکر څخه کار نه دی اخيستل شوی. د نن ورځې جگړې " غير نيونه" يا د " د کچ غيږي" نه دي. له لود سپيکر څخه يوازې ترافيک کار اخلي نه د پوځ افسران ؛ او نه په يوې کوشنې کوټې کې چې شپږ يا اته متره اوږد والی ولري څوک دې لودسپيکر را واخلې او خبرې دې وکړي.

د ژبې د سپيڅلتيا د اړخ په پام کې نيولوسره غواړم ووايم چې نوموړې لېکنه د يوې تاريخي پيښې د انځور ازانگه نه بلکه د يوه خيالي داستان يوه طرح گڼل کېدای شي چې د يوه هنري فلم د جوړلو لپاره په پام کې نيول شوي وي، ځکه په دې اړه نوموړي ښاغلي ليکوال يوازې خپله هنرياله انځورگري را انځورلي ده. وايي چې وچه خټه پر ديوال نه مېنلې.

۶ - حامد د " داؤود خان د کي جي بي په لومو کې " د کتاب د ۳۰۵ پاڼې په لمنېک کې چې د هارون لېکنه ده ، ژباړه د حامد ، سَمَوْنه او يادښت د حامد ، د ميوند خپرندويه ټولنه ، پېښاور/پاکستان ، دسامبر ۱۹۹۷ز کال داسي ليکي:

د **تورن امام الدين** په نامه د داؤود يو تن ملگری د ارگ له صاحب منصب **گل آقا** او د شوروي د سفارت له دوه تنو غړو سره د خبرو اترو لپاره د داؤود خان کوټې ته ورغلل او له هغه يې وغوښتل چې ور تسليم سي. هغوی داؤود خان ته له ډير و سپکو سپورو ويلو وروسته ، پر داؤود خان بريد وکړ. د امام الدين مټ ټپي شو. په ځواب کې کودتاچيانو داؤود ترځوابي اور لاندې ونيو او پر هغه يې مرمۍ و وړلې. په همدغه شېبه کې امام الدين له کوټې دباندې راووت او په چيغو چيغو يې وويل: " ناتارگر تيرغمال مي وواژه."

امام الدين: د يادولو وړ بولم چې زه د داؤود د ملگرو له ډلې څخه نه ووم ، بلکه د سردار داؤود په پوځ کې يو ټيټ پوړي افسر وم. د " گل آقا او د شوروي د سفارت د دوه تنو غړو " په اړه چې گڼې د ښاغلي حامد په وينا له ما سره يوځای د داؤود خان کوټې ته ورغلي وي، مخکې مي پراخه سپړنه وکړه او مالومات مي وړاندې کړل او بيا ويلو ته يې اړتيا نه وينم. ما دغه خبره په څو څو ځله کړې له هغې شېبې چې د گلخانې ماڼۍ ته ننوتلی يم او يا مي سرداؤود ته د پوځي شوری پيغام رسولی دی زما چال چلند له محمد داؤود سره له ډير درنښت ډک وو او هغه ته په هېڅ ډول سپکاوی نه دی شوی. خو زه نه پوهيرم چې ښاغلی حامد زما له خولې په جعلې توگه راوړل شوې خبره د کوم لاسوند پر بنسټ کړې او دغه بې بنسټه خبره يې څنگه رامنځته کړې؟ آيا نوموړی په هماغه ورځ د گلخانې د ماڼۍ ددروازې مخ ته ماته سترگې په لار وو؟ هغه څوک چې په خپله د پيښې په ځای کې نه وي څنگه کولای شي په پيښه کې د شته کسانو له خولي خبره په پازوالۍ راوړي؟

۷ - د "چند سطر شکسته در باره تجاوز روس در افغانستان" د کتاب ليکوال فرهاد لبيب د ۲۰۰۸ ز کال د اگست د مېاشتې په اتلسمه له سپاه سنگ له د يوې ټلفوني مرکې په ترڅ کې وويل :

د د دیارلس سوه او اووه پینځوسم لمريز کال دغوايي د مېاشتې په دیارلسمه د ځلنې "چهارشنبې" په ورځ يا د غوايي د مېاشتې په څوارلسمه د پنځنۍ "پنجشنبې" په ورځ [د ۱۹۷۸ز کال د مې د مېاشتې په دريمه يا څلورمه] د يوه اړين کار د تر سره کولو لپاره د پوځ څلور سوه بستريز روغتون ته ورغلم. د روغتون په دالان کې له يو ملگری سره مې چې د طب ډاکټر دی مخامخ شوم. له روغېر وروسته نوموړي د خپلو نورو خبرو په ترڅ کې راته وويل: راکه چې دوه تنه مهم کسان (چې يو يې خان عبدالغفار خان او بل يې امام الدين وو) در وښييم. ښايي د دواړو ليدنه دې کوم وخت په درد ولگيږي. هغوی دلته بستر دي.

امام الدين مې له پخوا وختونو راهيسې پېژانده. که څه هم امام الدين د زده کړو په وخت کې له ما دوي دورې مخکې وو خو کله چې موږ په يوه کورس کې زده کړې کولې، ټولگيوال وو. کله چې د هغه کوټې ته ننوتل و مې لېدل چې ښی مې او دواړه اوږې يې پلاستر شوي وې. هغه د بستر پر مخ غځېدلی وو. ډير کسان د هغه ليدلو ته راتلل. په هغې ډلې کې داسې کسان هم راغلي ول چې له هغه څخه يې د داوود خان د وژنې د څرنگوالي پوښتنه کوله. امام الدين داسې وويل:

زما زغره واله د ولسمشر د مانۍ، د ارگ ختيځې دروازې ته مخامخ د تيارسۍ په حال کې ولاړه وه. د غوايي د مېاشتې د اتمې [۲۹ اپريل ۱۹۷۸ز کال] د گارد ځواکونو د سپين بيرغ په پورته کولو خپله تسليمي اعلان کړه. په همدغه شېبه کې ما ته امر وشو چې داوود خان ونيسم. له دې مخکې، داوود خان موږ سره اړيکه ټينگه کړې وه او غوښتي يې ول چې د کودتا له مشرانو سره خبره وکړي. د [افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند] مرکزي کميټې د هغه غوښتنه منلې وه. هغوی پريکړه کړې وه چې قادر او اسلم وطنجار داوود ته د لېدنې لپاره وليږي. په همدې ترڅ کې بيا راته امر وشو چې داوود ونيسم. ما وليدل چې د زغره واله د چلوونکو او صاحبمنصبانو له ډلې څخه څوک چمتو نه دي چې ارگ ته را سره ننوځي. لنډه دا چې ما يو چلوونکي پېژانده او هغه خپله ملا وتړله چې زما زغره واله دننه ارگ ته را سره بوزي. له ما سره څلور نور څلور تنه پوځيان ول. کله چې ارگ ته ننوتلو، بيا هم د مرميو يو يو دز اوږيدل کېده. په ارگ کې لومړني سړي چې له موږ سره وليدل گل آقا وو. هغه موږ هغې خونې ته بوتلو چې داوود پکې وو.

د "گل آقا" اصلي نوم آقا محمد دی. امام الدين په بر لاس د هغه نوم د "گل آقا" په نامه ياد کړ او بيا يې خبرو ته ادامه ورکړه: زه پوهيدم چې نوموړی [آقا محمد] زموږ له کسانو څخه دی. کله چې د گل آقا [آقا محمد] په لارښوونې د گلخاني ماڼۍ ته ننوتلو، و مې لېدل چې داوود خان [له ښځمنو پرته] له خپلو لسو تنو ملگرو او د کورنۍ له غړو سره وسله په لاس سترگې په لاره ولاړ دی. له ځان سره مې وويل: له دغه ځايه زما ژوندي وتل نا شوني دي.

په دغه شېبه کې گل آقا [آقا محمد] داوود خان ته دوديز پوځي سلام وکړ او ويې ويل: د کودتا کسان غواړي له تاسو سره وگوري. داوود خان له ټولو مخکې ولاړ وو. ما هم پوځي دوديز سلام وکړ او په لوړ غږ مې وويل: "د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند د مرکزي کميټې په امر خپله وسله پر ځمکه کېښودئ او تسليم سئ."

زما له خولې وروستنی خبره نه وه راوتلې چې د داوود له زامنو څخه يو تن په بيره د شا دروازې په لور و خوځېد. ترڅو چې هغه ته مې گواښ کاوه چې له ځايه دې ونه خوځيږئ، داوود خان ددغو خبرو په ويلو چې "روسانو او د هغو چوپړيانو ته نه تسليميږم" زما پر خوا بږي پېل کړې. په پای کې درې مرمۍ، يوه يې زما زړه ته نږدې او دوه نورې يې زما پر مټ او اوږې ومېنځلې. ما هم د يوه جناحي اور په کولو ټول تر اور لاندې ونيول او له هغه وروسته بې هوښه شوم. کله مې چې سترگې پرانيستلې، و مې لېدل چې په روغتون کې يم.

امام الدين: ښاغلی فرهاد لبيب وايي چې زما "ټولگيوال" وو. زه پوه نه شوم چې موږ چيرې ټولگيوال وو؟ زما له سپړنو او څرگندونو وروسته تاسو په خپله قضاوت وکړئ چې زما ددغه ښاغلي ټولگيوال خبرې تر کومې کچې رېښتيا دي:

هغه وايي چې "دواړه اوږې او ښی مې يې پلاستر وو"، د گل آقا په تړاو حکم کوي چې "اصلي نوم يې آقا محمد دی"، بيا ادعا کوي چې "درې مرمۍ، يوه يې زما زړه ته نږدې او دوي نورې يې زما پر مټ او اوږې مېنځلې وې" او په بل ځای کې وايي چې ما "جناحي اور" تر سره کړی دی.

زه غواړم په ځواب کې يې ووايم چې دواړه اوږې مې نه بلکه زما يوه اوږه پلاستر وه او څنگه چې مخکې مې وويل، موږ زغره واله نه در لودله. دغې جملې ته هم تاسو پام وکړئ چې وايي "د گل آقا اصلي نوم آقا محمد دی." زه نه پوهيږم چې له دغې ادعا څخه د هغه موخه څه ده او د موخې په خټه کې يې څه پراته دي؟

گل آقا هاغه څوک وو چې له پاڅونه وروسته په لومړيو ورځو کې د هرات د والي په توگه و ټاکل شو او د مرغومي له شپږمې وروسته د پوځ د سياسي چارو د عمومي رئيس په توگه يې دنده ترلاسه کړه. آيا زه کولای شم د خپلې

بدرگي په ډله کې د گل آقا پر ځای ، آقا محمد يا د آقامحمد پرځای گل آقا چا ته ور وپیژنم؟ ایا هغوی په خپله ددغي ادعا د غندلو لپاره څه نه ویل؟

هغه زما له خولي په داسې بڼه خبرې راوړي چې گڼې پېښه یې په خپلو سترگو لیدلي وي او وايي چې " درې مرمی" یوه یې زما زړه ته نیږدې او دوې نورې یې زما پر مټ او اوږې لگیدلي وې او د هغه ترڅنگ مې گڼې یو جناحي اور هم تر سره کړی وې. دغه ادعا گانې له سره تر پایه رښتیا نه دي.

رښتیا خبره دا ده چې دوې مرمی څنگ په څنگ زما پر بڼې اوږې مښتلې وې او دوې نورې یې سر سري په کین اړخ او کښې پښې مښتلې وې. زما په مټ یا زړه ته نیږدې هېڅکله مرمی نه ده مښتلې او د هغه هېڅ ډول نښه زما په ځان کې نشته. په پښتو کې یو مثل دی چې وايي: " درواغ وایه خو په شرع یې روغ وایه."

هغه سپړنه چې ښاغلي فرهاد لیبب د جناحي اور په اړه راوړي هم سمه نه ده. په یوې خونې کې دننه له پینځه یا شپږ متریز واټن څخه پر یوې نخښې جناحي اور نه ترسره کیږي. که څوک داسې اور تر سره کړي نو مرمی په نښه نه بلکه پر کین یا بڼې دیوال مښلي. داسې ښکاري چې ښاغلی لیبب له پوځي اصطلاحاتو سره آشنایي نه لري. ښاغلي لیبب ته به بڼه دا وه چې د حربې پوهنتون روزنیزو یادښتونو ته یې مخه کړې وای او یا له داسې یوه افسر ته ورغلی وای چې په تکتیک پوهیده او له هغه یې پوښتې وای چې جناحي اور څه دی، چیرې او په کومې موخې تر سره کیږي او له هغه وروسته به یې په خپلو یادښت لیکنو کې ځای پر ځای کړي ول.

ددغي سکالو د ژورې سپړنې لپاره د ښاغلو لوستونکو پام یو ځل بیا د نوموړو ۷ یادښت لیکنو غټو ټکیو ته را اړوم چې په پاڅه گومان یو بل غندي او نه یو بل ته ورته والی لري:

(۱) ښاغلو لیکوالانو د پیغام په اړه زما له خولي په تور لگوني داسې راوړي دي:

- مقاومت گټه نه لري. تسلیم سه.
 - تاسو د پوځي شوری په امر ځان تسلیم کړئ.
 - د مرکزي کمیټې د فرمان پر بنسټ تاسو محکوم یاست او ځان تسلیم کړئ.
 - له دې چې واکمني د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند ته لیرېدلې ، تاسو تسلیم شئ.
 - له دې چې واکمني د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند ته لیرېدلې ته دنده لرې چې تسلیم شئ.
 - د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د مرکزي کمیټې په امر ، خپله وسله پر ځمکه کښیږدئ او تسلیم شئ.
 - یا دا چې سردار محمد خان له ما پوښتې چې: " څه خبره ده؟" او ما په ځواب کې ورته ویلي وې: " صاحبه! خبره له خبرې تیره ده ، تسلیم سئ. ... انقلابي شوری او وسله وال ځواک ته تسلیم شي. وسله وال ځواک ټول قطعات تصفیې کړي او یوازې تاسو یاست چې مقاومت کوئ."
- (۲) ما ویلي چې ولسمشر د ویل شوي پیغام په ځواب کې هېڅ ونه ویل ، مگر ښاغلي لیکوالان پرما تور لگوي او زما له خولي د ولسمشر د ځواب په اړه گډې وډې جملې راوړي:

- زه به هېڅکله تسلیم نه سم.
 - کمونیستانو ته نه تسلیمېږم.
 - خپل سر مشر راولیږئ چې له ما سره خبرې وکړي.
 - کمونیستانو او د هغوی چوپړیانو ته نه تسلیمېږم.
 - زما په قاموس کې تسلیمي نسته. پرته له خدايه بل چاته نه تسلیمېږم.
 - پرته له خدايه بل چاته نه تسلیمېږم او تر وروستۍ مرمی جگړې ته چمتو یم
- له دې څرگندېږي چې د پیغام تر نامه لاندې یو له بل سره توپیر لرونکي متنونه او د ولسمشر د ځواب تر نامه لاندې توپیر لرونکي متنونه په تور لگوني زما له خولي تر سره شوي دي. اوس دې ښاغلي لوستونکي دې ته پاملرنه وکړي چې یوه ځانگړې خبره په څه ډول په بیلا بیلو او په گڼو ډولونو راوړل شوې ده.
- څرگنده ده چې ما په خپله دا خبرې نه دي کړي خو یو شمیر لیکوالان په ناپاواله توگه یوازې ددې لپاره چې د چا خبره خپلې لېکنې یې په زړه پورې کړي وي ، هنریاله خیالي انځورگریو ته یې مخه کړې او د اټکلونو، انگیرنو او گومان وهلو پر بنسټ لیکنې کوي او خلکو ته یې وړاندې کوي.

زه ددوی ټولو د خبرو په نه غندلو غواړم څرگنده کړم چې د یو شمیر ښاغلو لیکوالانو په کتابو کې ، لکه ښاغلي دستگیر پنجشيري په خپل کتاب "ظهور و زوال حزب دموکراتیک خلق افغانستان" ، ښاغلي سلطانعلي کشتمند په خپل کتاب "یادداشتهاي سياسي و رویدادهای تاریخی" ، هارون په خپل کتاب "داؤد خان د کي جي بي په لومو کې" او محمد اقبال وزيري په خپل کتاب "د ثور پاڅون، د کا جي بي دسیسې او شوروي یرغل" ، راوړل شوي خبرې په څه نا څه ډول رښتیا ته نیږدې دي.

ټول ليکوالان ليکي چې د پوځي شوری د پیغام وړونکي زه وم، ټول وايي چې ولسمشر د همدغه پیغام په اوریدلو خپلې ټولې مرمۍ پر امام الدین ورتشي کړي، ځينې يې لا زیاتوي چې "امام الدین ټپي شو، خو ونه وژل شو."

هو. د پیغام له ویلو سره سم په ما دزې وشوې او زما اوږه او مفصل له منځه ولاړل. د روغتون د ډاکټرانو په وینا زما د اوږې مفصل شپاړلس ټوټې شوی وو. همدا اوس هم وروسته له دېرشو کالو زما لاس یوازې کولای شي دیرش په سلو کې کار وکړي.

له بلې خوا زه په هغه وخت کې د مخابرې یو افسر او دنده مې د اړیکو ټینگول ول. ما هېڅ اړتیا نه درلودله چې د یوه سر تیري په توګه له ځان سره کلاشنیکوف وګرځوم. لکه څنګه چې مخکې مې وویل له دې چې ما پیغام رساوه ما ته امر شوی وو چې په تش لاس له وسلې پرته ولاړ شم او بیا په تکرار ټینگار کوم چې کلاشنیکوف د یوه افسر وسله نه وه چې هغه دې ما له ځان سره اخیستي وي. ان که هماغسې هم وه ما نه شواى کولای په ټپي حالت کې هغه پورته کړم او ورڅخه کار واخلم. بشپړ ډاډلرم چې که ښاغلي ليکوالان زما پر ځای وای نه یې شواى کولای دغسې یوه کرښه تر سره کړي.

سياه سنگ: فرهاد لبيب د ۲۰۰۸ ز کال د اګست د مېاشتې د اتلسمې نېټې د تلفوني خبرو په پای کې زیاتوي: امام الدین نه یوازې زما تر مخ بلکې په څو څو ځله په څوځایونو کې د ډبرو کسانو تر مخ د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د وژنې تور هم په نیغ په نیغه او هم په غیر مستقیم ډول په ځان تړلی دی. امام الدین په لومړیو شپو ورځو کې دغه پېښه د خپل د ژوند او اتلولۍ ستره نڅښه بلله. خو که زه په سره سینه او په ناپیېلې توګه خپل شخصي نظر ووايم، زه گومان کوم چې تر پرونه پورې امام الدین د داؤد خان او د هغه د کورنۍ د وژنې تور په ځان لگاوه خو نن له هماغه په خپل لاس جوړ شوي او په ځان لگول شوي تور پېښمانه دی او له هغه ویره لري.

امام الدین د یوه ټپي کوماندو په توګه نابیره د مرګ له لومو ژوندۍ راووت او د خپل خونړي مأموریت د پای په وروستیو شېبو کې یې داؤد خان هم په رڼو سترگو ولید. زه گومان کوم چې هغه د یوې ډیرې ساده خو له هوښیارۍ ډکې انګیرنې په ترڅ کې دې پایلې ته رسیدلې وو چې: که په ټټر، مټ او اوږه کې ټپونو ته په نغوټې چې د ولسمشر د ویشتل شویو گولیو د لګیدلو له امله رامنځته شوي او ووايم چې سردار داؤد مې په خپلو لاسونو وواژه، نو د ژوند ترپایه به اتل او د گوند او دولت د سترگو تور واوسم.

لکه څنګه چې د کودتا په لومړیو شپو ورځو کې ټول په یاد لري د چا خبره د امام الدین د نیکمرغۍ غوټۍ وغوړېدلې، ځکه امام الدین پر ځان د یوه ډیر لوی او خطرناک تور په منلو په رښتیا وکولای شول هماغه بريالیتوب او دریځ ته چې په خپل ذهن او خیال کې را سپړلې وو، ورسپړي. اوس چې د هماغه پخواني "انقلابي" خوښ او هلپو تودوالی سور شوی او د بشري حقونو د پښو لاندې کونکو په ځانګړې توګه د وژونکو په ډله کې د هغه د قانوني نیولو او د حقوقي بنسټونو او د نړیوالو پولیسو له پلوه د هغه د محکمه کېدلو خبره په ټوله نړۍ کې رامنځته شوې، امام الدین په ډیر پېښمانۍ اوس وايي چې:

ما داؤد خان نه دی وژلی.

زما په اند امام الدین اوس په رښتیا ویلو پیل کړی دی. یو څوک چې له اوږو او مټ هغه هم له یوه نیردې واټن څخه په مرمۍ ټپي شوی وي، څنګه به وکولای شي یو کلاشنیکوف ماشین ګڼه را پورته، په ځیر نڅښه ونیسي او جناحي اور دې تر سره کړي؟

امام الدین: د هغه کار په وړاندې چې ښاغلی ليکوال یې د خپلو انګیرنو په انځور کې را وړاندې کوي ما کوم گوندي یا دولتي دریځ نه دی تر لاسه کړی. د پاڅون له بريالیتوب وروسته نه مې د کوم وزارت مرستیالی، نه مې د کوم وزارت د وزیرتابه، نه د انقلابي شوری او نه مې د مرکزي کمیټې د غړیتوب دریځ تر لاسه کړی چې د خپلو همليکو ملګرو په منځ کې مې ورڅخه ځانته یو ځانګړي دریځ راکاږلی وي.

د پاڅون له بريالیتوبه اووه مېاشتې وروسته د کنډک د بولندۍ په توګه وټاکل شوم وروسته له یوې لنډې مودې د روغتیايي ستونزو له کبله یوې غیر محاربي قطعي ته ولیرل شوم او په دغو پښتونو کې مې دنده تر سره کړه: د چهارآسیاب د روزنیز مرکز، د احتیاط او پیژنتون د آمر په توګه، د اتمې فرقې د ښوونې او روزنې د آمر په توګه، د اپراسیون د ریاست د دویم مرستیال، د اپراسیون د رئیس او د پوځ د ښوونې او روزنې د رئیس په توګه.

د څوارلسو کالو په اوږدو کې په سر ښندنې، هلو ځلو او د درندو دندو د پېټو په پورته کولو سره سره زما پرمختګ سوکه سوکه وو. د اړتیا او وخت د غوښتنو پر بنسټ د پوځ د قطعو او جزو تامونو د مرستې لپاره ګڼ شمیر ولایتونو ته تللی يم. د پوځ د افسرانو او بریدګیو د ښوونې او روزنې، د سرتیرو د ښوونې او روزنې او د قطعو د محاربوي

احضاراتو د پیاوړتیا په چارو کې، له تکتیکي نورمونو سره سم د مدافعی د سیستم په را منځته کولو کې، د ترهگریزو کړو وړو او پر استوګنو سیمو باندې د درندو وسلو د اور د مخنیوي په لاره کې د پوځ د نورو هیواد پالو بولندویانو ترڅنګ ګام په ګام پرمخ تللی یم.

سره له دې چې د پوځي پوهو پوهاند او ارکان حرب وم، زما لسګونو همليکو ملګرو زما په پرتله په ګوند او دولت کې لوړ دریځونه درلودل. هغه څه مې چې تر لاسه کړی زما د کارپوهنې او ورهڼې له پایلو څخه وې نه دا چې د ګوندي او دولتي لوړ پوړو چار واکو له پلوه راته کوم ځانګړی امتیاز راکړل شوی وي.

غواړم زیاته کړم چې هېڅکله زه په دې نه یم تورن شوی یم چې ګڼې ما دې ویاړ کړی وي. که ویاړمې هم کړی وي یوازې دومره ول چې د مخابراتي د یوه خبر رسوونکي په توګه مې د پوځي شوری پیغام ولسمشر ته رسولی دی. ولسمشرته مې له درنښت ډک دودیز پوځي سلام وروسته ویلي: " منلیه ولسمشره! واکمني د افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند ته لیرېدلې، تاسو تسلیم سئ." هغه خپل ځواب ماته په مرمی راکړ چې سخت تپي شوم.

زما د ویاړ او نومیالیتوب لامل زما تپي کېدل ول او هغه هم د پاڅون په لومړۍ ورځ په هغو مرمیو چې د هاغه وخت د ولسمشر له پلوه ویشتل شوي وې، نه دا چې ما دې پر هغوی ډزې کړې وي.

سیاه سنگ: آیا ددغو خبرو اترو په پای کې نورې کومې خبرې لرئ؟

امام الدین: یو ټکی غواړم رایاد کړم چې خلکو ویل داؤد خان په خپل چال چاپلند کې د نورو ځانګړتیاوو د لرلو ترڅنګ احساساتي سړی وو او ډیر ژر په کوشنۍ خبره خپه کیده. بنایي د پوځي شوری د سولې د پیغام په وړاندې چې ماته ورته په ډیر درنښت وړاندې کړ د داؤد خان د بورنوري غیرګون لامل، د هغه د احساساتو غلبه وي، که نه په ټولیز ډول سیاستوال او ستر واکمنان هېڅکله وسلې ته لاس نه ور وړي او د سولې غږ ته د وسلې په سره اور ځواب نه ورکوي.

ان د سردار داؤد د کورنۍ غړي او ور سره بدرګه ملګري یې د هغه پیام په وړاندې چې ما ور وور، د سردار داؤد د بورنوري غیرګون پلویان نه ول. هغه د پوځي شوری د پیغام په وړاندې په قهر کېږي او وسله را پورته کوي او غواړي زموږ خوا ته ډزې وکړي. په هماغه شېبه کې د هغه له کورنۍ څخه یو نجلي را پورته کیږي د هغه لاس نیسي چې د تاوتریخوالي مخه ونیسي؛ خو نجلی د داؤد خان د تومانیچۍ د مری له امله تپي کیږي او پرځمکه لویږي. دا په خپله دهغې رښتیا څرګندونه کوي چې له هغه سره زموږ چال چلند له تاوتریخوالي ډک نه وو، موږ یوازې د هغه پیغام وروڼکي وو چې د پوځي شوری د پریکړې پر بنسټ یې د هغه د سوله ییزې تسلیمېدنې غوښتنه کوله.

کاشکې داؤد خان د مرمۍ د ویشتلو پرځای یوه خبره کړې وای چې هغه مې اړوندو چارواکو ته رسولي وای او د انساني انګیرنې له اداني وټلي دداسې یوې خونړي پېښې د رامنځته کیدلو مخه نیول شوی وای.

لکه څنګه چې ما مخکې وویل، کله چې د گلخانې له مانۍ وتلم د کوماندو د قطعي پاتې پرسونل زما راتلو ته سترګې په لاره ول زه یې تپي او په وینو کې لیت پیت ولېدل. بنایي دغسې یوه حالت ددې لامل شوی وي چې پاتې پرسونل په ډله ییزه توګه او په خپل سر ناڅاپي برید کړی وي.

زه ورځپاڼه لیکونکی نه یم، خو ماته په زباد رسیدلي چې یو شمیر لیکوالان د خپلو لوستونکو د شمیرې د زیاتوالي لپاره د مطالبو په وړاندې کولو کې له دوزو (مبالغو) او پر حقیقت د سیوري د غوړولو له لارې ډنډورې د واقعیت په توګه خپروي.

هر هغه څه چې ما په سترګو لیدلي ول پرته له زیادښت او کمښت د کابل ناټه ددرندې ویب پاڼې ښاغلو لوستونکو ته مې وړاندې کړل او ورمند (قضاوت) ولس ته سپارم.

له تاسو د هیواد د یوې مهمې پېښې په اړه د واقعیتونو د چاڼ کولو په اړه ستاسو له ټولګې څخه منندوی یم چې زما خبرې په ورین تندي پرته له زیادښت او کمښت خپروئ. تاسو ته د ډیر صبر او حوصلې غوښتنه کوم او هیله مند یم چې د بې بنسټو ډنډورو پر ځای رښتوني واقعیتونه د هیواد تاریخ ته وړاندې کړئ.

همدغه واقعیتونه به وي چې زموږ د رېږدلي او جګړو خپلې پرګنو په منځ کې د پوهاوي لاره پرانیزي، د ولس د ټپونو درملنه به وکړي او نوی شوې وېبې به پرې وینځي. دا ټول به ددې لامل شي چې زموږ د ټاټوبي پرګنې به د بشري ټولنو د پرمختګ په لاره کې په سر لوری او ویاړ و درومي.

شپاړلسمه برخه
صبورالله سپاه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
پښتو ژباړه: رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه خپري

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤود د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښنايي واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه رادگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپړلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ډيموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنجشيري، سليمان لايق، خيال محمد کتوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اوږدو ټيلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو. همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي
۲۰۰۸ کال، نوامبر
پته:

سپاه سنگ

دټيلفونونو شميرې: ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱
نېټه: Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

"د ديارلس سوه او اووه پينځوسم کال د غوايي د مېاشتې اوومه توره ورځ"

د ديارلس سوه او اووه پينځوسم کال د وري د مېاشتې په دوه ويشتمه نېټه [د ۱۹۷۸ز کال د اپريل يولسمه] د منځنۍ "سه شنبې" په ورځ مخکې له دې چې د وزيرانو غونډه پيل شي د کابينې له څو تنو ملگرو سره د دفتر د رئيس په کوټه کې ناست وم. د فوائد عامي وزير "غوټ الدين فايق" ناڅاپه راغی او ويې ويل: "خبرياست چې له دغو لعنتيانو څخه يو يې مردار شوی دی؟" او بيا يې کيسه را پيل کړه چې د مير اکبر خيبر مړی مطبوعي ته نږدې د سرک د غاړې د يوې ويالې ترڅنگ موندل شوی دی. لږ وروسته غونډه پيل شوه، که مې له ياده نه وي وتلي، گومان کوم د کورنيو چارو وزير هم په غونډه کې له نوموړې پېښې څخه يادونه وکړه.

پرچميانو د ډير شورماشور په را پورته کولو د خيبر له وژنې څخه گټه پورته کړه او حکومت يې د نوموړي په وژنه گرځم و باله. د خيبر د ښخولو او د فاتحي د لمانځلو په ورځ، په فوټي اعلانونو کې په خيبر پورې د اړوندو خپلوانو فاتحه اخيستونکو د نومونو ترڅنگ د بيرک او اناهيتا راتيزاد نومونه هم د خلکو تر غوږونو ورسول شول. (په رسنيو او فوټي اعلانونو کې په دوديز ډول يوازې د مري د ډيرو نيږدې خپلوانو د نومونو يادونه د منلو وړ وه. په دې تړاو ښايي پرچميانو په راډيو کې خپل کسان درلودل او پرته له دې چې د اطلاعاتو وزير ورڅخه خبر شي په غلا يې اعلان د راډيو د څپو له لارې خپور کړی وو.)

جنازه د يوه عجيب لاريون په ترڅ کې له مکروريانو څخه پورته شوه او هغه يې د "مړه دې وي امريکا" د شعارونو په ورکولو د امريکا د سفارت تر مخ، ارگ ته د راغځېدلي سرک، د پښتونستان واټ، پل خستي او د ميوند د جادې له لارې شهدای صالحين ته د يوې لويې بدرگې په ملتيا ورسوله.

د قبر پرسر مخکې له مخکې لودسپيکرونه ايښودل شوي ول. د پرچم او خلق د رمو مشرانو په ترڅه ډال او ډيل ويناوې واورولې او په غږيتاو او بريدونو يې حکومت د خيبر په وژنې تورناوه.

د هماغې ورځې په سبا په صدارت کې د ولسمشر د مرستيال سيد عبداللّٰه تر مشرۍ لاندې يوه غونډه وشوه چې د همدغې سکالو په تړاو هم خبرې اترې وشوې. د سوداگرۍ وزير محمد خان جلالر چې په پښتونستان واټ کې د پلان

تعداد صفحات: ۸۰ از ۱۵۰

افغان جرمن آنلاین شمارا صميمانه به همکاري دعوت می نمايد. لطفاً به آدرس ذيل با ما تماس بگيريد.
maqalat@afghan-german.de
نوت: مسئوليت املائي و انشائي نوشته ها به دوش خود نويسنده ميباشد، خواهشمندم مطلب خود را بعد از غور کامل بما ارسال بداريد.

د وزیر د دفتر له کرکې څخه یې د لاریون ننداره کړې وه ، د لاریون کوونکو د زیاتې شمیرې د یادولو په ترڅ کې یې پېښه داندېښنې وړ وبلله. د کورنیو چارو وزیر ټینګار کاوه او ویل یې : " هېڅ د اندېښنې ځای نه دی ، ځکه د لاریون کوونکو غټه شمیره زموږ خپل لیږل شوي کسان ول." (د فاتحې په لمانځلو کې ګڼه ګونه ډیره وه ، ان د اندرابي له پله څخه د شاه دوشمشیري تر جومات پورې خلکو لیکي جوړې کړې وې).

د وزیرانو په غونډه کې ټول په یوه غږ ول چې د لاریون کوونکو پر وړاندې دې قانوني ګامونه اوچت شي. له هغه وروسته د همدغې خبرې په اړه د ولسمشر مرستیال او د ماليې وزیر سید عبداللّٰه او د کورنیو چارو وزیر عبدالقدیر له ولسمشر سره خبرې اترې وکړې.

د دیارلس سوه او اووه پینځوسم کال د وري د مېاشتې په نهه ویشتمه نېټه [د ۱۹۷۸ز کال د اپریل اتلسمه] د وزیرانو د شوری په غونډه کې په دې اړه اوږدې خبرې اترې وشوې او پریکړه وشوه چې د دولت دستګاه دې د پرچم او خلق په ډلو پورې د اړوندو کسانو له شتون څخه پاکه او د لاریون کوونکو پر وړاندې دې د قانون په اډانه کې ګامونه اوچت شي. د لوړو اومسلکي زده کړو وزیر **صديق محبي** د خنډونو په را وړاندې کولو ویل : "د پوهنتون د یو شمیر استادانو بدلول ساده کار نه دی."

د دیارلس سوه او اووه پینځوسم کال د غوايي د مېاشتې په پینځمه نېټه [د ۱۹۷۸ز کال د اپریل شپږویشتمه] د وزیرانو د شوری په غونډه کې د عدليې وزیر او لوی څارنوال وفي الله سمعي د میر اکبر خیبر د بنځولو په ورځ د کمونیستانو د لاریون او پردولت د هغوی د بې شرمو بریدونو په تړاو د جزأ د قانون په اډانه کې سپړنه او روښنایي واچوله او وېي ویل چې د قانون د ... مادې پر بنسټ محکمه کولای شي دغسې مجرم کسان تر اوو کالو پورې بندي کړي.

د ماسپینین شا او خوا کله چې د ډوډۍ د خوني پر لور روان وو ، د زینو په لاره کې د ماليې وزیر راته وویل : " زما په ګومان هېڅ ډول ګام اوچتولو اړتیا نه نسته. ما ورڅخه وپوښل : " نو څه وکړو." هغه په ځواب کې وویل : " هېڅ"

د ماسپینین په غونډه کې د خلقي او پرچمي د رمو د مشرانو د نیولو په اړه خبرې اترې راپورته شوې او د کورنیو چارو وزیر خپلې لارښوونې تر لاسه کړې. له دې چې د مجلس اجنداوې پای ته نه وې رسیدلې د غونډې په پای کې پریکړه وشوه چې د پنځنۍ " پنجنشې" په ورځ د دیارلس سوه او اووه پنځوسم کال د غوايي د مېاشتې په اوومه نېټه [۱۹۷۸ز کال د اپریل ۲۸] دې راتلونکې غونډه و نیول شي.

کور ته له رسیدلو سم له صدارت څخه تلفون راغی [او راته وویل شول] " راځی چې غونډه ده." په صدارت کې د ماليې وزیر راته وویل : " ښه به دا وي چې ټول دلته پاتې شو چې د نیونو خبره پټه پاتې شي." د شپې تر ناوخته پورې په صدارت کې پاتې شوو. د کورنیو چارو وزیر شیبې په شیبې د پولیسو له کړو وړو څخه مجلس ته گزارش ورکاوه. تر هغه ځایه چې زما په یاد راځي ، له حفیظ الله امین پرته چې د نیولو څرنگوالی یې روښانه نه وو نورې ټولې نیونې ترسره شوې وې. د شپې ناوخته غونډه پای ته ورسیده او ټول خپلو کورونو ته ستانه شوو.

د ځلنۍ "چهارشنبې" په ماښام [۱۹۷۸ز د اپریل شپږویشتمه] د ویل شویو نیونو په اړه له راډیو څخه یوه خبرتیاخپره شوه. د نوموړې خبرتیا په مسوده کې ولسمشر د " نورمحمد تره کي" نوم په " مشهور په تره کي" سم کړی وو.

د پنځنۍ "پنجشنبې" په ورځ د غوايي په اوومه [۱۹۷۸ز د اپریل ۲۷] له غونډې مخکې وزارت ته ولاړم. د لیکونو د لاسلیک کولو په ترڅ کې ، اداري رئیس ، **محمد رحيم رفيق** راته وویل چې د هغه یو ګاونډی د پرچم د ډلې غړی دی او نن سهار یې ورته ویلي ول چې "موږ غرونو ته خیزو او د دولت پر وړاندې وسله وال مقاومت را پیلوو."

د گلخانې په ماڼۍ کې د غونډې له پیلیدا مخکې د کورنیو چارو له وزیر سره د مخه ښې په وخت مې د ولسمشر وینا را یاده کړه. هغه وویل : " وروره! موږ باید خپلو غوږونه او سترګې کابو او پرانیستي وساتو." له دغو خبرو وروسته دواړه د غونډې خونې ته ننوتلو. په دودیز ډول محمد داؤد یوه شیبې وروسته د غونډې خونې ته راغی او له هر وزیر سره له روغېږ او پوښتنو وروسته د غونډې د مشرۍ په ځای کې کښیناست.

په پیل کې د کورنیو چارو وزیر امنیتي گزارش وړاندې کړ او څرګنده یې کړه چې د خلق او پرچم د رمو مشران څنګه او چیرې بنديان دي. د عدليې وزیر هم چې د لوی څارنوال دنده یې هم ترسره کوله د قانون په اډانه کې د هغوی پر وړاندې د دعوی په اړه مالومات ورکړل. له هغه وروسته غونډې د اټکل شویو سکالو په تړاو خبرې اترې پیل

کړي. د غونډې د اجندا يوه سکالو هم د کار او کارگر د قانون خبره وه او موږ بايد د کاربندۍ د څپرکي په اړه خبرې او شننې کړي وای.

يوه لنډه شبیه وروسته د ولسمشرۍ د ریاست یو مرستیاندوی (یاور) د غونډې خونې ته ننوت ، او نیغ د ولسمشر خواته ورغی او هغه ته یې د لیکل شوې پاڼې یوه توبه ورکړه. ارواښاد مرستیاندې ته څه وویل او د سر په بنورولو یې هغه ته د تللو اجازه ورکړه. له څو لنډو شېبو وروسته د گارد بولندوی صاحبجان او یوبل تن (چې نوم یې زما په یاد نه دی) خونې ته را ننوتل. هغوی هم نیغ په نیغه د ولسمشر پر لور ورغلل او هغه ته یې یوه لیکل شوې پاڼه وسپارله. هغوی [محمد داوود] د پاڼې له لوستلو وروسته ناڅاپه له ځایه پورته شو او په ډیرو ستوغاوتونو گامونو د غونډې له خونې دباندې د خپل کار د خونې په لور وخوځېد.

څو دقیقې نه وې تیرې شوې چې د شوبلو یوه ویروونکي ډز ودانۍ وبنوروله. وحید عبدالله راته وویل : " څلورم زغره وال ځواک له څرخي پله څخه را خوځېدلی دی" دغه خبره د ټولو غوږونو ته ورسېدله او د غونډې لړۍ په تپه و درېدله. د غونډې ټول غړي د غونډې په خونه ، دالان او د دفتر د رئیس په خونه کې په تگ راتگ کې ول. د مالیې وزیر عبدالله او د کورنیو چارو وزیر د ولسمشر په خونه کې ول. ددفاع وزیر حیدر رسولي او د فوائد عامي وزیران غونډې ته نه ول راغلي.

زه ډیرې وختونه د دفتر د رئیس په خونه کې وم او کله ناکله به دالان یا د گلخانې د ماڼۍ د مخ چمن ته راووتلم او غوښتل مې پوه شم چې څه تیرېږي. په دغو شېبو کې مې څو ځله د گارد بولندوی ولید چې د لارښوونو د اخیستلو لپاره د ولسمشر دفتر ته په تگ راتگ کې وو. د ارگ ټولې دروازې تړل شوې وې. د ودانیو گرد چاپېره ډیر سرتیري د څار لپاره ځای پر ځای شوي ول. له ارگ دباندې د شوبلو د گرزهار او د ماشینګو او درندو وسلو نه دریدونکي ډزې اوریدل کېدلې.

د یاور خونه چې د ولسمشر د دفتر په خوله کې وه ورغلم او غوښتل مې پوه شم چې څه خبره ده. له هغه ځایه مې د مخابراتو وزارت ته تېلفون وکړ چې خبر واخلم. د تېلفون هاغه بل لوري د تېلفون رئیس **سید فقیر علوي** په ډیرې ترڅې ژبې او بورنوري غږ وویل: " د خدای په پار! دا څه حال دی؟" له هغه سره خبرو گټه نه درلودله ځکه د هغه وایښ او واني تېنټېدلې وې. د تېلفون له مرکز سره مې اړیکه ټینګه کړه. یو تن مؤظف چې له غږ سره یې ټول لور پورې چارواکي بلد ول ، ماته وویل : " وزیر صاحب! حالت ډیر کړکېچن دی او همدا اوس وسله وال کسان د وزارت ودانۍ ته را ننوتلي دي. " ما د تېلفون له لارې ډزې واوریدلې او په ډیرې نهیلۍ مې تېلفون بیرته کېښود.

د ولسمشر له خونې څخه د کورنیو چارو وزیر له را وتلو سره سم د ولسمشر دفتر ته ولاړم او د مخابراتو و دوزارت خبر مې ورکړ. ولسمشر چې ترهیدلی ښکارېده وویل : " هو. د راډیو مرکز یې هم نیولی دی. " د یاور په خونه کې نورکسان هم لیدل کیدل چې اوس د هغوی څیرې زما په یاد نه دي. کله چې له زینو را کښته کیدم د دفتر رئیس ارواښاد **اکبرجان** مې مخې ته راغی او وېي وېل: " باید د دلکشا د دروازې له لارې د کورنۍ غړي د گلخانې ماڼۍ ته راوستل شي. عمر جان وايي چې نه غواړي له خپلې کورنۍ سره له کوره ووځي. که وکولای شی هغوی راوولی، ښه به وي. " له دغې خبرې سره یوځای د نوموړي خونې ته ننوتلو. د کابینې یو شمیر غړي هم هلته لیدل کیدل.

د تېلفون زنگ یو په بل پسې راته او هېڅ نه دریده. له هر لوري د تلفونونو زنگونه راتلل ، چا مالومات ورکول او چا مالومات غوښتل. په دغه شبیه کې د نامتو حضرت " **شیرآغا جان** " تېلفون راغی. هغه ویل : " ښاغلي ولسمشر ته ووايست چې که کوم امر وي زه د مرستې لپاره چمتو یم. " ځواب: " مننه! هرکله که اړتیا پېښ شوه ، تاسو ته وایو. " همدارنګه د ملي مصونیت د رئیس جنرال محمد اسماعیل تېلفون راغی. هغه ویل : " همدا اوس د دولت په پلوي جیت الوتکو په الوتنې پیل وکړ. هیله لرم چې په څو شېبو کې دغې ماجراته پای ورکړل شي. " کله چې دغه خبر مو واورید ، د الوتکو د درندو غږونو ازانګې له ورایه را خپرې شوې.

ساعت ته مې پام شو ، د ماسپینین دوی یا درې بجې وې. غوښتل مې دویم پور ته وخیرم ، د زینو په ورستۍ برخه کې له **عمر داوود** سره مخامخ شوم. له روغېر وروسته مې ورڅخه وپوښتل چې ولې گلخانې ته نه راځی. هغه وویل : " زه په کور کې وم توپک را سره وو. که هر چا تیرې کړی وای ، نو ډزې مې کولې. " د ملي مصونیت د رئیس له خبرڅخه مې خبر کړ او لږ شېبه مو سره خبرې وکړې. هغه وویل: " کله چې دغه ستونزه له منځه ولاړه شي، په دولت کې له یوې پاک کاري وروسته باید هرڅه په کلکه او ځیر په پام کې ونیول شي. " اوس هغه شبیه وه چې د کورنۍ ټول غړي گلخانې ته راوړل شوي ول او د ولسمشر ددفتر ترشا په نورو دفترونو کې ځای پر ځای شوي ول. ارواښاد محمد نعیم ، د مالیې وزیر ، د کورنیو چارو وزیر او یو یا دوه تنه نور [چې د کابینې

غري نه ول] د ولسمشر په خونه كې له اروښاد سره يو ځای ول. سردار محمد داؤد د تېلفون له لارې د دفاع له وزارت سره اړيکه ونيوله خو اوضاع ډيره خړه پړه وه.

زه ، ودانې ته د ننوتلو د دالان په دروازه كې ولاړ او په سوچونو كې ډوب وم. د ماليې په وزير مې سترگې واوښتلې چې يو كلاشنيكوف يې په لاس كې وو او له زينو راكښته كېده. موږ دواړه له هغه ځايه را ووتلو او د گلخاني ترمخ په چمن كې ودرېدلو. كلاشنيكوف ته مې په نغوټې وويل " په دې څه كوي؟" هغه وويل: " وروره ! لږ لږه د ځان ساتنه خو وكړو."

په دغه شېبه كې د گارد يو افسر (عبدالحق علومي چې وروسته غټ پرچمى را وخوت) موږ ته راننږدې شو او ويې ويل: " تر څو چې زموږ له ټيرونو او سينو څخه څوك نه وي تير شوي ، هېڅوك نه شي كولاى تاسو ته نږدې شي."

موږ دواړه بيا ودانې ته ننوتلو. هغه پورته په زينو وخوت او زه لاندي پاتې شوم. په دغه شېبه كې ومې ليدل چې **مجيد ياور** (د باز محمد خان زوى) په بېره له زينو راكښته شو او له يوې نيمه تړلې كړكۍ څخه چې مخه يې د دلکشا د بڼې پر لور پرانيستل كېدله ، په كلاشنيكوف د جيبټ الوتكو پر لور ډزې كوي.

ور نږدې شوم او ومې پوښتل : " څه خبره ده؟" مجيد پرته له دې چې ماته وگوري ، وويل: " هغوى زموږ پر ضد عمليات كوي." د مجيد دغې خبرې د ملي مصؤونيت د رئيس پر وركړل شوې خبر د نهيلې سړې اوبه وشيندلې. په همدغه شېبه كې ما له كړكۍ ولېدل چې د دلکشا د برج ساعت د الوتکې په توغندي وپشتل شوى وو.

خرمازيگر خپله لمن كرار كرار غوړوله او لمړپه لويډو وو. د توپكو يو يو ډز اورېدل كېده او د الوتكو د وپرونكې گرز راځ له ليرې ليرې تر غوړو كېده. د ولسمشر د خونې ترڅنگ د كابيني غړي په يوې كوشنۍ خونې كې راټول شوي ول او د زيبښونكې چوپټيا په ناورين كې يې يو بل ته په پټه خوله كتل.

ولسمشر خونې ته را ننوت. موږ ټول له خپلو ځايونوڅخه د هغه د درنښت لپاره را پورته او په پښو ودرېدلو. هغه په يوې آرام څوكۍ كې كښيناست. معنويات يې پياوړي او ان څرگنده موسكا يې په څيره كې ځلېدله. ولسمشر سوکه سوکه خبرې پېل كړې او د خبرو په ترڅ كې يې ټوله پازوالي (مسؤوليت) په غاړه اخيستله او دداسې پېښې گومان يې نه كاوه.

موږ ټول چوپه خوله پاتې وو. په پاى كې ما وويل : " موږ ټول ستاسو همكاران يو. هغه څه چې ستاسو پازوالي ده زموږ هم ده." نور د چا غږ پورته نه شو. څو شېبې وروسته ، ولسمشر وويل : " د گارد ځواک ډير كوشنى دى. ولېدل شي چې څه كيري." په همدغې شېبې كې د كوټې دروازه پرانيستل شوه او

د هغه ليكوال نوم او د كتاب پېژندنه چې پر بنسټ يې د " پسرلني سباوون د گوليو باران" شپاړلسمه او اوولسمه برخه ليكل شوې ، په راتلونكو برخو كې وشي.

د ژباړونكې يادونه: ليكوال درې ځايه د [گله] ووييكي ياد كړى دى. د فارسي ژبې تر ټولو د ډاډ وړ قاموس [فرهنگ دهخدا] كې د گله ووييكي داسې مانا كړى دى :

[گله] . گَـلَـلَـ / لَـلَـ / گَـلَـلَـ / لَـلَـ [(!) گله و رمه 'گوسفند و شتر و خر و گاو و آهو و امثال آن باشد (برهان). گله 'اسپ و شتر و گاو و گوسفند و در قوشخانه 'پادشاهان هندوستان گله گلنگ و گله قرقره نیز گویند. (آندراج): اعرم ؛ گله ' (بز). منتهی الارب). جول ؛ گله 'شتران و شترمرغان و گوسفندان . جمه ؛ گله 'شتران . جلمد؛ گله ' بزرگ شتران. جزمه ؛ یک گله از شتر. جماله ؛ گله 'شتران نر. خرقة ؛ گله 'ملخ . خذروف ؛ گله 'شتران . خطر؛ گله 'شتران. خیط؛ گله 'شتر مرغ . خیطی ؛ گله 'شتر مرغ . خنطوله ؛ گله 'گاو و شتر و ستور. دیکساء؛ گله ای بزرگ از گوسفندان و چهارپایان . رأب ؛ گله 'هفتاد شتر. صیوار؛ گله 'ماده گاو ان . صیار؛ گله 'گاو ان . عَجَاجَة؛ گله 'بزرگ از شتران . عانة؛ گله 'خرگور. علابط، غلبط، غلطة؛... گله 'گوسفند از پنجاه تا هر قدر که باشد. منسر یا منسر؛ گله 'اسب از ۳۰ تا ۴۰ و یا از ۴۰ تا ۵۰ یا تا ۶۰ یا از صد تا دو صد. ورد؛ گله 'مرغان. وقَر؛ گله 'پانصد گوسفند. همهامه ؛ گله 'بزرگ از شتران . هادیات ؛ گله 'گاو ان دشتی و جز آن که پیش پیش روند. هور؛ گله 'گوسفندان بدان جهت که از کثرت بعض بر بعض می افتد. هند؛ گله 'صد شتر یا اندکی زائد از صد یا اندکی از آن یا دو صد. (منتهی الارب).

ترکیب ها:
- گله ' آهو ' گله ' اسب ' گله ' خر ' گله ' خروس ' گله ' زنبور ' گله ' شتر ' گله ' شترمرغ ' گله ' کبوتر ' گله ' گاو ' گله ' گوسفند ' گله ' مرغان ' گله ' ملخ :
نماند ایچ در دشت اسبان گله
بیایورد چوپان به میدان گله.

همدی ته ورته مانا د فرهنگ عمید په قاموس کې شته :
[گله] [گَل] رمه ، گروه ، دسته ، رمة گاو و گوسفند و سایر چهارپایان

زه د یوه ژباړونکي په توګه دا حق نه لرم چې د لیکوال یو لیکل شوی توری یا لیري یا په بل ډول مانا کړم او د پښتو په څلور توکیز تشریحي قاموس او د پښتو ټولنې په دوه توکیز پښتو په پښتو قاموس کې [گله] په رمي مانا شوی دی.

اووه لسمه برخه
صیورالله سیاه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
پښتو ژباړه: رحمت آریا

له یوه لاسه ټک نه څیږي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤود د سیاسي بنادنامو په سموالي یا نه سموالي، دهغه پر پروالي یا نه پروالي روښنایي وچوي، غواړي یوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د یوشمیر شته مالوماتو ټولګه راډګر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو ګنګوسو د را سپرلو او څرګندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل یا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ډیموکراتیک ګوند له پخوانیو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستګیر پنجشیري، سلیمان لایق، خیال محمد کټوازي) او جنرال امام الدین سره د پرله پسې او اوږدو ټیلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپیل کړو. همدارنګه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتیا لېدل کيږي.
۲۰۰۸ کال، نوامبر
پته :

سیاه سنگ

دټیلفونونو شمیرې : ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱
نښه : Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X1P3, CANADA

"د دیارلس سوه او اووه پینځوسم کال د غوايي د مېاشتې اوومه توره ورځ ۲-"

ولسمشر خوني ته را ننوت. مور ټول له خپلو ځایونو څخه د هغه د درنښت لپاره را پورته او په پښو ودریدلو. هغه په یوې آرام څوکی کې کښېناست. معنویات یې پیاوړي او ان څرګنده موسکا یې په څیره کې ځلیدله. ولسمشر سوکه سوکه خبرې پیل کړې او د خبرو په ترڅ کې یې ټوله پازوالي (مسؤولیت) په غاړه اخیستله او دداسې پېښې ګومان یې نه کاوه.

مور ټول چوپه خوله پاتې وو. په پای کې ما وویل : " مور ټول ستاسو همکاران یو. هغه څه چې ستاسو پازوالي ده زموږ هم ده. " نور د چا غږ پورته نه شو. څو شېبې وروسته ، ولسمشر وویل : " د ګارډ ځواک ډیر کوشنی دی. ولیدل شي چې څه کيږي. " په همدغې شېبې کې د کوتي دروازه پرانیستل شوه او پیشخدمت پټنوس په لاس چې ساندوویچ پکې ټول شوي ول خوني ته را ننوت. لومړی ولسمشر چې د ټولې ورځې په اوږدو کې یې څه ول خوړلي یو ساندوویچ واخیست او نورو هم په خوړلو پیل وکړ.

هوا تیاره شوې وه. د ماشینګنو غبرونه نه اورېدل کېدل. راډیو افغانستان په خپرونو پیل کړی وو. د محمد اسلم وطنجار او عبدالقادر په نومونو دوه تنو افسرانو په دري او پښتو ژبو خبرتیا خپره کړه او په هغه کې یې د

والاحضرت سردار محمد داؤود او د هغه د حکومت د پرخېدلو خبرې وکړې. د ماليې وزير په ملنډو وويل: "ته دغه وطنجار ته و گوره!" (د بي بي سي راډيو هم په افغانستان کې د کمونيستي کودتا خبر ورکړ او ويې ويل: "د ولسمشر برخليک لا تر اوسه څرگند نه دی.")

ولسمشر د گلخاني د ماني په لاندیني دالان کې ناست وو. ښاغلی محمد نعيم، د کابينې غړي او د کورنۍ يو شمير غړي تر هغه را تاو ول. وحيد عبدالله ولسمشر ته ولاړندیزو کړ: "تاسو بايد کندهار ته ولاړشئ" نوموړي ارواښاد د لاري په اوږدو کې د مهتاب قلعي، مقر او کلات د ځواکونو يادونه وکړه او ويې ويل: "د ژوند تر وروستۍ شېبې به دغه ځای پرينېږدېم" عمر داؤود غږ وکړ: "بابا! زه هم همداسې فکر کوم." وحيد عبدالله وويل: "د خدای په پار! د افغانستان برخليک به څنگه شي؟"

زه د ارواښاد نعيم تر څنگ ولاړ وم. هغه د خپل هميشني عادت له مخې چې د هغه يوه ځانگړتيا وه په نرمه ژبه وويل: نن مو بايد د پيښې له هماغه لومړۍ شېبې څخه په دې اړه فکر کړی وای. "وروسته، پرته له دې چې د کندهار پر لور د تگ کومه پریکړه شوي وي، صاحبجان ته لارښوونه وشوه چې د کندهار په لور د تگ لپاره دې يو موټر چمتو کړي. گومان کوم دغه لارښوونه وحيد عبدالله ورکړه.

لږ شېبه وروسته صاحبجان راغی او خبر يې ورکړ چې موټر چمتو دی. ددغه خبر په اوریدلو وحيد عبدالله زينو ته نيږدې ولاړ او په لور غږ يې وويل: "راشئ!" د کورنۍ ټول غړي په ځغاستو ځغاستو له زينو راکښته شول. د ولسمشر ماندینه ميرمن زينب داؤود چې تر ټولو مخکې ولاړه وه او کله چې کندهار ته د تگ په اړه خبره شوه، ولسمشر ته يې وويل: "زه نه ځم. ته ولاړ شه چې مهمه ده." د ميرمن زينب موخه دا وه چې د ولسمشر يوازي تگ به هغه ته آسانتيا رامنځته کړي. ددغو خبرو له څو ځلي تکراريدلو وروسته، ارواښاد ولسمشر زړه نا زړه له خپله خايه پاڅېد؛ د بالاپوښ اغوستلو او خولۍ پرسرکولو په شېبه کې ډيرستړی او لالهاند ښکارېده.

ولسمشر له دروازي ووت او د هغه تر شا ټول ولاړ کسان هم وخوځېدل. له دې چې موټر د دروازي څنگ ته ولاړ يو شمير له دروازي وړ سره ووتل او نور په دالان کې ودرېدل. زه د هغو کسانو په ډله کې وم چې د ولسمشر ترڅنگ ول.

د موټر دروازه لا نه وه خلاصه شوې چې د ارگ (د گلخاني ماني ته له مخامخ ودانۍ) د جومات له لوري د ونو له منځه لومړی د توپک يو ډز او له هغه وروسته بل ډز وشو او مردکي د گلخاني د ماني په کانو ومېنډل. ما واوريدل چې ارواښاد داؤود خان وويل: "اولا!" او په بيره د ارگ د گلخاني د دروازي پر لور وخوځېد. موږ هم ورپسې وخوځېدلو. د توپک پرله پسې ډزې خپرې شوې پاتې کسانو هم په تېښتېدلو واېښو وانو په موږ پسې را وخځستل او د دالان بني او کين لوري ته يې د ځان د ساتنې او خونديتوب لپاره ځای لټاوه.

د ماشينگڼو ډزې له هرې خوا خپرې شوې او دالان ته د راننوتلو لاره، زینې او د زينو ديوالونه تر ټينگ اوړ لاندې ونيول شوې. په همدغې شېبې کې د دالان څراغ ټوټې ټوټې شو او ټوټې يې هرې خواته خپرې شوې. ساتونکي مې وليد چې پرځمکه پريوت، ودانۍ تياره شوه او سور قيامت بل شو. له هغه وروسته د ماشينگڼو ډزې بندې شوې، کراري شوه، د آرامۍ يوه لنډه شېبه را ورسېدله. ټولو د يوه تاندې سا کښلو لپاره داسې يوې شېبې ته اړتيا درلودله.

له کړکيو څخه د پيکه روښنايۍ تر رڼا لاندې د ټپي شويو کسانو په لټه کې شوم. نظام الدين غازي زما ترڅنگ ولاړ وو، هرې خواته يې په تر هورو سترگو کتل او هڅه يې کوله چې ټپيانو ته مرسته ورسوي. له هغه مې وپوښتل: "ښاغلی ولسمشر څنگه دی، چيرې دی؟" هغه وويل: "شکر ښه دی او په شاتينۍ کوټه کې دی."

په دې شېبه کې د ميرمن زينب داؤود غږ مې واوريد چې ويل يې: "راشئ، مرسته وکړئ!" نظام الدين غازي په بيره له خايه پورته شو او پيغله زړلېښته داؤود يې چې په پيښې ټپې شوې وه په غيږ کې ونيوله. د کورنيو چارو وزير مې وليد چې خپله کوشنۍ ماشينگڼه يې د خوني د بخاري له پاسه په کوپه (تاقچه) کې کښيښودله او له لاسه يې ويني بهېدلې.

ټول په لالهاند سرگردانۍ کې ډوب ول او زه نه پوهيدم چې څه وکړم، د چا خبر واخلم، چيرې ولاړ سم او له چا سره مرسته مرسته وکړم. زه نه پوهيدم چې څنگه او ولې نه يم ټپي شوی او روغ رمت پاتې شوی يم. توره تياره وه، کله به ودرېدل او کله به کښيناستم، گرد چاپېره مې څه نه ليدل. نه پوهيدم چې څومره وخت همداسې تير شو. د نهيليو څپو مې پرمخ منگولي لگولي او گومان مې کاوه چې هرڅه له لاسه تللي دي.

په دغه شبېه کې زما سترگې په ارواښاد محمد نعيم ولگېدلې چې زما له مخه تير شو او کرکې ته نيردې په ډيرې خوارۍ او سختۍ پر څوکۍ کښيناست. په ډيرې کرارۍ د هغه څنگ ته ور نيردې شوم او ومې پوښتل: "څه وکړو؟ آيا سپين بيرغونه پورته کړو؟" هغه په بشپړې نوميدۍ او ډير تېټ تپې غږ وويل: "هر څه مو چې زړه غواړي، ويې کړئ." څو شېبې وروسته پوه شوم چې هغه هم ټپى شوى وو.

د لالهاندو او خپلو گومانونو زبېښونکو منگولو زبېښلم. د گارد بولندى صاحبجان مې چې لويه ورځ يې پوځي جامې په ځان کې وې، په ملکي جامو کې ولاړ وليد. په بيره د هغه څنگ ته ور نيردې شوم او و مې پوښتل: "څه خبره ده؟" د هغه پرمخ چې ترخې موسکا په بيرحمۍ منگولې ښخې کړې وې وويل: "اوس چې د گارد له منځه خيانت را پيل شوى دى، زما له لاسه هېڅ نه کيږي." (هغه چا چې دزې کړې وې د **عبدالمجيد** په نامه د گارد يو تن افسر وو او په دې خبره زه د څرخي پله په زندان کې پوه شوم) صاحبجان وويل: "ما دغه خبره ښاغلي ولسمشر ته وړاندې کړه." صاحبجان هغې خونې ته د سرپه ښورولو پوه کړم چې ولسمشر هلته وو. له هغه وروسته يې ماته د خداى په امانۍ لاس راکړ او ولاړ.

صاحبجان يو ډير ښه رښتونی او سپېڅلى سړى وو. هغه له خپل ځواک، د ولسمشرۍ له گارد، سره يو ځاى د سهار له لومړيو بيا د هاغې تورې شپې تر وروستيو شېبو پورې د هيواد او ولس د دښمنانو پر وړاندې په ميړانۍ او سربښندنې مقاومت وکړ. صاحبجان يوه شوبله په خپل لاس په توغنديو له منځه وړې وه؛ د عزيز په نامه د جنرال عارف خان وراره غوښتل په همدغې شوبلې د ارگ دروازه والوزوي. د گارد دټپيانو شميره هم لوړه وه.

کله چې د گارد بولندوي د دالان له دروازې ووت، زه پورته په زينو وختلم او غوښتل مې د ولسمشر د کار له دفتر څخه له خپلې کورنۍ سره اړيکه ونيسم چې د خپلو کوشنيانو خبر واخلم. د ښاري تلفونونو ځالگۍ شنه شوي وه. ما د ولسمشر د کار د دفتر تر شا د تلفون يوه بله کوشنۍ ځالگۍ ځاى پرځاى کړې وه چې د ښاري تلفونونو له ځالگۍ څخه يې جلا کار کاوه او ولسمشر کولای شوای له خپلو نيردې همکارانو سره د دفتر او کور له لارې اړيکه ټينگه کړي. له دې کبله نوموړي تلفوني ځالگۍ کار کاوه.

کله چې دفتر ته ننوتلم، ميرمن زهره نعيم راته وويل: "د ودانۍ تر شا يو ځاى اور اخیستای دى." د ولسمشر د دفتر تر شا کوټې ته ولاړم. له هغه ځايه مې وليدل چې د ارگ د کاليو او جامو يو زيرمتون د وسلو د اور په درې کې اور اخیستای وو او سوځېده. خپل کورته مې تلفون وکړ. لس کلنې لور مې تلفون پورته کړ. له هغې مې وپوښتل: "څنگه ياست؟" هغې ځواب راکړ: "ښه يو تر ده به بد نور څه حال وي؟" په ياد مې نه راځي چې له چا سره مې نورې خبرې کړې وې.

له دفتره راووتلم او له زينو کښته شوم. په دالان کې، د غونډو په خونه او د هغه ترڅنگ خونې کې چې دروازي يې خلاصې وې، څوک ولاړ او څوک ناست په سترگو کېدل. توره تياره وه، د چا مخ مې نه شواى ليدای. يوازې دومره پوه شوم چې ارواښاد محمد نعيم په خپل ځاى کې ناست دى. له ځان سره مې وويل: آيا ولسمشر وگورم؟ هغه به چيرته وي؟ که ورشم و نه ځورېږي؟ څه ورته ووايم؟

په همدغو سوچونو او اندېښنو کې ډوب د غونډو د خونې ترڅنگ کوټې ته ننوتلم. د کرکۍ له لارې د راغځېدلي پيکه رڼا په روښنايۍ کې مې کولای شوای مخونه وپېژنم. د کابينې څو تنه غړي هلته ناست ول.

څو شېبې ټول چوپه خوله ناست وو. وروسته د کانو او صنايعو له وزير تواب آصفې سره له ودانۍ دباندې ووتلم. نه پوهېږم موږ پسې څو تنه نور را وخوځېدل. څو شېبې د ودانۍ گردچاپيره وگرځېدلو. د شپې لس بجې وې. له ساتونکو پرته د هېڅ چا څرک نه لگېده.

په ياد مې دي چې د تورې تيارې په چوپه چوپټيا کې سپوږمۍ ځليده، نرمه هوا چلېدله او گونکي مرگونې چوپټيا په هر چا خوله لگوله. احساس مې کاوه چې دغه چوپټيا د يوې سترې او بدمرغې پيښې زيربنده ده. نهيلی ټول چاپيريال په خپلو منگولو کې داسې په ټينگه زبېښه ته به وايي چې دغه شپه پای نه لري. چاپيريال د لالهاندو سرگردانيو او فکري تمرکز په تښتوالي کې ډوب وو. د همدغې تورې شپې په زړه کې څوک د ودانۍ په لاندیني پوړ، څوک په پورتنۍ او څوک هم له ودانۍ دباندې ناست، پروت او يا د گام وهلو په حال کې وو او د راپېښېدونکې پيښې لپاره د ټولو سترگو لارې څارلې.

د سهار د روښنايۍ څرک راښکاره شو. د کلابندۍ کړۍ ماته شوې وه. کمونيستان ارگ ته دننه راننوتل، په لومړي گام کې يې د کابينې وزيران ونيول. د ماليې او کورنيو چارو وزيران چې وسله وال ول له ولسمشر سره پاتې شول.

په همدې شېبه کې د گلخانې او جومات ترمنځ سیمې کې پوځي قطعه را ورسیدله او په یوې قوماندې د بنادۍ له دزو وروسته مانی ته ننوتل.

څو شېبې وروسته ، د وېروونکو مرمیو گرزهار کټ مټ لکه دا چې د څو کلاشنیکوفونو شاوورونو په یوه ځل تش شي واوریدل شول او بیا مرگوني چوپټیا چې د هیواد د بدمرغۍ پیلامه وه خپره شوه. افغانستان له هماغو شېبو وروسته تر نن پورې د خپل تاریخ په ناپایو تیارو ورځو کې ډوب دی .

په دې توگه د هیواد د تاریخ پرتندی د پلرني ټاټوبي د مینې په لاره کې ستره سرښندنه او قرباني د دیارلس سوه او اووه پینځوسم کال د غوايي د مېاشتې په اتمه [۱۹۷۸ز کال ، د اپریل ۲۸] ولېکل شوه. دغه سرښندنه د افغانستان د تاریخ دوه تنو سترو نومیالیو د خپلو گرانو کورنیو د غریو په گډون د سر په وینو په لاس کې واخیستله. په دغې وینې بهوني کې د ارواښاد محمد داوود په گډون د هغه د کورنۍ اتلس تنه غړي په شهادت ورسیدل. اروا دي ښاده او سپیڅلی جنت دې ورپه برخه وي!

په دغه اور کې **سید عبدالله** هم وژل شوی وو. د کورنیو چارو وزیر **عبدالقدیر** چې د پرون شېبې په اور کې ټپي شوی وو ، د روغتون څلورسوه بستریزه روغتون ته ولیږل شو او هلته یې ځان حق ته وسپاره. عمر داوود او خالد داوود د پرون شېبې په دزو کې له ټپي کېدلو وروسته وژل شوي ول.

د لمر رڼا هر لور خپره وه خو ما گومان کاوه چې زما ټول چاپیریال په توره تیاره کې ډوب او ژوند خپله مانا له لاسه ورکړې ده. ماته یې اوس پروا نه کوله چې څه به را پېښیږي.

د ارگ د تلفون په مرکز کې موږ تر څارنې لاندې ونيول شوو او په چوپه خوله مو یو بل کتل. ټول په نومیده او درې وړې توگه د ږندي ترهگرۍ په لومو کې زبېښل کېدلو. وخت په وژونکي سوکه توب تیریده.

د سرحداتو وزیر **عبدالقیوم** مې و لید چې د یوه سرتیري په بدرگه کوټې ته راوستل شو او ویې ویل چې د گارد له بولندۍ صاحبجان سره په حرمسرای کې دننه وو. له هغه وروسته یو پنډ او غښلی سړی خوني ته ننوت ، ټول یې له سترگو لاندې تیر کړل او له کوټې ووت. لږ شېبه وروسته هماغه سړی (څو موده وروسته څرگنده شوه چې د نوموړي سړي نوم **اسدالله سروري** وو او دی هماغه سړی وو چې د تره کې د ضبط احوالات د ادارې مشر چې [د افغانستان د گټو د ساتلو اداره] نومیده و ټاکل شو او په زرگونو زرگونو بې گناه کسان یې د وژلو لومو ته ولیږل) او یو بل افسر چې سړي سترگې یې گاتې وتلي وې ، کوټې ته راننوتل.

نوموړی افسر چې په کلاشنیکوف یې برچه هم سپره وه د کوټې په یوه گوټ کې و درید ، کلاشنیکوف یې زموږ پر خوا را تاو کړ او ویې ویل : "**لاسونه مو پورته کړئ!**" افسر چې ډیر توغمناک او قهرولي ښکاریده د کرهڼې له وزیر **عزیزالله واصفي** څخه و پوښتل : "**باختري صاحب** چې د هډې په فارم کې تاسو ته میلستیا (په هغه وخت کې چې واصفي د ننګرهار والي وو) درکړې وه ، ولې رانغلي ؟ واصفي وویل: " وروره ! د چا یې پرې څه؟ زړه مې ونه غوښتل ، ورنغللم."

د همدغو خبرو په ترڅ کې **اسدالله سروري** زموږ د هریوه پلټنه پیل کړه. سروري **ډاکټر عبدالمجید خان** ته وویل " د دربار وزیر صاحب ! " ما د سروري خبره ور سمه کړه او مې ویل : "**د دولت وزیر**". سروري وویل : " پروا نه لري . له یو بل څخه کوم توپیر نه لري ". سروري ددې په ویلو غوښتل څرگنده کړي چې د جمهوریت او شاهي رژیمونه له یو بل څخه توپیر نه لري. . تواب اصفی ته یې د "**سردار صاحب**" په ویلو ، وویل: " په یاد مو دي چې ستاسو د چورلکې پیلوټ وم؟ (ښايي کوم وخت یې اصفی د هیواد لویدیځو سیمو ته بیولی وو). کله چې ما ته را نږدې شو و یې ویل: " تاسو ولې داوود خان ته ونه ویل چې تسلیم شي؟ هغه به تل ویل چې ستاسو خبره مني " (د سروري دغه خبره زما غورته آشنا ښکاره شوه. کله چې **عبدالقیوم** د کانو او صنایعو وزیر وو ما ته یې ویلي ول چې [رهبر] ستاسو خبرې اوري. د سترگو په رپ کې دا خبره مې پخه په زړه را پرېوتله چې قیوم له دوی سره اړیکه درلودله. کله چې د څرخي پله په زندان کې بندي وم خبر شوم چې **عبدالقیوم** له خلقیانو او ښځې یې **میرمن معصومي وردک** له نور محمد تره کې سره نیغې اړیکې درلودلې).

چوپه خوله پاتې شوم او څه مې ونه ویل. **عبدالله عمر** زما ترڅنګ ولاړ وو ، سروري ورته نږدې شو او د بنز موټر کیلي یې ورڅخه واخیستله او ویې ویل : " اوس زموږ وار دی چې د موټرانو سواری وکړو ". په همدې ترڅ کې مې ولیدل چې د کورنۍ روغ او ټپي غړي د دروازي له مخې تیریری او د **محمد عمر نور** ماندینه میرمن **سلطانه نور** د نورو ترمنځ روانه ده. د نظام الدین کوشنیاں زهرا او داوود مې ولیدل چې دواړه ټپیان شوي ول.

کله چې د میرمن سلطاني نور سترگې په ما ولگېدلې ، و دریدله او د لاس په اشاره یې را ته وویل : " ټوله گناه د دوی ده. هغوی چنواړي کړئ!" د افغانستان د پخواني پاچا محمد ظاهرشاه خور او د ولیعهد سردار احمد شاه خوانی گومان کاوه چې زه د چنگاښ د شپږویشتمې [۱۹۷۳ز کال د جولای ۱۷] د پاڅون د لاملینو له ډلې څخه یم.

زموږ له پلټلو وروسته **اسدالله سروري** له خپلو ساتونکو سره له خونې ووت. موږ تر ډیرې مودې پورې سترگې په لار کېښول شوو. سروري بیا له دوه تنو ساتونکو سره بیرته راغی او د دروازي څنگ ته دوه تنو ناستو کسانو ته یې د لاس په نغوته وویل : " **تاسو او تاسو**" او دواړه یې له ځان سره بوتلل.

سروري د هرو لسو یا پینځلسو دقیقو په ترڅ کې راته او یو یا دوه تنه به یې له ځان سره بوتلل. زما او د ډاکټر **عبدالرحیم نوین** وار را ورسید. موږ په موټر کې کېښول شولو او د دفاع وزارت ودانۍ ته یې بوتلو او نیغ په نیغه یې د ودانۍ ځمکلاندې برخې ته یوه ځای ته چې د دفتر په شان ښکاریده بوتلو. نور کسان هم هلته ول.

ماسپینین مهال چې وو سروري کوټې ته راغی او له ماسره یې خبرې پیل کړې. ما له سروري څخه و پوښتل : " د ولایتونو حالت څنگه دی؟ " هغه وویل : " کابل مرکز دی ، مرکز چې تسلیم وي ، په ولایتونو کې ستونزه نه وي." بیا مې له هغه وپوښتل : " شهیدان کله خاورو ته سپارل کېږي؟ " هغه وویل : " لومړی داوود خان او نعيم خان غیابي محاکمه کېږي." هغه نظام الدین غازي نه پیژانده. کله مې چې هغه ور وپیژانده وېي ویل : " حیف د هغه د ځوانۍ!"

سروري وویل : " نعيم خان زموږ یو تن ملگری ټپي کړی دی." او زیاته یې کړه : " د گارد له بولندوی صاحبجان څخه مې وپوښتل چې ولې مو مقاومت وکړ؟ هغه وویل : خبر نه وم (په بله مانا چې) کمونیستان په پېښه کې ښکېل دي."

هغه په ډېرې توندې او جدي ژبې وویل: " که نن نه وای تسلیم شوی ، په پام کې نیول شوی وه چې یو پېنځه سوه کیلوي بمب پر ارگ را وغورځول شي. پوهیږئ چې پېنځه سوه کیلوي بمب څه کوي؟ ارگ به یې له خاورو او ډورو سره په هوا کړئ واي."

له هغې ورځې وروسته مو بیا سروري ونه لید. څو وخته وروسته له یوه تن سرتیري څخه چې د شهیدانو د ساتونکو له ډلې څخه وو خبر شوم چې د شهیدانو مړي یې د مرنجان په غونډۍ کې خاورو ته سپارلي دي. اروا دې ښاده وي.

د غوايي د اتمې د ماسپینین په یوه بجه [۱۹۸۷ د اپریل ۲۸] د ډوډۍ خوړلو لپاره یوې لویې خونې ته بوتلل شوو. په خونه کې ډیر لوړ پوړي چارواکي ، د پوځ او پولیس افسران لیدل کیدل. یوه په زړه پورې سړي چې زما پام یې ځانته را واړاوه جنرال محمد عظیم وو چې له تقاعد څخه له لاس په سر کېدلو وروسته د کندهار د قول اردو د بولندوی په توگه ټاکل شوی وو. (د غوايي له میاشتي څو میاشتي مخکې ما کندهار ته سفر کړی وو. د لینکرکوټ د ودانۍ د کتلو په ترڅ کې جنرال عظیم راته وویل : " زما سردې له [رهبره] څار وي" او خپل لاس یې په ټینګه پر ټټر واهه خو اوس یې د کندهار د والي **ایوب عزیز** له ټینګار څخه په سترگو پټولو یوه بشپړه قول اردو د ولس او هېواد دښمنانو ته سپارلې وه.)

دورځې په اوږدو کې **ابراهیم مجید سراج** ، **غوث الدین فایق** چې په پکتیا کې ول ، وحید عبدالله چې تیره شپه له **تیمورشاه آصفی** او د باز محمد خان له زوی **مجید یاور** سره له ارگه وتلي ول هم زموږ په ډله کې را زیات شول. وحید عبدالله ماته وویل : " پرون شپه د **فرید رشید** کورته ولاړم او غوښتل مې پاکستان ته ولاړ شم خو راته ډیره خطرناکه وه ، ونه شوه."

دا ورځ هم په همدې ډول تیره شوه. د ماښام ډوډۍ د دفاع د وزارت د ډوډۍ خوړلو په خونه کې جوړه شوې وه. په خونه نور کسان هم چې د غوايي په اتمې نیول شوي ول لیدل کیدل. له هغې ډلې څخه **محمد رحیم** د پخواني پاچا ناظم چې د خوب په بالاپوښ کې لیدل کیده ، زما پام یې ځانته را واړاوه. **ولي جان یوسف** هم د خوب په جامو کې لیدل کېده.

د بیدیدلو لپاره یوې لویې خونې ته بوتلل شوو. ټولو بندیانو ته پوځي کمپلې ورکړل شوې. ټول پر ځمکه پریوتل چې بیده شي. سباسبهار بیا د ډوډۍ خونې ته د سبا ناري لپاره ولاړو. له سبانباري وروسته بیرته تر ځمکلاندې خونو ته راغلو. پریمینځل او تشناب ته تگ خورا زیات ستونزمن وو ځکه د دفاع د وزارت د ودانۍ د اوبو ټانکۍ د شوبلې د مرمۍ له امله چې د ودانۍ کیني خواته لگیدلي وه زیانمنه شوې وه. د تشابونو د پاکۍ حالت ډیر بد وو.

لومړۍ اونۍ په همدې ډول تیره شوه. د ورځې په اوږدو کې به تل خلقيان او پرچميان زموږ خونې ته راتلل او کمونیستي بېولالې به یې وېلې. کله به چې د سبانباري او د غرمې د ډوډۍ لپاره د ډوډۍ خونې ته تللو د ارگ خواته له

پاسنیو کرکیو مو لیدل چې خلک ډله ډله ارگ ته ننوځي ځکه چې کمونیستانو د ارگ او دلکشا دروازي د خلکو پرمخ پرانیستلي وې.

د رادیو له لاري اوریدل کېدل چې د ارگ دننه خبریالان خلکو ته وایي چې : " دا ظلم او خپل سرۍ ماني وه ". هغوی د خلکو د تیرایستلو لپاره څو دانې ځنځیر او زولنې نندارې ته ایښودلې وې او زیاتول یې: " اوس دلته هېڅ بندي نشته " او ویل به یې: " تیره اونۍ په دغې ماني (دلکشا) کې د شپې بانډارونه او نڅاوې وې. "

دغو خبریالانو چې تر پروډ پورې یې د جمهوریت لپاره خپل ستوني څیرل نن له هماغه ستوني د هیواد او ولس د دښمنانو لپاره چيغې وهي.

جمعه محمد محمدي چې د کابینې غړی وو ، په خپله ژبه یې په بدو او سپکو ویلو پیل وکړ. (هغه له خلقیانو سره اړیکه درلودله). **جنرال شاهپور احمد زی** چې د ولسمشر د ډیر ډاډ وړ سړی وو او د حربي پوهنتون د بولندوی په توگه ټاکل شوی وو پښې یې د کمونیستانو له برستې را ووتلې. لنډه دا چې هر څه چې لیدل او اوریدل کېدل له ډیرې ژورې خواشینۍ سره په ککړتیا نغښتي ول.

د غوايي د مېاشتي په شپاړلسمه د پېلنۍ "شنبې" په ورځ [۱۹۷۸ز کال د می ۶] **ډاکټر عبدالمجید ، ابراهیم سراج او محمد خان جلالر** له زندانه خلاص شول. **ډاکټر عبدالمجید** څو وخته وروسته بیا بندي شو او تر یوې مودې پورې له مور سره په څرخي پله کې وو. د لوړو او مسلکي زده کړو وزیر **صدیق محبي** په دویمه یا دریمه ورځ له بنده خلاص او کور ته ولیرل شو.

د غوايي د مېاشتي په نولسمه نیټه د منځنۍ "سه شنبې" په ورځ [۱۹۷۸ د می ۹] د عسکري کلپ **آمر عبدالحی** چې نور محمد تره کې د کابل د امنیې د بولندوی په توگه ټاکلی وو زموږ کوټې ته راغی او له ځمکې او آسمانه یې په گز او پل او اوتو بوتو را پیل کړه او ویل یې چې ده ته دنده سپارل شوې وه چې ارگ ته د داوود خان د نیولو لپاره ورشي ، خو په وروستۍ شېبه کې تره کې د هغه د تگ مخه ونیوله او ویې ویل : " بل څوک اوستوم ، تاته به تاوان ورسیري " هغه وویل : " نن د مازدیگر په څلورو بجو انقلابي شورا په صدارت کې غونډه لري او ستاسو د برخليک په اړه پریکړه کیږي. " (نوموړی په لوگر کې د مجاهدينو له پلوه ووژل شو)

د شپې نهه بجې شا او خوا کله چې د ماښام د ډوډۍ له خوړولو وروسته بیرته راستانه شوي وو د خونې دروازه خلاصه شوه او د **ډاکټر محمد حسن شرق** یو ملگری **خلیل** د مرکزي کمیټې غړی او د مهتاب کلا د توپچي غنډ بولندوی را ښکاره شو. (د تاج بیگ د غونډۍ ماني د غوايي د مېاشتي په اوومه [۱۹۷۸ د اپریل ۲۷] د توپچي ځواک تر اور لاندې راغلي وه). **خلیل** د عدليې وزیر **وفي الله سمیعي** ته چې په کوټه کې گرځېده ، وویل : " ښاغلی وزیر! تاسو راځی او خپل بکس هم در سره واخلي. " وحید عبدالله وویل: " خلیل جان ، دا دئ د مخابراتو وزیر هم دلته دئ " د هغه موخه دا وه چې که د خلیل پام ماته نه وي شوی ، نو له ما سره دې روغېر وکړي. وحید عبدالله له خوشحالي خنډل او گومان یې کاوه چې اوس ټول بندیان خلاصیږي.

د **وفي الله سمیعي** له تللو لنډه موده تیره شوې وه چې خلیل بیا دروازه خلاصه کړه او دا ځل یې وحیدعبدالله ته لاس و ښورواوه او ویې ویل: " ښاغلی مرستیال! تاسو راځی او خپل بکس هم در سره را واخلی. " وحید عبدالله په ډیره خوشحالي او خندا له ځایه پورته شو او له در وازې ووت. سبا ماښام د یوې رادیويي مرکې په ترڅ کې د نورمحمد تره کې له خولې مو واوریدل چې : " وحید عبدالله په ارگ کې د مقاومت په لړ کې وژل شوی دئ. "

په دې توگه د بندیانو لومړۍ ډله و حید عبدالله ، **وفي الله سمیعي** ، جنرال عبدالله روکی ، جنرال عبدالقدیر خلیق ، محمد رحیم او یو شمیر نور د وژونو لومو ته ولیرل شول.

محمد موسی شفیق ، د دفاع وزیر **غلام حیدر رسولي** ، ستر درستیز جنرال **عبدالعزیز** ، د قوای کار بولندوی جنرال **عبدالوهاب** د کودتا په لومړۍ ورځ اعدام شوي ول. د ولسمشرۍ د گارد بولندوی **صاحبجان** د غوايي د مېاشتي په اتمه [۱۹۷۸ز کال د اپریل ۲۷] د ارگ د کلانډۍ له ماتېدلو وروسته اعدام شوی وو. "

اخځ :

(د "قیام و جمهوریت بیست و شش سرطان سیزده پنجاه و دو هجري شمسي" [۱۹۷۳ د جولای ۱۷] د کتاب له ۲۴ تر ۳۲ پاڼې پورې. لیکوال او ټولگه د : دیپلوم انجنیر کریم عطایي ، دویم چاپ ، سنت گلن، سویتزرلند، ۲۰۰۴)

اتلسمه برخه
صبورالله سياه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
پښتو ژباړه: رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه خپري

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤود د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښنايي واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه رادگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپړلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ښوونکي گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنجشيري، سليمان لایق، خيال محمد کتوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اوږدو ټيلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو. همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي
۲۰۰۸ کال، نوامبر
پته:

سياه سنگ

دټيلفونونو شميرې: ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱
نښه: Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

فضل الرحمن تاجيار

"د خلقي او پرچمي باغيانو پر وړاندې د افغانستان د جمهوري ارگ دفاع"، د محمد داؤود د جمهوري ارگ د اپراسيون د آمر فضل الرحمن تاجيار د خبرو سرليک دی. دغه د لومړي لاس يادښت لېک په کليفورنيا کې د "مجاهد ولس" د خپرونې له بنسټ ايښودونکي او چلوونکي محمد حسن ولسمل سره د يوې مرکې په ترڅ کې په [؟] گڼه ورځ/مېاشت/۱۹۹۴ز کال کې خپور شوی دی.

موږ د ښاغلي تاجيار خبرې دلته د هغه له اجازې پرته لږ څه را لنډې کړي او غټ غټ ټکي مو ورڅخه اخيستي دي. ددغه يادښت بشپړه بڼه کولای شئ: www.dawatfreemedia.org ولولئ او موږ هم له همدغه ځايه په پورونې را اخيستي دي.

"د ارگ ساتنه"

کله چې د غوايي په اوومه [۱۹۷۸ز د اپريل ۲۷] د شوروي اتحاد په نيغ ملاتړ په افغانستان کې د غوايي کودتا کيدله زه جگتورن فضل الرحمن تاجيار د شهيد سردار محمد داؤود خان د جمهوري گارد رئيس ارکان او د اپراسيون آمر وم. پر ارگ د کمونيستو کودتاچيانو د بريد له پيله ما په خپله د ارگ په وسله واله مدافعه او د مدافعي په سمبالولو کې برخه اخيستي او د جمهوري رياست د غمړلي پرځېدنې ترپاي پورې ددغې ناوړې خپلې تاريخي پېښې شاهد وم.

د گارد افسران: ضيا مجيد د جمهوري گارد بولندوی، جگتورن عبدالحق علمي د کشف آمر، جگړن سيد جان او تورن محمد عزيز حساس پيژندل شوي کمونيستان ول. يو شمير نور افسران چې يا د خلق او پرچم په چوپړ کې ول او يا يې له مخورو کسانو سره نږدې پيژندگلوي درلودله، د گارد د ساتونکو په ډله کې ول.

په خپله ولسمشر او د دفاع وزير د دغو کسانو موخو ته په پاملرنې يو څه مودې مخکې د گارد په قطعه کې د هغوی پر شتون په شک کې لويديلي ول. له دې امله ضيا مجيد يې له گارد څخه ليري کړ او د هغه پر ځای يې صاحبجان چې له هېڅ اړخ سره يې تړاو نه درلود د گارد مشر په توگه و ټاکه.

تعداد صفحات: ۹۰ از ۱۵۰

افغان جرمن آنلاین شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید.
maqalat@afghan-german.de
نوت: مسئولیت املائی و انشائی نوشته ها به دوش خود نویسنده میباشد، خواهشمندیم مطلب خود را بعد از غور کامل بما ارسال بدارید.

د گارد نوي بولندوی صاحبجان چې ظاهرأ غاړه ایښوونکی او پازپیژانده «دنده پیژندونکی» ښکاریده د (خلق د ډلې له یو لورپورې غړي) شیرجان مزدور یار سره یې نږدې اړیکې درلودلې. ښایي دغه به شخصي اړیکې وې. هرگوره ، د ولسمشرۍ له مانۍ څخه په نااغیزمن مقاومت کې ددغسې کسانو شتون بې اغیزې نه وو.

له دغې ډلې څخه یو شمیر کسانو لکه عبدالحق علومي او سید جان زما تر مخه دوه مخیزې ونډې لوبولې. یوه ورځ د گارد بولندوی له گارد څخه د عبدالحق علومي ، سید جان او عزیز حساس د شړلو په اړه زما د لید لوری غوښتنه وکړه. ما وویل : " دا په تاسو او د ښاغلي ولسمشر په پریکړې پورې اړه لري. " وروسته څرگنده شوه چې ولسمشر د هغوی د بدلون پریکړه ځنډولې وه. پاتې دې نه وي چې د گارد د افسرانو په منځ کې یو شمیر ښي لاسي اورپکي افسران هم ول.

د دیارلس سوه او اووه پینځوسم کال د غوايي د مېاشتې د کودتا تر ورځې د جمهوري گارد د قطعي په جوړښت کې دوه پلي کنډکونه ، د دافع هوا ژغورونکي د ماشینګو ټولي او د مخابراتي ټولي په لاندې ډول ول :

د سوق او ادارې ډله : د قطعي بولندوی : جګړن صاحبجان / د قطعي د بولندوی مرستیال او د اوپراسیون آمر : جګتورن فضل الرحمن تاجیار / د اوپراسیون مرستیالان : جګړن سید جان ، تورن عزت الله ، تورن ظاهر او تورن حمیدالله د سپورت آمر / د کشف آمر : جګتورن عبدالحق علومي / د کشف مرستیال : / د مخابراتي آمر : جګتورن آقا محمد / د مخابراتي ټولي : د ټولي بولندوی : تورن عبدالفتاح / د انضباط بلوک : د بلوک بولندوی : جګتورن فضل احمد / د اور وژني بلوک : د بلوک بولندوی : تورن خواجه عبدالمجید / د اور وژني د بلوک ضابط : بریدمن ببرک.

د اکمال ډله: د لوژستیک آمر : جګړن عبدالغفور / د تخنیک آمر : جګړن ذاکر / د روغتیا آمر جګتورن ډاکتر لالا جان / د پیژند مدیر: جګړن عبدالرحیم شادان / د موزیک ټولي : جګتورن عبدالسمیع ابوي / د نقلیې ټولي: تورن عبدالحفیظ

لومړی پلي کنډک : د کنډک بولندوی : ډګرمن محمد سرور / لومړی پلي ټولي: د ټولي بولندوی: تورن عزیز حساس / دویم پلي ټولي: د ټولي بولندوی: تورن غلام رباني / دریم پلي ټولي: د ټولي بولندوی: تورن محمد اکبر / د درندو ماشینګو بلوک: د بلوک بولندوی: تورن ضیا الدین

دویم پلي کنډک : د کنډک بولندوی: جګړن محمد عزیز / لومړی پلي ټولي: د ټولي بولندوی: تورن محمد صدیق / دویم پلي ټولي: د ټولي بولندوی: جګتورن محمد ظاهر / دریم پلي ټولي: د ټولي بولندوی: جګتورن محمد نادر / د درندو ماشینګو بلوک: د بلوک بولندوی زلمی

مرستندویه جزو تالم: د دافع هوا ماشینګني : د ټولي بولندوی : جګتورن دایان / د افسرانو ، بریدګیو او د جمهوري گارد د قطعي د سرتیرو ټوله شمیره: یو زرو او شپږ سوه تنه

د سترگو لیدلو پېښې

د غوايي د کودتا له پېښې څو ورځې مخکې میر اکبرخېبر د یو شمیر ناپیژندل شویو کسانو له پلوه وژل شوی وو. کمونیستانو د سمبال شویو لیکو په ترڅ کې چې شمیر یې زرګونو کسانو ته رسیده د جنازې لمانځنه تر سره کړه. دغه لیکي د " مړه دې وي پانګوالي " د شعار په ورکولو د امریکا د سفارت له مخې د جمهوري ارګ پر لور په خوځښت راغلې. کله چې د ارګ مخې ته را ورسیدلې، د جمهوري ارګ د اوپراسیون آمر سیدجان او د کشف آمر عبدالحق علومي دواړه له اجازې پرته د گارد ختیځې دروازې ته ولاړل او د پېښې د لمرۍ ننداره یې کوله. د ارګ له مخې ددغو لیکو تیریدنه حکومت ته د یوه څرګند ګواښ او اخطار په توګه وو.

د خیبر د مړي له ښخولو وروسته ، ما د گارد له بولندوی صاحبجان سره نوموړی خبره یاده کړه. هغه د ترلاسه شویو راپورونو پر بنسټ وویل: " ددغو لیکو ګڼ شمیر کسان د چاردهي د ولسوال (د داؤد خان د ناظر د باز محمد خان د مشر زوی) جاسوسان او یو شمیر یې د کورنیو چارو د وزارت ، د دفاع د وزارت او ملي مصوونیت مخابرات ول. څارګرو څانګو ددغې ډلې ګڼ شمیر کسان د حکومت ور لیرل شوي کسان بلل او په دې توګه یې چارواکي غولول چې روان اکر وکړ ته په کلکه او جدي توګه ونه ګوري.

د وزیرانو د غونډې د پریکړې پر بنسټ د نورمحمد تره کي ، ببرک کارمل او دهغوی د ډلې ټپلي د نیولو د امر له ورکړې وروسته ، د گارد بولندوی امر وکړ چې شپه په قطعه کې پاتې شم. د دفاع د وزیر ډګر جنرال غلام حیدر رسولي د امر پر بنسټ د غوايي اوومه [۱۹۷۸ز د اپریل ۲۷] د تره کي او کارمل او د هغوی د پلویانو د نیولو په ښادی کې د خوشالۍ د ورځې په توګه اعلان شوي وه.

د هماغې ورځې د سهار د اتو بجو په شا او خوا کې مې د اور وژنې د موټرانو غږ واورید. د پخوا په شان مې د کابل د ولایت د اور وژنې له نوکریوال څخه مالومات تر لاسه کړل. هغه وویل: "د بالا حصار په غنډ کې اور رامنځته شوی دی". بولندوی صاحبجان ته مې تېلفون وکړ، هغه په دفتر کې نه وو. څو شېبې وروسته هغه په خپله تېلفون وکړ او ویې ویل: "د ریشخورو په اوومه فرقه کې د فرقي پرېولندوی جنرال تنظیم خان باندې برید شوی خو نوموړی تېنډیلی دی. د فرقي رئیس ارکان ډگروال قاسم خان ټپي دی او هغه یې روغتون ته لیږدولی دی."

په همدې ترڅ کې دگارد له منځه د ډز غږ واوریدل شو. وویل شول چې: د تورن عزیز حساس د ټولې یوه سرتیري په تیر وتني ډز کړی دی "دغه په لوی لاس ډز، بنایي په ارگ دننه کمونیستانو د قطعي د سربدالۍ او ویرولو لپاره کړی وي.

د نهو بجو په شا او خوا کې د داؤد خان مرستندوی "یاور" بریدمن مجید (د بازمحمد خان زوی) د گلخاني له ماڼۍ تېلفون وکړ او ویې ویل: "د ملي دفاع وزیر صاحب تېلفون کړی وو او ویې ویل چې صاحبجان ته ووايست چې له څرخي پله څخه درې ځنځیره شوبلې را خوځېدلې او د کابل د ښار پر لور را روانې دي." مجید خان په پای کې وویل: "قوماندان صاحب مې ونه موند، له دې امله دغه خبرتیا مې تاسو ته در ورسوله."

د گارد د بولندوی په لټه کې شوم چې د دفاع د وزیر امر ورته ور ورسوم. د قطعي د پلټلو لپاره د اپراسیون له دفتره لاندې راغلم. کله چې د کانو او صنایعو وزارت ته مخامخ د گارد دروازي ته ورسیدلم، د گارد بولندوی مې ولید.

د څرخي له پله څخه را خوځېدلې شوبلې د محمودخان له پله څخه په را تیریدا نیغ په نیغه د ارگ پر لور راتلې او په ډیره بیره د دفاع د وزارت د ودانۍ مخ ته را نیرېدې کیدلې. له دغو شوبلو څخه یوې یې د دفاع د وزارت پر ودانۍ ډز وکړ. شوبلې د ملي دفاع د وزارت له مخې په تیریدا د گارد ختیځې دروازي او بیا د چنگاښ د شپږویشتمې د څلور لارې پر خوا په خوځښت راغلې.

د قوای مرکز د ځواک رئیس ارکان تورن جنرال عبدالعلي گارد ته تېلفون وکړ او ویې ویل: "دگارد د مرستې لپاره د بالا حصار له غنډه مرسته در رسیري." د گارد بولندوی چې له ختیځې دروازي څخه یې پیښې په سترگو لیدلې د ملي دفاع د وزارت د استخباراتو رئیس ته تېلفون وکړ او د دفاع د وزارت پر ودانۍ د شوبلو د اور په اړه یې ورڅخه د مالوماتو غوښتنه وکړه. نوموړي په ځواب کې وویل: "ما گومان کړی وو چې شوبلې تاسو را بللې دي."

وروسته څرگنده شوه چې دغه شوبلې په اسلم وطنجار پورې تړلې وې. ویل کیږي چې د دفاع د وزارت پر ودانۍ لومړی ډز په خپله وطنجار کړی وو. له هغه وروسته د محمود خان د پله له لوري درې ځنځیره شوبلې د ارگ مخې ته را ورسیدلې او بیا د پښتونستان واټ پر لور ولاړې.

د گارد بولندوی ما ته امر وکړ چې شوبلې و دروم. دا ځکه چې د شوبلو سرتیرو ته ویل شوي ول چې تاسو ته د کابل ښار په منځ کې د لاریون د مخنیوي لپاره دنده درکړل شوی او هغوی له کودتا څخه خبر نه ول. له دې امله شوبلې زما د لاس په ښورولو ودریدلې او زما امر یې ومانه په دې مانا چې سرتیري له ټانکه دباندې را وتل. هغوی مې د پلټلو لپاره گارد ته دننه ولیرل خو د شوبلو چلونکي چې بریدګي ول او له کودتا خبر ول له خپلو شوبلو سره و تېنډیل. هغوی د پلان د وزارت مخ ته مورچل و نیو او د شوبلې پرسر په ایښودل شوې ماشینګني یې زما پر خوا ډزې پیل کړې.

زه یوازي وم، د بانک ودانۍ ته نښتې یو زیارت وو او د زیارت ترمنځ د ونو په منځ کې پټ شوم. د ماشینګنو د ډزو د اور په ترڅ کې زیارت ته ننوتم له هغه وروسته له دیواله پورته وختلم او گارد ته ننوتم.

د گارد بولندوی امر ورکړ چې د پلټلو یوه ډله دې وټاکل شي او له سرتیرو څخه دې پلټنې پیل شي. له دې چې د اضطرار حالت وو ما د سرتیرو د حبس امر ورکړ. د گارد له بولندوی سره یو ځای د ختیځې دروازي پر لور ولاړم. د ارگ پر لور د چنگاښ د شپږویشتمې له څلورلارې څخه د محاربوي ماشینونو د راتګ غږ اوریدل کیده. وروسته څرګنده شوه چې نوموړي محاربوي ماشینونه د څلورم زغره وال ځواک محاربوي ماشینونه دي.

دگارد بولندوی ماته امر راکړ چې نوموړي محاربوي ماشینونه و دروم. کله چې د گارد د لومړي کنډک له بولندوی ډگرمن محمد سرور سره یوځای د محاربوي ماشینونو د لیکې پر لور و خوځیدم، و مې لیدل چې د محاربوي ماشین ښه ویشتونکی د وسلې میل زموږ پر لور را وڅرخاوه او موږ یې تر ښې لاندې و نیولو. ما او محمد سرور ځای پر ځای پروت وکړ، د محاربوي ماشین توغندی د بالا حصار پریوه زغره وال ګاډي چې د مرستې لپاره راغلی وو ومښت چې د ډگروال سردار غلام صدیق زوی د نظام قراول د بریدمن غلام عثمان تندۍ یې ټپي کړ.

د گارد بولندوی پېښه په خپلو سترگو وليدله او امر يې وکړ چې شوبلي تر اور لاندې ونيسم. د هغه د امر پر بنسټ " اور " مي پيل کړ. د جمهوري گارد زړه ورو ، ميرنيو او مسلمانو سر تېرو محاربوي ماشينونه تر اور لاندې ونيول او شوبلو اور واخيست. ددغو محاربوي ماشينونو په منځ کې د جنرال عارف وراړه عمر هم وو. هغه له نورو لسو تنو سره د اور په منگولو کې وسوځېد. له هغه وروسته د محاربوي ماشينونو تر شا درېدلو شوبلو د گارد پر لور خوځېد پيل کړ.

ماجزو تامونو ته امر کړی وو چې تر بل امر پورې د ارگ پر لور هره راتلونکي شوبله يا بل ډول جنگي گاډی دې درې وړې کړي. په نوموړو نښتوکې د گارد قطعي د کودتاچيانو اته شوبلي د کانو او صنايعو د وزارت د ودانۍ تر مخ ، د " افغانستان بانک " د ودانۍ د گوټ تر څنگ زيارت " د ارگ ختيځې دروازې او د چنگاښ د شپږويشتمې په څلور لاره کې له منځه تللي وې. د نوموړو شوبلو درې وړې توتي تر څو ورځو پورې هلته ليدل کېدلې.

د وطنجارد شوبلو کنډک د چنگاښ د شپږويشتمې له څلور لارې څخه بېرته د محمود خان د پله پر لور په شا شو. له پېښو وروسته راته څرگنده شوه چې هغوی د هوايي ځواک رئيس ارکان قادر ته خبر ورکړی وو چې د جمهوري گارد ځواکونو شوبلي له منځه وړي او موږ نه شو کولای مقاومت وکړو له دې امله په شا کېږو. خو قادر د هغوی د په شا کېدنې مخه و نيوله او ژمنه يې و سپارله چې ډير ژر به الوتکې د هغوی مرستې ته ور وليږل شي.

د کودتا د ورځ په پيل کې د هوايي او مدافعه هوايي لوی بولندوی ډگر جنرال موسی خان د هغه له ياور سره يوځای د هوايي ځواک د کمونيستانو له پلوه وژل شوي ول.

د دفاع د وزير موټر چلونکي د گارد ختيځې دروازې ته راغی او ماته يې وويل : " د ملي دفاع وزير د خپلې تومانچې جاغور د نښې په توگه د گارد بولندوی ته را ليږلی او ويلي يې دي چې هېڅ انديښنه مه کوئ ، ما د هوايي ځواکونو بولندوی ته امر کړی دی چې الوتکې را والوزي او پاتې شوبلي له منځه يو سي!"
شاوور مې را واخيست چې دغه اړينه نښه د گارد بولندوی ته ورسوم. د مازديگر د څلورو بجو په شا او خوا کې د ولسمشر د کور له دايمي ساتندويه ټولي څخه يو سرتيري چې مشري يې تورن غلام رباني کوله راغی او د مرستې غوښتنه يې وکړه. له هغه مې وپوښتل : " ستاسو افسران چيرې دي؟ " هغه وويل : " ټول تېښتيدلي دي." د لومړي کنډک له لومړي ټولي څخه د تورن رباني پرځای بريدمن **معاذالله** مې د داود خان کورته وليږه ، خو هغه هم و تېښتيد. غلام رباني او د هغه افسران د گارد د بولندوی او د ولسمشر د ډاډ ور کسان ول خو له خانه يې د ورسپارل شويو دندو په پرمخ بيولو کې يې جدېت نه څرگنداوه. (د کودتا په ورځ ، غلام رباني خپل ټولي په يوه ليکه په مورچل چې ځای پر ځای کړی وو. له همدې امله د کمونيستانو هوايي بمباريو د هغه د ټولي گڼ شمير کسان ور وژلي ول)

وروسته له دې چې د دفاع د وزير شاوور د نښې په توگه زما لاس ته راغی ، د الوتکو را رسيدلو ته سترگې په لار وم. ماسپېښ مهال د الوتکو د گرزار غرونه مې تر غوږو شول. الوتکو د مرستې پر ځای د جمهوري گارد پر جزوتامونو ډزې او د بمونو وړول را پيل کړل. يوې الوتکې د دلکشا پر ماڼۍ ډزې وکړې. د گارد د دافع هوا بلوک چې دويم بريدمن شاه محمود يې بولندويي کوله د الوتکو پر لور ځوابيه ډزې پيل کړې. د ځوابيه ډزو له امله يوه الوتکه د ريشخورو په سيمه کې را وغورځېدله. پاتې الوتکو د گلخانې پر ماڼۍ بمونه را وغورځول.

چوپه چوپتيا هري خوا ته خپره شوه. په مدافعه کې د گارد سرتيرو لوړه روحيه درلودله او راتلونکي بولني ته سترگه په لاره ول. يو ځل بيا د گارد د بولندوی په لټه کې شوم. په دې شېبه کې هغه په خپله د گارد ختيځې دروازې ته تلفون وکړ او ماته يې امر راکړ چې دهغه دفتر ته ورشم او ويې ويل: " بناغلي ولسمشر امر کړی دی چې په هرډول چې کيږي بايد د راډيو ودانۍ او ستيشن بېرته ونيسو. له دې امله تاسو (د هغه موخه زه : د اوپراسيون آمر وه) له هر ټولي څخه يو يو توغندی وېشتونکی ، چې ټول اته تنه کيږي له ځان سره واخلی او داسې په پټه ولاړ شي چې څوک در باندې پوه نه شي."

د گارد بولندوی پوهيده چې په هر ټولي کې يو يو تن توغندی وېشتونکی شته او د کسانو په ټاکنه او د راډيو ستيشن ته د هغوي پر ليرنه گوندي افسران په آسانۍ خبريدل. په هغه شېبه کې چې نوموړي خپل امر ورکاوه ، د گارد د مخابري آمر جگتورن آقا محمد هم وو. (آقا محمد د صاحبجان له ډيرو نيږدې خپلوانو او د هغه د ډاډ وړ سړی وو او له يو بل سره يې کورنی تگ راتگ درلود)

د کابل راډيو ودانۍ (د اسلم وطنجار تر مشرۍ لاندې) د څلورم زغره وال ځواک کنډک نيولي وه. شيرجان مزدوريار هم هلته وو. هغه هم له صاحبجان سره کورنی تگ راتگ درلود.

د غوايي د اوومي له کودتا څو مېاشتې مخکې ، يوه ورځ د گارد د بولندوی دفتر ته ولاړم. د بولندوی ياور راته وويل: "جگړن شيرجان مزدريار د گارد له بولندوی سره يو ځای ناست دی، خو تاسو کولای شئ ولاړ شئ." د دفتر ته ننوتل. له سلام او روغې وروسته مزدريار راته وويل: "آمر صاحب! زه کله ناکله د شپې له پلوه د صاحبجان خان ليدلو ته راځم. ستاسو سرتيري له ما "د شپې نوم" غواړي او دننه راتللو ته اجازه نه راکوي. ما په ځواب کې وويل: "بناغلي! تاسو په خپله يو د تجربې خاوند افسر ياست او په پوځي دود او قانون ښه پوهيږئ. دا به څنگه شوني وي چې څوک دې ارگ ته ننوځي او په دنده ولاړ کسان دې ورڅخه پوښتنه ونه کړي؟" مزدرياد وويل: "تول خلک ما پيژني چې زه د صاحبجان ملگری یم." ما ځواب ورکړ: "پوهيږم چې تاسو د بناغلي بولندوی ملگری او ټولگيوال ياست. که بناغلی بولندوی يو رسمي امر ورکړي چې ستاسو مخه دې څوک ونه نيسي ، زه به هغه ټولو اړوندو جزوتامونو ته ووايم او تاسو به له دغې رېرې څخه خلاص شئ." څرگنده ده چې د گارد بولندوی هېڅکله داسې امر نه شو ورکولای.

د راډيو د ودانۍ د نيولو په اړه ما د گارد بولندوی ته داسې وويل: "بناغلی بولندوی! زه يو سرتيري یم. هرڅه چې تاسو امر وکړئ ، په سترگو! ترسره کوم يې. کله چې د راډيو د ودانۍ د نيولو لپاره ولاړ شم نو زما پرځای د گارد د سوق او ادارې لپاره بل څوک وټاکئ." هغه د څو شېبو لپاره په سوچونو کې ډوب شو او بيا يې وويل: "نه! تاسو مه ځئ. تاسو د گارد سوق او اداره په لاس کې واخلي. زه به په دې اړه لږ څه نور ژور سوچ وکړم."

کله چې له دفتره دباندې راوتل ، هغه غږ وکړ او ويلي: "عبدالحق علومي بندي کړئ. ټول فساد د هغه تر پښو لاندې دی." (څرگنده ده چې د اضطراب په هغسې شېبو کې د هغه بندي کول نا شوني ول)

په دغه شېبه کې هغه شوبلې چې نن سهار د گارد د يوال تر مخ درول شوې وې او سرتيري يې قطعې ته دننه د پلټنو لپاره ليرل شوي ول د شوبلو د هغو چلوونکو په مرسته چې له خپلو شوبلو سره تېنېدلې ول د پلان د وزارت له ودانۍ سره له جوخت ټکي څخه يې د گارد پر لور په ډزو پيل وکړ.

د گارد د مخابرې آمر آقا محمد د مخابرې له لومړي بريدمن سره د جمهوري گارد مخابرې په شنډولو کې ، د بي سيم د بطريو په ليرې کولو ، نيغه او اغيزمنه ونډه درلودله. وروسته څرگند شوه چې هغوی دواړه د سرسپارلو خلقيانو له ډلې څخه ول.

زه بيا قطعې ته راغلم او ليدل مې چې اکر وکر لا کرکچين اود خونريزيتوب پر خوا درومي. ما بايد خپل سرتيري د لاس او گريوان جگړې لپاره چمتو کړي وای. امر مې ورکړ چې ټول سرتيري او افسران دې بمبونه په لاسونو کې واخلي. له هغې ډلې څخه جگتورن محمد نادر (د فقير خوشدل زوی) ځای پر ځای زما امر پلي کړ ، هغه خپلې ټولې دندې په ډيرې رښتونۍ ، گروهنې او سپيڅلتيا تر سره کړې.

د جزوتامونو د (ځانگړي شوي) وسلتون وسلې خلاصې شوې وې او وسلتون بايد بېرته د ډيپو له غنډ څخه ډک شوی وای. خو د گارد د وسله پالۍ آمر جگړن ډاکرډ کار د نيمگري کولو لپاره بې پروايي کوله او پلمې يې پلټلې ، هغه د غنډ د ډيپو پرانيستل د گارد د بولندوی په امر پورې تړلی گاڼه. هغه نه غوښتل چې جزوتامونه ته وسله ورکړل شي. ما په خپله پازوالۍ يا مسؤليت ليکلې امر ورکړ چې پر جزو تامونو دې د غنډ له وسلتون څخه وسلې وويشل شي.

له هغه وروسته د گارد له بولندوی څخه د نورو لارښوونو د اخيستلو لپاره د گلخاني ماني ته ولاړم. و مې ليدل چې بناغلی ولسمشرصاحب داؤد خان په خونه کې گرځي . پوځي سلام مې وکړ. ويلي ويل: "څوک يې؟ ځان را وپيژنه." ما خپل نوم ، پوځي رتبه او دنده په پوځي غږ ورته وويله. ولسمشر راڅخه وپوښتل: "د يوه سرتيري په توگه د وضعيت په اړه څه گومان کوئ؟" د اکر وکر د انځور په راکښلو مې داسې ځواب ورکړ:

"بناغلی ولسمشر صاحب! د زغره وال ځواک د قطعو او جزوتامونو بريدونه د جمهوري گارد د جزوتامونو له پلوه په شا تمبول شوي دي ؛ د دختيځي دروازي ، د دلکشا د ماني دروازي ، د کابل سينما او د چنگاښ د شپږويشتمې څلور لاري مخته ټولې يرغلگرې شوبلې درې وړې شوي دي. موږ پر اکروکر بر لاسي يو. يوازي د پلان د وزارت د ودانۍ له څنگه د هغوی درې شوبلې يو يو ډز کوي. ښايي هغوی ډيره وسله او مردکي ونه لري او ژر به چوپ شي. خو نه شو کولای د هوايي ځواک د بريدونو مخه ونيسو ځکه د هوا ضد وسلې نه لرو. که د کابل د گارنيزون د ليوگانو له ډلې څخه يو څوک د راډيو د وانۍ نيولو ته وگومارل شي ، که لوی څښتن غوښتي وي نو بريا به زموږ په برخه شي."

بناغلي ولسمشر وويل: " زويه! اندېښنه مه كوي. ما په كندهار كې عظيم جان ته امر كړئ دئ چې د مرستې لپاره را ودانگي. " (د ولسمشر موخه ډگر جنرال عظيم خان د كندهار د قول اردو بولندوى وو. هغه بايد الوتكو ته امر كړى وای چې د يرغلگرو شوبلو د ډرې وړې كولو لپاره دې راشي. وروسته څرگنده شوه چې عظيم خان د خپل پرچمي ياور اكرم له پلوه تسليميدلو ته اړ شوى وو.)

يو ځل بيا مي پوځي سلام وركړ او د گلخاني له مانۍ څخه را ووتلم. كابل راډيو د داؤد خان د وژل كيدلو او د افغانستان د خلق ډيموكراتيك گوند د بريا خبرتياوې خپرولې. د حرمسرا له پاسه ناڅاپه د الوتكو يو ډله تيره شوه. حرمسرا يې تر اور لاندې ونيوله. نه پوهيږم چې د گارد بولندوى له كوم ځايه تلفون وكړ او ويې ويل چې د حرمسرا د تشولو لپاره بايد لاس په كار شو.

الوتكو د گلخاني مانۍ تر اور لاندې نيولې وه. په دې شېبه كې د كنډك د بولندوى ډگرمن محمد سرور د تپي كېدلو خبر راغى. د گارد د بولندوى موټر مي په بېره چمتو كړ او دنده مي وسپارله چې نوموړى دې د پوځ څلور سوه بستريز روغتون ته ورسوي. روغتون ته له ليرولو مخكې سرور خان د ژوند په وروستۍ شېبې كې راته وويل: " د خپل ځان احتياط وكړه، دا كمونيستان ما او تا نه پريږدي. " او له خبرو پاتې شو. وروسته څرگنده شوه چې د لارې په اوږدو كې يې ځان حق ته سپارلى وو. هغه يو ډير زړور، ميرنى او هيوادپال افسر وو. اروا دې ښاده وي!

له دې چې جزواتمونه په خپلو مورچلونو كې ول، د قواى كار د ټولي په مرسته چې د ارگ د ودانيو د بيا رغولو لپاره راغلى وو، د گارد يو يا دوه بلوكه مي په كار و گومارل چې د قرواني او د سرتيرو د ډوډۍ خوړلو د لويو لوبنو په كارولو د حرمسراى اور مړ كړي او د هغه يو شمير ټوكي مو دباندې را وايستل.

د حرمسرا له تشولو وروسته، بيا مي د شپې تر نيمايو پورې د گارد بولندوى ونه ليد. د نيمې شپې شا او خوا وه چې ما ته يې د ارگ په ختيځې دروازې كې زنگ وواهه او ويې ويل چې يوه لارۍ د گلخاني مانۍ ته ور وليږم ځكه چې پام كې ده بناغلى ولسمشر د گلخاني له مانۍ څخه د باندې ووځي.

په همدغې شېبې كې د محمد داؤد له زامنو څخه يو تن غوښتل د مانۍ له دروازې څخه را ووځي خو كمونيستانو په ارگ كې دننه وويشت. د دوازي دوه تنه ساتونكي يې هم وويشتل.

څو موده وړاندې عزيز حساس چې وروسته د ببرك د گارد د بولندوى په توگه وټاكل شو او د ډگر جنرالۍ رتبې ته رسول شوى وو راته داسې وويل: " كله چې د داؤد خان زوى عمرجان غوښتل د گلخاني له مانۍ څخه دباندې را ووځي، د اور وژنې د بلوك ضابط، بريدمن ببرك عمرجان وواژه. د گلخاني د مانۍ دوه تنه ساتونكي چې زما له ټولي (عزيز حساس) څخه ول ټپيان شول. "

بريدمن ببرك د جمهوريت له پرځېدنې وروسته د نورمحمد تره كې د ياور په توگه ټاكل شوى وو. نوموړى د تره كې د ډلې له خلقبانو څخه وو چې د امين او تره كې ترمنځ په شخړه او اخ و ډب كې د امين د پلويانو له پلوه و نيول شو او بيا يې وواژه.

ما د ۲۰۰۸ز كال د سپتامبر په مياشت كې د داؤد خان د جمهوري گارد د پخوانيو افسرانو د ټولي له يوه تن بولندوى او له دوه تنو نورو څخه چې په نورو دفترينو كې يې كار كاوه د همدغې خبرې په اړه پوښتنې وكړې. هغوى وويل: " د اور وژنې د بلوك بولندوى تورن عبدالمجيد يوه ټولي ته ولاړ او غوښتنه يې وكړه چې يو ډلگى سرتيري دي د هغه د مرستې لپاره په خدمتي ډول وركړل شي. د نوموړي ټولي بولندوى يو ډلگى سرتيري تورن عبدالمجيد وړ وليږل چې مشري دې هم په خپله وكړي.

كله چې د هوايي ځواك بمبارۍ پيلېږي د ببرك په نامه د خواجه عبدالمجيد يو ضابط د شپې له تورې تيارې څخه په گټه اخيستنى په غلا د جومات څنگ ته نيردې د بوټو په منځ كې ځان پټوي. نوموړى خدمتي ډلگي ته چې له يل ټولي څخه د مرساتي لپاره وړ لگيږل شوى وو د " اور " امر وركوي او د هغه له امله د لومړي كنډك بولندوى ډگرمن سرور ټپي كيږي (د نوموړي ډلگي، ډلگى مشر غلام رسول نومېده او د فراه له ولايت څخه وو. نوموړي د ټولي بولندوى ته ويلي ول: " پرون شپه وروسته له دې چې له خپل ډلگي سره د تورن عبدالمجيد تر مشرۍ لاندې ولاړم، زه يې د گلخاني مانۍ ته بوتلم. توره تياره وه او ما ته يې د " اور " امر راكړ. ما هم امر پلى كړ او پوه نه شوم چې څوك وژل شوي او څوك ټپيان شوي دي. "

له پورتنيو خبرو داسې ښكاري چې د اور وژنې د بلوك بولندوى تورن عبدالمجيد او د هغه ضابط ببرك د داؤد خان د زوى عمراو ډگرمن سرور خان په شهادت او د گلخاني د مانۍ د دوه تنو ساتونكو په ټپي كېدنه كې نېغ لاس درلود.

د ۲۰۰۸ ز کال د سپتامبر په ۲۱ نېټه مې د گلخاني د ماڼۍ د بزو په اړه د داؤد خان د جمهوري گارد د سپورت له پخواني آمر څخه پوښتنه وکړه. هغه وويل: "د اور وژنې د بلوک بولندوی تورن خواجه عبدالمجيد او ضابط يې ببرک چې د هغه سړی وو، د گلخاني پر ماڼۍ ټپي کړي وې." د سپورت آمر دغه پېښه د خواجه عبدالمجيد له خولي راته داسې وويله: "خواجه ويل چې پر غلام سرور خان مې د شا له لوري داسې ټپي وکړ چې دوه قاته شو." (عبدالمجيد دا هم ويلي ول: "ډيره هڅه مې وکړه چې د اوپراسيون آمر [تاجيار] هم له منځه يوسم خو هغه هرې خواته په ځغاسته کې وو او پر يوه ځای نه دریده.)

کله چې زه [تاجيار] د سياسي بنديانو له عمومي بڅېښې وروسته د ببرک کارمل د رژيم په امر له بند څخه خلاص شوم د يوه خپلوان د مري د بنځولو لپاره قول آبچکان ته تللی وم او هلته مې خواجه عبدالمجيد وليد. له سلام وروسته، د جگړنۍ د رتبې مبارکي مې ورته وويله. تورن حميدالله چې په جمهوري گارد کې يې دنده درلودله هم راغلی وو. نوموړي د خبرو په ترڅ کې راته څرگنده کړه چې: "آمر صاحب! خواجه مجيد تاسو ته نوی ژوند در کړی دی." و مې پوښتل: "څنگه؟" په ځواب کې يې وويل: "خواجه مجيد وايي چې د تشریفاتو د ټولې بولندوی عزيز حساس غوښتل تاسو د شا له لوري په ماشينگڼه وولي او له منځه مو يوسي، خو مجيد د هغه مخه نيولې وه." ما مننه وکړه او مې ويل: "البته زما اجل نه وو راغلی."

د ۲۰۰۸ ز کال د سپتامبر په مياشت کې مې دغه خبره له عزيز حساس څخه وپوښتله. هغه وويل: "اصله خبره خو دا ده چې خواجه مجيد ستاسو د وژلو په لټه کې وو." دا چې څوک رښتيا وايي، يوازې لوی څښتن پوهيږي. خو خواجه مجيد چې يو غيرگوندي، مرتجع او موقع پېژندونکی او ورځپاڼی (مرتجع) سړی وو يوازې يې د پېښو دروندوالي ته کتل چې پېښه د چا په گټه پای ته رسيږي نو له هغه وروسته يې خان په هماغې ډلې پورې نښلوه. له بلې خوا له دې چې د خواجه مجيد ضابط ببرک يو سرسپارلی خلقي وو د کودتا په شپه يې خواجه مجيد ته ويلي ول چې له هغه سره دې هم اندی (همفکر) اوسي. له نوموړو شننو، کره کتنو او شواهدو څخه په څرگنده برېښي چې د سردار داؤد خان د زوی عمر جان او د لومړي کنډک د بولندوی سرورخان په شهادت، د گلخاني د ماڼۍ د دوه تنو ساتونکو په ټپي کيدلو او زما د له منځه وړلو په هڅه کې د خواجه مجيد او ببرک نيغ په نيغه لاس لرل په زباد رسيږي.

له دغې پېښې وروسته د گارد قطعه د شپې تر نيمايو پورې مرستې او لارښوونې ته سترگې په لار ناسته وه. د لوړو چار واکو له پلوه هېڅ ډول گام اوچت نه شو. د شپې د يوې بجې شا او خوا [۱۹۷۸ ز کال د اپريل ۲۸] وه چې د گلخاني ماڼۍ ته د لارښوونې د اخيستلو لپاره ولاړم. د لارې په اوږدو کې عبدالحق علمي او سيد جان هم له ما سره يو ځای شول. هغوی پر ما زور اچاوه او په ټينگار يې ويل: "د گارد بولندوی ورک شوی دی او د بولندوي واک ستاسو (د اوپراسيون آمر) په لاس کې ده. بايد يوه لاره و پلټي، مانا دا چې قطعه ور تسليم کړئ."

د گلخاني ماڼۍ ته ننوتل، د گارد بولندوی نه ښکارېده. د جگتورن نادر په وينا هغه خپل ځان د کوټۍ د باغچې تر ځمکلاندې ځای کې پټ کړی وو. داؤد خان بيا هم د وضعیت مالومات وغوښتل. په ځواب کې مې وويل: "په وضعیت کې د پاملرنې وړ بدلون نه دی راغلی او موږ ته مرسته هم نه ده را رسيدلې."

په همدغه وخت کې سيد جان او عبدالحق علمي داؤد خان ته په دوه مخۍ او منافقت داسې اوتي ټوټې وويشتلې: "موږ د ځان د وينې تر وروستي څاڅکي پورې له تاسو دفاع کوو." دغه هوډ او ژمنه درواغ ول. رښتيا دا وه چې دواړه يې پرچميان ول او د داؤد خان له شهادته وروسته تر جنرالۍ او لوړو څوکيو ورسيدل.

داؤد خان ته د راپور له سپارلو وروسته له سيدجان او عبدالحق علمي سره يو ځای د گلخاني له ماڼۍ را ووتل. صاصبجان ټلفون وکړ او ويې ويل چې يو شمير وسله د گلخاني ماڼۍ ته ور وليږم. د انضباط بلوک ته مې په بېره امر وکړ. وسله و سپارل شوه. په ماڼۍ کې دننه د کورنيو چارو وزير قدير نورستاني، د ماليې وزير سيد عبداللّٰه، د کانو او صنايعو وزير تواب آصفي، د عامي روغتيا وزير عبدالله عمر، د کرهني وزير عزيزالله واصفي، د بهرنيو چارو د وزارت مرستيال و حيد عبدالله، د عدليې وزير وفي الله سميعي او د کابينې نور غړي ول.

د نيږدې سهار درې نيمې بجې وې. د پل خشتي له جوماته د آذان غږ راغی. د جگتورن نادرخان له لارې خبر شوم چې د گارد بولندوی د گلخاني ماڼۍ ته راغلی دی. غوښتل مې د لارښوونو د اخيستلو لپاره هلته ورشم. ماڼۍ ته ننوتل او داؤد خان مې وليد. د ماليې او کورنيو چارو وزيران دواړه راته نيږدې شول او مالومات يې وغوښتل. ما وويل: "وضعيت د پخوا په شان دی." هغوی، سيد عبدالله او د کابينې نور غړي له داؤد خان سره په يوه خونه کې ول. داؤد خان را نيږدې شو او داسې يې را ته وويل: "زويه! ځوان يې، ولاړ سه ځان ور تسليم کړه. ما خپله پريکړه کړې ده." صاحبجان هم راته وويل: "ښاغلي ولسمشر صاحب خپله پريکړه کړې ده. تاسو ولاړ سئ، قطعه را ټوله کړئ او امر ورکړئ چې خپلې وسلې دې وسلتونو ته وسپاري."

د يوه مسلمان او افغان په توگه چې د ناموس ، اسلام د هيواد د ځمکنۍ بشپړتيا او د ملي نواميسو د ساتلو لپاره مي په خدای او قران سوگند او لوړه کړې وه د داسې يوه امر منل او هغه ته غاړه ايشوونه را ته خورا گرانه وه. صاحبجان د دويم ځل لپاره راته وويل : " دا د ښاغلي ولسمشر صاحب امر دی. ولاړ سئ او امر پلى کړئ. " ما په درنښت سلام وکړ او را ووتم.

د غوايي د مېاشتې په اتمې [۱۹۷۸ز اپريل ۲۸] شا او خوا د سهار شپږ بجې وې چې د کابل په آسمان کې د کفر او کمونيزم د تياري لمر په را ختلو شو او د ولسمشر او د گارد د بولندوی د امر پر بنسټ مي د گارد د قطعي ته د ټول سئ امر ورکړ. وروسته له دې چې د گارد ټوله قطعه را ټوله شوه ، په داسې حال کې چې د هيواد مينه ، دين ، افغاني غيرت ، د افغانستان د مسلمانانو د ناموس او د هيوادپالني احساس را ته اجازه نه راکوله او ستوني مي غم لرلي ناورين کښيکاره ، د ولسمشر صاحب امر مي اعلان کړ. د گارد د قطعي سرتيرو نه منله او نه يې غوښتل خپله وسله پر ځمکه کښيږدي.

پورته مي وويل چې د کودتا د پيل په شېبو کې له بالا حصار څخه يو مرستندوی ټولی راغلی وو او ما د نوموړي ټولي افسران او سرتيري بي وسلې کړي ول او د مخابرې په ټولي کې مي بنديان کړي ول ، له همدغه ټولي څخه د لعل محمد او تورن رسول په نومونو دوه تنو پرچميانو د گارد کنترول په لاس کې ونيو او موږ ته يې داسې امر وکړ: " لاسونه مو پر سرونو کښيږدئ او يو يو په يوه ليکه د گارد له دروازي څخه ووځئ. "

کله چې د پښتونستان واک ته را ورسيدلو، زه چې د کتار لومړی سړی وم (له خپل پخواني ټولگيوال) جگړن نورالله سره مخامخ شوم. هغه وويل : " اوس که زر مرمۍ دي په دا خېټه کې در تشې کړم ، بيا هم لږ ده. همدا ته وې چې " عمرجان" دې شهيد کړ، او شوبلو ته دې اور واچاوه. " په ځواب کې مي وويل : " هرڅه چې کوي ويې وکړه. په جگړه کې حلوا نه ویشل کيږي. " (نور الله خلقي وو ، وروسته د حربي پوهنتون مرستيال او د هوايي ځواکونو د بولندوی په توگه وټاکل شو. هغه د کمونيستي رژيم له رنگيدلو وروسته له افغانستانه و تښتيد او اوس په ډنمارک کې د له پيسو په چرچو بوخت دی.)

وروسته له دې چې افسران او سرتيري له گارد څخه راووتل د پښتونستان واک د تندوبي " فواره" گرد چاپېره د " خيبر کافي" ته مخامخ د محلاينو او کمونيستانو تر څار لاندې ونيول شول. له هغه ځايه يې د آريانا سينما ته بوتلو. عزيز حساس ، عبدالحق علومي او نور پرچميان په هماغه ورځ خوشي شول. د مازديگر څلور بجې وې د ملي بس په سرويسونو کې يې څلورم زغره وال ځواک ته بوتلو.

دري ورځې وروسته زما سترگې په هاغه جيب موټر را وا وښتي چې صاحبجان په کې سپريده. اوس زما پخوانی ټولگيوال توفيق احمد عزيزي پکې سپريده. څرگنده شوه چې نوموړی د گارد د بولندوی په توگه ټاکل شوی دی. کله چې سترگې يې په ما ولگېدلې ويې ويل : " اي هيواد پلوريه! اي د امريکا سي آی اي! وه خائينه! ولي دې د جمهوري گارد مخې ته شوبلو ته اور واچاوه؟ ولي دې زموږ کسان ووژل؟ " ناڅاپه يې په ما بريد وکړ او کله څپيره يې زما په مخ راکړه او امر يې وکړ چې په هېڅ ډول نه شم کولای نه کوتي دباندې ووځم او لس تنه ساتونکي يې زما د ساتلو لپاره و ټاکل.

د کمونيستي رژيم له منځته راتگ وروسته توفيق احمد عزيزي په ډيلي او مسکو کې د پوځي اتشي او د پوځ د مفتش په توگه و گومارل شو او د ډگر جنرالۍ تر رتبې ورسيد. کله چې په هند کې يې دنده تر سره کوله ، د پوهنتون زده کوونکو او خلکو پر سفارت بريد وکړ او نوموړی يې په ترڅ ښه و ډباوه. نوموړی په ۱۹۸۹ز کال کې له يوگوسلاويا څخه امريکا ته ولاړ. (دوه مېاشتې مخکې [اکتوبر ۲۰۰۸] د نيبل مسکينيار په ټلويزيون کې د ښاغلي حسن اميري په پروگرام کې يوې ميرمن ټلفون وکړ او ويې ويل: " توفيق احمد عزيزي ، د گارد پخوانی بولندوی ، صاحبجان يې د راډيو له ودانۍ بوت او په خپل لاس يې وواژه. ")

څرنگه چې وويل شول ، ما د غوايي د مېاشتې په اتمې نيټه [۲۸ اپريل ۱۹۷۸ز کال] د نيردې سهار په درې نيمو بجو شهيد سردار محمد داؤد خان د گلخاني په ماڼۍ کې د گام وهلو په حال کې ليدلی دی. هغه ماته د مقاومت د درولو امر راکړ او دغه امر يې د گارد د بولندوی له خوا را ته دوه ځله تکرار شو چې هرو مرو دې پلى شي. ما نوموړی امر د سهار په شپږو بجو يعني دوه نيم ساعته وروسته پلى کړ.

داسې انگيرل کيږي چې د مقاومت له پای ته رسيدلو او د گارد له سيمي زموږ له وتلو وروسته د سهار له شپږو بجو وروسته [۲۸ اپريل ۱۹۸۷] په بالا حصار کې مېشتې د ۴۴۴ کوماندو قطعي بريدمن امام الدين او يو شمير وسله وال

کسان کلاشنیکوفونه په لاس ماني ته ننوتلي او په ډيري سپين سترگي يې داؤد خان او جمهوري رژيم لور پورو چارواکو ته ويلي: "د گوند د مرکزي کميټې د امر پر بنسټ تاسو محکوم ياست او ځانونه تسليم کړئ!!"

سردار داؤد د امام الدين او تش په نامه مرکزي کميټې امر ته د غاري په نه ايښودلو او نه پاملرنې په تومانه ډز کوي او د امام الدين بدرگه کسان يو ځای په يوه وار پر سردار محمد داؤد او د کابينې پرنورو غړو ډزې کوي او د سردار محمد داؤد خان، د هغه د ورور سردار محمد نعيم خان، د کورنۍ او د کابينې د غړو په گډون نهه ډيرش تنه په ډيري شډلتيا او وحشت په شهادت رسوي.

نولسمه برخه

صبرالله سياه سنگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتو ژباړه: رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه خيژي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښنايي واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه رادگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږتر لږه د افغانستان د خلق د ډيموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنجشيري، سليمان لايق، خيال محمد کتوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اوږدو ټيلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو. همدارنگه د دغې لېکنې په لا ښه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي

۲۰۰۸ کال، نوامبر

پته:

سياه سنگ

دټيلفونونو شميرې: ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱

نښه: Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S۴X۲P۳, CANADA

د فرهاد لبيب د خبرو د لړۍ دوام

د ۲۰۰۹ زکال د جنورۍ په څلورمه نيټه د "چند سطر شکسته در باره تجاوز روس در افغانستان" د کتاب ليکوال فرهاد لبيب، چې د [هند په نوي ډيلي کې په ۱۹۸۱ زکال د ليتو د خپرندويي ټولنې له پلوه خپور شوی]، د www.kabulpress.org ويب پاڼې ته يې د " عمق فاجعه" تر سر ليک لاندې يو يادښت ليک را ليږلی وو. د هماغې ورځې په سبا د نوموړي يادښت ليک پراخه بڼه د يوې ښکلې سريزې په ترڅ کې په څو نورو رسنيو کې خپور شو.

نوموړي په پيل کې په هر ځای کې د " و آن گلوله باران بامداد بهار/ د پسرلني سباوون دگوليو باران " د "ليکوال" له ونډې څخه پرته له دې چې د " صبرالله سياه سنگ" نوم ياد کړي يادونه کړې او گڼې په دغې لنډې څيړنې کې لبيب ته ليکوال له يوه " تايپ کوونکي" پرته بل ښه ځای نه دی موندلی.

دا دی د فرهاد لبيب د خبرو لړۍ د هغه له اجازې پرته له شپږم پارگراف څخه وروسته را اخلو. لوستونکي کولای شي لومړۍ ټوله لېکنه دلته و لولي:

<http://kabulpress.org/my/spip.php?article۲۷۹۹>

www.farda.org/articles/۰۸_updates/۰۸۱۲۰۰/article_f_labib.htm

"د ناتار ژور تَل"

سره له دې چې د افغانستان د لومړني ولسمشر ، د هغه د کورنۍ او یارانو د شهادت د پېښې په اړه پراخ لاسوندونه او مدارک په لاس کې شته او په داسې حال کې چې د ولسمشر په وژنه او وژونکو ته د وژني د شریک او لارښود په توګه لا تر اوسه د امام الدین پر اوږې او مټ د ولسمشر د دېزو د ټپونو نښې لیدل کېږي بیا هم د درو لسیزو په تیریدا د وژونکو پیژندنه نه ده شوې.

په همدې لړ کې ، امام الدین اوس د غوايي د کودتا خونړۍ جنایت "مشروع دفاع" (!) بولي. آیا په دغسې له ملنډو ډک اړ و دور کې کیدای شي د هغې ورځې راتګ ته سترګې په لاره کېښو چې زموږ د هیواد د خپلواکۍ د ګټلو د زرګونو زرګونو وژونکو په سرو وینو پښې د نیاو یا محاکمې تر میز پورې را ورسول شي او د کړو وړو سزا یې په لاس کې ورکړل شي؟

د زرګونو زرګونو شهیدانو ژوند او شتمني د " افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند" د غړو له پلوه درې وړې او له خاورو سره یو شوه ؛ لږ تر لږه په دیارلس سوه او اته پینځوس لمریزکال [۱۹۷۹ز] کې د غوايي د کودتا د رژیم له پلوه د دولس زرو شهیدانو نومونه په برالا او څرګند ډول د کورنیو چارو د وزارت په دیوالونو وڅړول شول دا ځکه چې نور د هغوی پاتې کسان او خپلوان د جلاو واکمنو د سر خورۍ لامل ونه ګرځي. خو هغه څه چې د وخت تیریدا په زیاد رسولي دا دي چې د کړو وړو سزا حق او تاریخ هم بیرحمة ، سخت زړی او سپېڅلی ورمندګر "قاضی" دی.

اووه ویشته کاله مخکې [۱۹۸۲ز] کله چې ما د غوايي د کودتا په اړه خپل یادښتلیکونه لیکل د امام الدین د خبرو په تړاو زه دې پایلې ته رسیدلی وم چې نوموړی د دوه وو خبرو په اړه رښتیا نه وایي :

- ۱) دا چې ویلي یې ول د یوه " ځنګیز /جناحي اور" په تر سره کولو یې داؤد خان او ور سره کسان ووژل ، او
- ۲) په دغو خونړیو عملیاتو کې د اصلي وژونکو د نومونو او پیژندنه برېښدول

ما د امام الدین د خبرو په اړه خپله جاج اخیستنه ولیکله او د هیواد یو شمیر تاریخپوهانو هغه په کلکه په پام کې و نیوله او په خپلو لیکنو کې یې ځای ورکړ. له دې چې له ډیرو کلونو وروسته پورتنۍ خبره یو ځل بیا د صبورالله سپاه سنگ له پلوه تر شننې او کره کتنې لاندې راغلی دا دی زه هم د افغانستان د پخواني وسله ځواک د یوه غړي په توګه اړکیرم خپل دلایل را وړاندې کړم.

یوازي امام الدین؟ که د منطق او ژور څیر له کړکۍ ورته وکتل شي نو د دغسې عملیاتو د پلي کولو لپاره ، په ځانګړې توګه د یوه هیواد د ولسمشر د نیولو یا وژلو لپاره عادي اوکار نا آزمویلي خلک نه لیرل کېږي. دا به لنډ پوهنه او ساده باده توب وي که ونو چې د کودتا د مشرتابه ډله هرڅومره چې ناپوهه وي د داؤد خان د نیولو لپاره دې نا خبره او کارنا آزمویلي کسان د ولسمشرۍ مانی ته ولیري. ځکه کودتاچیان ښه پوهېدل چې په حقیقت کې دغه ځانګړي او مهم عملیات د دوی برخلیک جوړوي. په دې توګه هر پوه او عاقل انسان دې ومني چې د هغه وخت د ولسمشر د نیولو لپاره هرو مرو کارپوه ، د ډاډ وړ او د پوځي علمیاتو له رمزونو او رازونو څخه خبر کسان لیرل شوي دي.

څو بنسټيزې پوښتنې: په دغسې یوه فوق العاده حساس او خونړي خوځښت کې ولې امام الدین یوازي وو؟ که دا و انګیرو چې له هغه سره بدرګه کسان یوازي د افغانستان د وسله وال ځواک څلور تنه افسران یا سرتیري ول نو څرګنده ده چې امام الدین په یوازي سر د ولسمشر وژونکی نه بلکه دوی ټول د ولسمشر وژونکي دي. په دې توګه پوښتنه دا ده چې د ولسمشر له شهادته وروسته ولې یوازي امام الدین لوړو پوړیو ته رسول کېږي او پاتې بدرګه کسان بې نومه او بې نښانه ورک پاتې کېږي؟ که له هغه سره بدرګه کسان د افغانستان د وسله وال ځواک غړي ول او په داسې یوې سرسپارنې یې د کودتا د رژیم لپاره سرښندنه کړې نو ولې دغو کسانو ته د امام الدین په شان رسمي دریځونه او امتیازات ونه کړل شول؟ که له هغه سره بدرګه کسان په رښتیا د افغانستان د وسله وال ځواک غړي ول ، آیا د دومره کلونو په اوږدو کې دوی نه شوای کولای لږ تر لږه د خپلو دوستانو او هملیکو ملګرو په منځ کې کوشنۍ سر ټکونه او شکایت وکړي؟ ولې یوازي امام الدین ټپي او د همدغه داستان یوازينی " اتل" وبلل شو؟

د [بناغلي میر محمد صدیق فرهنگ] د کتاب [افغانستان در پنج قرن اخیر] په ۸۶۷ پاڼه کې ولسمشر ته د خبرو اترو لپاره د قادر او وطنجار د لیرلو په اړه داسې لیکل شوي دي : " دغه وړاندیز د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند په مرکزي کمیټې کې وړاندې شو" ؛ او له هغه وروسته د هماغه کتاب په ۶۸۶ پاڼه کې د قادر له خولي ویل

کیري: "زه او وطنجار د ماني پر لور و خوځېدلو. خو ملگرو زموږ مخه و نيوله او دوه تنو نورو ته دنده ورکړل شوه چې داؤد خان ته ورشي." ، اوس نورې اړینې پوښتنې را منځته کیري:

دغه "ملگري" څوک ول چې د گوند د مرکزي کمیټې له صلاحیت څخه د هغوی صلاحیت لور وو؟ ولې قادر په رندۍ او چالاکی د دغو پټو او مرموزو "ملگرو" له مخ څخه ټیځرۍ له لیرې کوي چې ان د هغوی د یوې ایکۍ وړیا خبره د خلق د ډیموکراتیک گوند د مشرتابه له حکم څخه لوړه ده؟ ولې دغه پټ راز لا تر اوسه همداسې پټ ساتل کیري؟

ددغسې اړینو عملیاتو لپاره د چمتووالي اړتیا: له نیکه مرغه چې په هم په هیواد کې دننه او په بهر کې میشت د افغانستان د وسله وال ځواک گڼ شمیر غړي چې د غوايي د کودتا په شپو وروځو کې د افغانستان د ملي وسله وال ځواک غړي ول لا تر اوسه ژوندي دي. هغه کسان چې پوځي زده کړه لري په ځانگړې توگه د لوړو زده کړو خاوند افسران ښه پوهیږي چې د افغانستان د وسله وال ځواک غړي هېڅکله د همدغسې عملیاتو (د ولسمشر پر ماني د برید ، د هغه د وژنې یا نیولو) لپاره نه کومه ځانگړې روزنه لیدلې او نه د وسله وال ځواک په ښوونیزو او روزنیزو بنسټونو کې د دغسې عملیاتو روزنه تر سره شوې ده. مانا دا چې په یو چا یا څو کسانو په مخامخ ډول په یوه څلور د یوالي چاپیریال کې د بریښنا په توندوالی برید تر سره کول

خو له دې سره سره په روښانه ډول وینو چې په دغو عملیاتو کې پینځه تنه د یو لسو یا (اووه لسو) سرپه لاس کې اخیستي کسانو پر وړاندې په یوې کوشنۍ سرپوښلې څلور دیوالی کې درېږي؛ په انگر کې دننه کوربانه د یرغلگر په پرتله له خپل چاپیریال سره ښه بلد او آشنا دي خو پرته له دې چې د یرغلگرو له ډلې څخه یو تن ووژل شي ، هغوی ټول د همدغې پینځه کسيزې ډلې له پلوه له پښو غورځول کیري او یوازې د امام الدین په نامه د کومانو د قطعي افسر لږ ټپي کیري او بس.

د عملیاتو ورته والی: هغه عملیات چې د دیارلس سوه او اووه پینځوسم کال د غوايي د مېاشتې د اتمې په سهار [۱۹۷۸ز د اپریل ۲۸] د ولسمشرۍ په ماني کې پلي کیري او په پای کې ولسمشر او د هغه د کورنۍ گڼ شمیر غړي شهیدان کیري (دا چې د ارگ په مدافعه کې څومره ساتونکي په هاغه ورځ وژل شوي ، څرگند نه دي) ، د افغانستان په تاریخ کې د دغو ډول عملیاتو د پلي کولو ښه او څرنگوالی ساری نه لري ، په ځانگړې توگه د ښځمنو او ماشومانو پرمخ د اور د خولې پرانیستل چې ټول یې د ولسمشر له استوگنځي څخه د باندې ول. یوازینی منطقي انگیرنه دا ده چې د افغانستان د وسله وال ځواک په جامو کې د دغه له شرمه ډکې کړنې او جنایت په تر سره کولو کې د روسي کومانډو لاسونه ښکیل و بولو.

باید ورغبرگه کړم چې دغه عملیات له څو اړخونو له هغو عملیاتو سره ورته والی لري چې د دیارلس سوه اته پینځوسم کال د مرغومي په شپږمه نېټه [۱۹۷۹ ز د دسامبر ۲۷] د تاج بیگ په غونډۍ کې د حفیظ الله امین او هغه ته د نیردو کسانو پر وړاندې تر سره شول.

ولې امام الدین په عملیاتو کې د خپلو ښکیلو بدرگه کسانو د نومونو له برېښدولو څخه اوږه سپکوي؟ د غوايي له کودتا یوه اونۍ وروسته امام الدین نوموړې پیښه په دغو ټکیو ما [فرهاد لیبب] ته وویل: "کله چې ما ته د داؤد خان د نیولو امر راکړ شو هیچ چا زړه نه کاوه چې له ما سره ارگ ته دننه ولاړ شي. ما یو چلونکی پیژانده ، له هغه او نورو څلورو تنو سره یوځای چې ما نه پیژانل په زغره وال گادې کې ارگ ته دننه ولاړو."

له دې به تیر شو چې نن امام الدین له خپلو ټولو خبرو ټپ منکره دئ او زیاتوي چې د خپلو بدرگه کسانو نومونه نه پیژني! خو د پاملرنې وړ ټکی دا دې چې: د فتح محمد په نامه یو تن ښه په یاد لري چې هغه یې روغتون ور ساوه. ان د هغو کسانو خبرې او نومونه لا تر اوسه په یاد لري چې هغوی یې د راډیو افغانستان په ودانۍ کې لیدلي ول او هغه هم په داسې یوه مرگونې ټپي حالت کې "چې له لاسه یې وینې څڅېدلې" ، خو د "غوايي د نه په شا کېدونکي" انقلاب د توپکوالو نومونه چې له هغه سره یوځای په دغو عملیاتو کې بدرگه شول په یاد نه لري!

د هغې پیښې د گولیدو د باران په وړیا کې امام الدین چې په خپله وینا یې هډوکۍ یې "شپارلس ټوټي" شوی وو او د "شوکه" او وینې څڅېدنې له امله هره شېبه بې هوښه کېده د ولسمشرۍ په ماني کې د میشتو کسانو نومونه ، روغتون د تللو لاره ، د راډیو افغانستان ودانۍ او نور ټول په یاد لري خو یوازې د "څلورو تنو" برخلیک جوړوونکو کسانو نومونه چې له ده سره بدرگه ول په یاد نه لري!

هیښنده خو دا ده چې امام الدین د "مرگ او ژوند" د پولې په هاغسې یوې حساسې شیبې کې کولای شي د راډیو افغانستان په ودانۍ کې د بریالیو عملیاتو راپور "په ډیر خیر او ټکی په ټکی" د کودتا د مشرتابه ډلې ته وړاندې کړي.

منځپوښتونکي ټکي دا دي چې که امام الدين پر ارگ د عملياتو د پلي کولو امر د شهنواز تني له لاري د کودتا له مشرتابه څخه تر لاسه کړی وو نو ولې يې د پوځي سلسله مراتب په پام کې نيولو نوموړی "راپور" يې شهنواز تني ته چې په هماغه سيمه کې حاضر وو ور نه کړ او د هغه پر ځای په ټپي ځان د پوځي سلسله مراتبو په نه پام کې نيولو نينغ په نينغه ځان د راديو په ودانې کې ديره د کودتا د مشرتابه ډلې ته رسوي ؟

پايله : له دغو پوښتنو ، شننو او کره کتنو څخه زما ټوله جاج اخيسته او انگيرنه دا ده چې د ولسمشر محمد داوود اصلي وژونکي نه د افغانستان د وسله وال ځواک غړي او نه هم د پوځ د ښوونيزو او روزنيزو بنسټونو غړي دي بلکه نوموړي " څلور تنه" د پخواني شوروي د (کي جي بي) د ملکي او د (جي آريو) د پوځي څارگرو څانگو تکړه او ښه روزل شوي غړي ول چې د يوه سنجول شوي پلان له مخې له امام الدين سره يو ځای شوي او د عملياتو له تر سره کولو وروسته بيرته خپلو پټنځايونو ته تللي دي.

په پخې انگيرنې ويلای شو چې په دغو عملياتو کې امام الدين د روسي کمانډويانو د لارښوونې او ژباړې دندې په غاړه درلودله او بس. دلته که د شهيد محمد داوود خان د ژوند وروستۍ خبرې په پام کې ونيسو چې : " زه روسانو او کمونيستانو ته نه تسليميرم" نو موږ به تر ډيرې کچې ددغو پټو رازونو تل ته لاره ومومو.

هر گوره ، د پورتنیو يادونو له سپړنې او شننې څخه زما موخه دا نه ده چې له يو شمير څرگندو او ځانگړو کسانو سره دښمنۍ ته مټې را ښوهم او نه هم د هيواد د تاريخي حقايقو د تحريف هيله لرم. زما هيله دا ده چې حق دې خپل رښتونی او ټاکلی ځای ومومي او زموږ راتلونکي زوزاتونه د ناپوهۍ او بې لارۍ د ژورو کړليچونو په لوڅرو کې بند پاتې نه شي.

د غوايي کودتا ، د افغانستان د لومړني ولسمشر او په پټو سترگو د هغه د کورنۍ وژنه ، او هم د کودتا له پايلو څخه رامنځته شوي وړانۍ يوه ساده پيښه نه وه چې پر هغې دې سترگې پټې شي ، بلکه ددغې پيښې پايلې له موږ غواړي چې هر اړخيزه ، ژوره ، محتاطه او عادلانه څيړنه تر سره کړو. بشپړ داد لرم چې زموږ د هيواد په ناتار او ناوړين خپلۍ چاپيريال کې به که نن وي يا سبا د عدالت د رامنځته کيدلو او د عادلانه لټون او غوښتون لپاره لاره پرانيستل شي."

شلمه برخه

صبرالله سياه سنگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتورڼا: رحمت آريا

له يوه لاسه ټک نه خپري

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داوود د سياسي بنادنامو په سموالي يا نه سموالي، دهغه پر پروالي يا نه پروالي روښنايي واچوي، غواړي يوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژنې د څرنگوالي په اړه د يوشمير شته مالوماتو ټولگه رادگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل يا لوستل کيږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د يموکراتيک گوند له پخوانيو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنجشيري، سليمان لايق ، خيال محمد کټوازي) او جنرال امام الدين سره د پرله پسې او اوږدو ټيلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپيل کړو. همدارنگه د دغې لېکنې په لا ښه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتيا لېدل کيږي

۲۰۰۸ کال، نوامبر

پته :

سياه سنگ

دټيلفونونو شميرې : ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱

نښه : Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

عبدالرحيم شادان

د ۲۰۰۷ ز کال د نوامبر د مېاشتې په يولسمه نېټه يو چا چې نه غواړي نوم يې دلته واخيستل شي وويل: "د ديارلس سوه او اوو پينځوسم کال د غوايي د مېاشتې په اوومه او اتمه نېټه عبدالرحيم شادان د محمد داؤد د ولسمشرۍ په ماڼۍ ارگ کې وو. غوره گڼم چې د نوموړي يادښتليکونه هم دلته راوړل شي."

له عبدالرحيم شادان څخه مننه چې پرته له زيادښت او کمښت دغه درې يادښتليکونه يې را واستول: "د عبدالحميد مبارز د خبرو پر وړاندې "ليک" / د يوه بې ځايه تور غندنه / ۱۹۹۹ ز کال د جنوري پينځلسمه" ، " (يوه ليکوال ته) ليک / ۲۰۰۱ ز کال د جولای ۲۷" او " (هماغه ليکوال ته) دويم ليک / ۲۰۰۱ ز کال د نوامبر ۱۲"

که څه هم د دويم ليک ډيرې برخې د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د وژل کيدلو له څرنگوالي سره نېغ تړاو نه لري ، بنيادي د ليک يو شمير روښانوکي برخې د ځينو لوستونکو لپاره په زړه پورې وي.

"د يوه بې ځايه تور غندنه"

تاريخ بايد له توکميزو ، ژبنيزو ، سيمه ييزو ، سياسي او گروهيزو تنگ الواکيو "تعصب" پرته د واقعيتونو پر بنسټ وليکل شي نه د کوڅې او بازار د گنگوسو او ډنډورو پر بنسټ.

ما په وروستيو وختونو کې [د ۱۹۹۸ ز کال په دسامبر کې] د عبدالحميد مبارز کتاب "تحليل واقعات سياسي افغانستان" ولوست. په خواشينۍ چې په کتاب کې دننه په ډيرو برخو کې له خيټي راوتلو کيسو ، ذهنيگريو ، خيالي انځورگريو ، سپکو بازاړي روايتونو، درغليو او تور لگونو سره مخامخ کيږو.

د دغه کتاب په تومنه کې له ډير تضاد او اروپيچ "تناقض" سره مخامخ کيږو چې ښاغلي ليکوال د ځان د غټوالي لپاره راوړي دي. ددغه کتاب شننه به شنونکو او کره کتونکو ته پرېږدم ، دلته غواړم د يوه بې ځايه تور په اړه خبرې وکړم چې پر ما [عبدالرحيم شادان] لگول شوي دي:

ښاغلي مبارز د خپل کتاب په ۳۷۶ پاڼه کې د ديارلس سوه اوو پينځوسم کال د غوايي د مېاشتې د اوومې د ماښام په اړه د خپلو کيسو جوړولو په لړ کې وايي چې :

"د غوايي د اوومې ورځې په ماښام د [گارد بولندوي] صاحبجان سردار محمد داؤد خان ته وړانديز کوي چې دی به د ارگ سويلي لارچې (کرکۍ) بلل کيدله پرانيزي او يو ولايت ته دې ولاړ شي. محمد داؤد چې خپله او د محمد نعيم کورنۍ يې په ارگ کې راټوله کړي وه ، دغه وړانديز مني او کله چې غواړي په موټر کې سپور شي له يوه گوټ څخه ډزې کيږي او دا ډزې له ارگ څخه دننه دي. وروسته څرگنده شوه چې دغه سبوتاژ د شادان له پلوه (چې وروسته پرچمي جنرال شو) تر سره شوی وو، ځکه د گارد په لور پورې افسرانو کې نوموړی يوازينی ژوندی افسر دی چې نورو پاتې افسرانو په سرښندنې ځانونه له لاسه ورکړي ول."

دغه کيسه د سړي په ذهن کې "په کورکي ناست له ټول بغداده خبر رانده" کيسه را ژوندۍ کوي. عبدالحميد مبارز په ډيرې سپين سترگۍ درواغ وايي ځکه :

(۱) موږ په کلکه له ارگ څخه ساتنه کوله. په هماغو لومړيو شېبو کې ، کله چې د ز غره والي ليو شوبلو د دفاع د وزارت پر ودانۍ او د ارگ پر ختيځې دروازې بريد وکړ ، په لومړي گام کې د لومړۍ کنډک د بولندوي شهيد ډگرمن په بولنې مو د ز غره وال ځواک څلور محاربوي ماشينونه د ارگ دروازې ته مخامخ ، د کانو او صنايعو د وزارت ودانۍ ته مخامخ ، ختيځې دروازې ته مخامخ او د سلامخاني دروازې ته مخامخ په سپکو توغنديو ويچار کړل. همدارنگه د ارگ د دفاع په لړ کې د ز غره وال ځواک په لسگونو شوبلي له کاره و لويدي او په نوموړو شوبلو کې څلور شپيته تنه مو ژوندي يرغمل و نيول او په ارگ کې مو بنديان کړل.

(۲) هر پوه سړی کولای شي و انگيري چې د گارد ټول وسله وال ځواک له ارگ ، له ولسمشر او د هغه له کورنۍ څخه ساتنه کوي او له ارگه دباندې په لسگونو شوبلي او ز غره وال گادي درې وړې کوي ؛ که په دغسې يوې شېبې کې په ارگ کې دننه يو يا څو تنه پر ولسمشر ډزې وکړي نو د گارد ځواکونه به پر ډزې کوونکي داسې د گوليو باران جوړ کړي چې د هغه يوه ټوټه به هم ونه موندل شي.

(۳) کتاب د لنډ پوهنې او له ساده او رڼو حقايقو څخه د بې خبرۍ پر بنسټ ليکل شوی دی. ټول پوهيږي چې د پوځي کودتا بولنه پرچميانو نه وه ورکړې. (ښاغلي ليکوال مبارز ته بنيادي چې په دې تړاو لږ پلټنه وکړي). له همدې امله په

گارد کې میشتو پرچمیانو گومان کاوه چې ښایي یو شمیر اور پکودغې دروهې ته لمن وهلې وي نو ځکه یې په پریکنده ډول جگړه او له ارگ څخه یې ساتنه کوله.

۴) زه عبدالرحیم شادان په هغه وخت کې د ولسمشرۍ د گارد د پیژند د مدیریت آمر وم. محمد داؤد زه پیژندلم. عربي هیوادونو، یوگوسلاویا، هند، پاکستان او ایران ته یې زه د خپلو سفرونو په ترڅ کې د خپل امنیت د سرگروپ په توګه ټاکلې وم. ماته زما وجدان اجازه نه را کوله چې ددغسې یوه ډاډ په بدل کې هاغسې یو ناځوانه کړو وړو ته لاس واچوم چې مبارز له خپلې ګډې را ایستلي دي.

هغه څه چې ما په رڼو سترگو لیدلي دي لنډیز یې په لاندې ډول دی :

د گارد بولندوی ارواښاد صاحبجان د [۱۹۷۸ز کال د اپریل په ۲۸] د شپې د دوه وو بجو په شا او خوا کې امر وکړ یوه لارې چې گرد چاپېره یې په سپکو توغندیو سمبال شوي وي چمتو شي. په لارې کې د یوه بنز موټر لپاره ځای پرځای کول هم په پام کې و نیول شول ؛ د ارگ شمالي دروازه د دلکشا ماڼۍ او لومړۍ ماڼۍ ته لاره ورکوي چې له هغه ځایه د فرانسې سفارت ته د تللو خوندي لاره ځي ؛ که سردار محمد داؤد خان منلي وای نو کولای یې شوای چې له همدې لارې د فرانسې سفارت او یا هرې خواته چې زړه یې غوښتل ولار شي.

د گارد بولندوی سردار محمد داؤد خان ته ورغی او د لارې له چمتووالي څخه یې ورته خبر ورکړ. ددغه خبر د ورکولو په ترڅ کې دغه کسان د ولسمشر مخ ته حاضر ول :

ډگرمن سیدجان د گارد د اوپراسیون مرستیال (وروسته د افغانستان د ډیموکراتیک جمهوریت د وسله والو ځواکونو په اعلی قوماندانۍ کې تورنجنرال) ، عبدالحق علومي د جمهوري ریاست د گارد د کشف آمر (وروسته د تورنجنرال په رتبه د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند د مرکزي کمیټې د عدل او دفاع د کمیټې مشر) او جگتورن آقا محمد

سردار محمد داؤد د صاحبجان را پور واورید خو د هغه وړاندیز یې ونه مانه او په زغرده یې وویل :
" زه په ارگ کې پاتې کېږم "

مبارز وايي " د ارگ له یوه ګوټ څخه ډزې کېږي ، او دغه ډزې له ارگ څخه دننه دي. وروسته څرګنده شوه چې دغه سبوتاژ د شادان له " زه له مبارز څخه پوښتنه کوم چې " زه خو د توغندیو او مرمیو د سره اور په باران کې له هغو کسانو سره یو ځای چې نومونه مې پورته یاد کړل د ولسمشر تر مخ ولاړ وم ، ته د ارگ په کوم ګوټ کې پټ شوی وي او د ارگ له کوم ګوټ څخه تا لیدلي ، اوریدلي یا پوه شوی یې چې ډزې د چا دي؟ "

درغلن لیکوال بیا لیکي چې : " د گارد له لوړپوړو افسرانو څخه یوازې شادان ژوندی وو او پاتې کسانو په سربښندنې ځانونه له لاس ورکړي ول. "

مبارز یا په لوی لاس درواغ وايي او یا یې یوازې د سپینې ناپوهۍ په ټال کې سپینې پانې تورې کړې دي ؛ ځکه د گارد د افسرانو له ډلې څخه ځوان بریدمن چوپان (د هماغې ورځې د شپږو بجو په شا او خوا کې) او ډگرمن محمد سرور په شهادت ورسیدل ، دیرش تنه سرتیري تپیان شول او نور ټول ژوندي پاتې دي. له هغې ډلې څخه تورنجنرال عبدالحق علومي په ۱۹۹۳ کال کې په کابل کې شهید شو او تورن سید جان ژوندی دي.

نوموړی لیکوال د هماغې شپې د پېښو په تړاو د سپړلو په دوام وايي : " ډگروال صاحبجان د غوايي د اتمې [۱۹۷۸ز د اپریل ۲۸] تر نیمې شپې پورې مقاومت ته دوام ورکوي چې وروسته د هوايي بمباریو په لړ کې په شهادت رسیږي "

بیا هم د مبارز بې خبري او د حقایقو تحریف! شهید صاحبجان په بمباریو کې و نه وژل شو، بلکه د ارگ له تسلیمې وروسته کود تاجیان نوموړی یرغل نیسي او بیا یې د راډیو افغانستان ۵۲ شمیرې سټډیو ته بیايي. (د راډیو څو تنو کارکوونکو او ویاندانو کیسه وکړه چې د [۱۹۷۸ز د اپریل په ۲۸] نېټه یې د ورځې په لومړیو ساعتو کې صاحبجان د راډیو په سټډیو کې لیدلی وو. البته څرګنده ده چې کودتا چیانو له هغه وروسته نوموړی په شهادت و رساوه)

د پېښې د لړۍ دوام په دې ډول دی : د غوايي په اتمې [۱۹۷۸ز د اپریل په ۲۸] د سهار د څلورو بجو په شا او خوا کې سردار محمد داؤد خان صاحبجان ، سید جان او عبدالحق علومي را وغښتل ؛ ارگ ته د نورو قطعاتو د مرستې د نه رسیدنې او د مقاومت د بې ځای والي په پام کې نیولو یې داسې لارښوونه ورکړه :

" نه غواړم ځوانان له منځه ولاړ سي. ددې لپاره چې د ډیروځوانانو د وژل کیدلو مخه نیول شوي وي ، گارد تسلیم کړی. زه نه تسلیمېږم. ما د دفاع د وزارت ، صدارت او د ولسمشرۍ په پښتونو کې هیواد او ولس ته سپېڅلي خدمتونه

کړي دي. هېڅکله مې افغانستان او د افغانستان ولس ته خیانت نه دی کړی. که ما کومه پازوالي یا جرم درلود نو ما دې د افغانستان د ولس په نیاو کې محکمه کړي.

دا وې د افغانستان د لومړني ولسمشر سردار محمد داؤد خبرې چې د ولسمشر د گارد افسرانو ته یې وکړې. د همدغې لارښوونې پر بنسټ د ارگ د ختیځې دروازي پرسر سپین بیرغ و خړول شو او گارد تسلیم شو.

په څو ورستیو کلونو کې یوشمیر افغان لیکوالانو یو شمیر رسالې، یادښتلیکونه، د سترگو لیدلي حالونه او تاریخي کتابونه خپاره کړي دي چې د افغانستان د شلمې پېړۍ د دویمې نیمایۍ د تاریخي واقعیتونو په روښانونو کې خورا مرسته کوي. په دې ډله کې یو شمیر "تش په نامه لیکوالانو" هم چې د تاریخ د لیکلو واک نه لري او ان د هغوی د لیکنې د لیکلارود څرنگوالی تر پوښتنې لاندې دی پانې تورې کړې دي او د پازوالۍ د پېټې له پورته کولو او د رښتیا موندنې له هڅو پرته یا غټ غټ درواغ وایي او یا تحریف شوي حقایق رامنځته کوي.

ددغو درغلنو له ډلې څخه یو یا دوه تنه چې د خلق او پرچم د واکمنۍ په کلونو کې یې "د غیرگوندي" تر نامه لاندې لوړ دولتي درېځونه درلودل نن ددغو تورو او لیکنو له لارې پرته له دې چې د هغو کلنو په پېښو کې یې "گډون کړی وي" غواړي تا او ما ته ووايي چې "خپلواک، اتل او مجاهد" وو. دغسې کسان هغو چوغکو ته پاتې کیږي چې ککړه تر وزرونو لاندې نښاسي او د تیارو په ټال کې په سوچولو زانگي او څوک نه ویني. له همدغې ډلې څخه یو یې عبدالحمید مبارز دی.

د "تحلیل واقعات سیاسي افغانستان" د کتاب په څلورم پوښ کې د هغه لیکل شوی ژوند لیک څرگندوي چې نوموړي د خپل ژوندانه لوړ اداري درېځونه د خپلو لوڅو پوڅو او هلو ځلو له لارې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند او د پخواني شوروي اتحاد د سلاکارانو د ډاډ له تر لاسه کولو وروسته د پرچمیانو په وخت کې د "ښوونې او روزنې د وزارت د مرستیال" پر څوکی کښینول شوی وو.

په دغسې رسمي دریځ کې د یوه سړي د ټاکلو واک یوازې د سیاسي بیرو یا د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د لوړ مقام په لاس کې وو. هېڅ پوه سړی نه شي کولای ومني چې یو "گوندي ضد" (په کتاب کې د مبارز بله څیره!) دې په ناڅاپه او د گوند د ډاډ له تر لاسه کولو وروسته پر دغسې یوه اداري دریځ ټکوهل شي.

مبارز په ناوره ښه توگه غواړي د لوستونکي په سترگو کې خاورې و شیندي. هغه د خپلو دندو د سپړنې په لړ کې وایي: "په ۱۹۸۰ز کال کې د سواد د زدکړې مرستیال او له هغه وروسته فرانسې ته کډوال شو"، خو نه غواړي ووايي چې تر څو کلونو پورې په نوموړي ادارې کې دریځ پاتې شو. تر هغې شېبې پورې چې ډاډه وو چې شوروي ځواکونه په افغانستان کې پاتې کیږي، کلونه کلونه د "وزیر د مرستیال" په توگه پاتې شوی وو، خو کله چې ورته څرگنده شوه چې شوروي ځواکونه له افغانستانه وځي، نود تېښتې او کډوال کیدلو په لټه کې کیږي او له خلقیانو او پرچمیانو سره د مخالفت د ډغرو وهلو لپاره ملاتړي!

د هیواد د سیاسي او پوځي حقایقو تل ته رسیدل، پر هغو پوهیدل او له هغو څخه کره کتنه کول ژورې څیړنې، پلټنې، شپه او ورځ خولې توبولو او بشپړ ناپېیلتوب ته اړتیا لري. نه لیکل ډیرښه دي تر درواغ ویلو او تور تړلو. یو په بل پسې کتاب خپرول، درواغ، تور تړل او د ولس سترگو ته افسانې د حقیقت په توگه څرگندول ستره گناه ده او عبدالحمید مبارز پر دغه بې لارې شوې له گړنگونو ډک کبرلیچ، یوازیني یا لومړنی تللی سړی نه دی.

پېړۍ پېړۍ مخکې مولانا جلال الدین بلخي له دغسې قلم په لاس لیکوالانو څخه داسې سر ټکونه کړي ده: "چون قلم در دست غداری بود/ لاجرم منصور بر داری بود." - جرمني، ۱۵ جنوری ۱۹۹۹

لومړنی لیک

گرانه دوسته.....،

د سلام له ډالۍ کولو وروسته هیله من یم چې له خپلې کورنۍ سره روغ او رمۍ اوسۍ. ستاسو د دیارلس سوه اتیایم لمریزکال د غوايي د میاشتې د لسمۍ [۲۰۰۱ز د اپریل د ۳۰] نېټې لیک مې تر لاسه کړ. دا دی ستاسو پوښتنو ته په لاندې ډول ځواب وایم:

(۱) له دیارلس سوه او اووه پینځوسم لمریز [۱۹۷۸ز] کال مخکې، ما د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د پرچم له ډلې سره اړیکه درلودله، لامل یې دا وو چې د ولسمشرۍ د ارگ یو شمیر افسرانو د پرچم له ډلې سره اړیکه درلودله او ما د دندو د تر سره کولو په ترڅ کې له هغوی سره نږدې اړیکې درلودلې.

د غوايي له کودتا وروسته د دواړو خلق او پرچم د ډلو له پلوه د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند غړیتوب ته وبلل شوم. ماته د خلق یا پرچم په ډله کې بشکيلوالي ارزښت نه درلود ځکه د دیارلس سوه شپږپینځوسم لمريز کال د چنگاښ د دولسمې [۱۹۷۷ز د جولای ۳] نېټې له کنفرانس وروسته گوند د یوه یوموتي د [ا.خ.ډ.گ] په نامه یادیده. له دې امله پرکال دیارلس سوه او اووه پینځوسم [۱۹۷۸ز] د گارد په لومړني سازمان کې د ازمایښتي غړي او پرکال دیارلس سوه اته پینځوسم [۱۹۷۹ز] د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند په اصلي غړیتوب ومنل شوم.

(۲) د غوايي له کودتا مخکې د جمهوري په اردو کې د دواړو خواوو افسران ول. ولسشر، ارواښاد صاحبجان او په څه ناڅه ډول د دفاع د وزارت مشرتابه د پرچم د ډلې کدرونه پیژندل. د گارد د کشف آمر عبدالحق علومي د خلق ډلې افسران اوما (عبدالرحیم شادان) چې په هغه وخت کې د گارد د پیژند مدیر وم پرچمي افسران پیژندل.

(۳) له دیارلس سوه څلور پینځوسم [۱۹۷۴ز] وروسته د ولسمشرۍ او د دفاع د وزارت د مشرتابه د لومړنۍ څپې ټکان د پرچم د ډلې پرافسرانو ورغلي. په لومړي پړاو کې د ولسمشرۍ د گارد بولندوی ښاغلی ضیا مجید په هند کې د پوځي اتشې په توگه وټاکل شو.

په دیارلس سوه او پینځه پینځوسم او دیارلس سوه شپږ پینځوسم [۱۹۷۶ او ۱۹۷۷] کې، د پرچم د ډلې اتلس تنه افسران چې گڼ شمیر یې د گوند نامتو کدرونه ول او د خلق د ډلې لس تنه افسران له گارد څخه د (دفاع د وزارت) د مرکز او یا د ولایتونو قطعاتو ته تبدیل شول. البته، له دې سره سره د دواړو ډلو افسران د غوايي د کودتا تر شپو ورځو پورې د ولسمشرۍ د گارد په جزواتمونو کې جذب او ځای پرځای شوي ول.

(۴) د غوايي له کودتا وروسته د (پرچم) د ډلې له دوه ویشت تنو څخه چې گڼ شمیر یې د گوند کدرونه ول په لوړو گوندي او دولتي مقامونو وگومارل شول چې د یوشمیر نامتو کسانو نومونه یې په لاندې ډول دي:

- ښاغلی ضیا مجید د ولسمشرۍ د گارد بولندوی/ په هند کې پوځي اتشه/ د ملي دفاع د وزارت د نړیوالو اړیکو مدیر
- ارواښاد ډگرمن گل آقا خان د ولسمشرۍ د گارد د اوپراسیون آمر/ د غوايي له کودتا وروسته تر برید جنرالۍ ورسید/ د هرات د اوومي فرقي بولندوی، د ملي دفاع د وزارت د سیاسي چارو رئیس او د افغانستان د خلکو د دیموکراتیک جمهورۍ د انقلابي لوري شوری مرستیال
- ډگرمن سید جان د گارد د اوپراسیون د آمریت مرستیال/ د غوايي له کودتا وروسته
- د تورنجنرالۍ تر رتبې ورسید/ د افغانستان د خلکو د دیموکراتیک جمهوریت د وسله وال ځواک د سرقوماندۍ د پوځ د څانگې پازوال

- ارواښاد عبدالحق علومي د ولسمشرۍ د مانۍ د کشف آمر/ د غوايي له کودتا وروسته د تورنجنرالۍ تر رتبې ورسید/ په کندهار کې د دولتي امنیت (خاد) رئیس، د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د مرکزي کمیټې د عدل او دفاع مشر

- محمد عزیز حساس د ولسمشرۍ د گارد د تشریفاتو د ټولي بولندوی/ د غوايي له کودتا وروسته د تورنجنرالۍ تر رتبې ورسید/ د ولسمشرۍ د گارد بولندوی، د حربي پوهنتون د قوماندانۍ مرستیال، د دولتي امنیت (خاد) د لسمې ادارې رئیس

- جگتورن سید حسن رشاد د گارد د دویم کنډک بولندوی/ د غوايي له کودتا وروسته د تورنجنرالۍ تر رتبې ورسید/ د ستردرستیز د امنیت آمر

- ډگرمن محمد نادر خان وردک د ولسمشرۍ د گارد د تشریفاتو د کنډک بولندوی

- جگړن دستگیر خان د ولسمشرۍ د مخابراتي د آمریت مرستیال

- یو شمیر ټیټ پوري افسران او بریدگي چې د غوايي له کودتا وروسته یې په سربښدنې ارزښتناکې دندې تر سره کړې د مدالونو او دولتي ښاننونو په ورکړې و ستایل شول

د خلق د ډلې د غړو شمیر لس تنه وو. هغوی هم د غوايي له کودتا وروسته د خلق په گارد او د وسله وال ځواک په قطعاتو کې په سربښدنې ستري دندې تر سره کړې

۵) د غوايي د مياشتې په اوومه د پنځنۍ په ورځ [۱۹۷۸ز د اپريل ۲۷] د دفاع د وزارت په لارښوونې د مرکز او ولايتونو په ټولو قطعاتو او گارنيزيونونو کې د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند د مشرتابه د نيول کيدلو او زندان ته د هغوی د لويېدلو په خوشحالي د ښادي لمانځنې په لاره اچول شوې وې. د گارد د جزوتامونو په گډون ټول قطعات د سهار له نهو بجو وروسته د ښادۍ د لمانځنې په خوبنيو بوخت ول. د ورځې د يولسو بجو په شاوخوا کې د دفاع وزارت ټولو قطعاتو په ځانگړې توگه د ولسمشرۍ گارد ته دنده ورکړه چې د ولسمشرۍ له مانۍ څخه دفاع وکړي. ځکه د پينځلسم او څلورم زغره وال ځواک شوبلي او محاربوي ماشينونه له خپل وضع الجيشتي حالته دباندې را وتلي او د ښار پر لور په خوځېدو وې.

ارواښاد صاحبجان د دفاع د وزارت د لارښوونې له ترلاسه کولو وروسته د اضطرار حالت اعلان او امر يې ورکړ چې د ولسمشرۍ د گارد ټول جزوتامونه دې له ارگ، جمهوري رياست او گارد څخه په ساتنه کې چمتو شي.

د گارد جزوتامونو، له خپل پرسونل او په خپل جوړښت کې له ټاکلي وسلې سره چې لا مخکې په لومړۍ درجه احضاراتو کې راغلي ول په ډير لنډ وخت کې (درې نېمې دقيقې) د ټول سۍ په ډگر کې راټول او له هغه ځايه يې خپلو دفاعي مورچلونو ته مخه کړه. هغوی له مورچل نيولو وروسته دفاع را پيل کړه.

په پيل کې [د گارد - ژ] ټولو خلقي او پرچمي افسران له سمبالو وسله والو جزوتامونو سره ټاکلي سيمي او مورچلونه (چې مخکې يې په څو څو ځله د لومړي درجه احضاراتو په ترڅ کې د مورچلونو د نيولو تمرين کړی وو) و نيولي او له ارگ، گارد او جمهوري رياست څخه په دفاع کې ښکېل شول.

په هماغو لومړيو شپږو کې چې د پينځلسم زغره وال ځواک ۷۱۵ شميرې شوبلي د دفاع د وزارت پرودانۍ او د ارگ پرختيځې دروازي ډزې وکړې؛ د ولسمشرۍ د گارد د لومړي کنډک بولندوی ارواښاد محمد سرور خان (د گارد د ختيځ اړخ د دفاع او ساتنې پازوال) خپلو ترلاس لاندې سرتيرو او جزوتامونو ته داسې امر ورکړ: "د پينځلسم او څلورم زغره وال ځواک شوبلي او محاربوي ماشينونه چې گارد، ارگ، جمهوري رياست اويا د ملي دفاع وزارت ته نږدې کيږي او ډزې وکړي د سترگو په رپ کې د توغنديو تر اور لاندې ونيسي او درې ورې يې کړي."

د جزوتامونو بولندويانو او پرسونل (سرتيرو) په بېره پر شوبلو او محاربوي ماشينونو په سپکو توغنديو هغه شوبلي چې د دفاع د وزارت پر ودانۍ او د ارگ پرختيځې دروازي يې ډزې کړې وې له کاره و غورځولې. هغوی د گارد د قراول مخته، د ختيځې دروازې مخته او د سلامخانې دروازې مخته (د څلورم زغره وال ځواک او د شهيد عمر قطعه) راغلي محاربوي ماشينونه او په هغو کې ناست پرسونل درې ورې کړل او وسوځېدل.

د غوايي د اوومې د پېښو په لړ کې شهيد ډگرمن محمد سرورخان او يو شمير په وسلو سمبال افسران د گارد او ارگ مخته پرسرک ننوتل او د يرغلگرو شوبلو ۶۴ تنه پرسونل چې د گارد ډېرله پسې توغنديو او نورو وسلو دډزو له امله له خوځښته پاتې شوي ول او يا د ارگ اوگارد پر لور د خوځښت زړه يې نه درلود پلي او ټول يې بندي او تر جدي څار لاندې يې ونيول. نيول شوي کسان د هماغې ورځې د سهار ترشپږو بجو پورې تر هغو شپږو چې گارد تسليمېده، هماغلته ول.

۶) له دې چې د پوځي کودتا لارښوونه او امر د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند د پرچم د ډلې له پلوه نه ورکړل شوې، د پرچم د ډلې افسران د مابنام تر اوو بجو پورې د اړيکې د نشتوالي له امله د پېښې له لامل څخه خبر نه ول، ځکه چې د گارد او جمهوري رياست د ټلفوني اړيکو ټولې اړيکې پريک شوې وې. هغوی د مخابراتي د امریت مرستيال دستگيرخان ته دنده ورکړه چې له گارد څخه دباندې ووځي او د بشپړو مالوماتو له تر لاسه کولو وروسته دې بېرته ارگ ته راشي.

د ستگيرخان د هر ډول گواښ په منلو د ارگ تر ديوال لاندې ويالې له لارې له ارگه دباندې ووت. نوموړی د مالوماتو له تر لاسه کولو وروسته د مابنام په اوو بجو بېرته راغی او د پرچم د ډلې افسرانو ته يې خبر ورکړ چې کودتا د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند د خلق ډلې پيل کړې ده.

له هغه وروسته د پرچم د ډلې افسرانو د گوند د پوځي څانگې د ملاتړ پياوړتيا ته ملا وتړله. همدارنگه د جزوتامونو بولندويانو چې گڼ شمير يې د گوند د دواړو ډلو غړي ول له دفاع څخه لاس پر سر شول او د گوند په گټه يې هڅې پيل کړې.

۷) ارواښاد صاحبجان د گارد د بولندي (د قوماندې په قرارگاه) په ځای کې وو او کله نا کله به د گلخاني ماڼۍ ته د ولسمشر د ليدلو لپاره په تگ راتگ کې وو. د کندکونو ، توليو او بلوکونو بولندويانو له خپلو مورچلونو څخه دفاع کوله.

د ماښام له شپږو بجو وروسته د جمهوري رياست په هوايي چاپيريال کې د هوايي ځواک الوتکې رابڼکاره شوې او جزو تامونه په ځانگړې توگه د دلکشا د ساعت برج ته څيرمه د دفاع هوا (ستريلا ۲M) ټولې او د ارگ د سويلي ديوال اړخونه يې تر اور لاندې ونيول. د (دفاع هوا د ستريلا ۲M) د ټولي بولندوي بریدمن چوپان د الوتکو د ماشينگنو د ډزو له امله شهيد شو.

د ماښام له اوو بجو وروسته بم غورځونکو الوتکو د گارد ټولې سيمې ، ارگ او د دلکشا پر بڼ د بمونو وړيا پيل کړه. د هغې په پای کې په ارگ کې دننه يو شمير زيرمتونونو اور واخيست او د اور په لمبو کې ايرې شول.

د پينځلسم زغره وال ځواک شوبلو د آريانا له څلور لاندې ، پښتونستان واټ او د کابل هوټل له شا او خوا د گارد او ارگ پر ودانيو پرله پسې ډزې کولې. د همدغو ډزو له امله د گارد دروغتون د ودانۍ يوه څنډه "د افغانستان بانگ" ونړېدله.

د ماښام له اتو بجو وروسته د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند د خلق ډلې په دې نامه چې پرغلگر ځواکونه د دلکشا بڼ ته ننوتلي او غواړي له هغې لارې گارد او ارگ ته ننوځي د گارد د لومړي کنډک سرغندويه او هڅاند بولندوی يوه گوت ته بيايي او هلته يې په شهادت رسوي (نوموړي له خپلو جزوتانونو سره يوځای د ارگ له ختيځ اړخ ، گارد او جمهوري رياست څخه په سربښدنې اوسرسپارلې توگه دفاع کوله)

د شپې له لسو بجو وروسته د گوند د لارښوونې پر بنسټ اغيزمن تبليغات ترلاس لاندې ونيول شول: " که جمهوري گارد تسليم نه شي ، لارښوونه شوې چې پرگارد او جمهوري رياست دې ۵۰۰ کيلويي بمونه و وړول شي ترڅو ټول له خاورو سره يو شي."

د غوايي په اتمې نېټې د سهار په څلورو بجو [۱۹۷۸ د اپريل په ۲۸] سردار محمد داؤود ، د گارد بولندوی صاحبجان، د گارد د اوپراسيون مرستيال سيدجان او د گارد د کشف آمر عبدالحق علومي را غواړي او ارگ ته د نورو ځواکونو له پلوه د مرستې د نه رسيدلو او د مقاومت د بې ځای والي په پام کې نيولو داسې وويل :

" نه غواړم ځوانان له منځه ولاړ سي. د دې لپاره چې د ډيروځوانانو د وژل کيدلو مخه نيول شوي وي ، گارد تسليم کړئ. زه نه تسليمېزم. ما د دفاع د وزارت ، صدارت او د ولسمشرۍ په پښتونو کې هېواد او ولس ته سپېڅلي خدمتونه کړي دي. هېڅکله مې افغانستان او د افغانستان ولس ته خيانت نه دی کړی. که ما کومه پازوالي يا جرم درلود نو ما دې د افغانستان د ولس په نياو کې محکمه کړي."

د ولسمشر له لارښوونې او د گارد د بولندوی د امر پر بنسټ د سهار له څلورو بجو وروسته د ارگ د ساعت د برج (ختيځې دروازي) پرسر سپين بيرغ لوړ او د تسليميدلو تابيا تر لاس لاندې ونيول شوه.

۸) ماسردار محمد داؤود څو څو ځله د گلخاني په ماڼۍ کې ، او کله چې هغه د ودانولو له پروژو څخه ليدنه کوله او هم عربي هېوادونو ، يوگوسلاويا ، سويس ، ترکيې او هند ته د سفر پر مهال ليدلی دی. چال چلند يې له سپېڅلې دوستۍ ډک وو او سړي ته يې زړورتيا وربخښله.

په هغه شېبه کې چې صاحبجان ولسمشر ته د گلخاني ماڼۍ ته مخامخ لارې برابرې کړه چې که وغواړي د فرانسې سفارت (يا بل لوري) ته ولاړ شي د محمد داؤود روحيه ډيره لوړه وه. (هغه ونه منله چې له ارگ څخه ووځي). خو د هغه د هملارو ملگرو په ځانگړې توگه د کابينې د غړو روحيه چې په هماغه ورځ د وزيرانو په غونډه کې يې گډون کړی وو ، ډيره الوتې او ضعيفه وه.

سره له دې چې ما له کابل څخه خپل يادښت ليکونه نه دي راوړي که تاسو د ارگ ، گارد او جمهوري رياست په اړوند نورې پوښتنې هم ولرئ مالومات به درکړم. والسلام. عبدالرحيم شادان ، جرمني ، د ديارلس سوه او اتيايم کال د چنگاښ شپږمه [۲۰۰۱ز کال د جون ۲۷]

دويم ليک

بڼاغلی

د سلام او درناوي له وړاندې کولو وروسته هيله من يم چې له خپلې کورنۍ او خپلوانو سره روغ او رمی اوسئ. ستاسو د ديارلس سوه او اتيايم کال د لړم د مېاشتې د ديارلسمې [۲۰۰۱ د اکتوبر د ۲۹] نېټې ليک را ورسيد. دا د هغه ټکي چې زما په ياد دي سپړنه يې په لاندې ډول تاسو ته وړاندې کوم :

(۱) د ولسمشر سردار محمد داؤد او د جمهوري گارد د بولندوی د لارښوونې پر بنسټ د افغانستان د پخواني پاچا محمد ظاهر شاه د حسابي او عايداتي شتمنيو د پلټلو لپاره يو څيړونکی پلاوی په لاندې ډول جوړ او وگومارل شو :
بناغلی **محمود لطيف** د محمد ظاهر شاه شخصي مرستيال چې په هاغه وخت کې يې د لنډ مهال لپاره د جمهوري رياست اداري چارې پرمخ بيولې : د پلاوي مشر/ عبدالرحيم شادان د جمهوري گارد د پيژند مدير : د پلاوی مرستيال او غړی/ بناغلی آقا محمد د گارد د مخابرې آمر: د پلاوي غړی/ بناغلی (نوم يې زما په ياد نه دی) د لوژستيک محاسب : د پلاوي غړی

پلاوي دنده درلودله چې د قلم مخصوص او شتمنيو (کاريز مير او دره اجر) حسابي چارې له نيږدې و پلټي ، کنترول يې کړي او ويې څيړي.

(۲) د پخواني پاچا د کورنۍ غړو د چنگاښ له کودتا مخکې [۱۹۷۳ د جولای ۱۷] په ډير پرتم اودرناوي بهر ته سفرونه کول. له لور پورو مامورينو او د هوايي ډگر د امينټ له آمر پرته VIP خوني يا د الوتکې څنگ ته چا نه شوای کواى هغوی ته ور نيږدې شي. له کودتا وروسته کله چې د پاچا ميرمنې او د کورنۍ نورو غړو غوښتل روم ته سفر وکړي ، د هغوی توکي او بکسونه د يوه ټيټ پوري افسر له پلوه ضبط شول.

د هغه وخت د کورنيو چار د وزارت د ژاندارم او پوليسو د لوی بولندوی د لارښوونې پر بنسټ د محمد ظاهر شاه د کورنۍ نقدي او جنسي توکي چې په يوه اوسپنيز صندوق کې ځای پرځای شوي ول د کابل د هوايي ډگر د امنيه قوماندانۍ د چارواکو له پلوه ونیول شول.

دغه بکس د جمهوري رياست د لارښوونې پر بنسټ له هوايي ډگر څخه " دافغانستان بانک" ته وليږل شو چې هلته ساتل کيده. نوموړي توکي د بناغلي محمود لطيف ، عبدالرحيم شادان ، ارواښاد صاحبجان ، بناغلي محمد موسی عظيمي له پلوه چې په هاغه وخت کې "د افغانستان بانک" مرستيال وو لاسليک ، مهر او په نښه شو.

(۳) د پلټنو د لاسوند په څلورومي مادې کې راغلي : " څرمن لاسي نصواري بکس چې په تل کې يې سره زر او جواهر دي په سرتړلي توگه له پوښ سره يوځای د يوولسو کيلوگرامو په وزن د مخکيني پلاوي له پلوه وزن ، په نښه او لاسليک شو."

(۴) کله چې پلاوي بکس خلاص کړ ومي ليدل چې په بکس کې دننه يو شمير سره زر لکه په غميو پسولل شوي د غاړې د سرو زرو گرانبيه هارونه ، گوتي او واليگان د بکس په کښتنۍ برخه کې ځای پرځای شوي ول.

د څرمن بکس په تل کې يو شمير ډالر (چې شميره يې زما له ياده وتلې) هم چې د سرو زرو ترڅنگ په پاکټونو کې ايښودل شوي ول د کابل په هوايي ډگر کې د شاهي کورنۍ له لاسه واخيستل شول.

(۵) د غه توکي او اسعار له يوه کال او څو مياشتو وروسته د نوموړې کورنۍ د غړو د نومونو له څرگنديدلو او د پلاوي له نښو او لاسليک وروسته د هريوه په نامه او پټې په بيلا بيلو پاکټونو کې (دشاهي کورنۍ د استازي) محمد علي سليمان له لارې چې په هغه وخت کې يې د بهرنيو چارو د وزارت د تشريفاتو په رياست کې دنده تر سره کوله روم ته وليږل شول. (د اسعارو شميره د هريوه په نامه : له ۵۰۰ او ۶۰۰ ډالرو تر ۸۲۰ او ۱۱۰۰ ډالرو پورې او تر ټولو غټه شميره يې ۱۸۰۰ ډالره وه)

(۶) د جمهوريت په لومړيو او دويمو کلونو کې [۱۹۷۳ او ۱۹۷۴] په صندوق کې دننه د سرو زرو په څرمن بکس کې له ځای پرځای شويو اسعارو پرته ، محمد ظاهر او کورنۍ ته يې نورې پيسې ونه ليږل شوې. د جمهوريت د دريم کال په پای او د څلورم کال په پيل [۱۹۷۵ او ۱۹۷۶] کې د محمدظاهر د اقتصادي ستونزو په پام کې نيولو د هغه د شتمنۍ او بانکي ونډې له گټې څخه په مېاشت کې دوه زره ډالر د شاهي کورنۍ د لگښت لپاره ليږل کېدل. همدا رنگه په ديارلس سوه او پينځه پينځوسم کال کې [۱۹۷۶ز] کې د پاچا د بانکي ونډې بيه د يوه چک له لارې هغه ته وليږل شوه.

(۷) د هغه ترڅنگ د پاچا د کار په دفتر کې يو توک په لاس ليکل شوی کتاب ، لرغونې خطي نسخې او ارزښتناک کتابونه د محمد ظاهر په کتابتون کې ول. دغه ټول د اطلاعاتو او فرهنگ د وزارت، ملي آرشیف ، د دفتر د رياست او د جمهوري رياست او گارد د يوه بشپړ او سمبال شوي پلاوي له لارې ملي آرشیف ته وليږل شول.

۸) ددې پوښتنې په ځواب کې چې آیا د غوايي د مېاشتې [۲۷ اپریل ۱۹۷۸ز] کودتا ناکامه یا شنه کیدای شوای، باید وویل شي:

سره له دې چې د جمهوري گارد سرتیرو او بولندویانو د غوايي د مېاشتې د اتمې [۲۸ اپریل ۱۹۷۸] د سهار تر څلورو بجو پورې په ټینگه او سربندني له گارد، جمهوري ریاست او خپلو مورچلونو څخه دفاع وکړه له دې چې په گارد کې دننه د گوند ډیر غړي ول له دې امله د وسله ځواک پروراندې مقاومت بې ځایه او د کودتا شندول نا شوني ول.

په حقیقت کې د همدغې خبرې په پوهیدا سردار محمد داؤد لارښوونه ورکړه چې: "گارد تسلیم کړئ تر څو ځوانان ونه وژل شي..."

په وروستیو کلونو کې که د افغانستان په کورنیو چارو کې د سترو هیوادونو لکه امریکا او چین او د عربي هیوادونو، ایران او پاکستان لاسوهنې نه وې شوای او د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند کورنی گوندیماری او شخړې هوارې شوې وای، د افغانستان وسله وال ځواک دومره پیاوړی شوی وو چې په ۱۹۹۲ زکال کې یې دولت پرته له کوشني مقاومت نه تسلیم او.

ستاسو د بریا په هبله. والسلام. عبدالرحیم شادن، جرمني، د دیارلس سوه او اتیایم لمریز کال د لړم یوویستمه نېټه [۱۲ نوامبر ۲۰۰۱ زکال]

یوویستمه برخه
صیورالله سیاه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
پښتو ژباړه: رحمت آریا

له یوه لاسه ټک نه خپزي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سیاسي بنادنامو په سموالي یا نه سموالي، دهغه پر پروالي یا نه پروالي روښنایي واچوي، غواړي یوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژني د څرنگوالي په اړه د یوشمیر شته مالوماتو ټولگه رابگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل یا لوستل کېږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند له پخوانیو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنجشيري، سلیمان لایق، خیال محمد کتوازي) او جنرال امام الدین سره د پرله پسې او اوږدو تېلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپیل کړو. همدارنگه د دغې لېکنې په لاسه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتیا لېدل کېږي
۲۰۰۸ کال، نوامبر
پته:

سیاه سنگ

د تېلفونونو شمیرې: ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱
نېټه: Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

د "مرجان" د پردې تر شا نقشه جوړوونکی

د دیارلس سوه او اووه پینځسوم لمریز کال د غوايي د اوومې له کودتا مخکې هم د محمد داؤد خان د وژلو نقشي کښل شوې وې. د دغې نقشي په خاورو کې د چا د لاس نښې په سترگو کېږي؟ دغې پوښتنې ته د سم یا لږ تر لږه رښتیا ته د نږدې ځواب موندلو لپاره باید د څو سمو او ناسمو گزارشونو له کرلیچونو څخه واورو.

۱) مرجان او توره په شاتگپالنه يا ارتجاع
بنايي باور کول پرې گران وي ، خو د مير محمد صديق فرهنگ د " **افغانستان در پنج قرن اخير** " کتاب په ۸۴۱ پاڼه
کې [لومړی چاپ ، د عرفان ، تهران/ ايران له خپرونو ، د غوايي مياشت ، ديارلس سوه او څلور اويايم لمريز کال -
۱۹۹۵ ز کال ، اپريل] د علي احمد خرم د وژل کيدا په اړه لاندنی پاراگراف په سترگو کيږي :

" [پرکال ؟] د نوامير په مياشت کې د پلان وزير علي احمد خرم چې له يوه جاپاني پلاوي سره د خپل کار په دفتر کې
په خبرو اترو بوخت وو د پوليسو د ساتونکو د افسر د سترگو تر څار لاندې د يوه سړي په لاس چې په وچ زور د
هغه دفتر ته ننوتلی وو را و ایستل شو او د سړک پر غاړه د تومانيچي په مرمی ووژل شو. وژونکي چې د پلان له
وزير څخه غوښتل نوموړی دې تر هيواد مشر [محمد داوود] پورې ورسوي ، د سړک د غاړې په گڼه گونه کې
ورک شو. خو وروسته د مرجان په نامه يو سړی د بگراميو پرسرک له يوه **پنکاري توپک** سره و نيول شو او د
نياوتون د حکم پر بنسټ د وژونکي په توگه تورن و بلل شو. کمونيستانو پر هغه د اخواني تور ولگاوه خو د هغه وخت
د عدليي وزير نوموړی پرچمی و باله. له دې چې خلکو پر حکومت وينا او داديبينه نه درلودله نو د هېڅ لوري پر
خبرو يې باور ونه کړ. څرگنده نه ده چې هيواد مشر له رښتينو خبرو تر کومې کچې خبروو خو خاورو ته د علي
احمد خرم د مړي د سپارلو پر وخت د هغه وژونکی يې د تورې ارتجاع له چوپړيانو څخه و گانه. " بس.

۲) مرجان چپي وو کې بني اړخی؟

" د پلان وزير علي احمد خرم ووژل شو : پلټنو څرگنده کړه چې وژونکی [مرجان] په چپيانو پورې تړلی وو خو له
ورايه له اخوانيانو سره يو ځای شوی وو. هيواد مشر [محمد داوود] د مړي د ښخولو پر مهال گواښ وکړ او ويي ويل
: دولت به هېڅکله او هېڅ څوک که چپي وي که بني اړخی پرېږدي چې د افغانستان له برخليک سره لوبې وکړي.
خاورو ته د علي احمد خرم د مړي د سپارلو پرمهال د شوروي سفير هم راغلی وو. (د " قيام جمهوريت بېست و
شش سلطان سيزده پنجاه و دو هجري شمسي " [۹۷۳ ز کال د جولای ۱۷] د کتاب ۱۹ پاڼه ، ليکوال او ټولگر :
ديپلوم انجنير کريم عطايي ، دويم چاپ ، سنت گلن ، سويتزرلند ، ۲۰۰۴ ز کال)

۳) مرجان ، گلبدین حکمتيار او جيمي کارتر

" د ديارلس سوه شپږ پينځوس لمريز کال د لړم د مياشتې په څلورويشتمه نېټه [۱۹۷۷ ز کال د نوامير ۱۶] په رڼا
ورځ د پلان د وزير علي احمد خرم وژنه يوه بورنونوونکې پيښه وه. د مرجان په نامه د لغمان د ولايت استوگن يو
ښوونکی چې کمونيستي ليد لوری يې له ورايه څرگند وو د وزارت په ودانۍ کې د پلان له وزير څخه د ليدنې کتنې
غوښتنه وکړه. دغه غوښتنه په ډير ټينگار او له گواښونو ډکه وه.

وزير له جاپاني پلاني پلاوي سره خپله غونډه وځنډوله او مرجان سره د ليدنې په موخه د غونډې له خونې راووت. د
مرجان له گواښه ډکه غوښتنه پر همدغه ځای پای ته ونه رسېدله. مرجان له خرم څخه و غوښتل چې هغه دې هيواد
مشر داوود ته و رسوي. خرم چې د گواښ او ويرې په منگولو کې رابنکيل شوی وو د مرجان غوښتنه و منله او له
هغه سره د ارگ پر لور وخوځېد.

د [دواړو ترمنځ] د پوښتنو او ځوابونو لړۍ اوږده شوه. وزير مرستې ته کوم مأمور يا څارندوی را ونه دانگل. وزير
مخته او تر شا يې مرجان د وزارت له ودانۍ د ارگ پر لور په خوځېدا شول. علي احمد خرم د وزارت د ودانۍ مخته
د مرجان د تومانيچي د پز له امله پر ځمکه را پرېوت. وزير ته د مرستې په رسولو کې ډير ځنډ شوی وو. نوموړی په
روغتون کې مړ شو.

مرجان و ټينټېد او په شاه شهيد مېنه کې په خپل کور کې پټ شو. له پلټنيزو هڅو او مقاومت پرته نوموړي له خپلې
تومانيچي سره ځان پوليسو ته وسپاره. نوموړي داوود ته څرگنده کړه چې وزير د وزارت په ودانۍ کې خوندي نه دی.

خاورو ته د خرم د جنازې د سپارلو په وخت کې د ملگرو او عربي هيوادونو د سفيرانو تر څنگ د شوروي سفير
ميخائيلوويچ پوزانوف هم راغلی وو. داوود له وير غاړی او نوميدی ډکه وينا واوروله. هغه چې نه شواي کولای خپل
احساسات په خپل واک کې وساتي له دواړو د امريکا له متحده ايالاتو او شوروي اتحاد څخه سر ټکونه وکړه او زياته
بې کره چې د شوروي په مرستو کې هم شخصي گټې نغښتي دي. (د داوود خان دغه وينا په رسنيو کې خپره نه
شوه. د اطلاعاتو او کلتور وزير عبدالرحيم نوين په بيزه د راډيو ودانۍ ته راغی او وينا يې له منځه يووړه.)

د پېښې د پلټنې لړۍ پيل شوه. د پېښې په تړاو ډېرې ريښې او څانگې و ځغلېدلې او بېخايه و پرسول شوه. يو شمير مأمورين په پلټنو کې وگومارل شول. مأمورينو ته د شپې تنخوا وټاکل شوه او د کورنيو چارو د وزارت تر ځمکلاندې ودانې د پلټنو لپاره په پام کې ونيول شوه.

د نوي اساسي قانون پر بنسټ د پلټنې واک څارنوالۍ ته ورکړ شوی وو خو څارندويانو و کولای شول د " مرستندويانو" تر نامه لاندې د پلټنې لړۍ ته لاره ومومي او په پای کې د پلټنې د پرمختګ لړۍ په خپله ولکه کې ونيسي. د پلټنې په ډله کې يوشمير پيژندل شوي او ښکاره څارندويانو لکه باقي ، نبي ، اتمر ، همکار ، قطره ، خير محمد او نورو پرچميانو برخه درلودله او څارنوالانو ته څرمه يا فرعي ونډه ورکړل شوه. (د څارنوالو پر تنديو لا له پخوا د اخوانيت ټاپې لگول شوي وې ، ځکه چې د هغو په منځ کې يو شمير د شرعياتو له پوهنځي څخه راوتلي کسان هم ول).

له هغه وروسته چې مرجان خپله خوله په څرگندونو او منلو پرانيستله او د علي احمد خرم وژنه او خپله اړيکه يې له اخوانيانو سره په تړاو ومنله نو د څارنوالانو ويره او وحشت لا زيات شو. له دې امله هغوی د څارندويانو برلاسی ته غاړه کېښودله.

د عدليې وزير **وفي الله سمیعی** او د هغه مرستيال **عبدالهادي هدايت** کمزوری دريځ درلود ځکه، د هغوی پر نومونو د اسلامي غورځنگ د غړو او د " اخوانيانو" تور لگول شوی وو. له دې چې د عدليې وزير د چنگاښ په کودتا کې ونډه نه درلودله نو دې امله د دويمې کچې وزيرانو په کتار کې شميرل کيده. نور څوک هم نه ول چې داؤد د پېښو له لړۍ او جرړو څخه خبر کړي.

مرجان نه ووهل شو او نه وځپل شو او په خپله خوښه او زړه يې خوله په خبرو پرانيستله. وژونکی يوازي يو سړی وو او د پلټنې د ډلې غړي ډير ول. د پوښتنو او ځوابونو لړۍ تر يوې مودې دوام وکړ. دوسيه بشپړه شوه او په پای کې په رډيو کې يې خبر ورکړل شو.

په دغه پېښه کې د **امريکا متحده ايالات او د هغه هيواد ولسمشر** نينغ په نيغه، **گلبدین حکمتیار** او په ولسي جرگه کې د شينوارو استازی **محمد اعظم شينواری** د لاس لرلو په تور پر وبلل شول.

وژونکي داسې ومنله : " گلاب الدين حکمتيار د جيمي کارتر په لارښوونه د شينوارو له استازي محمد اعظم سره په گډه د مير علي احمد خرم د وژنې نقشه جوړه کړه. ددغې نقشې په پلي کولو کې ما [مرجان] ته حکمتيار لارښوونه را کړه او ما د کارتر نقشه پلي کړه."

(له دغې پېښې مخکې د جبل السراج د سمندو د شرکت مشر ، مهندس شيرآقا چې د محمد داؤد د ملي کلوپ د دور د ملگرو له ډلې څخه شميرل کيده په خپل کور کې پرته له دې چې د کور شيانو ته بې لاس ور وړل شي ، ووژل شو. داسې انگيرل کيږي چې دغه وژنه کوم پاخه او تکړه جنايتکار په پخسناکۍ (غصه) او سړې سينې تر سره کړي وي)

محمد داؤد د پلټنې د ډلې جاج او په دوسيه کې وړاندې شوي لاسوندونه و منل. دوسيه په عادي توگه نياوتون ته وليږل شوه. هغوی ونه شوای کولای چې خپلې خبرې کارتر ، حکمتيار او د شينوارو استازي ته و غځوي ، په پای کې يوازي د مرجان په زنداني کولو بسنه وشوه.

سره له دې چې مرجان کولای شوای و ټينتي خو سربښندنه يې ومنله. خو که مرجان ټينټيدلای وای چا کولای شوای د جيمي کارتر او گلبدین حکمتيار پښه په دغه پېښه کې ښکېل و گڼي؟

په همدغه وخت کې د شينوارو استازی محمد اعظم شينواری د محمد افضل خان شينواري زوی د ديورند له کرښې هاغه غاړه واوښت او وټينټيد. نوموړي د شينوارو په سيمه کې ژوند کاوه او په جهاد کې يې هم برخه واخيستله. سره له دې چې د نور محمد تره کې او حفيظ الله امين د رژيم پروخت د هغه د کورنۍ ښځمنې او کوشنيان د څرخي پله زندان ته لويديلي ول ، پرکال ديارلس سوه او اووه شپيتم [۱۹۸۸] د ډاکټر نجيب په بلنه کابل ته راغی او د ننگرهار د والي په توگه وټاکل شو.

(ډاکټر حقشناس د خپلو نورو ليکنو په شان پرته له دې چې لاسوند وړاندې کړي د " دسايس و جنايت روس در افغانستان" د کتاب په ۴۷۴ پاڼه کې له عبدالسميع ژوند څخه نوم اخلي او هغه د مرجان د پېښې د نياوتون (محکمې) د مشر په توگه يادوي. ښايي د هغه موخه د عدليې د وزارت د پلټنو رئيس سميع الدين ژوند وي ، ځکه د عبدالسميع ژوند په نامه نه کوم څارنوال وو او نه کوم وړمنديگر 'قاضي')

د غوايي له اوومې [۱۹۷۸ز کال د اپريل ۲۷] وروسته مرجان له چا سره ونه ليدل. ويل کيږي چې ښايي مرجان روسيې ته ليږل شوی وي. (سره له دې چې مرجان د خلق د ډلې غړيتوب درلود خو بياهم د نورالاميني او اميني په رژيمونو کې په زندان کې پاتې شو او آزاد نه شو. خلقيانو ادعا کوله چې نوموړي له گوندي لارښوونو څخه سرغړونه کړې ده. دا خبره ددې لامل شوه چې مرجان ليوڼی شي. د ببرک د رژيم پرمهال هم مرجان د څو مودې لپاره په زندان کې پاتې شو. هغه پرکال ديارلس سوه دري شپېتم [۱۹۸۴] تر درمنلي لاندې ونيول شو او پرکال ديارلس سوه او څلور شپېتم [۱۹۸۵] له بند څخه خلاص شو. د هغه مړی څه موده وروسته د کابل د [سړک ۹] تر غاړې وموندل شو، داسې ښکاري چې نوموړی د زيات الکهولي څښاک له امله چې [پلاستيکي شراب] بلل کيدل مړ شوی وي. [د داؤد خان د کي جي بي په لومو کې/ داؤد خان در چنگال کي جي بي] د کتاب له ۱۳۳ تر ۱۳۶ پاڼو پورې او هم ۲۹۸ پاڼه، د الف هارون ليکنه ، ژباړه ، سمونه او يادونه د حامد، د ميوند د خپرنديويي ټولنې خپرونه ، پېښاور/پاکستان، دسامبر ۱۹۹۷.]

(۴) مرجان او ډاکټر حليم تنوير

د مرجان په اړه د پورتنیو مالوماتو ۹۹ په سلو کې برعکس د "تاريخ و روزنامه نگاری افغانستان" [د ډاکټر حليم تنوير ليکنه ، د صبور د اسلامي مرکز چاپ /پېښاور/پاکستان، جنوري ۲۰۰۰] د کتاب په ۲۱۶ او ۲۱۷ پاڼو کې پرته له دې چې د " داؤد خان د کي جي بي په لومو کې / داؤد خان در چنگال کي جي بي " له کتاب او يا د ليکوال او ژباړونکي (الف هارون او حامد) څخه په کوم گوټ کې ياونه شوي وي ، مالومات ورکړل شوي دي. دا دئ هماغه سل په سلو کې مالومات چې له هماغه ځايه څخه اخيستل شوي دي :

" د شاهدانو له ډلې څخه يو تن ليکي : " کله چې د ديارلس سوه اووه پينځوسم لمريزکال د مرغومي په مياشت کې [دسامبر ۱۹۷۸] د څرخي پله په زندان کې بندي شوم معلم مرجان مې په دويم بلاک کې وليد. لاس او پښې غورځول او خوځښت يې غير نورماله او يو شېبه يې هم د يوه روغ رمت انسان په څير خبرې نه کولې. مرجان د د يارلس سوه اته پينځوسم لمريزکال د مرغومي په پينځلسمه نېټه [۱۹۷۹ز د جنوري پينځمه] د عمومي بڅښې په ترڅ کې له زندانه خوشي شو."

ډاکټر تنوير د "تاريخ و روزنامه نگاری افغانستان" کتاب په هماغه ۲۱۷ پاڼه کې زياتوي : " رښتيا خبره دا ده چې کمونيستانو مرجان د نوم په بدلون روسيې ته بيولى ، د هغه ماغزه يې ورگډ وکړل او د رښتيا د برېښيدلو د مخنيوى لپاره يې مرجان په يوه ليوڼي بدل کړ او بيا يې کابل ته را وليږه چې د هماغې دروې د رښتوني خټې او تومني په اړه څه ونه شي ويلای.

څو ترڅې پوښتنې : د ډاکټر حليم تنوير په وينا د مرجان د لاس او پښو غورځول او خوځښت چې غير نورمال " ول ، نو ولې په بند کې له دوه کاله او څو مياشتو وروسته د هيواد له کرښو دباندې د يوې پياوړې دستگاه له پلوه دې په " عقلي گډوډي" ککړ شي او له هغه وروسته دې ورڅخه يو " ليوڼی" جوړ شي؟ ولې کمونيستانو مرجان روسيې ته بيوه او هلته يې په يوه " ليوڼي بدلاوه ؟ " ايا کمونيستانو نشوای کولای مرجان ته د څرخي پله په زندان کې يو ساده امپول ورکړي چې خوله يې د تل لپاره ور وتړي او يا يې په يوه ليوڼي بدل کړي؟ دغه ماجرا يې ولې د " مرجان" د ښايسته نوم له بدلولو څخه را پيل کړه؟ ولې مرجان يې له روسيې څخه بيرته کابل ته راوليږه؟ او همدغو ته ورته څو نورې پوښتنې چې د [ځکه] ځواب نه لري.....

کاشکې ډاکټر تنوير د خپلو خبرو په پيل کې د " رښتيا خبرې ... " ضريب نه وای راوستای او دا يې نه وای هيره کړې چې : داسې يوې دستگاه ته چې د خپلو او پرديو مشرانو وژنه د ودکا د شرابو څښلو په څير ساده وي ، نو د مرجان په څير د يوه سړي وژونکي له غاړې ځړول چې پرته له وهلو او ټکولو يې ويلي ول " ما علي احمد خرم وژلى دئ " ښايي د يوې غوماشې له وژلو هم ساده وي.

که د ډاکټر حليم تنوير د ليکنې هماغه پارگراف د مشرانو له دغې خبرې سره سمون خورلای چې " حقيقت يا له ماشوم يا له ليوڼي پوښتنې" نو دا به ومنو چې ښايي روسيې د مرجان په ليوڼي کولو او په لوی لاس کابل ته د هغه په بيرته راليرلو غوښتل د پلازميني تلوښاک استوگن د " دروې يا دسيسې په رښتنو" جرړو پوه کړي!

(۵) مرجان او حفيظ الله امين

" د [افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند] د خلق د څانگې د ډيرو پټو پوځي سازمانونو پازوالي حفيظ الله امين او ډاکټر شاه ولي ، او د پرچم د څانگې د پټو سازمانونو پازوالي نور احمد نور او عبدالوکيل په غاړه درلودله. دغه داوړه سازمانونه د دوه اړخيزه ارگانیک ډاډ د نشتوالي له امله له يو بل سره ټينگ نه ول اوېدل شوي.

د همدغه یو ګوني ګوند د مشرتابه په ټولو پوړيو کې د خلق او پرچم د څانګو فرکسیونونو په برابره توګه ونډه اخیستې وه. د ا.د. خ. ډ.ګ. نا اټکل کیدونکي یووالي ، د " ملي غورځنګ " ګوندي مشر سردار محمد داؤد ، واکمني اشراقي کړی ، بیلابیل ښي لاسي سازمانونه او هم د سیمې په شاتګپالي ټولني له هر وخت پخوا بوخ، غچ اخیستونکي ، پرغزناک ، ترهوري او په ژوره توګه هیښ پېښ کړل. خو د انترناسیونالیستي یو موټي ورورۍ او د ا.د. خ. ډ.ګ. کې دننه د سیاسي او سازماني یو موټیوالي له پېڅې د " ملي غورځنګ " د ګوند د مشرانو له لیونټوبه د ډکو دروهو جرړې او په دغه سازمان کې د نړیوال ښکېلاک د پټو او څرګندو ایجنټانو هڅې په خپل وخت برېښې او د اصولي نرمښت او نوښت په رڼاکې شنډې او له خاورو سره یو شوې.

د ګوندي یو والي د لړۍ غوړیدا او پرمختلنه ، د مخ په ودې روڼ اندې ټولنیزې مبارزې چټکتیا ، د ا.د. خ. ډ.ګ. د ژوندانه او جګړیزې وړتیا غښتلې کیدل ، د هیواد انقلابي مبارزینو ته دا پیاوړتیا ور په برخه کړه چې د واکمن ملي غورځنګ د امر او نهی او د سردار محمد داؤد د ځانښتونکي بنسټپالنې او د دولت د نورو لوړ پوړو استازو پر وړاندې د پینځه کلنې ترهګرې پالیسۍ له تراخه زغم وروسته لانجمنه او ډیموکراته جګړه راپیل او د ۱۹۷۶ ز کال د مې د مېاشتې په لومړۍ د نړۍ د کارګرانو د یو موټیوالي د ښادۍ د لمانځنې په ورځ یې د لومړي ځل لپاره په واتونو کې د لاریونونو د سیمالولو له لارې د رژیم د چوپي خولې د دروهې کړۍ ورماته کړه. خو د ا.د. خ. ډ.ګ. د سیاسي بیرو له دغې زړورې او په وخت برابرې پریکړې څخه د هغه مهال پولیس لا مخکې خبر شوي ول ؛ او دغه خبره د غوايي له پاڅون وروسته را برېښه شوه.

د سردار محمد داؤد د واکمنۍ په وروستي کال کې د سیاسي بیرو د غونډو لړۍ د نورمحمد تره کې د کور د کین اړخ په ګاونډیتوب کې د خپل سري رژیم د پولیسو له پلوه ثبتېدلې او د " ملي غورځنګ " د مشر منګولو ته ور رسیدلې. هر ګوره ، دولت د ګوند له دغې پریکړې څخه په خبریدلو د ا.د. خ. ډ.ګ. د مشرتابه پرېلې یې د خپل برید لړۍ ته چټکتیا ورکړه. مخکې له دې چې سردار داؤد د ا.د. خ. ډ.ګ. پر مشرتابه برید وکړي ایران او عربستان ته یې سفر وکړ او د روحانیت غډکه (چپن) یې پر ځان کړه او د بې ځایو پلمو او بېخوندو تلوسو په لټه کې شو.

د سردار محمد داؤد په شان **حفیظ الله امین** او **بیرک کارمل** هم هر یوه په بیلابیلو کچو د ګوند د دواړو څانګو د یو والي په تړاو ویرې او اندیښنې درلودلې. هغوی د دوه اړخیزو خټاوونو اوبدګومانو له امله دې ته غاړه کېښودله چې د ګوند پوځي سازمانونو له یوبل سره یوځای او و اوبدل شي ، ځکه هغوی ویل چې افسران نه شي کولای پریو بل ډاډ وکړي.

دا چې آیا امین له سردار محمد داؤد سره تړاو او اړیکه درلودله یا نه ، په دې اړه د ډاډ وړ لاسوندونه نشته. خو حفیظ الله امین د سردار داؤد د دولت د بیروکراتیکې واکمنۍ پرمهال په آزاده توګه او د مبارزې د اصولو په نه پام کې نیولو ، د پوځي سازمانونو او افسرانو چارې په ډاډه زړه پرته له کومې ستونزې پرمخ بیولې. له بله اړخه د سیاسي بیرو کار پوهه غړي به تل او په پرله پسې ډول د سردار داؤد د کورنیو چارو د وزیر **قدیر نورستاني** د څارګرو ځالګیو تر سیوري لاندې څارل کیدل.

د کودتا د رژیم د ملي مصوئیت د سازمان دوسیې ددغه انکار نه منونکي حقیقت پرستې ولارې وې چې سردار داؤد د ا.د. خ. ډ.ګ. د پوځي سازمانونو او افسرانو له کړو وړو څخه په بشپړ ډول خبر وو. هغه د " خلق " د ډلې افسران پېژندل او ددغو افسرانو د هر یوه د نامه ترڅنګ یې (✓) نښه په سره رنګ کړلې وه.

د سیاسي بیرو د غړو د دوسیو په پرتله د حفیظ الله امین دوسیېه پریره وه. د ګوند د مشرتابه او د پوځي سازمان (د سردار محمد داؤد د ملي مصوئیت لاسوندونه) ما په خپله د غوايي د پاڅون [۱۹۷۸ ز کال د اپریل ۲۷] د لومړۍ اونۍ په پای کې د یوه پلاوي په مشرۍ وپلټلې.

کله چې له واکمنو کړیو سره د حفیظ الله امین د تربیت په اړه له نور محمد تره کې څخه پوښتنه کیدله هغه به په موسکۍ خوله ، نغوټو ، لغازو او غیر جدي توګه داسې ویل: هماغسې چې موږ د کارګرې پارکې د دوران جوړونکي ایډیالوژۍ د خپراوي لپاره د " پیام وجدان " له خپرونې څخه ګټه اخلو ، پرته له دې چې د واکمنو کړیو اندیښنې را وپارول شي زموږ ګوند ته هم ښايي چې د پوځ په کړښو کې د پېژندل شویو کسانو له لارې د اصولي نوښت او نرمښت په اډانه کې د مخکېني زیارګالو ایډیالوژي دود او ترویج کړي او د ګوند سیاسي او ټولنیز بنسټ پیاوړی کړي.

که دغه ګومانونه او ذهني تربیتونه یوې خواته کېښودو ، په دې شک شک نشته چې حفیظ الله امین یو انارشېست ، پېښه پاروونکې ، وېلاړ وال (اراده ګرا) ، ځانخوښی ، بیرحمه ، د سړي سینې خاوند، پریکند، څوکی پال، لوړتیاپال،

تيزهوبنه ، هڅاند، زړور او د لوړهډ لرونکي او د رياضي ښه ښوونکي وو. هماغسې چې **بارق شفيعي** يې ستايي ، حفيظ الله امين ليواله وو چې د گوند د مشرتابه په کړۍ کې " **يوازينی بې سياله**" مشر و اوسي. د غوايي له پاڅونه مخکې او له هغه وروسته د هغه په کړو وړو کې پياوړې ځانتنۍ ، هرڅه پر خپله ستنه راتاوول (ځان چورلېڅ) ، او د واکمنۍ خونړي تمرکز ته د څرگندو لوڅو پوځو او هلو ځلو هڅې ليدل کيدلې.

حفيظ الله امين د بهرنيو چارو د وزارت په تالار کې د " ديارلس سوه او اووه پينځوسم لمريز کال د پاڅون" د لومړۍ کلزيې د لمانځنې په ماينامۍ ميلمستيا کې په برالا او څرگند ډول ويل چې هغه به په افغاني ټولنه کې د ستالين ونډه و لوبوي. د امين د سياسي ژوند ستره نيمگړتيا او د هغه د ماتې لامل دا وو چې نوموړي د گوندي او دولتي اصولو او تگلارو په پرتله شخصي اړيکو ته ډير لومړيتوب ورکاوه. همدارنگه هغه گوندي اودولتي کړنلارو او سازمانې موازينو ته پاملرنه نه کوله.

بايد پوه شو چې ظاهر بدخشي ، کریم زرغون ، امان الله استوار ، ظاهر افق او ابراهيم سامل ټول خلقي کادرونه ول چې د ديارلس سوه او اووه پينځوسم کال د غوايي د مياشتې د اوومې [۲۷ د اپريل ، ۱۹۷۸ز کال] له پاڅون څخه مخکې له امين سره په گوند کې دننه د شخړو له کبله په يوه بڼه نه په بله بڼه دي اته اړ شول چې له گوند څخه لاس واخلي. له ډاکټر زرغون پرته ، نورو په بېلا بېلو ډولونو او تکتیکونو په نورو سازمانونو کې په جلا جلا نومونو خپلې مبارزې ته دوام ورکړ.

د حفيظ امين د **خپلسرو پارونو** له ډلې څخه يوه يې د ديارلس سوه او شپږ پينځوسم لمريز کال د لړم په پينځه ويشتمه [د نوامبر ۱۶ ، کال ۱۹۷۷ز] نېټه د سردار داؤد د حکومت د پلان د وزير **علي احمد خرم** د ترور نقشه وه. د کندز په ولايت کې د گوند د کنترول د کميسيون پلټنو څرگنده کړه چې دغه نقشه د **حفيظ الله امين** له پلوه جوړه شوې وه. زه په هغه وخت کې د گوندي کنترول د کميسيون مشر وم. د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند د مرکزي کميټې د سياسي بيرو د فوق العاده پلاوي په جوړښت کې ، د گوندي کنترول د کميسيون **غري سليمان لايق**، د کندز د ولايت د ورهنگرو پازوال **نظام الدين تهذيب** او د کميسيون نورو غړو گډون درلود.

پلټنو څلور ورځې دوام وکړ. د پلاوي پوښتنو ته د نظام الدين تهذيب په کور کې د گوند له سلو تنو څخه زياتو کادرونو ځوابونه وويل. د څيړنو له پايلو څخه را څرگنده شوه چې حفيظ الله امين د خپلې دروې د پلي کولو لپاره د گوند له غړو او ان د گوند له کادرونو څخه گټه اخيستي وه او هغوی يې کارولي ول.

له دغو پاروونکو کړو وړو څخه د امين موخه دا وه : د مرجان د گواښنو په ويره کې دي علي احمد خرم ارگ ته ننوځي او ترهگر مرجان دې تر سردار محمد داؤد پورې بوزي. له هغه وروسته دې د سردار داؤد پر ضد ترهگره کړنه ترسره او سردار داؤد دې ووژني. بيا دې پوځ په تيارسي ودرول شي. په دې توگه به حفيظ الله امين د وسله وال ځواک د پاڅون له لارې په آسانۍ سياسي واکمني په خپلو منگولو کې راخپله او هم به د وسله وال ځواک د پاڅون په لړ کې خپل سياسي سيالان او مخالفين درې وړي او وځپي. (د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند پر مشرتابه د داؤد تر بريد پورې د گوند د کنترول دوسيه ، د ديارلس سوه او اووه پينځوسم لمريز کال د غوايي د مياشتې تر پينځمې [۲۵ د اپريل ۱۹۷۸ز] نېټې پورې د **سليمان لايق** په کور کې خوندي وه. خو د سليمان لايق د شفاهي گزارش پر بنسټ دغه لاسوندونه د سردار محمد داؤد له بريد سره سم له منځه ولاړل).

د سياسي دفتر د ليرل شوي پلاوي جاج اخيستنې او ليد لوري د غوايي د پاڅون په پېښو کې په زباد ورسيدلې؛ ځکه د افغانستان د ديموکراتيک جمهوريت د جوړېدلو په سبا ورځ د امين لومړنۍ گام د خرم د ترور د زندانيانو را بلل ول او له هغو څخه د **شينواري** په نامه د يوه سري آزادول او پنځول ول چې نوي جوړ شوي دولت خپلې لومړنۍ مادي مرستې له شينواري څخه را پيل کړي. د نوموړو بنديانو له ډلې څخه يوازي وژونکي مرجان له زندانه خوشي نه شو.

کله چې د ا.د.خ.ډ.گ، د گوند د څار يا کنترول د کميسيون له لارې د حفيظ الله امين دغه پاروونکي دروېه را بريښه کړه نو په بيره يې له مرکزي کميټې څخه د حفيظ امين د ايستلو او په لومړي سر کې د گوند د پوځي څانگې د پتو سازمانې چارو له پازوالۍ څخه د هغه د شړلو سکالو را پورته کړه.

د سياسي دفتر په يوه غونډه کې د پټ سازمان له پازوالۍ او له مرکزي کميټې څخه د حفيظ الله امين د شړلو د مصوبې طرح **کریم ميثاق** وليکله. خو نور محمد تره کی او ببرک کارمل د مصوبې د ليرد او منلو مخه ونيوله.

تره کي د امين د شړلو خبره ځکه وځنډوله چې لومړی دې د يوې مياشتې په اوږدو کې د وسله وال ځواک لوړپوړي افسران او د پوځي څانگې مخکښ کسان د امين د اغيزو له کوډو څخه را وايستل شي.

د تره کي دغه دریځ په هیڅ ډول د سیاسي بیرو د ډیرو غړو لپاره د بسني او منلو وړ نه وو. د دغه دریځ د پخې خټې او تومنې لامل لا تر اوسه څرگند نه دی او پر هغه قضاوت کول هم گران ښکاري. " (**ظهور و زوال حزب دیموکراتیک خلق افغانستان** ، د اکاډیمین **دستگیر پنجشیری** لېکنه ، له ۵۲ تر ۵۶ پاڼو پورې ، پېښاور / پاکستان ، ۱۹۹۹ زکال ، جنوري)

د همدغو خبرو پر سر د ۲۰۰۸ ز کال د اگست پر شپاړلسمې نېټې د لاندنیو پوښتنو او ځوابونو لړۍ ورزیاته شوه :

سیاه سنگ: مرجان د پوهې او زده کړې له اړخه څه ډول سړی وو؟
پنجشیری: مرجان لوړې زده کړې وې، په عالي دارالمعلمین کې یې لوستنې کړې وې او ساینس یې درس ورکاوه.
سیاه سنگ: ستاسو د څار یا د کنترول کمیسیون د مرجان د کارنامې د پلټلو لپاره چې تاسو یې مشري کوله او سلیمان لایق ، قدوس غوربندی او نظام الدین تهذیب یې غړي ول ولې کنډز یې غوره کړ؟
پنجشیری: مرجان د کنډز د ولایت د علي آباد په ولسوالۍ کې په یوه ښوونځي کې ښوونکۍ وو. هماغلته ډیرې خلک د نوموړي له سیاسي کړو وړو څخه خبر ول.

سیاه سنگ: ستاسو په وینا د څارکمیسیون د خپلې څلور ورځنۍ پلټنې په ترڅ کې له سلو څخه پورته گوندي کادرونو سره خبرې اترې کړې چې مرجان د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند غړی وو او د محمد داؤد د وژلو فرمان یې له حفیظ الله څخه تر لاسه کړی وو. د دغه پټ راز له رابربنډیدلو وروسته ستاسو په گوند کې کورنۍ غبرگون او د گوند ټولیز دریځ په څه ډول وو؟

پنجشیری: د څار د کمیسیون د کار د پایلو له هر اړخیزو څیړنو وروسته په لومړي سر کې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند له مرکزي کمیټې څخه د حفیظ الله امین د شړلو او له پټ پوځي سازمان څخه د هغه د پازوالۍ د بیرته اخیستلو سکالو تر خبرو اترو لاندې ونیول شوه. د هغه په څنګ کې د گوند مشرتابه لارښوونه وکړه چې ژر تر ژره دې یوه **خبرتیا** خپره او په هغې کې دې ټینګار وشي چې مرجان اخوانی دی او د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند غړی نه دی.

سیاه سنگ: آیا د مرجان په تړاو نوموړې **خبرتیا** خپره شوه؟

پنجشیری: هو. موږ هغه **خبرتیا** په پراخه کچه خپره کړه.

محمد اقبال وزیري: بله نقشه

د ۲۰۰۸ زکال د جولای د مېاشتې په دیارلسمه نېټه کانديد اکاډیميسين محمد اعظم سيستاني د " **پسرلي سباوون د گوليو باران** " ته لاندینی یادښت لیک را ولیږه:

" د نور محمد تره کي په حکومت کې د دفاع د وزارت د سیاسي چارو پخوانی رئیس محمد اقبال وزیري چې اوس په هالنډ کې کډوال دی په خپل کتاب کې " **د ثور پاڅون ، د کي جي بي دسیسې او د شوروي یرغل** " [د دانش د **خپرنډویه ټولنې خپرونه ، پېښاور ، ۲۰۰۷**] تردغه سرلیک لاندې " د شوروي اتحاد له خوا د محمد داؤد پر ضد د کودتا تجویز " داسې لیکلي دي :

(۱) ۷۲ پاڼه - [دغه پاڼه سیستاني صاحب له پښتو ، دري ته ژباړلې وه]

" د داؤد خان د جمهوري ریاست ارګ ته ، خلقیانو له دوه وو لاره څخه ځانته لاره پرانیستلې وه : یو شمیر ننګرهاریو ملګرو د داؤد خان د ناظر باز محمد د زوي **نیک محمد** له لارې او بلې ډلې د گارد له بولندوی **صاحبجان** سره د پیژندنې او ملګرتوب له لارې (د یادونې وړ ده چې د لومړۍ ډلې مخ د غوايي له کودتا څخه مخکې لوڅ شو او له گارد څخه په شروني ، د وسله وال ځواک نورو لېوآگانو ته ولیږل شول.)

د خلقیانو له پلوه د مخابري افسر **آقا محمد** د گارد بولندوی گومارل شوی وو، سره له دې چې د گوند د مشرتابه له پلوه د گارد ملګرو ته لارښوونه نه وه ورکړل شوې خو آقا محمد تر سهاره د محمد داؤد تر څار او سترگو لاندې د مخابراتو دنده پر مخ بیوله او خپله دنده یې په ډیرې پوهې او ورهڼې د خلقیانو په ګټه تر سره کړه ، ان داؤد خان د کار تر پایه پر هغه بدگومانه نه شو.

په هغو شیبو کې چې داؤد خان یا د هغه نورو ملگرو آقا محمد ته لارښوونه کوله چې پلاني بولندوی یا پلاني قطعي ته دغه پیغام مخابره کړه نو اقا محمد به د مخابره کولو په وخت کې په ډیرې چالاکی او ټگماری د مخابرې ځانگړې نټې دومره کنټرول کوله چې غږ به رشکین (مغشوش) کیده او بل لوري به نشوای کولای د داؤد خان غږ په روښانه او څرگند ډول واورې. په پای کې بل لوري نه شوای کولای قوماند ترلاسه کړي.

د ماخستن د لمانځه مهال وو چې د داؤد خان ملگرو پریکړه وکړه چې له ارگ څخه ووځي. له دغه پټ راز څخه محمد آقا خبر شو او خپلو خلقي ملگرو ته یې ورساوه. په پای کې د داؤد خان زوی شهید شو او نور کسان د گلخاني مانی ته و تښتیدل. په دې توگه د تیښتي پلان ناکامه شو.

(۲) ۵۱ پاڼه - [دغه پاڼه سیستاني صاحب له پښتو ، دري ته ژباړلې وه]

د دیارلس سوه درېلویښتم کال [۱۹۶۴] د اساسي قانون پریښت د نېستاً ډیموکراتیکو لاسته راوړنو تېر محمد داؤد ور ټول کړ او یوازې یو گوندي سیاسي جوړښت یې رامنځته کړ. محمد داؤد چې د دولت په چارو کې پر یو شمیر ناوړو کسانو ډډه لگولې وه د یوه گرگر (مستبد) واکمن په انځور کې یو ځل بیا را وځلید. محمد داؤد له خپل څنگ څخه د پخواني پاچا یو شمیر پلویان و شړل او روڼ اندي یې پرځان را ټول کړل. ان **محمد نعیم خان** [د محمد داؤد ورور] له دغې پو پنا کوونکې تگلارې څخه دومره زړه تورن وو چې د [محمد داؤد] له زوی **عمر داؤد** سره یوځای د هغه د وژلو په لټه کې شو.

دغې موخې ته د رسیدلو لپاره محمد نعیم خان ، عمر داؤد ته دنده سپاري چې په دې تړاو دې له پاچاگل وفادار سره خبرې وکړي. داؤد خان کلونه مخکې پاچاگل وفادار له پکتیا څخه کابل ته راغوښتی وو او په حربي ښوونځي کې یې زده کړې کولې. پاچاگل وفادار د آدیني (جمعی) او پیلني (شنبی) په ورځو د هیواد مشر په کور کې وو او د دغې کورنۍ د غړي په توگه روزل شوی وو. داؤد خان پر پاچاگل وفادار بشپړ ډاډ درلود.

عمر داؤد ، پاچا گل خپل کور ته رابولي او له نوموړي سره د همدغې خبرې په گډولو هغه ته وایي چې اکا یې [محمد نعیم] هم غواړي په دې تړاو ور سره خبرې وکړي. بله ورځ نعیم خان او پاچا گل له یو بل سره گوري. پاچاگل د محمد نعیم د وړاندیز په ځواب کې وایي : " که داؤد خان د یوه لوړ غره پر سر بیده وي او زما په لاس کې گل وي ، زه به گل هغه ته نیږدې ور نه ورم چې د گل بوی یې له خوبه را وینم نه کړي. تاسو خود هغه د وژلو په اړه له ما سره خبرې کوئ." دغه خبرې ماته پاچاگل په فرانکفورټ [جرمني / کال؟] کې ويلي دي. "

ښاغلی اعظم سیستاني په پای کې زیاتوي : " ما نوموړې خبره له ډاکټر اکرم عثمان سره یاده کړه. هغه وویل : عمرجان زما ټولگيوال وو او تر هغه ځایه چې زما په یاد راځي دومره پوهیږم چې عمرجان د چرگ د وژلو زړه نه درلود، څه دا چې یو سړی ووژني او په تیره بیا د خپل پلار وژني ته دې زړه ښه کاندې. عمر ډیر بې تمې سړی وو او هڅه یې کوله چې ځان له سیاسته لیرې وساتي. خپل پلار ته یې ډیر ژور درناوی درلود. د هغه ترڅنگ سردار نعیم خان خپل ورور داؤد خان ته د زړه له کومې درناوی درلود او اړیکې یې لکه د پلار او زوی اړیکې وې. له دې امله کولای شم ووايم چې د لیکوال دغه ادعا بې خټې او تومني ده او جرړې نه لري. "

دوه ویشتمه برخه

صبورالله سـیـاه سـنـگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتو ژباړه: رحمت آریا

له یوه لاسه ټک نه خپزي

دغه لنډه لېکنه چې په هېڅ ډول نه شي کولای د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤد د سیاسي ښادنامو په سموالي یا نه سموالي، دهغه پر پروالي یا نه پروالي روښنايي واچوي، غواړي یوازې د هغه او د هغه د کورنۍ د وژني د څرنگوالي په اړه د یو شمیر شته مالوماتو ټولگه رابگر ته کړي.

هڅه به وشي د مخ په ودو گنگوسو د را سپرلو او څرگندولو لپاره چې کله دلته کله هلته اورېدل یا لوستل کیږي لږ تر لږه د افغانستان د خلق د ډیموکراتیک گوند له پخوانیو لوړپوړو غړو (کریم میثاق، دستگیر پنجشيري، سلیمان لایق ، خیال محمد کتوازي) او جنرال امام الدین سره د پرله پسې او اوږدو تېلفوني مرکو او پوښتنو لړۍ راپیل کړو. همدارنگه د دغې لېکنې په لا ښه والي کې د نورو کسانو مرستې ته اړتیا لېدل کیږي

۲۰۰۸ کال، نوامبر

پته :

سیاه سنگ

دټیلفونونو شمیری : ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱
نښه : Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

بیا هم مرجان ...

د "Conflict in Afghanistan: A Historical Encyclopedia" کتاب په ۱۴۹ پاڼه کې چې د Frank Clements لیکنه ده د "خرم، علی احمد له ۱۹۳۱ تر ۱۹۷۷" سرلیک لاندې داسې راغلي دي :

" علي احمد خرم په [کابل/افغانستان کې] خپل کار د پلان په وزارت کې له ۱۹۵۶ز کال څخه را وروسته پیل کړ. نوموړی په ۱۹۵۷ز کال کې د کابل پوهنتون د اقتصاد له پوهنځي او په ۱۹۶۸ د [امریکا په پنسلوانیا کې] د پیترزبور له پوهنتون څخه فارغ او تر ۱۹۶۸ز کال پورې د امریکا په متحده ایالاتو کې د نورو زده کړو لپاره پاتې شوی دی. خرم په ۱۹۵۸ ز کال کې د پلان په وزارت کې د پلان جوړولو او د پلانونو د همغږۍ د څانګې مشر وو او تر ۱۹۷۱ ز کال پورې د پلان جوړولو او سوداګرۍ د څانګې د مشر په توګه پاتې شو. له ۱۹۷۱ تر ۱۹۷۷ز کال پورې یې د پلان د وزیر په توګه کار کاوه.

د علي احمد خرم د وزارت په دور کې محمد داوود پریکړه کړې وه چې د هیواد له اوږو څخه د شوروي د مالي مرستو د پټې دروندوالی راتیټ او د پرمختګ په چارو کې د مالي مرستو لپاره ایران او عربي دولتونو ته مخ واړوي.

له همدې امله علي احمد خرم ته ویل شوي ول چې تر لاس لاندې او په پام کې نیول شوي پروژې دې ژر تر ژره پای ته ورسوي او د شوروي د نورو مرستو له منلو څخه دې ډډه وکړي.

خرم د ۱۹۷۷ز کال د نوامبر په شپاړلسمه نېټه د محمد مرجان په پلوه ووژل شو. مرجان ویل چې دغه وژنه یې د "اسلامي انقلاب" په نامه تر سره کړې ده ، د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند د " خلق" له ډلې سره د هغه تړاو نورې پوښتنې را پورته کړې وې. نوموړی په ابدي حبس محکوم او وروسته د عمومي بڅښنې په لړ کې له زندانه خلاص شو."

(References: Louise Dupree & Albert Linette, eds ۱۹۷۴
Afghanistan in the ۱۹۷۰s, New York: Praeger), ABC CLIO, ۲۰۰۳

"مرجان د کي جي بي مری"

ما د دیارلس سوه او یو اوایم کال د وري د مياشتې په ديارلسمه [۱۹۹۲ داپریل ۲۶] د " افغان ، ملي یو والي" د خپرونې په دریمه ګڼه کې د " هاشم میوند وال په وژنه کې پر محمد داوود د بي بنسټو تورونو د لگولو" تر سرلیک لاندې یوه لیکنه خپره کړه او ټینګار مې کړی وو چې د علي احمد خرم ، میراکبر خیبر ، سردار محمد داوود او د هغه د کورنۍ او زموږ د نورو زرګونو هیوادوالو د وژنې پریکړه د کي جي بي څارګرې ادارې کړې وه. " (غوټ الدین فائق د " رازې که نمیخواستم افشا گردد" د کتاب ۱۰۸ پاڼه ، پېښاور/پاکستان د افغاني مطبوعاتو مرکز، ۲۰۰۱ز کال ، مارچ)

"زه اخواني نه یم"

د مرجان په لاس د علي احمد خرم د وژنې په اړه د " چند سطر شکسته در باره تجاوز روس در افغانستان" (نوی دیلي/ هند ، د لیتو د خپرونډیې ټولنې خپرونه) په کتاب کې په ۱۹۸۱ز کال کې په ډیر لنډیز راغلي او همدغه لیکنه په ۱۹۹۵ ز کال کې د " پگاه" د میاشتني خپرونې په پینځمه ګڼه کې په کانادا کې د دویم ځل لپاره خپره داسې شوې ده :

د دیارلس سوه او اوږه پینځوسم [۱۹۷۸ز] کال په وروستیو شپو ورځو کې د هوايي ځواک له یو شمیر افسرانو سره یو ځای و نیول شوم چې د څرخي د پله د زندان دویم بلاک ته و سپارل شوو. د وخت په تیریدلو د زندان له چاپیریال سره اشنا کیدلو؛ او مې وریدل چې مرجان هم د بلاک د همدغه دالان په خونو کې بندي دی. د علي احمد خرم د وژني خبر او د هغه د وژونکي اعترافات مې د رسنیو له لارې اوریدلي ول او د مرجان لیدنه راته په زړه پورې وه.

له یوې مودې وروسته مې مرجان ولید او غوښتل مې له نیردې ورسره وگورم. مرجان /.../ لوړه ډنگره ونه او له هډوکو ډک وچ مخ یې درلود. د تفریح په ترڅ کې د بلاک په انگر کې دریده، خپله غاړه به یې لږ کړه نیوله او تر ډیر وخت پورې به یې سترگې لمر ته نیولې. مرجان ډیرې لږ خبرې کولې او د بې سر او پایو خبرو لور او گودر یې مالوم نه وو او خبرې یې بې اندوله وې.

یوه ورځ مې له مرجان څخه د پلان د وزیر د وژني په اړه پوښتنه وکړه. هغه ځواب راکړ: "هر هغه څه چې تاسو د راډیو له لارې اوریدلي او په ورځپاڼو کې مو لوستلي، له اخواني توب او له گلبدين حکمتیار سره زما له نیغو اړیکو پرته، نورې ټولې خبرې سمې وې!"

موږ په لومړیو کې انگیرل چې گڼې مرجان د [افغانستان د خلق] ډیموکراتیک گوند او واکمن حکومت له ویرې درواغ وایي خو د وخت تیریدلو او د خلقي حکومت د پرله پسې وژنو لړۍ چې موخه یې د اخوانیانو، مساواتیانو او په روس پورې د نه تړل شویو چپیانو وژنه وه بل ډول انځور رامنځته کړ، له ټولو د پام وړ خواشینوونکي خبره د دویم بلاک په انگر کې د دیارلس سوه اته پنځوسم لمريز کال د غبرگولي د مېاشتې په اتمه او یولسمه نېټه [۱۹۷۹ز کال د مې ۲۹ او د جون لومړۍ] د داوود د واکمنۍ د دور د بندیانو ډله ییزه وژنه وه (په وژل شویو کسانو کې داسې بندیان هم ول چې د خپل بند قانوني موده یې تیره کړې وه لکه ښاغلی **فصیح** د بامیانو د ولایت د یکاولنگ له ولسوالۍ څخه)

ددغو ټولو پیښو په لړ کې چې زموږ ترمنځ تیریدلې د مرجان د خطرناکې دوسيې په پام کې نیولو سره د هغه ژوندي پاتې کیدل موږ ټول په شک کې و غورځولو او پوه شوو چې ترکاسې لاندې بله نیم کاسه هم شته.

د څرخي پله په زندان کې د مرجان د دوسيې مستنطین او د دهمزنگ د محبس مدیر **غني عمرزی صافي** هم له موږ سره د زندان په حجره کې بندیان ول. مرجان چې هر وخت نوموړي کسان لیدل نو د خپل د لاس د گوتو په کږولو به یې ویل: "هغوی زما د لاس گوتي را ماتي کړي دي."

یوه ورځ مې له غني څخه د مرجان د "اخوانیتوب یا نه اخوانیتوب" په اړه وپوښتل. هغه ماته ځواب را نه کړ. هر گوره، زموږ شک هغه مهال په یقین واوښت چې مرجان د دیارلس سوه اته پنځوسم لمريز کال د مرغومي د مېاشتې د شپاړلسمې [۱۹۸۰ز کال د جنوري شپږمه] نېټې له عمومي بڅینې یوه اونۍ مخکې له یو شمیر نورو بندي پرچمیانو سره یو ځای له بنده آزاد شو (**دو تصحیح و یک تبصره**، فرهاد لیبب، گڼه ۹۱، د مارچ لومړۍ ۲۰۰۹، www.kabulnath.de)

"مرجان نه خلقي وو، نه پرچمي"

د ۲۰۰۹ زکال د فبرورۍ په شپاړلسمه نېټه جنرال خوشحال پیروز صافي په ورین تندي ومنله چې د مرجان د ژوندانه او د هغه د کارنامو په اړه یو شمیر پوښتنو ته ځواب را کړي.

سیاه سنگ: ویل کیږي چې تاسو مرجان له ډیر نیردې پیژانده؟

جنرال پیروز: له مرجان څخه زما پیژنده زما د دندې په تړاو وه. کله چې نوموړی د علي احمد خرم د وژني په تور و نیول شو زه د کورنیو چارو د وزارت د منتظره قطعي د کشف امر وم. د هغه له نیول کیدلو وروسته مې پینځلس شپې په یوې خونې کې ورسره تیرې کړې. د یوه ساتونکي په توگه ما د مرجان د ځاني امن او خوندي ساتلو دنده درلودله.

سیاه سنگ: هغه څه ډول سړی وو؟

جنرال پیروز: که ستاسو موخه د هغه د څیرې بیلگې وي، مرجان تور بخوني لمرسوځولي رنګ درلود، لوړه ډنگره ونه، غټې سترگې او ډکې وروځې یې درلودلې، له رواني اړخه لږ نا آرامه او عصبي وو. د پلار نوم یې غلام سخي وو. یو ورور یې ډاکټر افضل نومیده چې په روسیه کې یې زده کړې کړې وې او په سید نور محمد شاه مینه [کارتې نو] کې یې ژوند کاوه. سره له دې چې مرجان د یوې بې وزلې کورنۍ له تفر څخه سر راپورته کړې وو خو ښوونځي یې په لوړو نمره او لوړې درجې پای ته رسولی وو. په تنکۍ ځوانۍ کې یې گلان پلورل. د لید لوري له

اړخه ویلای شم چې ښي زده کړې یې کړي وي ؛ هغه لوري زده کړې یې ترسره کړي وي او په منځنۍ کچه یې هر اړخیزه مالومات هم درلودل. مرجان د ننګرهار ولایت په شګه کې زیږېدلی وو او په تېر زاخیل وو. مرجان درې ماندیني درلودلې، دوي ماندیني یې له شګي او یوه ماندینه یې له کنډز څخه وه.

سیاه سنگ: له دغو دوه وو گزارشونو څخه کوم یو یې رښتیا یا لږ تر لږه له رښتیا سره ډډه لګوي. گزارشونه وايي چې: "مرجان د بگرامیو پر سړک له ښکاری توپک سره و نیول شو" او "مرجان د [پلان د وزیرعلي احمد خرم له وژني وروسته] و تښتید او ځان یې په شاه شهید مینه کې خپل کورته ورساوه. نوموړی د تښتني او مقاومت له هڅو پرته ځان له یوې تومانچې سره پولیسو ته سپاري."

جنرال پیروز: د دیارلس سوه شپږ پینځوسم کال د لړم د مېاشتې په څلورويشتمه نېټه د ځلنۍ "چهارشنبې" په ورځ [۱۹۷۷ د نوامبر ۱۶] مرجان و کولای شول چې د علي احمد خرم له وژني وروسته د پېښې له سیمې څخه وتښتي. وروسته څرګنده شوه چې په ټکسي کې سید نور محمد شاه مېنې ته د خپل ورور کورته تللی وو. له هغه وروسته مرجان له ډیرو ګرځونو او کړلیچونو په تیریدا ځان د یک لنگه کوتل ته رسولی وو او له هغه ځایه یې غوښتل له بگرامیو څخه ولاړ شي او ځان د خلکو له سترګو په کوم ګوت کې پټ کړي. د لارې په اوږدو کې د نساجي د رئیس موټر ناڅاپه د مرجان مخې ته ورځي. مرجان موټر دروي او له زور زیاتي او ګواښونو څخه کار اخلي او غواړي چې ده ته هم په موټر کې ځای ورکړي. په دغې شېبې کې د مرجان هڅې بریالۍ نه وې ځکه په همدغه شېبه کې یو بل سړی تیریري چې دوه سپیان له ځان سره لري او پېښه یې له ورايه څارله نوموړي سړي لیدل چې یو ناپېژندل شوی سړی شکمنې لوڅې پوڅې او هلې ځلې کوي. هماغه سړی د مرجان پر ځان خپل سپیان خوشې کوي. مرجان بله لار نه لري او بیرته سید نورمحمد شاه مېنې ته را ګرځي. په پای کې د هماغې ورځې د ماسپښین په څلورو بجو د سید نورمحمد شاه مېنې د ۲۴ سړک [کارتونه نو] د ناوایي په تم ځای کې د پولیسو ګوتو ته لویري، سره له دې چې په لاس کې یې توپک او تومانچه وه، نیول کیږي.

سیاه سنگ: آیا خرم په هماغه تومانچې وژل شوی وو؟

جنرال پیروز: نه! د عدلي طب پلټنو او څیړنو څرګنده کړه چې د پلان د وزیر له مړي څخه د امریکایي Walther تومانچې ګولی موندل شوې وه. خو دا څرګنده نه شوه چې نوموړې والتز تومانچه په څه ډول ورکه شوه. آیا مرجان نوموړې تومانچه په کوم نا مالوم ځای کې لیرې غورځولې وه یا یې په پټه چاته ورکړې وه؟ زه نه پوهیږم. خو له وژونکي څخه یو ښکاری (چره یې) توپک او یوه اسپانوي "Llama" تومانچه لاس ته راغلې وه.

سیاه سنگ: آیا تاسو پوهیږئ چې د مرجان ګوتو ته نوموړی ښکاری توپک په څه ډول ورغلی وو؟

جنرال پیروز: د مرجان ورور ډاکټر افضل د پلټنې ډلې ته داسې وویل: د علي احمد خرم له وژل کیدلو دوي ورځې مخکې ما مرجان ته په کور کې ډیر نصیحت وکړ او ورته مې وویل چې تا زده کړې کړي دي او تا ته ښايي چې له وړانکارو او غیر قانوني کړو وړو څخه ځان لیرې وساتي خو مرجان د تل په شان له ما سره شخړه کوله او زما د خبرو پروا یې نه کوله. وروسته خبر شوم چې دغسې یو غټ جنایت یې تر سره کړی دی. مرجان د پېښې له سیمې څخه له تښتیدا وروسته، زما د ماندیني په وینا زما کورته راغی او له هغې یې و غوښتل چې ښکاری توپک او تومانچه دې ورته په بیره ورکړي. زما ماندیني مقاومت او مخالفت وکړ. خو مرجان په دې بریالی شو چې نوموړي وسله له اجازې پرته را پورته او له کوره ووځي.

سیاه سنگ: د مرجان تر څادر لاندې د پټو نقشو او کسانو په اړه څه مالومات لرئ؟

جنرال پیروز: مرجان د خپلو شخصي او خصوصي کیسو ترڅنګ چې هره شپه به یې ماته کولې د پلټنې د ډلې د پوښتنو او ځوابونو لړۍ به یې هم ټکۍ په ټکۍ را ته ویله. یوه شپه مرجان راته داسې وویل: "دوه کاله مخکې [۱۹۷۵] کله چې زه کنډز ته د ساینس د ښوونکي په توګه ولاړم هلته په امام صاحب کې له ګلبدين حکمتیار سره آشنا شوم. هغه ماته وویل 'غریب سړی یې او روزگار دې هم سم نه دی. مګر زه در سره مرسته کولای سم چې ژوند دې ښه سي. ګلبدين زیاته کړه چې: 'له ما سره اړیکه ټینګه وساته. تا له ځان سره پاکستان ته بیايم او له یوې مودې وروسته بیرته هیواد ته را ستښیرو" لنډه دا چې له هغه سره پاکستان ته ولاړم او هلته مې د پوځي زده کړو یوه دوره تیره کړه. هیواد ته د ستښیدا په وخت کې ماته حکمتیار د شګي په سیمه کې وویل: "دلته د څو شېبو لپاره د یو چا لیدلو ته ورځو." له هغه وروسته زه یې یوه سړي ته ور وپیژندل او ورته یې وویل: "دا سړی زما نوی ملګری دی." نوموړي سړي له روغېرو او د هر لور او ګودر له خبرو وروسته یې یوه سړي ته چې بزګر ښکاریده ګوته ونيوله او وېي ویل: "ایا کولای شۍ د هغه سړي ژوند په یوه ډز واخلي؟" هک پک پاتې شوم او ګلبدين ته مې وکتل. ګلبدين غلی او بې تفاوته ولاړ وو. پوه شوم چې اوضاع خرابه ده. ما هم له ناچارۍ پرېکړه وکړه او ناپېژانده بزګر مې په یوه

دز مر کر. حکمتیار په ډیره سره سینه ماته مخ را تاو کړ او په موسکا یې وویل: "آپرین! ښه نښه ویشتلای شي. له هغه وروسته د کندز په لور و خوځېدلو."

سیاه سنگ: مرجان د علي احمد خرم په اړه څه ویل؟

جنرال پیروز: زه به یې تاسو د مرجان له خولې ووايم. "ماته یوه ورځ گلبدین حکمتیار داسې دنده را وسپارله: کابل ته ولاړ شه او علي احمد خرم د کار له دفتره دباندي را وباسه. له هغه سره یو ځای د وزیرانو په موټر کې پورته شه او ورته ووايه چې تا ارگ ته داؤد ته بوځي. له دې چې د وزیرانو موټران د ارگ په دروازه کې نه پلټل کېږي د خرم په مرستې په ډیرې آسانی کولای شئ د داؤد خان د کار دفتر ته ولاړ شئ او هلته یې ځای په ځای ووژنئ. ددغې پیښې په ترڅ کې به درې تنه نور ستا امنیت ونیسي."

سیاه سنگ: ولې د نورو وزیرانو له ډلې څخه علي احمد خرم په نښه شوی وو؟

جنرال پیروز: د مرجان په وینا خبره په هیڅ ډول د پلان د وزیر پر سر نه وه. هر وزیر چې گوتو ته ورغلی وو د هغه کار کیده د هغه موخه دا وه چې د وزیرانو په ځانگړي موټر کې ارگ ته دننه ولاړ شي او د سردار داؤد لیدلو ته ورسول شي. د مرجان موخه د ولسمشر وژل ول او له وزیر سره یې سر او کار نه درلود. مرجان د خپلې نقشي د پلي کولو لپاره د پلان وزیر ځکه غوره کړ چې د نورو وزارتونو برخلاف د پلان د وزارت ودانۍ په ډیر ښه ځای کې د سړک په غاړه کې پرته وه؛ او نوموړې ودانۍ نه کومه څلور دیوالي او نه ساتونکي درلودل. په دې مانا چې په ډیرې آسانی یې کولای شول ځان خپلې ټاکلې موخې ورسوي.

سیاه سنگ: او د علي احمد خرم د وژل کیدلو څرنگوالی؟

جنرال پیروز: مرجان وویل: کله چې زما زړه مې ډاډه شو چې هغوی زما امنیت د افغان لوی پلورنځي [فروشگاه بزرگ افغان] ودانۍ ته نږدې نیولی دی او د کومې خرابۍ په رامنځته کیدلو د امنیت نیوونکو ټکسي زما د ژغورنې لپاره را دانگلای شي نو د پلان د وزارت له دروازې نیغ په نیغه د وزیر سکرتر ته ورغلم او هغه ته ومي ویل: د پلان ښاغلي وزیر صاحب ته یو ډیر ضروري او مهم پیغام لرم. سکرتر وویل: وزیر صاحب له یوه بهرني میلمه سره د لیدلو په غونډه کې بوخت دی. سترگې په لار کښینئ چې غونډه پای ته ورسېږي. ما وویل: نه! نه شم کولای سترگې په لار پاتې شم. زه باید همدا اوس هغه وینم. سکرتر وویل: اجازه نشته. وزیرصاحب ته ستاسو تگ هېڅ امکان نه لري. هغه د جاپان له یوه سوداگریز پلاوي سره ډیره مهمه او ضروري غونډه لري. ما وویل: زما کار تر ټولو مهم او ضروري دی او پرته له دې چې د سکرتر ټینگار او مخنیوی په پام کې ونیسم د وزیر خوني ته ننوتل او هغه ته مې په بیړه وویل چې ما له ځان سره د داؤد خان د لیدلو لپاره ارگ ته دننه بوځي. مخکې له دې چې علي احمد خرم کوم غبرگون له ځانه څرگند کړي وړاندې ولاړم او د هغه د دفتر د تېلفون مزی مې پریک کړ. وزیر بله چاره نه درلودله او له ما سره یوځای له خوني را ووت او په لاره روان شوو. وزیر موټر ته د پورته کیدلو په حال کې خنډونه رامنځته کول. له بلې خوا وخت مې له لاسه ورکاوه او له بل لوري خلک او څو تنه وسله والو کسانو مخته را دانگل. ما چې داسې ولیدل نو ما هم وزیر په دزو وویشت او په ټکسي کې و تښتیدم.

سیاه سنگ: آیا دا رښتیا ده چې مرجان د پلټنو په لړ کې نه وهل شوي او نه ټکول شوي او هر څه یې په خپله خوښه وویل؟

جنرال پیروز: سل په سلو کې رښتیا ده. مرجان له وهلو ټکولو پرته هرڅه په خپله ومنل. دا هم باید ور غبرگه کړم چې د مرجان له نیول کیدلو وروسته تر څو اونیو پورې په ولچک او زولو کې ساتل کیده. چارواکي اندېښمن ول چې مرجان ځان ونه وژني او یا کوم بل خطرناک کار ته لاس وانه چوي.

سیاه سنگ: آیا د ځان وژنې نښې نښانې په هغه کې لیدل کیدلې؟

جنرال پیروز: مرجان په څو څو ځله ماته ویلي ول چې: کاشکې یوه تیره اوسپنه، میخ، چاکو یا تیغګی مې لاس ته راغلی وای چې ځان مې ددغه ژوند له شر څخه خلاص کړای وای.

سیاه سنگ: ویل کیږي چې مرجان رواني ستونزې درلودلې، آیا رښتیا ده؟

جنرال پیروز: په پخوانیو یې نه پوهیږم. خو دومره پوهیږم چې د چا خبره د مرجان "اعصاب لږ خراب" ول. ما د مرجان په ساتلو کې پېنځلس شپې ورځې نوکړیوالې وکړه، بیا کورته ولاړم، دوه ورځې ورسته بیرته راغلم په هکپکوالي مې ولیدل چې د مرجان رنگ ټک ژړیر او مخ، لاس او پښې یې شني اوښتي وې او سر یې په یوه دستمال کې پېچلی وو. ما وپوښتل چې څه ورباندې شوي ول ما ته وویل شول: کله چې ته نه وی، د کابل ولایت د قرار گاه

بولندوی هاشم (غویی هاشم / هاشم گاو/دا د مرجان تکیه کلام وو چې هر چا ته به یې " غویی/ گاو" ویل) د مرجان خوني ورغلی وو او له هغه یې یو شمیر پوښتنې وکړې. یا مرجان سم ځوابونه نه ول ورکړي یا یې داسې شیان ورته ويلي ول چې هغه یې ډیر سخت په قهر کړی وو. په پای کې نوموړي بولندوی مرجان ته د ناموس سپکې سپورې او ښکښل وکړل ؛ د مرجان دوي ماندینې هم د کورنیو چارو وزارت ته راوړل شوي وې او هغوی ته یې په نغوټي سپکې خبرې کړې وې. مرجان د ښکښولو په اوریدلو د خوني له گوټ څخه کوشنې میز را پورته کړ او د بولندوی هاشم په ککره یې وواهه او هغه یې په ځمکه را ځملاوه. په همدې ترڅ کې مرجان بولندی ته لاس واچاوه چې د هغه تومانیچه را واخلي. وسله والو ساتونکو په بیرته را ودانگل او مرجان یې ټینگ ونيو چې تومانیچه یې لاس ته ور نه شي. د وسله والو ساتونکو یو تن د تومانیچې میل د مرجان په ککره دومره ټینگ وواهه چې د مرجان د ککري پوټکي او هندوکي ژور تپ واخیست. ددې لپاره د مرجان د تپي کیدلو پازوالي بیرته د مرجان په غاړه ور و غورځوي هغوی وویل چې مرجان د بولندوی هاشم له وهلو ورسته د تشناب په لور منډه کړه او خپله ککره یې د لاس مینځلو د اوبو په نلکه تپي کړه. هر گوره همدو پېښو ته ورته او د مرجان نورو کارونو ته په کتنې کولای شو ووايو چې مرجان په نسبتاً ژورې عصبي ناروغۍ اخته شوی وو. د ساري په ډول ، مرجان به په نا ځايه سترگي لمر ته نیولې او تر شونډو لاندې به په بې مانا ډول غومبیده.

سیاه سنگ: د مرجان د سیاسي اړیکو په اړه څه مالومات لرئ؟

جنرال پیروز: مرجان د خپلو اعترافاتو او کیسو پر بنسټ د گلبدین حکمتیار د اسلامي گوند غړی وو.

سیاه سنگ: آیا مرجان د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند غړی نه وو؟

جنرال پیروز: دا چې وایي مرجان کین اړخی وو او یا کین اړخی لید لوری یې درلود له سره تر پایه غلطه ده. په هماغو لومړیو پېښو ورځو کې چې زه له مرجان سره وم ، هغه راته داسې وویل : نه پوهیږم زه لیونی شوی یم یا د پلټنې ډله لیونی ده. و مې پوښتل ، څنگه؟ مرجان وویل : نن یې ماته ویل چې که ته ومنی چې د خلق د ډلې غړی یې ، موږ دې خوشي کوو!

سیاه سنگ: د پلټنې د ډلې نومونه مو په یاد دي؟

جنرال پیروز: صدیق واحدي وردک ، میر گل ، له مرجان څخه پلټنې کولې او یو بل تن هم وو چې هر څه کوم نوم یې زما په یاد نه راځي.

سیاه سنگ: الف هارون د " داوود خان د کې جي بي په لومو کې " کتاب لیکلی ، نوموړی کتاب حامد ژباړلی او ځینې سَمونې یې هم پکې راوړي دي. په نوموړي کتاب کې د پلټنې د ډلې د غړو نومونه داسې یاد شوي دي : " باقي، نبي ، اتمر ، همکار ، قطره ، خیر محمد او نور پرچميان ..."

جنرال پیروز: دا سمه ده چې نوموړي کسان ټول د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند د پرچم د ډلې غړي ول. خو راځئ لومړی په هماغه کال کې چې د مرجان د پلټنې خبره تر لاس لاندې وه د هغوی برخلیک ته پام وا چوو او بیا د خبرې له سموالي یا نه سموالي څخه جاج واخلو:

باقي د کورنیو چارو د وزارت د پیژند مدیر او د کابل د قاضي له کلا [قلعه قاضي] څخه وو. نوموړي د کورنیو چارو له وزیر سره د ستونزې له امله لومړی د هلمند ولایت د امنیې د بولندوی په توگه ټاکل شوی وو او بیا کورناستی شو او رسمي دنده یې نه درلودله. د اتمر نوم غلام علي وو او د کورنیو چارو د وزارت د څارگرې څانگې غړی وو. اتمر له کارپوهنیز اړخه نه شواي کولای د مرجان د پلټنې په پلاوی کې برخه واخلي. په همدې توگه نبي د ترافیکو د ریاست کار کوونکی وو، **قطره** د قوای کار بولندوی او خیر محمد د ښوونې او روزنې آمر وو. دغو کسانو له کومو سوریو او سرچینو کولای شواي د مرجان د پلټنې په لړۍ کې برخه واخلي؟

سیاه سنگ: ستاسو له خبرو داسې ښکاري چې د مرجان لپاره د پردې تر شا نقشه جوړوونکی گلبدین حکمتیار وو ، نه حفیظ الله امین. آیا همدا پایلیزه جاج اخیستنه سمه ده؟

جنرال پیروز: حفیظ الله امین دومره ساده سړی نه وو چې د سردار محمد داوود د له منځه وړلو لپاره داسې یوه ساده نقشه را و باسي او د وزیرانو په موټر کې د علي احمد خرم له لارې مرجان ارگ ته دننه ننه باسي او نقشه پلې کړي. البته ، همدغه حفیظ الله امین داسې کارونه تر سره کړي چې له هغو سره په پرتله د علي احمد خرم وژنه "

هېڅ " بلل کيږي. خو کله چې رښتيا ويل کيږي بايد يوازې او يوازې هماغه " حقيقت " دې پرته له زيادښت او کمښت او پرته له شخصي دريځ نيولو او غرضونو وويل شي.

دروېشتمه برخه/ وروستی

صبورالله سياه سنگ

hajarulaswad@yahoo.com

پښتو ژباړه : رحمت آريا

کين لوری : مولا گل ، او ورسره ورور يي کابل ته نيردې د خاورو د هغې کواری پر سر توغ ږدي چې تر لاندې د افغانستان د لومړنی ولسمشر شهيد سردار محمد داؤود خان او د هغه د کورنۍ مړي پراته دي چې د ۱۹۷۸ز کال په کودتا کې د کمونيستو کودتاچيانو په لاس په دیرې بیرحمۍ ووژل شول د سردار محمد د بشخېدلو ځای تر دیرشو کالو پورې د پټ راز په توگه پاتې وو.

شب رفت و حدیث ما به پایان نرسید
شب را چه گناه؟ قصه ما بود دراز

ژباړه:

شپه ولاړه زموږ خبرې لا پاتې دي تر اوسه
د شپې گناه په څه ده ؟ کیسه زموږ اوږده وه

هماغسې چې پروسېر کال ويل شوي ول ، دغه لنډه څېړنه لا تر اوسه او هيڅکله به ونه شي کولای چې د (افغانستان د لومړني ولسمشر) محمد داؤود د سياسي کارنامو پراخ اړخونه ، د هغه د گناه يا د بې گناهی سمولی يا نه سمولی را وسپړي.

د " پسرلني سباوون د گوليو د باران" په پای کې ښايي يو شمير لوستونکي و غواړي يو څه د " پايليزې اخيستنې" په نامه ولولي. له دې چې زه د نورو کسانو د ويناوو د تايپ کوونکي په توگه ځان د " پايليزې جاج ليکنې" د ليکلو جوگه نه بولم هيله من يم هغه مشران او کارپوهان چې کارپوهنيزه دنده يې تاريخ ليکنه ده پرته له دې چې په زړونو کې يې د هغو له پايلو څخه کوشنې اندېښنه يا خرڅښنه را و پارېږي ، دغه تشه ډکه کړي.

پورته ليکل شوي دي : **دروېشتمه برخه/ وروستی** ، دا ځکه چې د محمد داؤود خان او د هغه د کورنۍ د وژل کيدا په اړوند نورې نوې ليکنې لاس ته نه دي راغلي چې د " **بينوا او کابل ناتې**" په ښکلو ويبپاڼو کې کښيښودل شي. خو په ياد ولری چې د " پسرلني سباوون د گوليو باران" **څلورويشتمې** او **پينځويشتمې** څنگيزې برخې يا ملپانې هم لري.

دوي راتلونکي برخي به چي په پراخو مالوتي خانگو پسرولل شوي د هغو کسانو د نومونو له لښتنليک سره به جوگه وي چي ددغي ليکنې له پيله تر نن پوري يې خپلې هڅې نه دي سپمولي ؛ نوموړي برخي د "فردا" www.farda.org او www.Benawa.com ويبپاڼو ته وليږل شي. که د دوستانو ملاتړ، ياري، زغم او د زړه له کومي تاوده پيامونه را سره نه وي نو د "پسرلني سباوون د گوليو باران" به هم د پاڼو پر کرښو نه وي راغلي.

سياه سنگ

د ۲۰۰۹ ز کال د مارچ پينځلسمه

د تيليفون شميري : ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ او ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱

د ډاگ پته : Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

د دوه وو برخليکونو تر منځ کرښه

Carlotta Gall چي د افغانستان او پاکستان په تراو گزارشونه يې ډيري وختونه د New York Times په ورځپاڼه کي راغبرگيري، د اليانور گال او سنديگال لور ده (بنايي د ډيرلر شمير کسانو لپاره د سندی گال نوم چي د افغانستان د جهاد د کلونو په اوږدو کي له نامتو څيرو او "د افغانستان لپاره د سنديگال د بلني د ټولني" بنسټ ايښودونکی وو، نا آشنا وي).

ميرمن گال د ۲۰۰۹ ز کال د جنوري په ۳۱ نيټه نيو يارک ټايمز ته يوه ليکنه وليږله. د ليکني سرليک دا وو : "د هغه راز له مخي خادر ليري شو چي پر يوه پير د پای ټکي ږدي". نوموړي ليکنه په لاندینی پته د ۲۰۰۹ ز کال د فبروري په لومړۍ نېټه خپره شوې ده.

www.nytimes.com/۲۰۰۹/۰۲/۰۱/world/asia/۰۱afghan.html

کله چي د ۱۹۷۸ ز کال [د اپريل د ۲۸/۲۹] په مرگوني خونړۍ شپي، د شپارلسو مريو د بنخولو فرمان ورسيد، د وسله وال ځواک يوه ځوان خو ویرجن افسر وغوښتل د دغه ځای جغرافيا په خپلو يادونو کي ژوندۍ وساتي. افسر، د خپلو همکارانو د خبرو اترو له منځه يوه شوی وو چي هغوی د افغانستان د لومړني ولسمشر "سردار محمد داوود خان" او د هغه د کورنۍ مري تر خاورو لاندې کړي دي. افسر، د بنخولو له ځايه د سړک تر غاړي واټن په شمارلو گامونو ميچ کړ.

له هغه اله گوله خپلي دور وروسته، د کمونيستي کودتا په ترڅ د داوود خان وژني، له ځان سره د ديرش کلن ناورين د جگړو لړۍ نغښتي درلودله. دغي خونړۍ جگړي چي د پای څرک يې لا تراوسه نه دی څرگند، هره افغانه کورنۍ ډرې وړې او تاواني کړه.

د پخواني وسله وال ځواک افسر پادشاه مير له ديرش کلنۍ جگړي وروسته د حامدکرزي د واکمنۍ تر رڼا لاندې له څه ناڅه آزادي او آرامۍ وروسته يو پټ راز را برېښ کړ. اوسنی واکمني د شاهدانو په مرسته د دې جوگه شوه چي د لومړني ولسمشر او د هغه د کورنۍ د مريو هېوکي بيا و مومي چي ډير ژر خاورو ته له بيا خاورو سپارلو ورسته به د هغوی د فاتحي لمانځنه ترلاس لاندې ونيول شي.

محمد داوود د "افغانستان د جمهوريت" بنسټ ايښودونکی او د "مډرن" دولت د پرمختگ ځلانده څيره وه. هغه خپل د اکا زوی، د افغانستان وروستنی پاچا محمد ظاهر، د ديارلس سوه او دوپينځوسم لمريز کال د چنگاښ د شپږويشتمې [۱۹۷۳، جولای ۱۷] په کودتا کي را وپرځاوه او پينځه کاله وروسته د هغه وژني، هيواد د وينو او وړانيو د ژور تل پر لور و خوځاوه.

د محمد داوود دري څلويښت کلن لمسی نادر نعيم وايي : "که له هر افغانه وپوښتي چي دغه ټوله [وراني] له کومه ځايه راپيل شوه نو هغه به هرو مرو درته ووايي : د داوود خان له وژل کيدا وروسته چي د دوه وو برخليکونو ترمنځ يوه کرښه ده. د ديارلس سوه او اوه پينځوسم لمريز کال د غوايي اوومه [۱۹۷۸ ز د اپريل ۲۷] د افغانستان د خپلواکۍ وروستۍ ورځ وه."

په هغه شپه د ولسمشرۍ په ماڼۍ کي د محمد داوود د کورنۍ اتلس تنه غړي او د ماڼۍ يو شمير کارمندان او افسران ووژل شول او له ښاره دباندې د شپي د تياري په تورتم کي تر خاورو لاندې شول. څوک نه پوهيدل چي چيري.

د ژول شويو کسانو په ډله کې د ولسمشر د کورنۍ اتلس تنه غړي ، د ولسمشر ماینډينه ، ورور ، درې لوني ، درې زامن ، زوم ، ننړور او څلور تنه لمسيان ول.

د هغه څه پر بنسټ چې نادر نعيم يې وايي د محمد داؤد د کورنۍ ټول غړي د ديارلس سوه او اووه پينځوسم لمريز کال د غوايي د مياشتې په اتمې [۱۹۷۸ز د اپريل ۲۸] نېټې د سهار د څلورو او پينځو بجو په شا او خوا کې د سرو گوليو په باران کې ووژل شول. له يوې ورځنۍ خونړۍ جگړې وروسته ، د امام الدين په نامه يو افسر له يوې ډلې سره د ولسمشرۍ ماڼۍ ته ولاړ چې ولسمشر ونيسي. محمد داؤد د کودتاچيانو له ډلې سره تلل ونه منل او د خپلې تومانچې اور يې د هغوی پرمخ پرانيست. د تومانچې د اور په ځواب کې ياغي توپکوال پر محمد داؤد او د هغه پر کورنۍ د گوليو په باران کې را توی شول.

کمونستانو د ولسمشر له وژلو وروسته د شلو مياشتو په اوږدو کې د وينو ويالې و بهولې او کار هغه ځای ته ورسيد چې د ديارلس سوه او اته پينځوسم کال لمريز د مرغومي په مياشت کې [۱۹۷۹ز دسامبر] د " شوروي اتحاد" سره لښکر پراغغانستان يرغل وکړو او د لس کلن نيواک په اوږدو کې په زرگونو افغانانو ووژل شول او يا ترې تم شول.

ډيري بلهاريان " قربانيان" د وسله وال ځواک اډې ته نيږدې د څرخي پله د لمن د لمر خاته لورته په بې نښو گورونو کې تر خاورو لاندې کيدل.

پروسېر کال ، د اوسنۍ واکمنۍ د پلټونکو يوې ډلې د دوه تنو شاهدانو په مرستې د نوموړي ځای پلټنې پيل کړې. له دغو دوه تنو شاهدانو څخه يو تن د نن ورځې کورناستۍ جنرال او د پروډ ورځې د [څلورم زگره وال ځواک] د څارنې او ساتنې/ حفظ و مراقبت] مدير پادشاه مير وو. هغه ته امر شوی وو چې د [زيږ] په موټر کې ټول راورل شوي مري په څرخي پله کې پوځي اډې ته نيږدې د شپې په تور تم کې تر خاورو لاندې کړي. (د پادشاه مير په وينا ، په نوموړې شپه کله چې مري تر خاورو لاندې کيدل ، د کودتا له مشرانو څخه يو تن ډگرمن محمد اسلم وطنجار هم هلته وو)

پادشاه مير د يوې مرکې په ترڅ کې روښانه چې په څه ډول يې مري له خپلو همکارانو سره د شولې په يوه کيندل شوي مورچل " موضع" کې واچول. کله چې مري په کيندل شوي ځای کې واچول شول ، پادشاه مير د مريو د جسدونو په منځ کې پښې کښيښودلې چې له اسلامي دود سره سم د مريو مخونه قبلې ته واړوي.

نوموړي زياته کړه : " ما ونه شو کولای مري و پيژنم ، خو دومره پوهيدم چې د داؤد خان له کورنۍ څخه ول." همدا شان پادشاه مير د يوه موټر چلونکي خبرې په ياد راوړې. هغه ويلي ول : " ما کلونه کلونه د دغې کورنۍ چوپړ کې کړی دی."

له هغه وروسته چې " د مريو پر جسدونو د خاورو اچولو " امر وشو ، ښاغلي پادشاه مير لومړی د لوی موټر ترپال را واخيست او د مريو پر مخ يې خپور کړ او بيا يې د قبر له څنډې د سړک تر غاړې پورې (۹۰) گامونه و شميرل تر څو د گور ځای ځايگي يې سم په ياد پاتې شي.

په دويمه شپه د پادشاه مير مرستيال ته فرمان ورکړ شو چې ديارلس نور تازه جسدونه په بل قبر کې هماغه شا او خوا ته تر خاورو لاندې کړي.

ښاغلی مير ډير ژر له کابله ووت او په غرونو کې د کمونيستي ضد مقاومت له پاڅون سره يو ځای شو ؛ څو کاله وروسته يې د محمد داؤد د کورنۍ د پاتې غړو يوه تن ته د مريو د برخليک څرنگوالی څرگند کړ.

د هغو ورځو شپاړلس کلن بزگر ، مولاگل يو بل شاهد دی. مولاگل د کودتا په لومړيو ورځو د هماغه داستان سرچينه د هغو سرتيرو له خولې چې دده پر ځمکه يې کيږدی وهلي وه ، ترلاسه کړې وه او خپلې مور ته يې ويلي وه.

درې مياشتې وروسته ، کله چې سرتيري ولاړل ، مولاگل د مور په غوښتنې د قبرونو تر شا او خوا ډبرې راټولي کړې او د " شهيد د توغ" په نامه يې يو توکر پر قبر په رپا کړ.

دغه ماجرا د واکمن گوند د " تلاشي ډلې" ته بس وه چې لاس په کار شي. هغوی د مولاگل پر کور را توی شول. شپاړلس کلن ځوان غرونو ته و تښتيد او له مجاهدينو سره يو ځای شو ؛ د مولاگل له تيښتې وروسته ، کورنۍ يې پاکستان ته ولاړه.

ښاغلي گل هم دغه پټ راز ، له ځان سره ساتلی وو تر څو چې شپږ مېاشتې مخکې [د ۲۰۰۸ ز کال د جولای / اگست مياشت] د محمد داؤد او د هغه د کورنۍ د گور د موندلو د پلټونکي کميسيون کارمندان د (کابل) د خواجه غار کلي ته راغلل.

د محمد داؤد لمسی سردار محمود غازي د قبرونو د کيندنې پر مهال هم وو. نوموړي له ښاغلي پادشاه مير غوښتنه وکړه چې کابل ته راشي او مرستې ته ور ودانگي. جنرال له خپلې وروستۍ ټينې سره را ورسيد.

ښاغلي غازي وويل : " موږ ټول د غونډۍ پر سر ولاړ وو. جنرال پادشاه مير د ځمکې يوه گوټ ته گوته ونيوله او زياته يې کړه : " دلته ...!" دوي ورځې وروسته د کيندونکو پلې هغوی وموندل. " د عامې روغتيا د وزارت مرستيال او د کميسيون سمبالونکي فيض الله کاکړ وويل : " د هډوکو بيا پيژندنې څو مياشتې و نيولې. د ديرش کالو په اوږدو کې د پريږ او زاړه ترپال کرباس د مړيو مخونه رږولي ول او يوازې د ترپال اوسپنيزې کړۍ پاتې وې. د مړيو جامې له منځه تللي وې. د ولسمشر د خور ، عايشې ، پيژندنه د هغې د ځانگړو اورتوپيډيکو بوټانو له مخې وشوه ، د ولسمشر د زوی عمر داؤد ، پيژندنه د اوږو د سر د دوه وو چټک تسمو د کړيو له مخې چې د خپل کمربند په دوه وو څنډو به يې تړلې ، وشوه. "

په پای کې محمد داؤد هم د غاښونو د قالب او د قرآن مجيد د سرو زرو د يوه کوشني توک له مخې وپيژندل شو چې تل به يې د خپلې کرتۍ په استرکې دننه د تير پرسر تومبه.

ډاکټر کاکړ د محمد داؤد د يوه تن د باورانو ، جنرال انور شاه خان له خولې وويل : " د قرآن مجيد دغه توک د سعودي عربستان پاچا د افغانستان ولسمشر ته ور کړی وو. "

د کميسيون کارمندانو د دربار له جامه مينځونکي غلام دروېش سره چې د محمد داؤد جامې به يې مينځلې هم خبرې اترې وکړې. هغه وويل : " هو. ولسمشر تل قرآن مجيد د خپلې کرتۍ په جيب کې دننه ايښوده. "

د ډاکټر کاکړ په وينا ، د هډوکو څيړنه څرگندوي چې پر ولسمشر د گوليو باران شوی وو او زوی يې عمر په دوه وو گوليو وژل شوی وو.

د محمد داؤد د خوښينې او د هغه د لور له خوا د لمسي د مړيو څرک چې د کودتا په ورځ ټپيان شوي ول او په روغتون کې يې سا ورکړې وه ، لا تراوسه نه دی لگيدلی. د دغې کورنۍ څو تنه پاتې غړي لومړی بنديان شول او بيا له هيواده د بانډې ووتل. د هغوی يو شمير د ۲۰۰۱ ز کال په پای کې د طالبانو له پرځېدنې وروسته افغانستان ته راستانه شول.

د محمد داؤد د فاتحي لمانځنه به نه يوازې د افغانستان د تاريخ يوه خونړۍ څنډه په نښه کړي ، بلکه د هغه د کورنۍ پاتې غړو په ځانگړې توگه هغو کسانو ته چې ديرش کاله مخکې يې پرهرونه ليدلي ول ، رواني آرامي ور په برخه کړي.

د محمد داؤد لمسيانو ، ښاغلو غازي او نعيم وويل ، هغوی هيله من دي چې خاورو ته د مړيو دويم ځل سپارل د ملي پخلاينې د لړۍ درشل وگرځي او داسې يوه کميسيون ته لاره پرانيزي چې د تيرو دېرشو کالو د ورانيو حساب او کتاب چې د هر حکومت تر سيوري لاندې شوي وي ، را څرگند کړي.

ښاغلی غازي د محمد داؤد د زوم محمد نظام زوی دی. د غازي پلار په هغه وخت کې د بهرنيو چارو د وزارت کارمند وو چې د غازي له نيکه سره يوځای ووژل شو. غازي زياته کړه : موږ دلته د وينې په بدل کې د وينې د غچ ، يا د دښمنۍ په بدل کې د دښمنۍ لپاره نه يو راغلي. د رښتيا او رښتونولۍ له مخې بايد ځادر ليري شي او د افغانستان د ولس مخې ته دې کښيښودل شي. "

د دغې کورنۍ ته د وژل شويو کسانو د هډوکو بيا موندنې د زړه تسل ورپه برخه کړی دی. ښاغلي غازي زياته کړه : " موږ مسلمانان يو. مري بايد آرامځايونه او ژونديان بايد لمانځځايونه ولري چې لمنځني ترسره کړای شي. که دغه غوښتنې تر سره شي ، زموږ زړونه به خورا زيات تسل شي. "

مل کرښې

(۱) له څيړنيز اړخه ، د نيويارک ټايمز په گزارش کې يو شمير بيلگې سمې نه دي. د ساري په ډول لاندینۍ کرښې :

- محمد داؤود او کورنی یې د دیارلس سوه او اووه پښخوسم لمريز کال د غوايي د مېاشتې په اومي نېټې [۱۹۷۸ز د اپریل ۲۸] د سهار د شپږو او اوو بجو او په پیاوړې انگیرني د سهار د شپږ نیمو او اوو بجو ترمنځ ووژل شول ، نه د هغې ورځې د سهار د څلورو او پینځو بجو تر منځ.

- په ارگ کې دننه د وژل شویو افسرانو او کارمندانو شمېره څرگنده نه ده ، خو دومره څرگنده ده چې د محمد داؤود له کورنۍ څخه یوازې عمر داؤود د نیمې شپې په تور تم کې او نور ټول د غوايي د اومي له تور ماینام وروسته د دیارلس سوه او اووه پښخوسم لمريز کال د غوايي د مېاشتې د اتمې [۱۹۷۸ز کال د اپریل ۲۷ او ۲۸] نېټې د شنه سهار د گوليو تر باران لاندې ونیول شول.

۲) د دغه گزارش په انځوریزه برخه کې مولا گل او ورورېې د هغو کواړیو خاورو پر څنډه لیدل کیږي چې تر لاندې یې د محمد داؤود او د هغه د کورنۍ مړي ایښودل شوي ول.

۳) پارسي پرله پسې لړۍ به دلته ولولئ : www.farda.org

لیکوال : ریجاینا (کانادا)، د فبرورۍ دریمه ، ۲۰۰۹

ژباړونکی : آتوا [کانادا]، د مارچ اتلسمه ، ۲۰۰۹

څلور وېشتمه برخه

صبورالله سیاه سنگ

hajaruswad@yahoo.com

ژباړه : رحمت آریا

مل کرښې

۱) د ۲۰۰۹ز کال د مارچ د مېاشتې په ۳۰ نېټه چې ددغې لړۍ د لیکنې د پای مهالیز وخت وو ، د کانادا د مونتریا له ښاره د محمد آصف صافي په نامه یوه افغان دوست وویل چې تر راتلونکې مېاشت پورې به د محمد داؤود او د هغه د کورنۍ د وژل کېدا د څرنګوالي په اړوند د " پسرلني سباوون د گوليو د باران" د لړۍ لپاره نوي او تاند مالومات وړاندې کړي .

محمد آصف صافي د خبرو په لړ کې له " جگتورن نور احمد تره خیل" څخه یادونه وکړه او زیاتوي چې خلکو د کتور په نامه پیژانده . محمد آصف صافي د تره خیل په اړه داسې وايي :

" کتوري راته " د ۱۹۷۸ز کال د اله گولي او نښتو خبرې کولې ؛ هغه د خبرو په ترڅ کې ما ته وویل : " زه هم د بولندوی شهنواز تنې په امر د ولسمشرۍ ماڼۍ ته تللی وم. وروسته له دې چې امام الدین ، سردار محمد داؤود ټپي کړ ما خپلو پینځلس تنو کوماندیانو ته د اور امر ورکړ. د هغه ټوله کورنۍ په دزو کې له منځه ولاړه. کله چې داده شوم چې نور هېڅ څوک ژوندي نه دي پاتې ، ولاړم او د داؤود خان سپینه تومانچه مې له ځان سره را واخیستله."

د محمد آصف صافي په وینا وروسته له دې چې تره خیلې نور احمد کتور د محمد داؤود او د هغه د کورنۍ په وژنې اعتراف وکړ احمد شاه مسعود د ۱۹۸۳ ز کال د نوامبر په مېاشت کې په خپل امر په پېشغور " پنجشیر " کې له غاړې وځړاوه او او زیندۍ یې کړ.

د محمد آصف صافي او شهنواز تنې ترمنځ د ثبت شویو خبرو لیکنزه بڼه چې په هغې کې د جگتورن نور احمد تره خیلې د لیږلو او ارگ ته او د هغه د ونډې په اړه خبرې شوې دي زموږ پر دغو مل کرښو به یوه بله لړۍ ورزیاته کړي.

۲) د انجنیر خلیل الله رؤوفي د لیکنې " افشای حقایق بیشتر " ځینې برخې : هېڅ شک نشته چې حفیظ الله امین او اسدالله سروري دواړه د KGB جاسوسان ول خو د داؤود خان د هاغه وخت د واکمنۍ په پړاو کې چې د چا په گومان کې د کودتا د سمبالتیا او د رژیم د پرځېدا خبره لا نه ګرځېدله بیا هم داؤود خان په کلکې سرتېمبه کې او پریکنده ډول د هیواد د واکمنۍ واګې په یوازې او خپلواکه توګه په لاس کې درلودلې. هغه خپل هر مخالف په وچ

زور ټکاوه او هر شکمن سړی ان که د هغه د ډاډ وړ سړی به هم وو ، هغه به یې له سیاسي او پوځي ډگر څخه لېرې کاوه.

د بېلگې په توګه په دغه وخت کې یې خپل ځوان کودتاجي ملګري لکه د مخابراتو وزیر **عبدالحمید محتاط** ، د سرحداتو وزیر **پاچا گل وفادار** ، د کورنیو چارو وزیر **فیض محمد** ، د هوايي او هوايي مدافعی رئیس ارکان ډګروال **اکبر مقصودي** چې ددوی په مرستې یې واکمني تر لاسه کړې وه له ځانه لرې ، پر هغوی په قهر شو او له دندې یې ګوښه کړل او یو شمیر نور کسان یې تر څار لاندې و نیول.

کین لاسي لارښود پرته له دې چې د خپل کاري شپول تر ګرد چاپېره چاپیریال یوه پوهه او هوښیاره ډله را ټوله کړي پر نورو ټولو کین لاسو سیاسي بهیرونو او ډلو یې د غندنې پرېره کرښه را وکارله. د داؤد خان دغه سیاست هغه مهال پلي کېږي چې له روسانو سره یې په برېښه اړیکې پرېک کړې وې او د هغوی تر ځمکې لاندې کورنۍ ځالګۍ د سر سپارلو کسانو له پلوه لکه د دفاع وزیر **حیدر رسولي** ، د لوی درستیز **عزیز خان** چې خلکو د " **تور عزیز** / عزیز سیاه " په نامه پېژانده ، او د دفاع د وزارت د استخباراتو د رئیس **جان نثار خان** تر کلک څار او نیونې لاندې راغې وې.

د روسانو له څارګرو ځالګیو سره د اسدالله سروري له اړیکو سره سره او پرته له دې چې نوموړي له روسانو څومره ژورې او څه ډول اړیکې درلودلې بیا هم د داؤد ددغسې درانده سیاست تر سپورې لاندې هغوی هېڅ کاره ول او د داؤد د قهار رژیم پر وړاندې یې دومره زړه او جرئت نه درلود چې په برالا ډول سر راپورته کړي ځکه د KGB له مرستې سره سره په هغوی کې دومره زړه او جرئت نه وو چې کوم ګواښ زیږوونکي چلند ته دې لاس واچوي.

که امین د خلق د ډلې په استازیتوب د پوځ په یوې کوشنې کړۍ کې د افسرانو د جلب او جذب دنده درلودله دا ددې مانا نه ښندي چې نوموړی دې په هیواد کې د یوه مطرح ځواک په توګه د ښاغلي لیبې په وینا د داؤد د لارې خنډ و ګرځي او په دې دې بریالۍ شي چې د هغه مخه وړ ډب کړي او نه سروري کومه پخه ونډه درلودلای شوی چې د یوه ورک نومي تورن په توګه یې په هوايي ځواک کې کار کاوه. خو د غوايي له کودتا وروسته دواړه د بې خړته واک او ځواک پر ګډۍ ځای پر ځای کېږي او دواړه د دوه سرو ښامارانو په جامه کې د ټولنې پر زړه ور ننوځي او په خپل هیواد کې د وژنې او د ستر خونري ناتار په بنسټ ایښودونکو بدلېږي.

د هغې تر څنګ داؤد خان د هیواد په ملکي او پوځي چارو کې د شوروي سلاکارانو د آزادې لاسوهنې د لړۍ لمن کرار کرار ور لنډه کړه او د هغوی پر ځای یې کورني سلاکاران ځای پر ځای کړل او هغوی یې اړ کړل چې په خپلو کار پوهنیزو برخو کې له ژمنې او هوډ وروسته خپله پازوالي په غاړه واخلي ، ددفاع وزارت ته امر شوی وو چې د وسله وال ځواک په ټولو څانګو کې دې د سلاکارانو د اړتیا څرنګوالی و څیړي او د هغوی شمېره دې اړینې کچې ته را ټیټه کړي. د بېلګې په توګه د توغندیو په لیوا (لیواي راکټ) کې چې د وسله وال ځواک تر ټولو عصري ځواک شمیرل کېده څوارلس سلاکاران ول چې په ځانګړو کارپوهنیزو برخو کې ښکیل ول ، خو له کورنیو انجنیرانو څخه د ژمنې له اخیستلو وروسته د نورموړو سلاکارانو شمېره دریو تنو ته راټیټه شوه او پاتې کسان بیرته خپل هیواد ته ستانه شول. دغسې چاڼ د وسله وال ځواک په ټولو لیواګانو او کنډکونو کې ترلاس لاندې و نیول شول او پلي شول.

ښاغلي لیبې په خپل کتاب کې وایي چې د غوايي له کودتا مخکې د دفاع په وزارت کې په ځانګړې توګه د هوايي ځواکونو په اډانه کې د مهمو کادرونو مقرریدل او بدلېدل د روسانو له پلوه ترسره کېدل ، حال دا چې شوروي مستشاران نور هغه خپلسري واکمنان نه ول چې په هر کار کې دې په خلاص لاس ، لاسوهنه وکړي ، دا خو لا پریږده چې روسان دې دومره واک ولري چې ډګروال قادر خان دې د هوايي ځواک د درستیزوال په توګه و ګوماري یا دې د بگرام له ګارنیزون څخه رحیم نورستاني لیرې کړي ، دا دومره آسانه نه وه او هغسې نه وه لکه څنګه چې ښاغلي لیبې وایي. په پوځي چارو کې یوازینی پریکړه کوونکی او واکمن سړی په خپله ولسمشر وو او د یوه قهاره پاچا په څیر به یې امرونه لیرل. خو د هغه تیروتنه په دې کې وه چې ددغسې برخه لیک جوړوونکي سیاست په لاره کې یې د کرملین غبرګون په هېڅ شمېرلی وو.

د KGB د لاسپوڅو یوه بله روزل شوې مرۍ ډګروال قادر خان وو چې د غوايي د کودتا په بریالیتوب کې یې پریکنده ونډه درلودله. ښاغلي لیبې باور لري چې د وسله وال ځواک په داسې یوه مهم دریځ کې د هغه مقرریدل له کودتا څخه یوه میاشت مخکې د KGB د ځالګیو په منځګړیتوب ترسره شوي ول. خو تر هغه ځایه چې روښانه ده د هوايي ځواک د درستیزوال په توګه د قادر خان ګومارنه د غوايي له کودتا یوه مېاشت مخکې نه بلکه ډیره موده وړاندې د داؤد خان د ډیرو د ډاډ وړ او د کورنیو کړیو او ځالګیو له پلوه تر سره شوې وه.

د چنگاښ د کودتا د ګډونوال په توګه قادر خان د څو استوي کرکتر په لرلو دا وړتيا او ورهڼه درلودله تر څو د داؤد خان ډاډ په هرې شونې بڼې تر لاسه کړي چې د همدغې موخې د ترسره کېدا لپاره د دفاع د وزیر غلام حیدر رسولي د زوم او د آریانا د رئیس انجینیر نجیب الله له لارې یې و کولای شول د " ملي غورځنگ " د ګوند غړیتوب تر لاسه کړي. او په همدې ترڅ کې یې د هوايي ځواک په کړیو کې د " ملي غورځنگ " د ګوند د چارو سمبالتیا هم پر مخ بیوله.

قادرخان په چاپکۍ او هوښیاری و کولای شول چې داؤد خان ته ځان له همدې لارې نږدې کړي او د یوه افسر [ظاهر ا د یوه پالیال او سر سپارلي افسر په جامه کې] د داؤد خان تر مخ د پالیالی لوړه وکړي او د هوايي مدافعې د درستیزوال دریځ په خپلو منګولو کې راخپل کړي.

د داؤد خان په دولت کې نورستانیانو د پام وړ ځواک را خپل کړی وو او قادرخان د هغوی پر ضد د دفاع وزیر رسولي ته له اړو پیچې ډک " ضد ونقیض " راپورنه ور کول ، د هغه موخه داوه چې د بگرام د ګارنیزون هڅاند او منضبط بولندوی ډګروال رحیم نورستاني له خپلې لارې د یوه خنډ په توګه لیرې کړي ؛ ځکه د هغه په شتون کې په بگرام کې هېڅ پیلوټ نه شوی کولای په خپل سر الوتنه وکړي. قادرخان په خپلې موخې کې بریالی کيږي. له کودتا څو میاشتې مخکې یې د داؤد خان په لاس رحیم خان له دندې ګوښه کړ او دغه دنده یې نرم چلند ډګروال غلام سخي ته ور کړه. دا هغه تیر وخته وه چې په حقیقت کې داؤد خان په خپل لاس د خپل مرګ حکم لاسلیک کړ ځکه دا د بگرام او شینډنډ هوايي ځواکونه ول چې د یوه هیواد او دولت برخلیک یې د خلق د ګوند د کودتا پر تندي و لیکه.

خپلې موخې ته د رسېدا په لاره کې قادر خان له ځانه پورته کسانو ته هېڅکله سر تیت نه کړ او تر لاس لاندې کسانو باندې یې هېڅ ډول خپلسري ونه سېموله. د کودتا د بریا په شنه سهار یې د هوايي او مدافعه هوايي ځواک بولندوی ډګر جنرال موسی خان چې د هیواد د وسله وال ځواک یو سپېڅلی او کارپوه افسر وو د هغه له یوه مرستیال تورجنرال ستارخان سره یو ځای د کار په دفتر کې په کلاشنیکوف ووژل . له هغه وروسته په بیره د بگرام د هوايي ډګر پر خوا والوت ، هلته یې د ګارنیزون بولندوی ډګروال سخي و نیو او بندي یې کړ ، د بولني " قوماندې " د دریځ ولکه یې په خپل لاس کې واخیسته او خپل ژمن ملګري پیلوټان یې د کودتا لپاره چمتو کړل چې والوزي. یو ساعت وروسته یې د خواجه رواش د هوايي ډګر په اډه کې د بلي وژنې امر ورکړ. هغه خپل نږدې او هم مسلکه ملګري لکه د څارګري خانګي مدیر ډګروال قاسم خان ، د ښوونې او روزنې آمر ډګروال عنایت ، د هوايي ځواک سر انجینیر مرتضی قل د حرکاتو مدیر ډګروال سلطان پیلوټ او یو شمیر نور هیواد پال او په کار پوه افسران یې پرته له دلیل او ګناه په خپل امر په تړلو لاسونو د هوايي ډګر پولیګونونو ته ولیرل او تر خاورو لاندې یې کړل. ددغو تاریخي او ځلاندو غوره مالیو او چوپړونو له شامته نوموړی د دفاع د وزیر په توګه وټاکل شو او یو ځل بیا یې نوي رژیم ته د پالیالی لوړه وکړه. د غوايي د کودتا په همدغو شپو ورځو کې د هیواد په وسله والو ځواکونو کې نورستانیانو ډیر ځواک درلود او ددفاع وزیر حیدر رسولي له هغوی سره د یو شمیر سیاسي ټکرونو له امله ښه چلند نه درلود.

د څلورم زغره وال ځواک بولندوی سرور نورستاني چې د داؤد د چنگاښ د کودتا یو په ځان غره افسرو ، دفاع وزیر ته یې هېڅ پام نه درلود او نه یې هغه ته ارزښت ورکاوه ، له داؤد پرته یې په خپل سر بل سر نه پیژانده . د بگرام په ګارنیزون کې ډګروال رحیم نورستاني ، د ګارنیزون یو تر ټولو ځواکمن بولندوی وو. ډګروال دین محمد نورستاني د هوايي ځواک د بولندوي په توګه کار کاوه ، قدیر نورستاني د کورنیو چار وزیر وو ، دوی ټولو د داؤد خان د ولسمشرۍ د ځمکنیو او هوايي ځواکونو کلیدي جرړي جوړولې.

داؤد له یوې خوا ددغو ستونزو په تړاو په اندېښنه کې ډوب وو او له بله اړخه د څلورم زغره وال ځواک پر ضد د حیدر رسولي پاروونکو راپورونو د داؤد شک لاسې را وپاراوه ، داؤد له قدیر نورستاني پرته ، نور ټول د ځواک او واک له لورې څوکي راکښته کړل ،ان د سرور نورستاني د جنرالۍ رتبه یې منظور نه کړه. له همدې امله وو چې د څلورم زغره وال ځواک د بولندوی خوا له داؤد ځانه شنه شوه او د خپلې ماندینې د ناروغۍ په پلمه شوروي ته ولاړ.

داؤد خان د نورو کسانو په پرتله حیدر رسولي ته ډیر غور نیوه او پر هغه یې ډاډ کاوه ، د هغه خبره به یې منله ، د سرور نورستاني او د نورو پوځي کرکینو سکالو په اړوند یې د حیدر رسولي راپورنه حقیقت ته نږدې بلل ، خو رښتیا دا ده چې دغه نورستاني کادرونه په ټولي سپېڅلتیا خپل مشر او لارښود داؤد خان ته خورا زیات پالیاله ول ، د هغوی شتون د داؤد د واکمنۍ ستنو ته ټینګښت ور بخښلی وو ، یو شمیر پوځي او سیاسي ناندري د دولت په کورنیو او له دولته دباندې کړیو کې په کلکه د غوړیدا په درشل کې وې او په دغسې یوه چاپیریال کې داؤد خان له خپل ناوړه او لت دفاع وزیر سره یو ځای ددغو ناندريو خطرناکو پایلو ته پام نه کاوه او په پای کې هر څه په بل مخ واوښتل چې د جمهوري رژیم د هغه له لارښود سره ځای د پوپنا کېدنې په ډنډ کې ډوب شو. /..../

د هغې تر څنگ د هیواد د پیاوړي او ځواکمن ولسمشر داؤد خان او د هغه د کورنۍ د وینو بیه یې ارزښته او نېټه وبلل شوه ، داؤد خان د یوه مؤمن او گروهن افغان په توګه د افغانستان له پرمختګ او خپلواکۍ سره ډیره مېنه درلودله او د هغه لپاره یې هلې ځلې کولې خو لږ تر لږه ان د هغه غوښتنې ته چا غور ونه ونيو ، د کودتا دوه تنه پاڅه ګډونوال او سمبالوونکي قادر خان او اسلم وطنجار د هغه حضور ته ارګ ته ور نه غلل او د (امام الدین په وینا) یوازې د کوماندو د لومړي ټولي بولندوی شهنواز تني ته امر ورکړل شو چې د پوځي شوری پیغام داؤد خان ته ورسوي.

تورن شهنواز تنی چې د نامتو کېدا ازانګی یې وروسته یې خپرې شوي د دغسې یوې مهمې دندې د سرته رسولو پازوالي چې هیواد د بدلون په درشل کې وو د خپل ټولې بریدمن امام الدین ته سپاري ، دغه ځوان بریدمن له خپلو دریو تنو سرتیرو سره په ارګ ورننوخې او هغه داؤد خان ته چې خروښ او قهر یې د **تور ایندوکش** " هندوکش" له لور والي لا لور تللی وو وايي چې وسله دې پرځمکه واچوه او ځان تسلیم کړه.

دا هغه تاریخي سپکاوی وو چې د افغانستان ولسمشر سل ځله مرګ تر هغه غوره باله او په پای کې یې خپل ځان او خپله کورنۍ د نام و ننگ او پټ قرباني و ګرځاوه.

د امام الدین په ځوابونو کې د دغې ویروونکې تاریخي پېښې انځور په دومره بې ارزښته لیرلید کې غبرګون موندلی چې ګڼې کودتا ، کودتا وي او په هغې کې وچ او لاندې یوځای سوځي ، د کودتا فرهنگ له رحم او روغې جوړې سره تل په ټکر کې وي او خپل مخالفین باید په هماغه شېبه کې درې وړې کړي. له دې امله د هغه په انګیرنې ، د افغانستان د ولسمشر محمد داؤد له منځه وړل هم ددغه فورمولې له اډانې نه شي وتلای.

ددغې لېکنې د بشپړ متن د لوستلو لپاره کولای شئ و ګورئ :

www.farda.org/articles/۰۸_updates/۰۸۱۱۰۰/article_kh_rauffi.htm

۳) انجنیر نجیب الله داوري د " فاکتېهای غیرقابل انکار دست روسها در امر سقوط رژیم محمد داوود و پیروزی کودتای ثور" تر سر لیک لاندې د ۲۰۰۸ زکال د اګست د مېاشتې د لیکنې په پای کې داسې لیکلي : (د لیکوال له اجازې پرته دغه برخه لږ را لنډه شوې ده)

د افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند ان د مرکزي کمیټې او سیاسي بېرو د غړو په منځ کې داسې کسان هم ول چې د شوروي پالنې په پرتله ، ولسپال ول. له هغې ډلې څخه کولای شو د **میرمحمد اکبر خیبر** او **خلیل زمر** نومونه را واخلو. خلیل زمر د غوايي له کودتا څو میاشتې مخکې د افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند له مرکزي کمیټې سره پریکون وکړ او د داؤد خان له حکومت او دولت څخه یې خپل ملاتړ اعلان کړ. د غوايي له کودتا وروسته نوموړی د لسو کالو لپاره د همدغه جرم په کرس کې لس کاله د څرخي پله په زندان کې د محکمې له حکمه پرته تیر کړل.

خیبر ددې پلوی وو چې د پرچم ډله دې د **ملي غورځنگ** له ګوند سره یو ځای شي تر څو له داؤد خان سره د بنسټیزو پروژو په سرته رسولو کې جوګه شي. خو د خیبر دغه لیر لید د مسکو له نړۍ واکې او هیلو سره سمون نه خور ، ځکه چې روسان په خپلو ګټو پسې ګرځېدل سره له دې چې د داؤد خان رغبښتیزو پروژو له اقتصادي اړخونو په یوه بڼه له سوسیالیزم سره ډډه لگوله خو روسان هېڅکله د افغان ولس د سوکالۍ او د داؤد خان د ملي رغانیزو پروژو پروا نه کوله. په پای کې میر اکبر خیبر د سترګو په رپ کې د پرچم د ډلې له پوځي پازوالۍ څخه ګوښه کړای شو او پر ځای یې **نور احمد نور** د پرچم د ډلې د پوځي څانګې پازوال و ګومارل شو.

تر اوسه د خیبر د وژنې په اړوند بیلابیل لید لوري او انګیرنې وړاندې شوي دي او په دې وروستیو کې دا ګڼګوسي هم خپرې شوې چې ګڼې **ګلب الدین حکمتیار** د خیبر وژنه د خپلو پلویانو له کارونو څخه ګڼلې ده.

هغه څه چې څرګند دي دا دي چې د افغانستان په وسله وال ځواک کې له خلقي او پرچمي افسرانو پرته یو شمیرو نورو خپلواکو افسرانو د شوروي له GRU^۱ یا د (شوروي له پوځي څارګرې ادارې) Glavnoje Razvedyvatel'noje Upravljenije (GRU) سره نیغ په نیغه اړیکې درلودلې او هره شېبه تیارسۍ ول چې د شوروي د ګټو پر بنسټ کار وکړي . په دې کې شک نشته چې د پرچم د پوځي څانګې د پازوال په توګه د خیبر او GRU تر منځ اړیکې له یوې خوا او د GRU او حفیظ الله امین ترمنځ په اړیکو کې له بل خوا چې په وسله وال ځواک کې د خلق د ډلې پازوال وو ، یو شمیر رمزونه او رازونه پټ ول. بنایي خیبر له GRU سره د ټولو اړیکو لرونکو افسرانو لیست درلود او د ټولو پرچمي او یو شمیر خلقي افسرانو په نومونو پوهیده چې د اور د بولنې واک یې په لاس کې درلود.

هر گوره ، مسكو پريكنده پريكره كړې وه چې د داؤود خان واكمني را وپرخوي ، ان نور محمد تره كي په خپلي يوې مركي كي ويلي ول چې غوښتل يې انقلاب د هماغه كال د زمري [جولای/اگست] په مېاشت كي پلي كړي تر څو د " زمري " د انقلاب په نامه و نومول شي!

د ملي غورځنگ له گوند سره د پرچم د بلي د يو ځای كېدنې په تړاو د خيبر پريكره او له داؤود خان څخه له ځوني څار پرته د خيبر ملاتړ له يوې خوا او له بلي خوا د ديارلس سوه او اوه پېنځوسم كال د زمري په مېاشت [جولای/اگست ۱۹۷۸ز] كي د داؤود خان پروراندې له كيدوني كودتاڅخه د خيبر خبرتيا ، شورويان په شك كي و غورځول او وېې انگيرل چې ښايي خيبر د هغو پرچمي او خلقي افسرانو نومونه به داؤود خان ته ورسوي چې د اور د وركړې واک په لاس كي لري.

دلته ده چې د خيبر د ترور تابيا نيول كيږي. د ديارلس سوه او اوه پېنځوسم لمريز كال د وري د مېاشتې په اته ويستمه د دوه نې " دوشنبې " په ورځ [۱۹۷۸ز كال د اپريل ۱۷] د كابل په مكروريانو كي دولتي مطبعي ته نيږدې د يوه پوځي جيب موټر له منځه په خيبر ډزې كيږي. په هماغو شپبو كي د شوروي د سفارت يو تن كاروكونكي **اوبلوف** د سر ك په هاغه بله غاړه كي ليدل كيږي.

دا چې د خيبر له وژل كېدا وروسته د افغانستان د خلق ډيموكراتيک گوند په خپلي څوارلس كلنې واكمنۍ كي له خيبر څخه هېڅ يادونه ونه كړه ، ان پليو په لاره تلونكو كسانو د هغه پر انځور خټې او لوڅرې و مېنلې او د هغه د قبر لوحه له ځايه بي ځايه كړه ، د هغه د قبر په بيا جوړونه كي د گوندي ملگرو چوپېټا او بي پروايي ټول ددې مانا ښندي چې د خيبر د وژني جرړې چيرې پرته دي. څرگنده ده چې د خيبر په جنازه كي د غروو اوښكو تويول " د تمساح د اوښكو تويول " يوازې يوه درغلنه وه.

يو شمير كسان وايي چې د كودتا د پلي كيدا د پلان تابيا **حفيظ الله امين** جوړه كړې وه چې د ديارلس سوه او اوه پېنځوسم لمريز كال [۲۶ اپريل ۱۹۷۸ز] د غوايي د مېاشتې د شپږمې / اومې په باراني شپه يې د **سيد محمد گلابزوي** له لارې اړوندو افسرانو ته و رسوله ، ترڅو " سبا ته خپلو كنډكونو ته له رسيدا سره سم " دې كودتا پلي كړي ، ان تر دې كچې چې گڼ شمير پرچمي افسران په لومړيو كي له كودتا خبر نه ول او دننه په ارگ كي يې له داؤود خانه په سربنندنې دفاع كوله.

دغه خبره دومره ساده نه ده. د ډگروال عبدالقادر تر مشرۍ لاندې د انقلابي افسرانو سازمان هم د هيواد په پوځي قطعاتو كي يو شمير لارښوونې له GRU څخه تر لاسه كړي وې تر څو د محمد داؤود په پلوي هر ډول خوځښت شنډ كړي.

د غوايي په كودتا كي د روسانو د لاس لرلو فاكټونه كولاى شو داسې را وشميرو:

لومړۍ) په دې كي هېڅ شك نشته چې د GRU او حفيظ الله امين ترمنځ د كودتا د پلي كيدا په اړوند ژمني او پټپټانۍ شتون درلود. دا چې حفيظ الله امين له كودتا وروسته په لوړ غږ ډير غږومبيده څرگندوي چې د GRU پياوړى لاس يې تر شا درلود.

په هغه وخت كي د گرځند تېلفون ټكنالوژي په نړۍ كي د هر چا په لاس كي نه وه. د افغانستان په پلازمېنه او ولايتونو كي يوازې د تېلفون څو كلاسيك مزي ول او امين دا امكان په لاس كي نه درلود چې له څو خنډونو په تيريدا دې ځان سانترال ته ورسوي او له نوموړو تېلفونونو څخه دې له خلقي افسرانو سره خبرې وكړي او د **انقلاب د پيليدا** امر دې وركړي. په هغو شپبو كي چې محمد داؤود د دولت او وسله وال ځواك ، واک په خپل لاس كي درلود امين او د هغه كسانو نه شواى كولاى د وسله وال ځواك د مخابراتو له لارې خپلو گوندي ملگرو ته د هيواد د ولاياتو په قطعاتو كي د وسله وال پاڅون خبر وركړي. له بلي خوا خلقيانو دومره امكانات نه درلودل چې په څو لنډو ساعتونو كي دې ځانونه ولايتونو ته ورسوي او تر لاسه شوي امرونه دې خپلو اړوندو ملگرو ته ورسوي.

خو په دې كي شك نشته چې د افغانستان په بيلا بيلو قطعاتو كي له GRU سره په اړيکه كي افسرانو كوشني لاسي تېلفونونه درلودل ، دغه ټكنالوژي يوازې شوروي او امريكا پوځيانو درلودله چې د هغې له لارې يې امرونه يې ترلاسه كول. ځكه د ديارلس سوه او اوه پېنځوسم كال د غوايي په اوومې [۱۹۷۸ز د اپريل ۲۷] كله چې د دفاع د وزارت پر ودانې ماسپښين نيږدې د كودتا لومړى ډز كيږي د ننگرهار د بولسمي فرقې بولندوى جنرال محمد بونس ددفاع په وزارت كي وو ، نوموړى په چټكۍ ځان ننگرهار ته رسوي هلته په بيره فرقه تيارسئ كوي او زغره والو ، پليو او د مخابراتي قطعاتو ته د كابل پر لور د خوځېدا امر وركوي.د قطعاتو چمتو كېدا يو يا دوه ساعته وخت نيو ،

مخکې له دې چې قطعات د خوځښت لپاره چمتو شي له خپلو لوړ پوړو افسرانو سره يې غونډه ونيوله او غوښتل يې کابل ته د ورتگ او د کودتا د شنډولو د پلان په اړه خبرې وکړي.

په دغه شېبه کې د مخابرې يو تن افسر د غونډې خونې ته ور ننوځي او وايي چې له کابلې يې يو محرم پيام تر لاسه کړی او غواړي هغه يوازي جنرال محمد يونس خان ته ووايي. جنرال يونس خان له نوموړي افسر څخه پوښتنه کوي : " څه خبره ده؟ " افسر وايي " راغلی پيام ډير محرم دی او نه شم کولای هغه د ټولو تر مخ ووايم. که يو ځل کولای شئ د باندې را ووځئ."

کله چې جنرال محمد يونس خان دبانډې وځي ، نوموړی افسر خپله تومانه را اخلي او جنرال يونس خان ځای پر ځای وژني. له دغې پټې او مرموزې وژنې وروسته نور کسان دا جرئت نه مومي چې د جنرال يونس خان پلان پر مخ بوزي. په پای کې د غوايي د کودتا په شنډولو کې د ننگرهار د پولسمې فرقي تابيا شنديري.

همدې ته ورته په کندهار کې هم پېښيږي. د کندهار د قول اردو بولندوی جنرال محمد عظيم وزير يې په کابل کې د کودتا د قطعاتو د درې وړې کولو په موخه د کندهار د قول اردو کنډکونه د قول اردو له فرقي دبانډې را باسي او ټول د کابل – کندهار د لارې په اوږدو کې د دامان د ولسوالۍ د ودانۍ تر مخ د خوځښت په موخه دروي. له هغه وروسته له خپلو افسرانو سره د پلان د جوړولو لپاره غونډه نيسي تر څو د لارې په اوږدو کې د نورو موټرانو تگ راتگ بند کړي او نېغ په نېغه ځانونه له سرخوړاوي پرته کابل ته ورسوي. هغوی د غزني ۱۴ فرقي ته خبر ورکړی وو چې د لويې لارې په اوږدو کې دې د موټرو تگ راتگ بند کړي ، دوی په همدغو خبرو بوخت ول چې ناڅاپه د څو مترو له واټن څخه پر جنرال عظيم وزير يې او د هغه پر ملگرو د ماشينگني ډزې کيږي او ټول ځای پر ځای وژل کيږي.

دويم) د ايران پا چا مخکې له مخکې داؤد خان ته په افغانستان کې د شوروي د پلويانو له خوا د کودتا د گواښ خپرندوی ورکړی وو له همدې امله ول چې ايران ، د افغانستان د جمهوري رياست په ارگ کې د ايران د شاهنشاهی د گارد د قطعاتو ځای د پر ځای کيدلو او د افغانستان مهمو اور لرونکو قطعاتو ته ، د ايران د لوړ پوړو افسرانو د ليرد وړانديز کړی وو. داؤد خان د ايران د پاچا وړانديز ونه مانه او ويل کيږي چې يو وخت يې خپلو ملگرو ته ويلي ول چې غواړي شوروي پوځي سلاکاران هم خپلو هېوادونو ته وليږي.

د غوايي د اوومې په ماسپښين نعيم خان د داؤد له مخالفت سره سره د فرانسې سفارت ته چې د ولسمشرۍ ماڼۍ ته څيرمه پروت وو ورغی او د هغه ځای له مخابرو څخه په گټه اخيستنې يې د ايران له پاچا څخه د بيرنيو مرستو غوښتنه وکړه. د ايران پاچا له نعيم خان څخه بخښنه و غوښتله او ويلي ول چې اوس وار له واره تير دی.

د مخابرې له دغې اړيکې سره سم د فرانسې پر سفارت کلک هوايي بريدونه تر سره کيږي. د نوي ښار (شهر نو) او وزير اکبرخان اوسيدونکي ددغې پېښې شاهدان دي. که څه هم د سفارت پر ودانۍ بمب ونه مېشت خو دا په خپله په زباد رسوي چې روسانو د پرمختللو وسايلو ټول اړخونه مخکې له مخکې په ډير ځير څارل.

درېم) د کودتاچيانو او د ولسمشرۍ د ارگ د ساتونکي ځواک تر منځ جگړه د شپې له تيارې سره سم شېبه په شېبه پياوړکېدله او هغه مهال يې زور واخيست چې هوايي بريدونه پای ته ورسيدل. ان د شپې د لسو او يولسو بجو په شا او خوا کې د ارگ ځواکونه د ارگ له انگره دبانډې را ووتل او د راډيو افغانستان په لور يې کودتا چيان پسې واخيستل. دغه پرمختگ د کودتا پلويان سخت وويږول. هغوی د کودتا مشران د راډيو افغانستان له ودانۍ د باندې و ايستل او هغوی يې د کابل د هوايي ډگر د چنار سيمې ته و لېږدول. په همدغه شېبه کې نا څاپه د کابل د تشيال په زړه کې څو جنگي الوتکې را څرگندې شوې او د شپې په تياره کې يې د ولسمشرۍ ارگ د بمبارد تر اور لاندې ونيو. د دغو بمباريو کلکوالي د داؤد خان د پلويو ځواکونو د ټاکنيستانو پر روحيې چې کودتاچيان يې پسې اخيستي ول نا وړه اغيزه وکړه او هغوی اړ شول چې بېرته په شا شي.

که دا په پام کې ونيسو چې د هوا له تياره کيدلو وروسته او د بگرام په هوايي ډگر کې د وسايلو د نشتوالي له امله چې هېڅ الوتکې نه شوای کولای له بگرامه و الوزي ، او وروسته له دې چې دولتي ځواکونو و کولای شول کودتا چيان د راډيو افغانستان پر لور په شا کړي ، دغه الوتکې په ناڅاپه له کومه ځايه راغلی او څنگه د ارگ بمبارد يې له سره را پيل کړ؟

ځواب څرگند دی : په پېښه کې حاضر روسان پوه شول چې د کودتا د ملا ستن مخ په ماتېدو ده. هغوی د کودتا د ماتې د مخنيوی لپاره له مرستندويو الوتکو څخه مرسته و غوښتله چې له ترمز يا تاشکندې را والوزي او د جمهوري رياست ارگ تر اور لاندې ونيسي.

څلورم) د محمد داؤد د دولت په پرځونه کې یو له اصلي مریو څخه ډگروال قادر د دیارلس سوه او دو پینځوسم لمریز کال د چنګاښ د شپږویشتمې [۱۹۷۳ د جولای ۱۷] له کودتا وروسته د هوايي او مدافعه هوايي ځواک د درستیزوال په توګه ټاکل کېږي. نوموړی د څو کالو لپاره د هوايي او مدافعه هوايي ځواک رئیس ارکان په توګه کار کاوه او له هغه ځایه تبدیلېږي او د مسلخ د رئیس په توګه په کار ګومارل کېږي. که څه هم د مسلخ ریاست له پوځي اړخه یو پسیف پوست وو خو هماغه امتیازات یې درلودل چې د اوریز ځواک لرونکي بل افسر درلودل.

ویل کېږي چې ډگروال قادر د غوايي له کودتا څو میاشتې مخکې د وخت دفاع وزیر غلام حیدر رسولي ته د سرو زرو یوه غټه شمیره د بډې په توګه ورکړې وه او له هغه وروسته یو ځل بیا د هوايي او مدافعه هوايي ځواک د درستیزوال په توګه راستون شو.

که تر کاسي لاندې بله نیم کاسه نه وي ، نو ډگروال قادر څه اړتیا درلودله چې د سرو زرو یوه غټه شمیره د بډې په توګه ورکړي او د هوايي ځواک د درستیزوال په توګه دې بیرته راستون شي. ددې تر څنګ ، که GRU ډگروال قادر ته سره زر نه وای ورکړي هغه به دغه سره زر له کومه کړي وای ، هغه خو ځان د افغانستان د بې وزلو او رېږګالو پر ګڼو په ډله کې شمیره نو دغه پانګه یې له کوم ځایه تر لاسه کړې وه؟

په دې اړوند د متن د لوستلو لپاره دلته ولاړ سئ :

www.goftaman.com/daten/fa/articles/part11/article1763.htm

۴) " آیا شوروي د غوايي د اوومې د کودتا په تابیا او پلان جوړونې کې لاس درلود ؟ / آیا شوروي در تهیه و پلانګذاری کودتای هفت ثور دست داشت ؟ " د ش. ن . حقشناس په څیر یو شمیر لیکوالان باور لري چې " روسي الوتکې له تاشکنده والوتلي او د شپې تر دریو بجو پورې یې د ولسمشرۍ ارګ په پرله پسې او کلک ډول د بمبارد تر اور لاندې ونيو. "

دغه ادعا چورلټ غلطه ده ، ځکه د محمد داؤد جمهوري ګارډ د شپې تر یوې بجې پورې له پښو و غورځېد او ددويم ځل بمبارد ته اړتیا نه لېدل کېدله. حقشناس په دې اړوند چې نوموړې الوتکې دې له تاشکنده الوتلي وي هېڅ ډول لاسوند نه وړاندې کوي ، هغه یوازې د انګیرنې پر اوږو سپور او په اورپکۍ او لنډ الواکي ژبه خبرې کوي.

فرهاد لیبېب هغه افسر وو چې د خلقيانو د واکمنۍ پر مهال له کابل څخه وتلی وو، نوموړی د میر محمد صديق فرهنگ د کتاب (افغانستان در پنج قرن اخیر) د دویم ټوک د ۸۱ پاڼې له مخې لېکي : " د کودتا امر په کابل کې د شوروي په سفارت کې جوړ او د سرور منګل په نامه د یوه افسر له پلوه حفیظ الله امین ته و لېږدول شو. حفیظ الله امین نوموړی فرمان لاس په لاس ګلابزوی ته ورکوي او ګلابزوی تر لاسه شوی پیغام اړوندو افسرانو ته رسوي. "

سرور منګل افسر نه وو ، هغه د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند د پرچم د ډلې له ملکي کادرونو څخه وو او له حفیظ الله امین سره یې هېڅ تړاو او اړیکه نه درلودله. له بل لوري لیبېب هېڅ داسې لاسوند نه وړاندې کوي چې د شوروي په سفارت کې دې د کودتا دستور د ورکړې څرنګوالی په زباد ورسوي .

د " تجاوز " د کتاب لیکوالان په (پینځلسمه پاڼه) کې لیکي : " موږ په پای کې دې پایلې ته ورسېدو چې د [۱۹۷۸ز کال] د اپریل د ۲۸/۲۷ بدلون د شوروي دولت لپاره غیر منتظره وو او هغوی په دې اړوند هېڅ ډول پلان نه وو جوړ کړی. په کابل کې د شوروي سفير پوزانوف وايي : " زه له کارمل ، تره کې او امین سره د غوايي له بدلون وروسته آشنا شوم " له انقلابه مخکې ، داؤد د افغانستان په وسله وال ځواک کې څه د باندې ۳۰۰ تنه روسي سلاکاران ګومارلي ول. بنیایي د شوروي دولت همدغو سلاکارانو ته دنده سپارلې وې تر څو د رژیم پر وړاندې مبارزه وکړي.

په دې اړوند موږ له ل.ن. ګوریلو سره یوه مرکه لرو. د هغه په وینا ، د ګوند له غړو او افسرانو سره یې هېڅ ډول اړیکه نه درلودله او نه یې شوای کولای دغسې اړیکه ولري. برعکس ، له داؤد خان سره زموږ اړیکې ډېرې ښې وې. هغه به ویل : " ان که د روسي سلاکارانو د سر یو وېښته کم شي ، زه به مجرم له منځه یوسم. " په ۱۹۷۲ زکال کې کله چې روسي سلاکاران افغانستان ته راغلل هغوی به له ساتونکي او وسلې پرته په ښار کې ګرځېدل او خلکو به ورسره په ورین تندي روغېر کاوه. زموږ د سلاکار په وینا ، داؤد خان په روسي سلاکارانو او د هغوی په پوځي مرستو ډېره ډډه لگوله. "

سلیګ هریسن او ډیګو کورډویز دغې پوښتنې ته په ځواب کې چې آیا شورويانو په کودتا کې ونډه درلودله که نه ، آیا د کودتا پلان د هغوی له خوا جوړ شوی وو که نه ، د خپل کتاب " حقایق پشت پرده تهاجم شوروي به افغانستان " په ۴۷ ، ۵۲ او ۵۳ پاڼو کې داسې لېکلي دي : " د غوايي د کودتا د جزئیاتو پلټنه څرګندوي چې د کودتا تابیا په خپل

وروستني پړاو کې په خپله د افغانانو له پلوه و نيول شوه ، که د شوروي څارگرې څانگې په دې اړوند مرستې ته را دانگلي وي ښايي د عملياتو له پيل وروسته يې دا کار کړی وي. په دې مانا چې شورويان په يوه تر سره شوي عمل کې راگير پاتې شول.

د شته لاسوندونو پر بنسټ په ټوليز ډول داسې بريښي چې شوروي دې يوې ناڅاپي پيښې ته لنډ گنډ ځواب ويلای وي. الکساندر موروزوف چې د KGB د مرستيال په توگه کار کاوه او د مأموريت پير يې د غوايي له کودتا څو مياشتې مخکې پای ته رسيدلې وو وايي چې مسکو پوهيده چې کودتا د پيښېدلو په درشل کې ده او موږ ته د مسکو چارواکو په کلکه لارښوونه کې وه چې ځان ورڅخه ليرې و ساتو. خو KGB په دې نه وه بريالۍ شوې چې د کودتا څرنگوالی په ځير ومومي. کله چې د شوروي د پوځي څارگرې يوه څرې " جاسوس " د امين له پلان څخه خپل څارگر سازمان ته خبر ورکړ هغه ويلې ول چې کودتا به د اپريل د مياشتې په ۲۵ شپه د شپې نهه يا لس بجې پيل شي. KGB وروسته وموندله چې امين په خپل پيغام کې دا هم ور غبرگه کړې وه چې دغه خبره دې له روسانو څخه په کلکه پټه وساتل شي . آيا امين ويره درلوده چې موږ به پښه را وړاندې کړو؟ له دسيسه جوړونکو (کودتايانو) څخه يو تن چې د امين په پرتله د شوروي اتحاد دولت او د شوروي اتحاد کمونيست گوند ته ډير پالياله وو ، موږ ته ددغه راز له مخې پورنۍ ليرې کړ. کيدای شوای چې چا په دې تړاو داؤد ته خبر ورکړای وای ، خو نه په کابل کې د شوروي په سفارت کې ، او نه په ماسکو کې داسې څوک ليدل کېدل چې د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند ته دې خيانت وکړي.

موزوروف ماته وويل : له نيمې شپې لږ وروسته ورته د KGB د مرکزي دفتر او د بهرنيو چارو د وزارت پيغانونه را ورسيدل. په هغو کې موږ ته لارښوونه شوې وه چې د دغې ماجرا په پارونه کې د امين مخه ونيسو. په کودتا کې د شوروي ونډه ، لنډه گنده او ناڅاپي وه او دغه خبره هغه مهال را څرگنده شوه چې د نوي رژيم له رامنځته کيدلو وروسته د رژيم د غړو په منځ کې د واکمنۍ پر سره شخړې او ناندري را پيل شوې.

له دې امله د غوايي د اوومې وسله وال پاڅون کولای شو يو افغان پاڅون او کودتا و شميرو. د شوروي اتحاد د دفاع د وزارت ، د کورنيو چارو د وزارت ، دولتي امنيت او د بهرنيو چارو د وزارت له آرشيفونو څخه داسې لاسوندونه لا تر اوسه نه دي ترلاسه شوي او نه دي خپاره شوي چې د کودتا په هڅونه ، تابيا او پلان جوړونه کې دې د شورويانو لاس لرل په زباد ورسوي. له دې امله دغه پاڅون په خپله د افغانانو کار وو ، چې په غير منتظره او دراماتيک ډول رامنځته شو ، په دغه پاڅون کې د وسله وال ځواک د افسرانو د ځوانۍ د ځوش او خروښ ظريفو احساساتو پريکنده ونډه درلودله. دغه پاڅون يو ماجرا زيږوونکی پاڅون وو چې له اړينو پوځي سنجونو او د سياسي پايلو له ارزونې پرته د يوه خام پاڅون په توگه رامنځته شو. دغه پاڅون د داؤد د رژيم لوړ پوړ چارواکو د يوه کوشني بغاوت او شورش په توگه بللای وو. (ستر جنرال محمد نبي عظيمي : " اردو و سياست در سه دهه اخير در افغانستان " ۱۴۳ ، ۱۴۴ او ۱۴۵ پاڼې)

۵) د عبدالصمد ازر له ليکنې " حقيقت پوشيده مانده يک واقعيت " ځينې برخې : د ديارلس سوه دري څلويښتم لمريزکال د وري د مياشتې په شپږويشتمه نېټه [۱۹۶۴ ، د سپتامبر ۱۷] د کابل په دارالامان کې د يوه پټ سازمان بنسټ کېښودل شو ، ددغه سازمان نوم " د وسله وال ځواک ديموکراتيک انقلابي سازمان / سازمان ديموکراتيک انقلابي اردو " (سادا) وو چې د يوې پرمختگپالې ډلې له پلوه يې بنسټ کېښودل شو ، دغې ډلې ډيرې مودې را هيسې هڅه کوله چې د هيواد او ولس رڼو او کرښو ته د پای او ژغورنې لاره ومومي. په کړۍ کې دغه کسان ول : له هوايي ځواک څخه يو افسر **محمد عالم وصال** ، د ځمکنۍ ځواک درې تنه افسران : **ذبيح الله زيارمل** ، **عبداللطيف انصاف** او **عزيز الرحمن** ، د پوليسو دوه تنه افسران : **مهرالحق قطره** او **عبدالصمد ازر**. د همدغې تاريخي غونډې په لړ کې موږ پر ټولنيزو موخو ، تشکيلاتي اصولو موافقه وکړه چې د ټولو په رايه عبدالصمد ازر د سازمان د رئيس او **ذبيح الله زيارمل** د هغه د مرستيال په توگه و ټاکل شول او د لارښوونې له گواښه ډکه دنده دوی ته و سپارل شوه.

له نوموړو کسانو څخه هېڅ يوه يې په شوروي اتحاد کې زده کړې نه وې کړې خو د GRU او KGB له اغيزو څخه خورا برخمن ول. **عبداللطيف انصاف** او **عزيزالرحمن دري** کاله وروسته کله چې له پوځي ډگره را ووتل او ملکي ژوند يې غوره کړ ، د نوموړي سازمان د اسرارو د ساتلو په هوډ يې ، له سازمان سره پريکون وکړ. محمد عالم وصال چې د هوايي او مدافعه هوايي ځواک په ليکو کې يې بې شميره ارزښتمن کارونه تر سره کړي ول په خواشينۍ چې د ديارلس سوه او اووه پينځوسم لمريز کال [۱۹۷۸ز] د جگړنۍ په رتبې او مهرالحق قطره چې ټول ژوند د هيواد د سوکالۍ په لاره کې کړيدلی وو د زړه د ناروغۍ له امله د سمونوال په رتبې په ديارلس سوه او دوه اويايم لمريز [۱۹۹۳ز] کې له نړۍ سترگې پټې کړې. ډگروال عبدالقادر نه ددغه سازمان د مشرتابه او نه د هغه په کښتنيو کړيو کې غړيتوب درلود او نه يې له هغه سره کومه اړيکه درلودله.

له یوې مودې وروسته د " دیموکراتیک " کلمه ددغه سازمان له نامه څخه ځکه لیرې شوه چې سازمان یو پټ او پوځي سازمان وو او هم له نورو سازمانونو څخه د توپیر په موخه یوازې د " اردو د انقلابي سازمان " د نامه په غوره کېدا بسنه وشوه.

د دغه سازمان ټولیزې موخې د یوې خپلواکې ، پرمختللي ، بسيا ، بنیرازې ، دیموکراتیکې او د ټولنیز عدالت پر ستنې د ولاری ټولنې د جوړولو په هیله په انقلابي تگلارو او افکارو د وسله وال ځواک د افسرانو د پوهاي او سمبالټیا پر جوړلیځ را څرخېدلې. له دې چې دغه سازمان یوه پټه کړۍ وه د سازمان په لیکو کې ښکیلو کسانو نه یو بل پیژندل او نه ټولنه د هغوی پر شتون او تگلارې خبره وه. هر ډول څارگر شک کولای شوی زموږ د کړۍ د غړو ژوند واخلي او یا به کړۍ له بشپړې پو پنا کېدنې سره مخامخ کړي. د کړۍ غړو ته دا شونې وه چې د یوه تن پو پنا کېدنه ښايي د شخصي یا ټولیز ویاړ له تر لاسه کولو پرته په تاریخ او ټولنه کې پو پنا شي. هغوی نه شوی کولای په لاریونونو کې گډون وکړي ، هغوی نه شوی کولای په ټاکنو یا رسنیو کې گډون وکړي. له همدې امله ول چې زموږ نامتو شعار دا وو : " مخ پر وړاندې د پټې او اتلوالې مبارزې پر لور! " دغه شعار ددغې کړۍ د هر غړي لپاره د انقلابي زیار یوه ښېر غانده بیلگه وه.

د وسلوال ځواک انقلابي سازمان ، وروسته د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د یوه ځنګیز سازمان بڼه غوره کړه. له دې چې دغه سازمان په ډیرې جدي بڼې یوه پټه کړۍ وه ، له دې امله د گوند له مشرتابه سره د کړۍ د غړو اړیکه نا معقول او له گواښه ډکه بریښېدله ، نو ځکه عبدالصمد از هر چې د کړۍ مشر وو د پخوانیو پیژندنو او پیلوړو ډاډونو او مخورتوب له امله له ملگرو (**ببرک کارمل** او **میر اکبر خیبر**) سره اړیکه درلودله. په ا وروستیو کلونو کې کله چې د ملگري کارمل پازوالی او کارونه ډیر شول یوازې یې له هغه سره په مهمو غونډو کې گډون کاوه او په نورو چارو کې ملگري خیبر د ملگري کارمل او سازمان ترمنځ اړیکې سمبالولې. له نوموړو دوه وو تنو سره د ملگري خیبر اړیکې د سازمان د مشرتابه له پلوه تر سره کېدلې.

که د " **افغانستان د کمونیستانو د مورچل** / جبهه کمونیستېهای افغانستان " په نامه کوم سازمان رامنځته شوی وي نو د هغه د بنسټ نېټه بیرته د ۱۹۶۴ز کال د سپتامبر مېاشتې ته نه ور گرځي ښايي ددغه سازمان بنسټ څو کاله وروسته ایښودل شوی وي.

د داوود خان د ۱۹۷۳ زکال په کودتا کې د گډون په تړاو په ټینګار باید ووايم سره له دې چې یو کال مخکې د " وسله وال ځواک انقلابي سازمان " د کودتا لپاره د جلب او جذب او سمبالټیا له چارو خبرو وو او د سازمان ډیرې غړي په کودتا کې د مرستې لپاره ور بلل شوي ول ، خو نه مو کودتا ته اوږه ورکړه او نه مو خپلو غړو ته اجازه ورکړه چې په هغې کې گډون وکړي. د دوه وو لاملونو له امله :

لومړی) داوود خان یو **هیوادپال** ، **پرمختګ غوښتونکی** او **بدلون پاله** واکمن وو. له دې امله نه باید د هغه دلاري خنډ گرځېدلي وای او هغه ته مو باید لاره ورکړې وای.

دویم) ددې په منلو چې داوود خان د سلطنتي کورنۍ یو غړی وو او د هغه گټې د پاچاهۍ په گټو کې نغښتي وې دې ته په کتلو دا پوښتنه رامنځته کېدله : آیا [**س !!**] له څارگرو وسایلو پرته کولای شوی د کودتا د سمبالټیا له چارو څخه خبر شي ؟ آیا کیدای شوی چې دولت څارگرې څانګې – ریاست ضبط احوالات - د کورنیو چارو د وزارت څارگرې څانګې ، د دفاع د وزارت څارگرې څانګې ، د سردار ولي څانګرې څارگرې برخې او دوی ورته له دغو کړو وړو څخه بې خبره وي؟ دغو انگیرنو ددغه یون او خوځښت د ټولېزو تگلارو پر وړاندې شکونه او دوه زري توبونه رامنځته کول.

کله چې ددغه سازمان غړو ته په کودتا کې د گډون لپاره بلنه ورکول کېدله د داوود هیوادپالني ته په درنښت او د هغه له دغې کړنې سره په ټکر کې زموږ غړو په بیلابیلو پلمو ځانونه لیرې ساتل. یوازې د **فیض محمد** په نامه ددغه سازمان یو تن غړي د خپل ورځني انقلابي ملگري تر اغیزې لاندې له هغوی سره غاړه غړۍ شوی وو او په فعاله ډول یې گډون کړی وو. له نوموړي څخه وروسته پوښتنې وشوې او حساب کتاب واخیستل شو ، هغه له منلو وروسته بخښنه و غوښتله.

د داوود خان له کودتا وروسته ، ددغه سازمان غړو دنده درلودله چې له هغه سره همکاري وکړي. په کودتا کې گډ شمر گډنوالو افسرانو د خپل انقلابي خصلت له امله په لنډ مهال کې زموږ د سازمان کرښو ته لاره وموندله. ښايي همدغه دوه فکتورونه (له کودتا وروسته له داوود خان سره همکاري او سازمان ته د کودتاچي افسرانو جلب او جذب) ددې لامل شوی وي چې گڼې [**س !!**] په دې انگیرنه کې لویدلی وي چې موږ په کودتا کې فعاله ونډه درلودله. "

ددغي لېکنې د بشپړ متن د لوستلو لپاره کولای شئ دغه پته وگورئ:

www.payamewatan.com/article-4/a.azhar01108.htm

ريجاينا (کانادا)، د اپريل دريمه ۲۰۰۹
د تلفونونو شميرې: ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱
نځينه: Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA
ژباړه: رحمت آريا

پېنځه وېشتمه برخه
صبورالله سپاه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
ژباړه: رحمت آريا

مل کرښې

۶) د دیارلس سوه او اوږه پېنځوسم لمريز کال د غوايي د مېاشتې په شپاړلسمه [۱۹۷۸ د مې ۶] نېټه د افغانستان د ديموکراتيک جمهوريت د انقلابي شوری په ناستځي کې د نور محمد تره کي د مطبوعاتي کنفرانس برخه اخځ: " د افغانستان کلنی ۴۴ گڼه، پانې: ۷۳ - ۷۴

پوښتنه: کولای شئ ووايست چې د جگړې په لړ کې څومره کسانو ته ځاني تاوان اوښتی دی؟
ځواب: ما هېله در لودله چې يو څوک دې دغه پوښتنه را پورته کړي.

پوښتنه: او هم که ووايست چې له انقلاب وروسته څو تنه نيول شوي او څو تنه پانسي شوي دي؟

ځواب: زه بايد په زغرده تاسو ته خبر درکړم چې موږ ته او ناتاگرو ته د اوښتي ځاني تاوان شميره له ۷۲ او ۷۳ څخه پورته نه ده. زموږ پېنځه تنه همکاران همدا اوس په روغتون کې تر درملنې لاندې دي او زه پرون ماښام د هغوی ليدنې ته ورغلی وم، د دښمن او ناتاگرو د ځاني تاوان شميره لږ وه. هغوی د ځان دفاع کوله او مو تيری کاوه. له داوود خان، د هغه له خپلوانو او د هغه له يو شمير وزيانو پرته، گومان نه کوم د هغوی د ځاني تاوان شميره دومره لوړه وي. دا يو تش پروپاگاندا دې چې گڼې په زرهاوو تنه وژل شوي دي.

پوښتنه: آیا د داوود ټوله کابينه وژل شويده؟

ځواب: د هغوی يو شمير سټي شول ځکه نه تسليمېدل.

پوښتنه: د باختر د خبري آژانس استازی: په پخواني رژيم کې د خوراکي او د ورځني ژوند د نورو اړينو توکو بيه په بې ساري ډول لوړه تللې وه، آیا انقلابي رژيم په دې اړه کوم وړانديز په پام کې لري؟

ځواب: تاسو کولای شئ د ښار په هټيو کې وگورئ، له انقلابه مخکې د اوږو بيه ۸۳ افغانۍ وه، اوس ۶۵ او ۶۰ ته را ټيټه شوې ده، پرته له دې چې دولت د هټيو په بيو کې لاسوهنه وکړي، هټيوالو په خپله، ببي را ټيټې کړي دي. تاسو کولای شئ له نيردي يې وگورئ چې ولس نوي حکومت ته ښه راغلاست وايي، دا ځکه چې موږ د لوړو پارکو له اشرافي کورنيو څخه نه يو. موږ په هيواد کې له ښه نومياليتوبه برخمن يو. زموږ همکاران او د مرکزي کميټې ملگري د ولس په سترگو کې د يوې بيلگې په توگه ځای لري. تاسو زما کورته ولاړ شئ او له نيردي يې وگورئ چې په څه ډول کور کې ژوند کوم. موږ ناوړې او غير قانوني گټې نه دي پورته کړي. موږ د ولس له منځه راپاڅيدلي يو. د بيلگې په ډول زه په داسې يوې کورنۍ کې زيږيدلی يم چې نيمه بزگره او نيمه شپنکه کورنۍ وه. ولس بايد خوښ اوسي ځکه اوس حکومت د هغو کسانو په لاس کې نه دی چې په لوړو پارکو کې يې ژوند کاوه. موږ اوس د ولس په چوپړ کې يو، موږ د ولس بچيان يو او هيڅکله به هغوی و نه زبېښو. موږ له زبېښاک گرو څخه کرکه لرو.

پوښتنه: ښاغلی رئيس! اوس چيرې ژوند کوئ، په خپل کور کې؟

ځواب : موږ په هغه کور کې دیره یو چې یو وخت داؤد خان پکې ژوند کاوه. له دې چې دغه کور اوس د ولس په ولکه کې دی نو زه هم دلته د صدارت په ماڼۍ کې ژوند کوم. ماڼۍ به بیا د لوړو پارکو اشرفیانو ته ور نه کړو.

پوښتنه : ښاغلی تره کي! له کودتا وروسته څو تنه ونیول شول او د ولسمشرۍ د ماڼۍ گارډ ته څه ور پېښ شول ؟
ځواب : د ولسمشرۍ د ماڼۍ د گارډ کارکوونکي شته خو د گارډ پوځي جوړښت ښکته شوي دي.

پوښتنه : له کودتا وروسته څو تنه نیول شوي دي؟
ځواب : د هغوی کره شمیره راته څرگنده نه ده ځکه تر اوسه یې د هغوی نوملیک راته نه دی راوړی. خو شمیره یې له ۲۰ - ۲۵ تنو پورته نه ده.

پوښتنه : څو تنه اعدام شول ؟
ځواب : ډیرې پخواني وزیران خوشي شول ، جنرالانو ته مو وویل چې خپلو کورونو کې دې کښېني او کورناستي دي شي. زموږ پر وړاندې دې ناوړه ډنډوري نه خپروي او موږ به هم د هغوی په ژوند کې لاسوهنه ونه کړو.

پوښتنه : آیا وحید عبدالله ژوندی دی؟
ځواب : نه ، وحید عبدالله او هغه ته ورته ناتارگر له منځه ولاړل.

پوښتنه : آیا ولس به د ډیرو توکو د پیروډلو وړتیا ولري ، آیا هغه به پیاوړي شي ، آیا په پام کې لری چې باره " مزد" به لوړه شي ؟

ځواب : د بارو لوړول د زیارگالو پرگنو د ژوندانه کچه نه شي لوړولای. موږ باید بېي را ټیټي کړو. خو تر اوسه مو پرېکړه نه ده کړې. دا په راتلونکې پورې اړه لري. که موږ د بارو لوړاوی اړین وباله ، باره به هم لوړه کړو.

پوښتنه : مخکې له دې چې دغه مرکه پای ته ورسېږي ، له دې چې موږ ستاسو په اړه لږ مالومات لرو زموږ دوه - درې شخصي پوښتنو ته ځواب راکړئ. څو کلن یاست ؟ خپلې زده کړې مو چېرې پای ته رسولې دي؟ تاسو ۶۱ کلن یاست؟
ځواب : هو زه ۶۱ کلن یم.

پوښتنه : زده کړې مو چېرې تر سره کړې دي ؟
ځواب : د ښوونځي دوه ټولگي مې په خپل پلرني کلي " مقر " کې تر سره کړل. په ځوانۍ کې د یوه شرکت عادي کارگر ووم. د دغه شرکت له پلوه د [هند] بمبئي ته د کاتب په توگه واستول شوم ، هلته د شپې له پلوه ښوونځي ته ولاړم او تر لسم ټولگي مې زده کړې وکړې او په ۱۹۶۳ زکال کې بیرته هیواد ته راستون شوم.

پوښتنه : د شرکت نوم څه وو؟
ځواب : د پښتون د میوي شرکت

(۷) د ټاښت یادښت : لیدل کیږي چې یو شمیر پوښتنو ته په بې پروايۍ ځوابونه ویل شوي دي. که د نور محمد تره کي له ژبې څخه د شمېرو په ښوونه کې د هغه نه سپینوالی ، روڼوالی او له " سیاسي " چلوټو ډکه انځورگري یوې خواته کښیږدو ، یا په لوی لاس یا (په ناخبره توگه) د هغه څلور کاله ځوان ښودل ، ښايي د پوښتنې وړ وي. سره له دې چې د یوه سړي د ژوندانه په شپږمې لسیزې کې د څلورو کالو کښته ، پورته ښودل کومه ځانگړتیا نه لري خو تره کي د دغې مرکې په ترڅ کې ۶۵ کلن وو ځکه نوموړی د ۱۹۱۳ زکال د جولای په یولسمه نېټه زیږیدلی وو.

(۸) د کودتا ځاني تاوانونه : رسمي رسنیو د کودتا ځاني تاوانونه د ۱۰۰ او ۱۵۰ تنو تر منځ ښودل. رښتیا دا ده چې د تاوانونو شمیره څو ځله زیاته وه ، په ځانگړې توگه د ولسمشرۍ د ماڼۍ په گارډ کې په سلگونو تنه وژل شوي ول. د بگرام او خواجه رواش په هوايي ډگرونو کې د ځاني تاوانونو شمیره پریږه او زیږه وه. په بگرام کې خلک په لوی لاس وژل کیدل ، دغه وژنې پرته له دې چا جرم کړی وي ، یوازي د شخصي سیالیو او دښمنیو پر بنسټ کېدلې. په اوومې فرقې ، د قوای مرکز په قرارگاه ، د قوای مرکز په خپلواکو قطعاتو ، په دارالامان کې ډیري کسان د الوتکو په بمبارد او د توپچي ځواک د اور له کبله له منځه ولاړل. په شیر پور کې د قوای مرکز د انضباطو په کنډک او یولسمې فرقې کې هم یو شمیر کسان ووژل شول. په ټولیز ډول له دواړو خواوو څخه د زرو او یو نیم زرو په شا او خوا کې انسانان ووژل شول. گڼ شمیر ملکي وگړي ووژل شول او څه یې ټپیان شول. دولت ونه غوښتل په دې اړوند کره او رڼه شمیره څرگنده کړي. د نوي رژیم د رامنځته کېدا لپاره یو نیم زر تنو د کابل واثونه په سرو وینو رنګ کړل. دغه وپنه بهونه ، د نورو او نورو وینو بهونو خونړۍ پیلامه وه. خبره دې ځای ته ورسیدله چې د دغه هیواد ځمکه ،

آسمان او ټول چاپیریال په سره رنګ ، رنګ شول. " اردو سیاست در سه دهه اخیر افغانستان / ستر جنرال محمد نبي عظیمي . پې: ۱۴۲ - ۱۴۳ "

(۹) " د سردار داؤد خان د مړي له هډوکو سره لوبې " ، د رزاق مأمون لیکنه ، پنځنۍ ، د ۲۰۰۸ز کال د ډسامبر ۱۸ : " په دې وروستیو کې گنگوسي خبرې شوي چې گنې ولسمشر کرزی په پام کې لري د سردار داؤد او میرمن زینب داؤد د مړیو هډونه کندهار ته له لیږدوني وروسته ، په کندهار کې خاورو ته وسپاري. د ولسمشرۍ د ټاکنې د مهالیز واین په را نیږدې کیدلو او په ټاکنو کې د راکړې ورکړې د تېبې په تودیدا او د ټاکنیزو ډنډورو د شور او ږور نندارو ته په کتنې دغه انگیرني ورځ په ورځ مخ په تودیدا دي چې ولسمشرکرزی د نخبې د منځ په ویشلو غواړي د مچغزي په یوه کاني دوه مرغۍ وولي ؛ دا د یوې واکمنۍ ډلې لپاره یوه طبیعي خبره ده. ډیره لږه شوني ښکاري چې دولت دې له دې لارې وکولای شي ځان د سیاسي ډاډ او افلاس له تشبیل څخه و ژغوري. له بله اړخه د ولس له سترگو په پټه ، د دغې هڅې پلي کیدا نه شي کولای د وینې ولس ، وینې ذهن ته بسیاينه او وېساينه ور په برخه کړي.

ولسمشر ولي د خپلې شپږ کلنې واکمنۍ په اوږدو کې د سردار داؤد او د هغه د کورنۍ د هډونو د موندلو په لټه کې نه شو چې نن یې ورته دومره اړینوالی موندلای دی؟ سره له دې چې دغې پوښتنې ته یو ډول انگیروني ځواب شته او هغه دا چې تر مهاله چې دولت د نړیوالې ټولنې او د نورو بنسټونو لکه د بشري حقونو د ټولنو د پټو سترگو له ملاتړه برخمن وو ، په بله وینا تر هغه مهاله چې د دولت ډونگرۍ " کفگیر " د دیگي تل نه وو ترنگولی داؤد خان ته اړتیا نه لیدل کېدله. د اوسنۍ واکمنۍ کړۍ په باور دغه پروژې په دې ارزې چې پلې شي. که هر څه وي ، د دغه گام او چټول داسې یوه جوارگري ده چې پلي کوونکو ته هېڅ ډول تاوان نه رسوي ؛ په دې اړه باید د ځیروالي په لرلو ډیره پاملرنه وکړو ځکه دغه گام په افغانستان کې له سیاست او د تاریخ له طبیعي یون سره په ټکر کې ده او د سردار داؤد کورنۍ ته بڼایی چې د دغې چارې واکوالي او د واگو ټیکه دې د داسې کسانو په لاس کې نه ورکوي چې له دغسې یوې شېبې څخه په گټه اخیستنې د خپلو لنډ مهالو هیلو او گټو د لاسته راوړلو د لوڅو پوڅو په لاره کې ناوړه گټه اخلي.

د افغانستان د لومړني ولسمشر او د هغه د ماندینې هډونه دې ولي په هرو مرو توگه په کندهار کې خاورو ته و سپارل شي؟ حال دا چې د هیواد نور واکمن مشران لکه ابدالي تیمورشاه ، سردار محمد نادر، سردار عبدالرحمن خان په کابل کې خاورو ته سپارل شوي دي او په پخوا کې هېڅ چا له دې پوښتنې سره ټکر نه دی کړی چې ولي د هیواد دغه سیاسي مشران په کابل (د افغانستان په زړه او د تاریخي او فرهنګي ادلونونو بدلونونو د څرخني په منځنۍ) کې خاورو ته سپارل شوي دي. کابل د خپل ټولنیز جوړښت ، فرهنګی ، ژب توکمیز او د ملي گټو د اوبدنگ له اړخه د یوه کوشني افغانستان بڼه لري او دا د ټولو افغانانو گډ ښار دی. د دغو ټولنیزو توکم رنګو کرښو له کارولو څخه موخه څه ده؟

سره له دې چې د سردار داؤد او د هغه د خپلوانو د هډونو د لیږد په اړه وروستنی پریکړه نه ده خبره شوي خو داسې انگیرل کیږي چې دغه گام یوازې او په بشپړ ډول یو گړی او د سیاسي گټه اخیستو ډډې له ځان سره نغښتي لري. د افغانستان په ولسي جرگه کې د ولس استازو ته بڼایی چې مخکې له مخکې دې د دغه گام د اوچتولو مخنیوي ته خپل غوږونه بوڅ ونیسي.

د ولس استازي دې ، د توکمیزو ناندريو ټیکه والي ډلې ټپلې او یو گړي کسان نه پریږدي چې د نن ورځې د سیاست د بازار په بیې دې د افغانستان د ملي گټو او ولس ته د چوپړ پر لارې د تللو کسانو په نامه (چې ځانونه یې د ولس د گټو په لاره کې ، نه د ډلو ټپلو او یو گړو کسانولپاره ، له لاسه ورکړي دي) د خپلو شخصي او ټاکنیزو موخو لپاره لوبه وکړي.

سردار محمد داؤد خان هېڅکله داسې وصیت یا سپارښتنه له ځانه نه ده پرې ایښې چې کوم کسان دې د هغه د ښخیدلو د ځای په ټاکنه کې پریکړه وکړي. له شهید سردار داؤد څخه هېڅ څه ډول شاهد یا نغوته نه شته چې هغه دې په یوه ځانگړي ولایت پورې تړلی و شمیرل شي. د هغې تر څنګ د سردار داؤد خان د ابدې آرامځي د ټاکلو په اړه پریکړه د ارواښاد د کورنۍ د خوښې او د ولسي جرگې د سلا مشورو د چاپیریال کار دی.

کابل د افغانستان د پلازمېنې په توگه ، د سیاست او فرهنګ لرغونی منځتکي او له ملي تاریخي نوم څخه برخمن دی ؛ کابل په هر پیر کې د وروۍ او د وروڼو توکمونو د تړښت او د گډ سوله ییز ژوند د زانگو په بڼه خپل نوم او دریځ ساتلی دی. " د نوموړي لیکنې د بشپړې لوستنې لپاره لاندې پټه و گورئ :

www.kabulpress.org/my/spip.php?article2702

(۱۰) ۲۰۰۹ زکال منځني " سه شنبه " د مارچ اولسمه ، د محمد داؤود او د هغه د کورنۍ د شپاړلسو تنو د غړيو د مړيو هډونه د (کابل) د دارالامان په غونډۍ کې خاورو ته و سپارل شول.
په دې اړوند د نورو ليکنو د لوستلو لپاره لاندنۍ پتي وگورئ :

www.bbc.co.uk/pashto/news/story/۲۰۰۹/۰۳/۰۹۰۳۱۸_daudkhan_ceremony.shtml
www.bbc.co.uk/persian/afghanistan/۲۰۰۹/۰۳/۰۹۰۳۱۷_ram_daudkhan_funeral.shtml

(۱۱) مخکې له هغې چې د دیارلس سوه او پینځه پینځوسم د کب د مېاشتې په پېنځمې نېټې [۱۹۷۶ز کال د فبرورۍ د مېاشتې ۲۶] د افغانستان د جمهوریت اساسي قانون توشیح شي محمد داؤود په دیارلس سوه او پینځه پینځوسم ل [۱۹۷۶ز] کال کې د ملي غورځنگ (ملي انقلاب) د گوند بنسټ کېښود. د دغه گوند د بنسټ د تگلارې له لومړۍ مادې څخه داسې ښکاري چې د ملي غورځنگ د گوند بنسټ د دیارلس سوه او دوپینځوسم ل [۱۹۷۳ ز] له کودتا مخکې ایښودل شوی وو. ویل شوي چې د دغې ادعا د زباد لپاره لاسوند نه شته.

د بشپړ متن د لوستلو لپاره لاندنۍ پته و گورئ :

www.payam-aftab.com/category/print.php?id=۲۸۳۱

(۱۲) " افغانستان در قرن بیستم / افغانستان په شلمه پېړۍ کې " لیکوال ډاکټر ظاهر طنین ، پې : ۲۱۵ او ۲۱۶ :
محمد داؤود چې په ښکاره ډول یې د خیبر له وژني وروسته ټکان خوړلی وو ، د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند د زور او پیاوړتیا د ښوونې نندارې سخت په خښم کړ. د ۱۹۷۸ز کال د اپرېل د ۲۵ نېټې په ماښام را ډیو افغانستان د گوند د یو شمیر مشرانو لکه نور محمد تره کي او ببرک کارمل د نیولو خبر خپور کړ. په دې لړ کې د خلق د پوځي څانگې مشر حفیظ الله امین په لومړي سرکي په خپل کور کې تر څار لاندې ونیول شو. امین د ۱۹۷۸ز کال د اپرېل د مېاشتې د ۲۵ نېټې له نیمایي شپې نیولې بیا د ۲۶ نېټې تر یولسو بجو پورې ډیر وخت په لاس کې درلود ترڅو د پوځي گام د اوچتولو تابیا ، نقشه او لارښوونه خپل زوی عبدالرحمن ته ورکړي ؛ عبدالرحمن نوموړي لارښوونه سیدمحمد گلابزوی ته و رسوله ، گلابزوی د کودتا له اړوندو پازوالو افسرانو سره په اړیکه کې وو.

گلابزوی وايي : « د غوايي د مېاشتې شپږمه د ځلنۍ « چهارشنبې » ورځ « ۱۹۷۸ز اپرېل ۲۶ » د سهار شپږ بجې وې چې د حفیظ الله امین زوی عبدالرحمن زما کور ته راغی او ویې ویل : " شیر آقا « خپل پلار ته یې شیر آقا ویل » کلا بند شوی او تره کي صاحب او نور مشران یې زندان ته اچولي دي. سید محمد ته ووايه چې " ملگرو ته ووايي چې سبا دې انقلاب پیل کړي " ما د وسله وال ځواک گوندی پازوالي په غاړه درلودله ، هماغه ول چې په وسله وال ځواک او ان په نورو قطعو کې چې ما یې پازوالي نه درلودله ولاړم او دغه لارښوونه مې د شپې تر یوې بجې پورې ټولو قطعاتو ته ورسوله ، هم د هوايي او مدافعه هوايي او هم د ځمکنیو ځواکونو قطعاتو ته ولاړم. ډیر باران وریده. د گوند لارښوونه داسې وه چې : هرڅوک چې سبا خپلو قطعو ته ځي ، انقلاب دې را پیل کړي. »

(۱۳) " افغانستان در قرن بیستم / افغانستان په شلمه پېړۍ کې " لیکوال ډاکټر ظاهر طنین ، پې : ۲۲۰ ، ۲۲۱ او ۲۲۲ :
« پوځیانو کودتا د بریالیتوب تر بریده ورسوله. خو هغه کسان چې وروسته واکمنان شول چیرې ول ؟ د ۱۹۷۸ز کال د اپرېل په ۲۶ نېټه چې د تره کي او کارمل له نیول کېدا یوه ورځ تیره شوې وه ، د افغانستان د خلق ډیموکراتیک د گوند د نورو مشرانو او فعالینو وایي چې ځانونه یې پټ کړي ول تنبېدلې وې. دغه ډله د کابل په نوي ښار کې راټوله شوې وه تر څو له رامنځته شوي نوي حالت سره د خپل چلند دریځ او څرنگوالی روښانه کړي.

عبدالکریم میثاق هم په دغه ډله کې وو. هغه وایي : « د " کابل " په نوي ښار کې را ټول شوي وو. په دغه ډله کې زه ، سلیمان لایق ، باریق شفیعي ، قدوس غوربندی او نور احمد نور وو. موږ د حبیب الله کارگر په کور کې چې د گوند غړی او بکس جوړوونکی وو په هاغه وخت کې راغونډ شوي وو. سترگو مو لارې څارلې چې څه ډول مالومات تر لاسه کړي. په پای کې مو پریکړه وکړه چې ې له گوند سره اړیکه و نیسو او د گوند له منځه کورني مالومات تر لاسه کړو. له گوند سره مو اړیکه ونیوله. سرور منگل او داؤود رزمیار مو وموندل. دوی موږ ته خبر راوړ چې څه تیرېږي او په ښار کې دننه ترینګلۍ حالت روان دی. وضع کړکېچنه ده نیول او بندي کېدل پیل شوي دي ؛ موږ چې خپلو کورونو ته خپل کسان ولېږل ، ویل یې چې کورونه کلابند شوي دي. کورونه یې پلټلي ، کتابونه یې له ځان سره وړي ، لنډه دا چې د گوند دغړو د نیولو پلان شوی وو. په دې لړ کې موږ د ځان په اندېښنه کې شوو چې څه وکړو؟ دلته دوی خبرې رامنځته شوې. یو شمیر کسانو وویل چې ځانونه پولیس ته سپارو. خپلو کورونو ته څو او څرګنده ده چې هلته پولیسان دي او موږ نیسي. یو شمیر نورو وویل نه ، موږ دا کار نه کوو. په دې ډله کې ما او نور احمد نور وویل چې موږ ځانونه نه سپارو. ځکه چې خبره روښانه ده ، کله چې کورونو ته ولاړ شو ، ټول بنديان کیږو او گوند پو پنا کیږي. باریق شفیعي ، سلیمان لایق او قدوس غوربندی وویل چې نه ، موږ څو ، د هغوی د

استدلال پر څرخني دا مانا را تاویدله چې که هر څومره ځانونه پټ کړو دا له قانونه د سرغړاوي مانا بندي خو که په پټه کې و نیول شو ، زموږ جرمي ډډه درنډیري. /...../

په پای کې زه او نور د [کابل] په ششدرک کې د رزمیار کورته راغلو او له رزمیاره مو و پوښتل چې څه خبره ده او څوک بنديان شوي دي ؟ هغه وویل چې یوازې **سلطانعلي کشتمند** او **نجیب الله** نه دي بنديان شوي او په کوټه سنگي [وروسته د میرویس میدان په نامه و نومول شو - ژ] کې د گوند د یوه غړي په کور کې دي. موږ هغه ته وویل چې دواړه دي دلته راولي. هغوی یې راوستل او په دې سلا مو خبرې کولې چې څه وکړو. د همدغو سلا او خبرو په پای کې مو د گوند دغړو په تړاو پریکړه وکړه : له دې چې مرکزي کمیټه نشته او گوندي غونډه نه شي جوړیدلای - د گوند هر غړی چې چیرې چې دی ، هڅه دې وکړي چې ځان پولیس ته ونه سپاري. دا د غوايي اوومه نیته وه ، نا څاپه مو د یوې چاودنې د درز غږ تر غږو شو. موږ رزمیار ته وویل ورځه وروړه وگوره چې د باندې څه خبره ده. هغه ولاړ ، څو شېبې وروسته راغی او ویې ویل : والله د دفاع د وزارت د ودانۍ تر مخ یوې شوبلې د دفاع د وزارت پر ودانۍ اور وکړ. موږ په دې خبرو اترو کې وو چې چا به دا کار کړی وي ، خبرې مو کولې چې د بل درز غږ پورته شو. بیا مو د شوبلو د راتگ غږونه تر غږو شول. شوبلې د څرخي پله له خوا د ښار پر لور راوخوځېدلې وې. رزمیار ته مو وویل چې دباندې ولاړ شي او نور خبرونه دې راورې. هغه دباندې ولاړ ، بیرته راغی او ویې ویل چې له څرخي پله څخه د ښار پر لور شوبلې را خوځېدلې دي او در رادیو پر لور ځي. رزمیار چې دا وویل ، ما وویل چې **والله دا زموږ خپل گوند دی**. لنډه دا چې د ماښام اوه بجې شوې ، رادیو ته مو غږ نیولی وو ، رادیو د ملي اتن نغمې خپرولې. له نغمې وروسته د حفیظ الله امین غږ پورته شو او ویې ویل چې د سلطنتي کورنۍ تغر ور ټول شو او واکمنۍ د انقلابي شوری لاس ته ورغلې ده او اوس به قادر او اسلم وطنجار خبرې وکړي."

(۱۴) " له لیکوال څخه د څو پوښتنو / چند پرسش از نویسنده " د لیکني یو شمیر برخې : لیکوال انجنیر شیر محمد ساپی / ۲۰۰۹ز کال د جنورۍ پېنځلسمه : " د غوايي د اوومې [۱۹۷۸ ز کال د اپریل ۲۷] په ماښام د کابل د سیند تر غاړه د محمود خان د پله په سل مترۍ کې له خپلو دوه وو تنو هملیکو هم اندو ملگرو سره وم ، سترگو مو د اوضاع څرنگوالی څاره. الوتکې د کابل د سیند له پاسه د ارگ له بمبارۍ وروسته تاویدلې. هیڅکله مو بمب غورځوونکي الوتکې چې وپروونکي غږ یې درلود تر دغې شېبې پورې له دو مړه نیردې نه وې لېدلې. د ماښام تر تیاري پورې د ارگ بمبارد روان وو او وروسته و درید چې بیا تکرار نه شو. پوځي افسرانو چې پوځي ځولۍ یې پر سرونو درلودلې د الوتکو له ویرې د هټیو خوا ته تښتې کوله . له هوايي بریدونو وروسته ارگ او گارد هماغسې د کودتاچیانو په کلابندۍ کې پاتې شو ، تر دغه دمه پېنځمې ستنې نه شواى کولای په ارگ کې دننه مقاومت مات کړي.

د " خونړي ماښام " د اتو او نهو بجو تر منځ د کابل - جلال آباد پر سړک د شوبلو یو کتار د ختیځ له لوري راغی. موږ ځوانان د شوبلو له ویرې د سړک له څنډو و تښتېدلو، شوبلې د ارگ پر لور خوځېدلې وې.

د کابل رادیو د خپرونو له پای وروسته د شپې له پلوه پر ټول کابل یوې غملرلې بورنورې چوپټیا منگولې ښخې کړې. د شپې دولس بجې وې چې د زغرې وال ځواک د یوې شوبلې اور د خونې کرکۍ و لړزولې. دغه ډز په خونه کې بیده کسان له خوبه را پاڅول. هرچا د کرکۍ د ماتیدونکو ښښو له ویرې څخه ځان گوبښي کاوه.

د گارد د ډرې وړې کولو او دارگ د نیولو په موخه د کودتاچیانو وروستۍ برید د ماشینگنو او د شوبلو د اور له درزا سره جوخت تر څو ساعتو دوام وکړ او د زغروالو شوبلو د اور درزهار تر سهاره اورپدل کېده. د دغو قهرجنو عملیاتو دروندوالي دا هیلې را ژوندۍ کولې چې ښايي د ارگ ملاتړ ته مرستندویه ځواکونه را ورسیري او له کودتاچیانو سره به دغې ووهي.

که د گارد دننه خیانت نه وای شواى ، څرگنده ده چې مقاومت به دوام کړای وای ، د ورځې د روښنایۍ راتگ د بمبارد پر اړتیا ټینگار کاوه. د کودتاچیانو د هرومرو بري شونیوالی له ورايه بریښېده. له دغو وروستنیو عملیاتو څخه سترگې پټول ددغه ناتار د ژور تل بله ډډه نندارې ته وړاندې کوي.

زه د ارگ د دوه کیلومتري په واټن کې د ششدرک په ختیځې خوا کې لا تراوسه د همغې مرگونې ویرې تر سیوري لاندې استوگنه لرم. د هماغه پیر ځوانان لا تر اوسه ژوندي دي او د دغو پېښو شاهدان دي . " د دغې لیکنې د بشپړې لوستنې لپاره لاندنۍ پټه و گورئ :

www.farda.org/articles/۰۸_updates/۰۹۰۱۰۰/article_shir_mohammad_sapi.htm

(۱۵) له جنرال خطاب جانباز سره مرکه / ۲۰۰۹ زکال د فبرورۍ ۲۰ ، د ماښام ۷ اوه بجې :

سیاه سنگ : ښاغلی **خطاب جانباز**! په یوه راغلي لېک کې چې د ۲۰۰۹ ز کال د جنورۍ د شلمې نېټې یې پر تندي لېکل شوی ، داسې لېکل شوي : " په ۱۹۸۸ ز کال کې ما د دفاع د وزارت د بهرنیو اړیکو له رئیس جنرال خطاب جانباز سره د پخوانۍ پیژندنې پر بنسټ له مزار شریفه د کابل پر لور د ملگرو ملتونو په وټکه کې یو ګډ سفر درلود. هغه ماته د افغانستان د لومړنۍ ولسمشر د شهیدولو د څرنگوالي په اړوند داسې وویل ... " کیدای شي ستاسو له خولې د محمد داوود او د هغه د کورنۍ د وژل کېدا څرنگوالی ستاسو له خولې واورم؟

جنرال خطاب جانباز: اجازه راکړئ یو ټکی روښانه کړم چې ما په ۱۹۸۸ ز کال کې له مزار شریفه د کابل پر لور هېڅ ډول سفر نه دی کړی. کله چې سفر نه وي شوی ، پاتې خبرې ټولې خپله په خپله شنډیږي.

سیاه سنگ: آیا تاسو له ښاغلي MZM چې نوم او کورنۍ نوم یې "..... دی، پیژندګلوي لري؟
جنرال جانباز: زما د نویو او پخوانیو دوستانو په منځ کې په دغه نوم او کورني نامه څوک نه شته.

سیاه سنگ: د هغه له پیژندلو یا نه پیژندلو پرته ، آیا تاسو په یاد لرئ چې د دیارلس سوه او اوه پینځوس لمریز کال د غوايي د مېاشتې د اتمې نېټې [۱۹۷۸ ز د ۱ پرېل ۲۸] په سهار د شپږو او اوو بجو په شا او خوا کې چیرې واست او څه مو کول؟

جنرال جانباز: ډیر ښه مې په یاد دي. د ورځې په هغو شپږو کې زه له قادر «هماغه نامتوقادر» ، د څلورم زغره وال ځواک له افسر تورن امین او د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند له یو شمیر نورو غړو سره یو ځای د راډیو افغانستان د ودانۍ مخې ته وم.

سیاه سنگ: آیا ستاسو د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند غړی یاست؟

جنرال جانباز: په ډیر ویاړ ویلای شم چې زه نه خلقی یم او نه پرچمی ، خو د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند یو غړی وم او یم. که تاریخ بیرته همغو کلونو ته و ګرځي او د خپلې خوانۍ خوښ او شور بیرته تر لاسه کړم، بیا به هم په همغې پخوانۍ گروهې په همغې لارې ولاړ شم.

سیاه سنگ: مخکې له دې چې د محمد داوود او د هغه د کورنۍ د وژل کیدلو د څرنگوالي سپړلو ته را و ګرځو ښه به دا وي چې د دیارلس سوه او اوه پینځوس لمریز کال د غوايي د اومې پیښې په اړه موږته خپل لید لوری ووايست.

جنرال جانباز: د غوايي د اومې پیښه که کودتا وېولو ، پاڅون یا بل شی رښتیا دا ده چې " **زموږ پرتمین انقلاب** " له سترو ناوړینونو ، بدترینه نا تار ځپنو او نه سکېنده کیدونکې " جبران نه منونکو " تیر وتلو سره ملګری وو. که یې کودتا و بولم یا انقلاب ، خو په دغه لړ کې (زما په اند د کلماتو یادول دومره اړین نه دي) دومره سپیڅلي او بیګناه وګړي ووژل شول ، د افغانستان د خلق ډیموکراتیک ګوند شریفترینه بچیان له منځه ولاړل او دومره له شرمه ډک جنایات تر سره شول چې هېڅ با وجدانه انسان به له هغو او د هغو له عاملینو څخه سترګې پټې نه شي کړای.

سیاه سنگ: آیا دا رښتیا ده چې د ۱۹۷۸ ز کال د اپرېل په ۲۸ نېټه ببرک کارمل تا سو ته وویل : " له خپلو ټانکونو او زغره والو شوبلو سره د جمهوري ریاست پر لور و درومئ . "

جنرال جانباز: دغه ادعا له سره تر پایه سمه نه ده. په هاغه ورځ هر ډول پوځي او غیر پوځي بولنه " قوماندۀ " او لارښوونه د **حفیظ الله امین** له خوا ورکول کېدله. ببرک کارمل په هغه برخه کې هېڅ ډول ونډه نه درلودله. دا چې ویل شوي ماته کارمل لارښوونه کوله زما ځواب منفي دی. ببرک کارمل د راډیو په ودانۍ کې دننه وو او زه دباندې وم. نه هغه ماته داسې لارښوونه کړې او نه مې له هغه څخه دغسې لارښوونه اوریدلې ده.

سیاه سنگ: آیا ستاسو له خولې دغه ویل شوي خبره سمه ده : " په ډیره بیرۀ لاندې راغلم ، د زغره وال ګاډي او د سرتیرو د غوره کولو سمبالټیا مې و نیوله چې ټول ټال لس دقیقې شوې. **امام الدین** ته سترګې په لار وم چې د راډیو ټلوېزیون د وټنګ د دروازي له لارې په خپلې شوبلې کې را ووځي او راشي. له پینځو دقیقو وروسته راته وویل شول چې امام الدین ته په هماغو لومړیو شپږو کې دنده ورکړل شوې وه او خوځېدلی دی. هک پک پاتې شوم چې هغه څنګه په دومره بیرۀ ځان سمبال کړی او خوځېدلی دی. له دې امله زه هم د ولسمشر د استوګنځي پر لور و خوځېدل. کله چې د استوګنځي انګر ته ننوټم او له زغره وال ګاډي څخه نوی پلی شوم چې د ډزو غږونه مې تر غوږو شول ، پر له پسې ډزې وې. په همدغه شېبه کې مې امام الدین ولید چې له خپلو سرتیرو سره راووت او د خپل د یوه لاس مټ یې ټینګ نیولی وو ، ما ورباندې غږ وکړ : " څه دي وکړل؟ ولې ماته سترګې په لار پاتې نه شوې؟ " هغه راته وویل : " ما خپله راکړل شوې دنده تر سره کړه. اوس د ډیرو خبرو وخت نه لرم ، ټپي یم. "

جنرال جانباز: ما په لومړي سر کې وویل چې د دغو خبرو یوه په سلو کې زما نه ده. زه د هوايي ځواک انجنیر او هوا پیژندونکی وم او هېڅکله مې له شوبلو او زغرې والو سره سر او کار نه درلود. په ډاډ او زغرده ویلای شم او تکراروم چې د دغو خبرو یوه په سلو کې زما نه دي.

سیاه سنگ: په هاغه ورځ مو امام الدین چیرې ولید؟
جنرال جانباز: ما نه یوازې په هاغه ورځ بلکه د کلونو په اوږدو کې امام الدین نه دی لیدلی. د هغه نوم مې د گوندي غرو له خولې اوریدلای وو، د هغه د ټپي کیدلو په اړه هم د دوستانو له لارې خبر شوم. هغه پېښه چې ده دې گڼي لاس کلک نیولې وو او له ما سره یې خبرې کړې وې، رښتیا نه ده. تاسو کولای شئ د خبرې رښتونواله په خپله له امام الدینه پوښتنه وکړئ. ما امام الدین له ټپي کېدا یو یا یو نیم کال وروسته، ولید.

سیاه سنگ: تاسو د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند، گوندي تگلارې او هېلو ته د یوه پالیاله غړي په توگه، محمد داوود ته له کومې سترگې گورئ؟

جنرال جانباز: دا چې د سردار محمد داوود شخصیت ته د یوه سپېڅلي، پاک، هیوادپال او وجدان لرونکي شخصیت په انځور کې کتل کېږي، په دې هېڅ ډول ځوځې څار او شک نه شته. د داوود خان موافقین او مخالفین په دې کې په یوه غږ دي. که څوک په خولې و نه شی ویلای خو په زړه کې هرو مرو دا مني چې داوود خان یو ډیر زړور او تورپالې انسان وو. هغه د زړه له کومې غوښتل افغانستان ته چوپړ وکړي. د خپلې کورنۍ یا د یحیی د لمسیو او زوزات په منځ کې د داوود په څیر بل انسان نه لیدل کېږي. د یوې څرگندې سیاسي څیرې په توگه د هغه په کار کې تیر وتني، نیمگرتیاوې، گرگري "استبداد" او خېنم هم لیدل کېده.

ډاډ لرم چې تاریخ به د نورو سیاسي شخصیتونو د سپړنې په څیر له داوود خان سره له گرج، کښې، او رځي سخي پرته یو ناپېلی، بې پرې علمي او منطقي چلند وکړي. په دې مانا چې د هغه د چال چلند مثبت او منفي اړخونه ټول به په لاسونده ډول او د زباد او شواهدو پر بنسټ و څیړل شي. تاریخ د بودی د تال د خیالونو په زانگو او تشو تور وهنو نه لیکل کېږي؛ که داسې وشي، هغه تاریخ نه وي یوازې د زړه د غوتو د براس ایستل وي.

ریجاینا (کانادا)، ۲۰۰۹ز کال د اپریل شپږمه

د تېلفونونو شمیرې: ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱
د ډاگ پته: Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA
پښتو ژباړه: رحمت آریا

شپږ وېشتمه برخه
صبورالله سیاه سنگ
hajarulaswad@yahoo.com
ژباړه: رحمت آریا

مل کرښې

(۱۶) د ۲۰۰۹ز کال د اپریل د مېاشتې په شپاړلسمه نېټه د "پسرلني سباوون د گوليو باران" د څیړنې پرله پسې برخو ته **محمد ابرار** لاندنۍ کرښې را واستولې:

"جنرال امام الدین د افغانستان په وسلوال ځواک کې نامتو سړی دی. هغه ټیټه ونه لري، هڅاند افسر دی، امام الدین خلقي دی او د غوايي [۱۹۷۸ اپریل] په کودتا کې یې ونډه درلوده.

[د افغانستان پخواني ولسمشر] ډاکټر نجيب الله ما ته وویل: د ۱۹۷۸ز کال د پېښو په لړ کې وروسته له هغې چې د محمد داوود د کار دفتر او استوگنځی او په کابل نور مهم ټکي و نیول شول [د افغانستان د خلق ډیموکراتیک گوند] د مشرتابه او سیاسي بیرو غړو د نورو سکالو تر څنګ د محمد داوود د برخليک د څرنګوالي په اړه خبرې اترې کولې. هغوی پوهیدل ترڅو چې داوود خان ژوندی وي، دا گواښ او ویره شته چې د هغه ساتندویه او ملاتړ کوونکي

خواکونه به بیا په پښو ودریږي ، خو چا نه غوښتل چې د هغه د وژلو په اړه څه ووايي. خبرې اترې تر څو ساعتو و غځېدلي.

د غونډې د خونې دروازه ناڅاپه دروازه پرانیستل شوه. امام الدین وسله په لاس او په ټپي مټ وړاندې راغی او غوښتل یې څه ووايي. چا د هغه خبرو ته غوږ ونه نیو. د غونډې له منځه چا غږ پورته کړ او ورته وېي ویل : " څو شېبې وروسته راشه! " خو امام الدین د باندې ونه ووت.

کله چې د غونډې د برخوالو ترمنځ خبرې بیا تودې شوې ، امام الدین په یوه ډول ځان میز ته نږدې کړ او وېي ویل : " **ما هغه [داؤد] وواژه**". امام الدین په خپلې دې خبرې غونډه په چوپټیا کې ډوبه کړه. د غونډې گډونوالو ژوره سا و ایستله.

نه غواړم د امام الدین پر خبرو شننه وکړم او ټینگار وکړم چې د هغه خبرې تر کومې کچې رښتیا یا درواغ دي. پوښتنه دا ده چې آیا هغه په رښتیا ولسمشر وژلی وو؟ هغو کسانو چې [د هغې ورځې] پېښه یې له نږدې لیدلې او شاهدان دي داسې وایي : داؤد خان لومړنی ډز پر امام الدین وکړ او امام الدین په ځواب کې د داؤد خان پر لور د اور خوله پرانیستله. " **افغانستان: زما وروستی جگړه**" د Makhmut Akhmetovich Gareev لیکنه : ژباړه : محمد طاهر کانی/ جرمني ۲۰۰۱ پې ۳۷۷ او ۳۷۸ "

ډاکټر **محمود احمدویچ گاریف** روسي تاریخپوه او د روسیې د پوځي پوهنو د اکاډیمۍ مشر دی. نوموړی د " **پوځ تر ټولو پوه پوځي ستراتیژیست** " بلل کېږي ، هغه له ۱۹۸۸ تر ۱۹۹۱ز کال پورې په افغانستان کې د ډاکټر نجیب الله سلاکار وو. جنرال گاریف په ۱۹۲۳ زکال کې سترگې پر نړۍ و غړولې او گڼ شمیر کتابونه یې پارسي ، پښتو ، انگریزي او څو نورو ژبو ته ژباړل شوي دي.

(۱۷) انجنیر **شیر احد ساپی** د ۲۰۰۹ز کال د اپرېل په اتلسمه نېټه د " عقاب آریانا/ د آریانا د گوربت " د مجلې د چلوونکي **محمد سرور رڼا** لیکنه چې د (جرمني) په مونشن کې خپرېږي د دغې لیکنې پرله پسې لړۍ ته را ولیږله. د رڼا لیکنه د " کتاب گمشته یا دزدیده شده دکتور **عبدالرحیم نوین؟** د **عبدالرحیم نوین** کتاب ورک شوې یا غلا شوې؟ " تر سر لیک لاندې ده چې د ۲۰۰۹ز کال د اپرېل په څلورمه نېټه خپره شوې ده. د دغو یادښتونو په یوه برخه کې داسې راغلي دي :

" د ډاکټر عبدالرحیم نوین د مړي د درنښت لپاره د جنازې په بدرگه کې د گډون په موخه چې د **گلبدین حکمتیار** په مرسته پاکستان ته لیږدول کیده د (جرمني) فرانکفورټ ته تللی وم. هلته مې د ډاکټر نوین زوی ته په ټینگار سلا ورکړه چې د خپل پلار " **یادښتونو او د هغه د سترگو د لیدلې حال لیکنو**" ته کلکه پاملرنه وکړي. هغه ژمنه وکړه چې نوموړی به ډیر ژر چاپ دغه یادښتونه خپاره کړي ، خو کله چې له پاکستانه بیرته را ستون شو وېي ویل : " زما د پلار کتاب ورک شوی دی "

د [پوهاند نوین – ژ] دغه " **یادښتونه او د سترگو لیدلې حال** " څه د باندې د درې سوو پاڼو پرمخ لیکل شوی وو. ما (رڼا) دغه لیکنې له سهاره تر ماښامه ، تر هغې شېبې پورې چې ډاکټر نوین به بیرته کورته را ستنیده ، لوستلې./ یوه ورځ مې له خپل گران ، درانده ، او منلي استاد ښاغلي سید قاسم رشتیا سره خبرې وکړې. هغه وویل : " ډاکټر نوین خپل کتاب ماته هم رالېږلی وو. ښه لیکنه یې کړې ده. د هغه د سترگو لیدلې حال د پېښو له رښتونوالي او د پېښو د لړۍ له رښتونو اړخونو سره د ډاډ وړ دي."

د نوموړي کتاب ځېنې برخې په لاندې ډول دي:

" په هغو شېبو کې چې د کمونیستانو د جیت جنګي الوتکو غږ زهار او د شوبلو د اورونو گږ زهار د کابل په تشیال په ځانگړې توگه د هغوی د پام وړ په سیمو کې ازانگې خپرولې موږ د لارښود [محمد داؤد] حضور او د هغه د ورور سردار محمد نعیم خان مخې ته ناست وو او د روانو پېښو په اړوند مو خبرې اترې کولې.

د کورنیو چارو وزیر قدیر ټینگار کاوه چې د کمونیستانو مشران دې د یوې دښتنې پانسی په ترڅ کې په بیره پانسي شي ځکه چې د اړو ډوړ کچه تر گواښجنې کچې پورې لوړه شوې ده. که هغوی و ژغورل شي نو د نه منلو ناورینونه به رامنځته شي چې په هغه مهال کې به ژ غورنه یې ناشوني وي.

ارواښاد سردار په ډیره ترخه ژبه وویل: "د دغسې یوې بیرنې او ناپازوالي پریکړې په کولو به موږ نه یوازې د افغانستان د ولسونو او پرگنو په سترگو کې بلکه د ټولې نړۍ پر وړاندې د جنايتکار په توگه و پېژندل شو، له بله اړخه به د څو تنو هیواد پلورو او پردیو ته د چوپړیانو له نومونو څخه ستړې سیاسي څیرې جوړې شي."

د کورنیو چارو وزیر له خونې دباندې ووت. زه هم څو دقیقې وروسته د اړتیا له مخې له خونې د باندې ووتم. گورم چې قدیر د دالان په یوه گوټ کې له چا سره د تېلفون له لارې خبرې کوي. د قدیر له لوره غږه داسې بریښیدل چې ډیر په خښم دی. هغه ویل: "په دغو شېبو کې له سردار څخه د امر اخیستل گران او ان ناشوني دي. زه د کورنیو چارو د وزیر په توگه امر کوم چې ټول پانسي کړي. تاسو کولای شئ زما غږ د امر په توگه ثبت کړئ. له درتگ سره سم به هم په لیکلې توگه لاسوند دروسپارم." له څو شېبو وروسته، نه پوهیږم چې د تېلفون له بل لوري څخه یې څه واوریدل خو په ډیر تراخه او لوړ غږ یې چېغه کړه: "زه امر کوم." او تېلفون یې په ډیر خښم بیرته کښیښود. بیا یې وویل: "ټول هیواد پلوري، جنايتکار او خاين شوي دي."

قدیر ما ته وکتل او ویي ویل: "دوی په داسې شېبو کې د لارښود "رهبر" امر غواړي! د ولسمشر سترگې په هېله مندی د اوضاع ښه والي څاري، هغه د دفاع د وزیر پر تشو خبرو ډاډ کوي چې مرستندویه ځاونه به دده مرستې ته را ودانگي، خو پام نه کوي چې د باندې څه روان دي، څه پیښیږي او کوم لاسونه کار کوي."

ما [نویښ] له قدیر سره ټوکې درلودلې، هغه ته مې وویل! وه د پلار مړي زو! څوک وژني! د لارښود ځواب به څه وایي؟ "هغه له ځنډه پرته راته ووايل: "زه هغه ټول جنايتکاران وژنم. غواړم هېواد او ولس له هغه ناورین څخه وژغورم چې را روان دی. سردار دي له هغه وروسته ما پانسي کړي."

بیا مو له سردار نعیم سره د دغو بدمرغيو او د هغو د لاملونو په اړه خبرې کولې. هغه وویل: "زموږ د دوستانو او همکارانو د لاس په لستونو کې مارانو ځالگۍ جوړې کړې وې او د هغوی له ډاډ څخه یې ناوړه گټه واخیستله. خو په دغو خبرو هغه مهال پوه شولو چې وار له واره تیر وو." په همدغه شېبه کې د کورنیو چارو وزیر په بیره راغی او له سردار محمد نعیم خان څخه یې وپوښتل: "د فرانسې د سفير د وړاندیز په اړه مو څه پریکړه کړې ده؟"

زه له خبرې خبر نه وم او هغوی ته مې هک پک کتل. وروسته پوه شوم چې که دوی د فرانسې سفارت ته پناه یوسي، نو ټول به خوندي وي. سردار نعیم وویل: "ورور مې [محمد داوود] دغه وړاندیز ونه مانه او ویي ویل چې د یوه سر تیري په توگه ماته شرم دی چې د مرگ له منگولو د ځان د ژغورلو لپاره په خپل کور کې یوه بهرنی سفارت ته پناه یوسم. زه په زر هاوو ځله مرگ غوره بولم. خو دا یې ومنله د هغه د کورنۍ په گډون دې نور ټول ولاړ شي. او لارښوونه یې وکړه چې ټول دې هلته ولاړ شي. د ولسمشر ماندینې هم سفارت ته د پناه غوښتل ونه منل او ویي ویل چې د خپل خاوند په ژوند او مرگ کې شریکه یم. په پای کې ټولو پریکړه وکړه چې په ارگ کې پاتې شي."

د توپکو، تومانچو، شوبلو او د الوتکو د بمبارد گرزهار، د سوځیدلو کوکو او بغارو غږونه شېبه په شېبه زیاتیدل او اوریدل کیدل. سردار نعیم غوښتل هغې خونې ته ولاړ شي چې ټول پکې را ټول شوي ول. کله چې له ځایه پاڅید، یوه مرمۍ یې پر لاس و موبستله. خپل لاس یې ټینگ ونيو او له خونې دباندې ووت.

زما په گډون، د مخابراتو وزیر یو شمیر نور وزیران او یوشمیر جنرالان د ودانۍ لاندنۍ یا کښتنۍ خونې ته ولاړو. موږ هڅه کوله چې ځانونه د نورو له سترگو او مرمیو څخه بچ کړو. مرگځپانې چوپټیا هر چیرې دارې لگولې. یوازې د هغه چا د گامونو غږ راته چې ورو ورو یې پورته کول، هغه کسان چې له یو بل سره بوښېدل د هغو غږ هم راته. وروسته پوه شوو چې هغوی د همدغې ناوړین خپلې چوپټیا په ترڅ کې غوښتل د مرمیو جنازې د باندې وباسي.

پورته راغلم او د سردار نعیم ماندینه مې ولیدله. ما گومان کاوه چې ټول ژوندي دي. چا وویل: "له دغې میرمنې او د هغې له لمسی پرته چې لاندنۍ خونې ته تللي وې، نور ټول شهیدان شوي دي."

او موږ چې څرگند دښمنان وو، له میرمن زهره نعیم سره یو ځای د څرخي پله زندان ته و سپارل شوو.

کمونیستانو غوښتل د ډاکټر نوین له خولې چې د وزیرانو د غونډې منشي هم وو، د خلق او پرچم د مشرانو په اړه د سردار محمد داوود خان وروستۍ پریکړه واورې. د ښاغلي نوین په وینا، په هاغه ورځ نوموړی د وزیرانو په غونډه کې نه وو، خو کمونیستانو گومان کاوه چې نوموړی غواړی خبره پټه کړي او حقیقت نه وایي نو ځکه یې تر کلک دباو او ټینگو وهلو ټکولو لاندې ونيو.

" په همغې شېبې کې چې د [افغانستان د گټو د ساتونکي ادارې] [اگسا] مشر اسدالله سروري زما د کين لاس د پينځمې گوتې نوک ايسته ، او ما سوگند خور چې په هاغه ورځ د وزيرانو په غونډه کې نه وم ، و مې ليدل چې يو سرتيري ناڅاپه په خوني را ننوت او د درنه مار " جلا د " سروري په غور کې يې څه وويل. هغوی له خوني دباندې ووتل. سروري له څلورو يا پينځو دقيقو وروسته بيرته راغی او ويې يول : " ته په دې اړه تر سبا پورې ژور سوچ وکړه. د حقيقت له ويلو وروسته له تاسره نور څه نه لرو، پر ته له هغې به ستا لاسونه او پينې نوکان و نه لري. " خو له هماغې ورځې وروسته په دې اړه د پلټنو لړۍ چورلټ و شلېدله."

(۱۸) " حفيظ الله خالد : د ليکوال د سترگو ليدلی حال : ۲۰۰۸ز کال د اپريل ۲۶ : د مهتر لام بابا په ښار کې د ارواښاد داؤود خان د وروستني وينا يوه برخه چې د ديارلس سوه او شپږ پينځوسم لمريز کال د کب په مياشتې کې [۱۹۷۸ز فبروري] يې کړې وه :

لغمان ته د داؤود خان له سفره درې ورځې مخکې د لغمان والي محمد حسن گرديزي د مهترلام د جامع جومات ترڅنگ په يوې څلور څنډيزې ځمکې کې د يوې ودانۍ د جوړولو کار په بيره پيل کړ او د کار د څارنې ټولې چارې يې په خپله غاړه واخيستلې.

پر نوموړې ځمکې د ودانولو پر چارو د والي ځانگړې پاملرنې د ښاريانو تلوسه را پارولې وه. معما هغه مهال حل شوه کله چې داؤود خان له لغمان څخه د ليدنې پر مهال ، خپله وروستۍ وينا واوروله.

د هماغې ورځې پر سهار د داؤود خان د راتگ خبر په ټول ښار او ورڅيرمه سيمو کې خپور شو. خلک ټول په هغه ځای کې راټوليدل چې د سردار محمد داؤود د وينا لپاره ځانگړی شوی وو. ورهنگرو او هتيوالو هم خپلې هټۍ گانې و تړلې او د لغمان له څلورو گوتونو څخه مهترلام ته راغلل.

داسې ښکاريده چې د ولايت چارواکو او پازوالو د چارو د ښه سمبالښت لپاره اړين چمتووالی نه درلود او ناڅاپه گير شوي ول. دومره ډير لودسپيکرونه نه ول چې خلک د داؤود خان غږ سم واورې ، له خلکو وغوښتل شول چې لږ نيردې راشي او خبرې له نيردې واورې. د دې خبرې په اوريدلو هر چا هڅه کوله چې ځان ستړی ته نيردې کړي. دې ته په پاملرنې چې گډونوال د ښار ورهنگر او د کليوالي ژوند کليوال ول ، هغوی په دغسې غونډو کې د گډون د نظم او مقرراتو له دود سره آشنایي نه درلودله .

سره له دې چې د امنيتي چارو چارواکو د نظم لپاره هلې ځلې کولې خو بيا هم شور ماشور خپور وو او ويره وه چې داؤود خان به خپله وينا وا نه اوروي.

لومړی محمد حسن خان مايکروفون را واخيست او ځان يې خلکو ته ور وپيژانده ، وروسته يې له گډونوالو وغوښتل چې هر څوک دې په خپل ځای کې کرار کښيښي. له څو دقيقو وروسته چوپټيا خپره شوه او داؤود خان خپله وينا پيل کړه.

داؤود خان لغمان ته د سفر او د سيمې له وگړو سره د کتنې په اړه خپله خوښې څرگنده کړه او له هغو پرمختگونو څخه يې يادونه وکړه چې د جمهوريت د بنسټ ايښودلو په پينځو کلونو کې رامنځته شوي ول. داؤود خان د نوي جمهوريت پر وړاندې روانو مخالفتونو ته هم نغوته وکړه.

داؤود خان د وينا له اورولو وروسته د سراج د کلا (قلعه سراج) له بڼ او مهترلام څخه ليدنه وکړه او ماسپښين د ننگرهار د ولايت پر لور وخوځېد.

په سبا ورځ يې داؤود خان له خپلې مانيدنې سره په لنډ کروزر موټر کې چې ده په خپله چلاوه بيرته لغمان ته راغی ، د هغه پلار د مهترلام بابا د زيارت ترڅنگ ښخ دی ، د خپل پلار قبر ته ولاړ او له هغه وروسته يې د ولايت له نورو سيمو څخه ليدنه وکړه. "

د دغې ليکنې د بشپړې لوستنې لپاره لاندنۍ پته و گورئ :

www.tolafghan.com/home/detail/۹۷۸۴

(۱۹) د ۲۰۰۵ ز کال د اپريل په ۲۴ او د ۲۰۰۶ ز کال د اپريل په ۲۶ نېټو باقي سمندر په رسنيو کې دوه يادښتونه خپاره کړل. سره له دې چې نوموړي د محمد داؤود او د هغه د کورنۍ د وژل کېدا د څرنگوالي سپړنه نه ده کړې ، خو د دغو وژنو شا ليد ته يو شمير نغوټې ور نيغې دي.

سمندر په خپلو یادښتونو کې له لاندنیو سرچینو څخه گټه اخیستی : " از موج تا توفان / له څپې تر توپانه " د جمعه نوع پر ور لېکنه ، " رازها افشا میگردند " د داکتر شاه زمان وریځ ستانیزې لیکنه ، " سهل انگاري داؤد خان " داکتر شاه زمان وریځ ستانیزې ، " خاطرات یک افسر نظامي / شهبای کابل " جنرال غني عمرزې ، " نگاهی په تاریخ حزب ډیموکراتیک خلق افغانستان " عبدالقدوس غوربندی ، " سقوط افغانستان " عبدالصمد غوث ، ژباړه : پوهندوی محمد یونس طغیان ساکاپي او " افغانستان پس از بازگشت سپاهیان شوروي " ژباړه : عزیز آریانفر

د دواړو لیکنو لپاره چې ښایي یو ځل بیا کتنې ، سمونې او خبڼم لرونې ته هم اړتیا ولري ، کولای شئ لاندنۍ پټې و گورئ :

www.goftaman.com/daten/fa/articles/part۲/article۲۸۴.htm

www.goftaman.com/daten/fa/articles/part۱/article۴۴.htm

۲۰) یو شمیر لوستونکي " د پسرلني سباوون د گولډو د باران " له لیکبنۍ سر ټکونه کوي او ویلي یې دي چې په هر ځای کې مو " محمد داؤد " لیکلي او ښایي دا د افغانستان لومړني ولسمشر ته د سپکاوي یوه نښه وي. لوستونکي وایی چې اوس ان د هغه تراخه ژبي مخالفین هم په خپلو لېکنو کې هماغه منل شوي دودیز نومونه لکه **سردار محمد داؤد** ، **شهید سردار داؤد** یا **لر تر لره داؤد خان** لیکي.

باید ور غبرگه کړم چې د افغانستان د لومړني ولسمشر نوم ، له هرډول مختاري او وروستاري پرته " **محمد داؤد** " دی. تاييست (سیاه سنگ) په خپلو لیکنو او خبرو کې د " **محمد داؤد** " نوم په همدې ډول غوره بولي. خو د دغې پرله پسې لړۍ په هره برخه کې کله چې د نوروکسانو له لیکنو څخه اخځ اخیستل شوی هغه یې په ټول امانت په هماغې لیکل شوې بڼې لیکلی دی.

په قاموسونو کې ویل شوي چې د سردار نومیزه ترگر " واژه " پهلوي ده چې بنسټ مشر ، د پوځ مشر ، یا د لښکر د یوې برخې یوځي مشر ته ویل کیږي. زه گومان نه کوم چې د یو شمیر قاموسونو دغه ادعا سمه وي. ځکه ویل کیږي چې په پهلوي لیکنو کې د " سردار " نوم - مختاري هېڅکله نه دی کارول شوی.

البته دا هم روښانه نه ده چې " سردار " یو گری نومیزه ترگر دی یا د " سر + دار / لرونکي " گډوله ده په بله وینا " سرلرونکی " لکه : زمیندار ، سرمایه دار

یو شمیر تاریخي / فرهنګي لاسوندونه ښیي چې " سردار " ټولنیزه ریښه لري او د لارښود له مانا سره نږدې والی لري او هم د دې مانا ښندي چې د دغه نوم لرونکی ، په یوه سمبال شوي لښکر یا ډله کې لوړ مخور توب ، دریځ او نوم لري.

دغه نومیزه ترگر په هندي او مراټي ژبو کې هم د پارسي ژبې په څیر کارول کیږي چې تر ډیرې کچې پوځي رنګ لري. په دې توګه ، " سردار " کیدای شي له " سر لښکر " یا " سپهسالار " سره نږدې تړاو ولري.

(په هندوستان کې د " سردار " کیدلو له ځانګړتیاوو څخه یوه بیلګه د " جاگیر " د لرلو بیلګه وه. په بله وینا هر سردار " جاگیر دار " هم دی. جاگیر هغې ټوټې ځمکې ته ویل کیږي چې د یوه هیواد پاچا یا واکمن ، سردار ته ورکړې وي. د ځمکې دغه ټوټه کیدای شوی د سردار لپاره د گټو او پانګې سرچینه وای ، خو په دې توپیر چې د هغه له مرګه وروسته د شخصي ځمکو په څیر ځمکه د هغه پاتې وراثینو ته نه ورکول کیده ، داسې ځمکه باید بیرته دولت ته ورکړل شوې وای.)

د ۱۸۶۰ او ۱۹۴۰ ز کلونو په منځ یا د اټیکالو په اوږدو کې بریتانیا د سرتیرو د راټولولو په موخه د اترپردیش ، هیمالچل پردیش ، هریانه او مهاراشترا پر سیکه میشتو سیمو ډیر زور او دباو راوړ ترڅو دغه سیمې تر خپلې ولکې لاندې راولي.

کله چې بریتانوي لښکر پر هند خپله بشپړه ولکه او سوبه خپره کړه د " سردار " نومیزه ترگر د " س " له زور څخه د " س " زیر ته راټیټ شو. ښایي دغه بدلون د غریبژندنې له امله وي ځکه د دغه نوم نیمایي د انګریزي د " سر = Sir " له نومتاري سره چې د (ښاغلي) مانا ښندي نږدې والی ولري او هم د " سر = Sir " نومتاری د " مشر اشراف " له مانا سره نږدې والی لري.

په پخوا وختونو کې یوازې د سیکهانو مشران او لویان او مخوري کورنۍ " سردار " بلل کیدل. ورپسې د " جي " وروستاری هم ور وتړل شو چې د ډیر درنښت څرګندویه ده ، نن ټول سیکه نارینه " سردار جي " بلل کیږي. د

وخت په تیریدلو دغه نومیزه ترگر ، گروهنیزې او ټولنباورۍ کرښې ماتې کړې او نن سیکهانو ته د " سردار " پر خای د ښاغلي یا د انگریزي Mister نومتاري ورکړل شوی دی.

په پاکستان او د افغانستان – پاکستان په همکربو سیمو کې د " سردار " نومیزه ترگر ، د هغه د هندي لښکري خاندوالي برعکس ، د ژوندانه په ډیریو برخو کې غیر پوځي ، توکمیزه او ټبرنیزه کارونه لري. په دغې جغرافیا کې سردار د " ستر ، لارښود ، مخکښ ، پیاوړي ، اغیزمن او مخور " په ماناوو د پټهانو (پښتنو) ، بلوڅانو ، سندهیانو او براهویانو توکمیزو مشرانو ته ویل کیږي.

په افغانستان کې د ناڅرگندو لاملونو له امله بارکزیو او محمدزیو ته هم د " سردار " نومتاری کارول کیږي. دغه هم په خپل وار د پوښتنې وړ ده چې د محمد داوود ، محمد هاشم ، محمد نعیم او نومونو د " سردار " مختاري درلودل خو موږ ډیر لږ اوريدلي چې دا د سردار محمد ظاهر شاه ويلي وي.

د " سردار " نومیزه گرتړنۍ نورې بیلابیلې کارونې هم لري ؛ د بېلگې په توگه په ایران کې د " سترتوب او لوړاوي " مانا بڼېدې خو په کردستان کې د " عادي " مانا بڼېدې. د کشمیر سدهناتي وگړي د دارني /سدوزي احمدشاه " بابا رحمة الله عليه – ژ " زوزات د " سردار په نامه یادوي او د هیمالیا د غرونو په لمنو کې " سردار " هغو کسانو ته وایي چې په غرونو کې سیلانیانو ته لارښونه کوي. په یو شمیر هیوادونو کې د بي بي فاطمي لمسیانو ته سید او سردار وایي.

د لا زیاتو مالوماتو لپاره لاندنۍ پته وگورئ :

<http://en.wikipedia.org/wiki/Sardar>

(۲۱) " د [دیارلس سوه او دو پینځوسم لمريز کال د چنگاښ په شپږويشتمه (۱۹۷۳ ز د جولای ۱۷)] د سهار په اوو بجو د رادیو افغانستان د خپرونو لوی چلنوال له ما وغوښتل چې د قران کریم له تلاوته وروسته څه ډول خپرونه خپره کړم. ما ورته وویل چې : " د اختر او جشن د ښادیو د ورځو په څیر د ملي اتن نغمې او د ښادۍ سندرې خپرې کړئ. " رادیو خپرونې پیل کړې. ضیا مجید په بېره زما څنگ ته راغی او ویي ويل : " د سټډیوگانو امن ونیسئ چې لارښود " رهبر " را روان دی او دلته را درومي. " دا مې لومړي ځل وو چې د لارښود " رهبر " کلمه مې اوریدله ، دغه کلمه مې دومره په زړه ښه ونه لگېدله. دا ماته د یوه پور شوی بي ډیله نوم په توگه ښکارېده چې د دغه بودا او سرخړلي سړي په نامه پسې چا تړلی وي. هرگوره ، هغه څه چې ضیا وویل هماغسې مې وکړل.

شل باندې اووه بجې وې چې د پروډ وړځي سردار او د نن ورځې لارښود " رهبر " چې په ځان کې یې پسرلنی څر عسکري رنگه پتلون اوکمیس وو له حسن شرق ، ضیا مجید ، حیدر رسولي او د کودتا له یو شمیر نورو مشرانو سره رادیو ته را ورسیدل ، هغه ته د رادیو په درشل کې زموږ پوځي قطعي سلام وړاندې کړ ، د سلام له منلو وروسته سټډیو ته ولاړ. د رادیو ویاند مهدي ظفر غوښتل ووايي چې دا دی اوس سردار محمد داوود خپله وینا ا وړوي ، خو هغه وویل : " وروڼو! زما په گډون نور هیڅ چا ته د سردار نوم مه ورکوئ. په افغانستان کې د سردارۍ تگر د تل لپاره ټول شوی دی. " مهدي ظفر له یوه لنډ انانوسه وروسته د خبرو د پیل لړۍ محمد داوود ته و سپارله. " (اردو سیاست در سه دهه اخیر افغانستان) لیکنه ستر جنرال محمد نبي عظیمي پ : ۹۰ "

ریجاینا (کانادا)، نږدېمه اپریل ۲۰۰۹

د تیلیفونونو شمیرې: ۵۴۳۸۹۵۰ (۳۰۶) ۱ و ۵۰۲۰۸۸۲ (۳۰۶) ۱
ډاگ نښه : Siasang, ۶۷۹ Rink Ave., Regina, SK., S4X2P3, CANADA

ژباړه : رحمت آریا

منن لېک

که د يارانو پيرزويني او همکارۍ راسره نه وای نو " د پسرلني سباوون د گولپو د باران " خيرنيزه لېکنه به هم نه وای رامنځته شوې. په دې اړوند غواړم يو په يو له دغو کسانو څخه د زړه له کومې مننه وکړم :

(۱) هغو کسانو چې د دغې پرله پسې لړۍ د لا ښه والي والي لپاره د کار له هماغو لومړيو شېبو څخه د ارزښتمنو مالوماتو له لارې مرسته کړېده : نيلاب سلام ، ادریس زمان ، فرييا آتش ، شکرالله شيون ، احمد پوپل ، عبدالفتاح غفوري ، عبدالرزاق غفوري ، محمد نبی عظيمي ، ډاکټر داؤود جنبش ، عبدالغفار فراهي او خان آقا سعيد

(۲) د هغو کسانو نومونه چې له لېکنو يا خبرو څخه يې گټندويه گټه اخيستل شوې ده : ډاکټر ظاهر طنين ، ډاکټر عاصم اکرم ، جنرال نذير کبير سراج ، جنرال محمد نبی عظيمي ، الف هارون ، حامد ، ديپلوم انجنير کريم عطايي ، جنرال امام الدين ، محمد آصف آهنگ ، ادریس زمان ، محمد صديق فرهنگ ، اکادميسين دستگير پنجشيري ، سليمان لايق ، عبدالغفار فراهي ، خان آقا سعيد ، فرهاد لبيب ، محمد اکرام انديشمند ، سلطان علي کشتمند ، باقی سمندر ، رزاق مامون ، شیر ساپی ، عبدالحق مجددي ، ډاکټر فضل الله مجددي ، ډاکټر حسن شرق ، عزيز آريانفر ، سمن ، ډاکټر داؤود جنبش ، محمد اقبال وزيري ، اکادميسين محمداظم سيستاني ، حفيظ الله خالد ، عبدالجمال باري ، جنرال پادشاه مير ، حميد مهمند ، محمد آصف صافي ، طارق بزگر ، ډاکټر عبدالجليل زلمی ، غلام رسول باوري ، انجنير نجيب الله داوري ، ډاکټر حليم تنوير ، عزيزه رزيان ، مليحه ناياب ، عبدالجبار ثابت ، فقير محمد ودان ، جنرال خوشحال پيروز صافي ، جنرال خطاب جانباڼز ، جگتورن فضل الرحمان تاجيار ، عبالصمد زهر ، جنرال قادر ، غوث الدين فايق ، عبدالرحيم شادان ، عبالحميد مبارز ، صالح محمد ابرار ، Louise Dupree, Frank Clements, Albert Linette, Makhmut Akhmetovich Gareev, Carlotta Gall, and Lalit Kumar Jha

(۳) هغو دوستانو چې د انځورونو ، سي ډي گانو ، د غبرونو اود انځورونو د کسټونو ، mp3 او د نورو ارزښتمنو يادگارونو د ليرني له لارې زموږ کار ته يې ښايست وربخښلی دی : ادریس زمان ، غوث جانباڼز ، مليحه احراري ، فرييا آتش ، نيلاب سلام ، عزيزه رزيان ، بتينا بيرشکي ، ژوليا ميتينکووا ، گورگي پتروويچ ايژوف ، شیر ساپی ، محمد حسن ولسمل ، ذبيح الله امانيار او منير کبير

(۴) هغو ی چې په بل ډول د مرستې لاس را غځولی دی : رحمت آريا ، غوث جانباڼز ، ژوليا ميتينکووا ، يحييا سعدزوي ، ولي باز ، ډاکټر محمد اکرم عثمان ، حفيظ الله خالد ، کمال پرواک ، ډاکټر صادق فطرت ناشناس ، ډاکټر لطيف طيبي ، ډاکټر حميد حامي ، زرين انځور ، ډاکټر خوشحال روهي ، نجيب سلطاني ، وحيد صمدزي ، ډاکټر شاه محمود چوپان ، کاوه شفق آهنگ ، ډاکټر محمد انور غريو ، عارف گذرگاه ، ډاکټر عبدالجليل زلمی ، محمد آصف بره کي ، عبدالمجيد راغستاني ، عبدالاحد سرتيپ ، قاضي سيد موسی عثمان هستي ، محمد شاه فرهود ، قيس کبير ، زبير وکيلي ، اسد نجفي ، احسان الله شگيوال ، کريم حقانيار ، طارق بزگر ، احمد شاه عبادي ، بشير مؤمن ، نصير القاس ، ډاکټر واسع خاکستر ، انجنير اسماعيل ، محمد ظاهر ملک بابا ، حميد عمريار ، سلطان رضوي ، عبدالله نورزاد ، عارف خزان او کبير امير

ځانگړې مننه

(۵) له ډير منلي او گران دوست " ع س " څخه ډير منندوی يم چې د خپلو ارزښتمنو څرگندونو له لارې يې د دغې لړۍ په هره برخه کې ماته لارښوونه کړې او په پای کې يې غوښتې چې نوم يې په دغه لېکنه کې را نه شي.

۶) د افغانستان د خلق ډيموکراتيک گوند له پخوانيو لوړ پوړو چارواکو او غړو څخه چې د دغې لړۍ په لاسه والي کې د مرستې جوگه شوي مننه کوم ، هغوی غوښتي چې نومونه يې دلته ياد نه شي.

۷) " د پسرلني سباوون د گوليو باران " به هېڅکله د کابل ناته او فردا له و وېبپاڼو دباندې نه وای وتلای که لاندنيو پوهانو ، څيړونکو او منلو کسانو په نورو وېبپاڼو ، وبلاگونو او چاپي رسنيو کې يادونه نه وای کړې ؛ د دوی څه دباندې اويا پيغامونه ول چې زموږ له انگيرني دباندې يې د نړۍ په هرکوټ کې ازانگي خپرې کړې.

زبيده تيمور، فرشته حضرتي ، گوربز خان عطا خيل ، طوطا خيل، مهدي نیک آئين ، درویش نیک اندیش ، درویش دریا دلي، نصیر مهرین ، محمد عمر راوي ، نصرالله زرداد ، بريالي شنوا ، حمید فرهاد ، احسان خوشدل ، فرهاد صحرانگشت ، فردوس کاوه ، اوستا کابلي ، سليمان راوش ، عظیم بابک ، اکه سخي ، خالق کاپيسايي ، اطرافي ، دشنه خراساني ، عمر سنایي ، گل مکی ، متولي رحمکيان ، محب نعيمي ، ولي بگراميان ، پروانه شاد مهر، صنوبر آريايي ، نعيم البرز، فرید آريانژاد ، فريدون زاده ، فرهاد توانا ، علی عباسي ، رامین راضي ، هوشنگ احمد ولي ، نسرین سمنگانی ، نسترن آستانه ، سه نقطه ، نورتن ، پويا ، رزمجو ، غزنوي ، نوري ، پري ، احمدي ، سروري ، روبا ، نادر ، وارسته ، پرستو ، مهبانو، زلفیه ، نذیر، هندیه ، خورشید ، بهاره ، خماری او څو تنه نور په پورنيو نومونو.

ناخوالي يا ناسيالي به وای که د دغې لړۍ په تړاو مو د ښکلو ليکنو له پورتنیو ليکوالانو څخه يادونه نه وای کړي. ۸) مننه له : ایشور داس، عبدالفتاح غفوري، رحيم غفوري، عبیدالله حميدي، محمد طارق بزرگر، علی اميني، سخیداد هاتف ، اقبال عليشاه دهقانپور، خالد هادي حیدري ، کامران مير هزار، مریم محبوب، زلمی باباکوهي، محمد رؤف مهديزاده کابلي، او د جاودان، خاوران، شبکه اطلاع رسانی افغانستان، افغان جرمن، افغان پرس، پندار، بېنوا، موج نو، سایه، هارمونی، نیزار، خمخانه د منلو وېبپاڼو له چلوونکو څخه او په هیواد کې دننه له رسنيو او رسنوالو څخه مننه چې و می نه شوای کړای نومونه يې دلته راواخلم.

۹) له ټولو لوستونکو څخه مننه چې د " پسرلني سباوون د گوليو د باران " ليکنه يې په زغم او مېنه ولوستله.

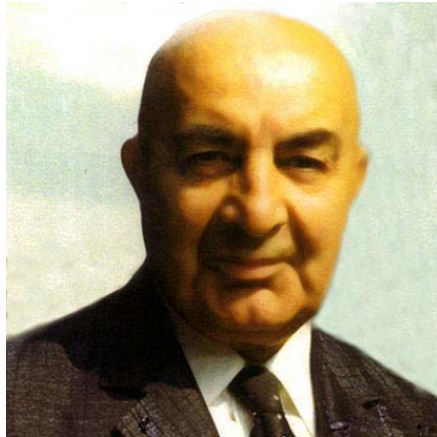
په پای کې که هر چا د يوه ټکي په کچه دلته مرسته کړې وي ، بيا هم مننه ، که له هغو مننه ونکړو دا به ناسيالي وي.

ريجاينا (کانادا)، ۲۰۰۹ز کال د اپريل ۲۸
ژباړه : رحمت آريا

پای

د پسرلني سباوون د گوليو باران

د شهيد محمد داود او ددوی دکورنی دغرو انځورونه

مرحوم شهيد محمد داود

شهيد ميرمن زينب داود

شهيد محمد عمر داود

شهيد ميرمن شنکی داود
زلمي محمود غازي

شهيد پيغله زرلېبت داود

شهيد خالد داود

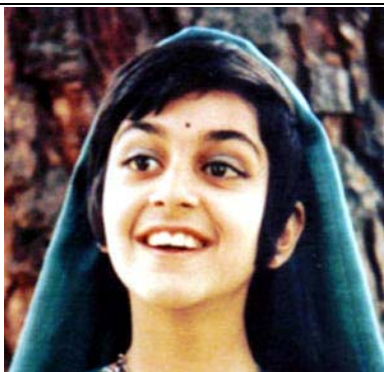
شهيد ويس داود

شهيد ميرمن شيما ويس داود
او حارث ويس داود

تعداد صفحات: ۱۴۹ از ۱۵۰

افغان جرمن آنلاين شما را صميمانه به همکاري دعوت می نمايد. لطفاً به آدرس ذيل با ما تماس بگيريد. maqalat@afghan-german.de
نوت: مسئوليت املائي و انشائي نوشته ها به دوش خود نويسنده ميباشد، خواهشمنديم مطلب خود را بعد از غور کامل بما ارسال بداريد.

شهید هیله عمر داؤد

شهید غزال عمر داؤد

شهید محمد داؤد دخیلی لمسی
وایگل ویس داؤد سره

مرحوم شهید محمد نعیم
د محمد داؤد ورور

شهید عایشه د محمد داؤد خور

شهید میرمن بلقیس آصفی
د میرمن زینب خور

شهید میرمن زرمینه نعیم عظیم
محمود غازی

شهید پیغله صفورا عظیم محمود
غازی

شهید نظام الدین محمود غازی